

STAR WARS®

İMPARATORLUK 'UN GÖLGELERİ

fixi
STEVE PERRY

Star Wars

İmparatorluk'un Gölgeleeri

Steve Perry

Orijinal Adı:
Shadows of the Empire
Yayın hakları

Lucas Licensing tarafından Max Licensing aracılığı ile Arka BahçeYayincılık ve Reklamcılık Ltd.Şti.'ne ve-rilmiştir. Her hakkı saklıdır.

Genel Yayın Yönetmeni
Ahmet Kocaoğlu

Çeviri
Cem Demirkan

Düzeltili
Burç Üner

Arka Bahçe Yayınları
Arka Bahçe Yayincılık ve Reklamcılık Ltd. fiti.
Hacı Emin Efendi Sok. No: 42 D: 4 Özgül Apartmanı
Nişantaşı/İstanbul
Tel: 0212 291 06 89 - 90 Faks: 0212 296 06 33

İlksöz

Yürüyen bir ölüye benziyor, diye geçirdi içinden Xizor. Bin yıl önce mumyalanmış bir cesetti sanki. Değil galaksinin en güçlü adamı olmak, hâlâ hayatta olması bile bir mucizeydi. Aslında o kadar da yaşlı görünmüyordu; sanki bir şey zamanla onu eritip tüketmişti.

Xizor, İmparator'un dört metre uzağında durdu, bir zamanlar Senatör Palpatine olan adamın holocam alanına doğru gidişini izledi. İmparator'un yıpranmış bedenindeki çözülmenin kokusunu duyar gibi olmuştu. Sadece içine herhangi bir zehirli gaz karışma ihtimalini ortadan kaldırmak için sayısız filtreden geçen hava sirkülasyonunun bir sonucu olmalıydı. Belki de yaşamını içinden arıtarak geride sadece ölümün kokusunu bırakıyordu.

Holo link'in diğer ucundaki ekranda İmparator'un baş ve omuz bölgesinin yakın çekim bir görüntüsü bulunuyordu, zamanın aşındırdığı kara cübbesinin kukuletasıyla örtülmüş bir yüz. İletişimin diğer ucundaki kişi, pek çok ışık yılı uzakta, Xizor'u göremese de Xizor onu görebiliyordu. Bu görüşme cereyan ederken burada durulmasına izin verilmesi İmparator'un ona ne denli güvendiğinin bir göstergesiydi.

İletişimin diğer ucundaki adam –eğer hâlâ böyle adlandırılabilirse.

İmparator'un önündeki hava girdap şeklinde döndü, yoğunlaştı ve bir dizi üzerine çökmüş bir adamın görüntüsüne büründü. Tepeden tırnağa siyahlara bürünmüş, pelerinli, yüzü giydiği miğfer ve nefes almasını sağlayan bir maskeyle tümüyle örtülmüş birisi:

Darth Vader.

Vader konuştu: “Emirleriniz nedir, Efendim?”

Eğer Xizor zamanı ve mekanı aşabilen bir yıldırım gönderebilseydi onu şu an Darth Vader'ı öldürmek için gönderirdi, gözünü bile kırpmadan. Çünkü Vader doğrudan saldırılamayacak kadar tehlikeli biriydi.

“Güçte büyük bir düzensizlik var,” dedi İmparator.

“Ben de hissettim,” dedi Vader.

“Yeni bir düşmanımız var. Luke Skywalker.”

Skywalker? Bu uzun zaman önce Vader'ın ismiydi. İmparator ve onun en iğrenç ürünü arasında böylesi bir konuşmanın cereyan etmesine degecek önemde ve aynı adı taşıyan kişi kim olabilirdi? Daha da önemlisi Xizor'un ajanlarının bu durumdan nasıl daha önce haberi olmamıştı? Xizor büyük öfkeye kapılmıştı –ama belli etmedi. Sakin yüzünde en ufak bir hayret ya da nefret belirtisi yoktu. Falleen'ler pek çok aşağı ırk gibi duygularını dışarıya belli etmezlerdi; hayır, Falleen'lerin ataları memeliler gibi kürklü değil sürüngenler gibi pulluydu. Vahşi değil soğukkanlıydılar. Böylesi hem daha iyi hem de daha güvenliydi.

“Evet, Efendim,” diye devam etti Vader.

“Bizi yok edebilir,” dedi İmparator.

Xizor’un tüm dikkati İmparator ve çok uzaklardaki bir geminin güvertesinde bir dizi üzerine çökmüş olan Vader’ın görüntüsündeydi. Gerçekten ilginç şeyler oluyordu. İmparator bir şeyi kendisine tehdit olarak mı algılıyordu? İmparator bir şeyden mi korkuyordu?

“O sadece bir çocuk,” dedi Vader. “Obi-Wan artık ona yardım edemez.”

Obi-Wan. Xizor bu adı biliyordu. Son Jedi’lardan biriydi, bir generaldi. Ama uzun yıllar önce ölmüştü, yoksa?

Anlaşılan Xizor yanlış biliyordu ve Obi-Wan çocuk yaştaki birine yardım ediyordu. Ajanları buna çok pişman olacaktı.

Xizor, Vader’ın görüntüsü ve İmparator’un da bizzat yanındayken ve devasa bir piramidi andıran sarayın merkezindeki İmparator’un konforlu ve güvenli taht odasında olduğu halde bile aklının bir köşesine not etmeyi ihmal etmemiştir: Bu bilgiler kendisine daha önce ulaştırılmadığı için birisi kellesini kaybedecekti. Bilgi güçtü; bilgisizlik ise zayıflık. Bu onun asla görmezden gelemeyeceği bir şeydi.

İmparator devam etti. “Güç o çocukta çok yoğun. Skywalker’ın oğlu asla Jedi olmamalı.”

Skywalker’ın oğlu mu?

Vader’ın oğlu! Hayret verici!

“Eğer onu saflarımıza geçirebilirsek güçlü bir müttefik kazanırız,” dedi Vader.

Bunu söylerken Vader’ın sesinde bir farklılık vardı, Xizor’un adını koyamadığı bir şey. Hasret? Endişe?

Umut?

“Evet... evet faydalı bir kazanç olur,” dedi İmparator. “Mümkün mü?”

Çok kısa süren bir tereddüt yaşandı. “Bize katılır ya da ölür, Efendim.”

Xizor gülümsemek istese de onu da kızgınlığı anında yaptığı gibi büyük bir başarıyla örtmeyi bildi. Vader, Skywalker’ı canlı istiyordu, sesinin tonunda gizli olan şey buydu demek ki. Evet çocuk ya onlara katılır ya da ölür demişti, ama bu ikinci kısmın sadece İmparator’un gözünü boyamak için söylendiği açıktı. Vader’ın, Skywalker’ı, kendi oğlunu, öldürmek gibi bir niyeti yoktu. Xizor gibi sesleri okumada yetenekli birisi için bunu anlamak çok kolaydı. Kendisi, galaksideki en büyük suç örgütü, Black Sun’ın Lordu Kara Prens ünvanını dayanılmaz cazibesıyla elde etmiş değildi. Xizor, İmparator’u ayakta tutan ve onu ve Vader’ı bu denli kudretli yapan Güç’ün ne olduğunu pek anlamış değildi ama bir şekilde işe yaradığından da emindi. Ama soyları tükenen Jedi’ların da bunu

kullanabildiklerini bilmiyordu. Şimdi de oyuna yeni bir oyuncu daha dahil olmuştu. Vader, Skywalker'ı sağ istiyordu ve bunu istemekle de İmparator'a onu kendisine sağ olarak teslim edeceğine dair söz vermiş oluyordu – ve de onların tarafına geçmiş olarak.

Bu çok ilginçti.

Hem de çok ilginç.

İmparator iletişimi sona erdirip ona döndü. “Evet, Prens Xizor, nerede kalmıŐtık?”

Kara Prens gülümsedi. Şimdi önündeki işlere yođunlaŐacaktı ama Luke Skywalker adını asla unutmayacaktı.

Chewbacca öfkeyle kükredi. Bir stormtrooper kendisini tuttu ve o da onun ayaklarını yerden kesti, gümbürdeyen zırhıyla çukurun içine düştü. İki muhafız daha geldi ve Wookiee sanki oyuncak bebeklermiş gibi ikisini de harcadı.

Her an Vader'ın askerlerinden biri tarafından vurulabilirdi. İri ve güçlüydü ama kazanamazdı; onu vuracak –

Han, Wookiee'ye bağırarak onu sakinleştirmeye çalıştı.

Leia, donmuş kalmış bu olanlara inanmakta güçlük çekiyordu.

Han konuşmaya devam etti: “Chewie, başka fırsatlar da olacak! Prens, ona göz kulak olman gerekiyordu. Duydun mu beni?”

Han'ın sözde arkadaşı Lando Calrissian'ın onları Darh Vader'a sattığı Bespin'deki Cloud City'nin altında karanlık bir odadaydılar. Çevrelerini saran altın rengi bir ışık durumu daha da inanılmaz hale getiriyordu. Chewbacca, Han'a baktı, yarı sökülü haldeki Threepio Wookiee'nin sırtındaki bir çantada duruyordu. Hain Calrissian vahşi bir hayvanmış gibi uzak bir köşede tutuluyordu. Ortalık muhafızlar, teknisyenler ve kelle avcılarından geçilmiyordu. Vader'ın varlığı ve likit karbonun kokusu etraflarındaki havaya sinmiş ve morgla mezarlığın karışımı bir kokuya dönüşmüştü.

Chewie'yi kelepçelemek için daha fazla muhafız geldi. Wookiee artık daha sakindi. Han'ı anlamıştı. Hoşuna gitmemişti ama anlamıştı. Muhafızların kendisini kelepçelemesine izin verdi.

Han ve Leia birbirlerine baktılar. Bu olamaz, diye düşündü Leia. Şimdi değil.

İkisi de duygularına hakim olamamıştı. Mıknatıs gibi birbirlerini çektiler ve sarıldılar. Tutku ve umutla dolu olarak sarılıp öpüştiler –umutsuzlukla ve külle çevrili oldukları halde.

İki stormtrooper Han'ı iterek götürdü ve dondurucu panelinin üzerindeki uzun levhaya dayadılar.

Leia'nın dudaklarından kontrolü dışında sözcükler dökülmeye başladı. “Seni seviyorum!”

Soğukkanlılığını hâlâ yitirmemiş olan Han cevap verdi. “Biliyorum.”

Han'ın yarı boyundaki Ugnaught teknisyen yaklaştı, Han'ın ellerini çözdü ve çekildi.

Han önce teknisyene sonra da tekrar Leia'ya baktı. Han'ın bağlı olduğu levha çukura doğru inmeye başladı. Gözlerini Leia'ya dikmişti ve son ana kadar hiç ayırmadan bakmaya devam etti... ta ki dondurucu buhar her yanını kaplayıp görüşünü kesene kadar.

Chewie bağırdı, Leia ne dediğini anlamasa da öfkesini, acısını ve çaresizliğini anlayabiliyordu.

Han!

Boğucu ve keskin bir gaz yükselip onları çevreledi. Leia, Vader'ın tüm yaşananları insanın içine işleyen buz gibi bir sisin ve ifadesiz maskesinin ardından izlediğini gördü. Threepio'nun konuşmaya başladığını duydu. "Ne – Neler oluyor? Arkanı dön Chewbacca, göremiyorum!"

Han!

Kalbi deli gibi çarpan Leia oturduğu yerde doğruldu. Çarşaf lar ve geceliği terli ve darmadağın ktı. İç çekti, bacaklarını yataktan aşağı sarkıttı ve oturup duvara baktı. Saate baktı, gece yarısını üç saat geçmişti. Oda havasızdı. Tatooine gecelerinin serin olduğunu bilirdi ve bir pencere açıp biraz odayı havalandırırsam mı, diye düşündü. Sonra üşenerek vazgeçti.

Kötü bir rüya, diye düşündü. Hepsi bu.

Fakat – hayır. Sadece bir kabusmuş gibi davranamazdı. Bundan çok daha fazlasıydı. Bu bir anıydı. Yaşanmıştı. Sevdiği adam karbon bloğuna hapsedilmiş ve bir kargo paketi gibi kelle avcısı tarafından götürülmüştü. Ond an alınmış ve galaksinin bir köşesindeki bilinmez bir yere götürülmüştü.

Hislerini kontrol etmekte zorlanıyor, gözleri yaşla doluyordu ama mücadele etti. O, Alderaan'ın kraliyet ailesinin Prensesi, Leia Organa'ydı. İmparatorluk Senatosu'na seçilmişti ve Cumhuriyet'i yeniden kurmaya çalışan İttifak'ın da yılmaz bir neferiydi. Alderaan artık yoktu, Vader ve Death Star tarafından yok edilmişti; İmparatorluk Senatosu dağıtılmıştı; İttifak, asker ve silah gücü bakımından binlerce kat daha zayıf durumdaydı ama o her kimse hâlâ aynı kişiydi. Ağlamayacaktı.

Ağlamayacaktı.

Hesabını soracaktı.

Gece yarısını üç saat geçmişti ve gezegenin yarısı uykudaydı. Luke kumdan altmış metre yüksekteki steelcrete platformun üzerinde yalın ayak durmuş gergin kabloya bakıyordu. Siyah pantolon ve gömlek giymişti ve siyah deri bir kemer takmıştı. Artık ışın kılıcı yoktu ama Ben Kenobi'den kalma deri kaplı bir kitapta bulduğu planlara bakarak yeni bir tane yapmaya başlamıştı. Bu Jedi'lar için geleneksel bir uygulamaydı, ona öyle söylenmişti. Yeni eli, koluna iyice uyum sağlayana kadar onu oyalayacak iyi de bir meşgaleydi. Onun fazla düşünmesini engelliyordu.

Kanopinin altı loşt u; ince çelik teli güçl ükle görebiliyordu. Bu gecelik karnaval sona ermiş, akrobatlar ve hokkabazlar da uykuya dalmıştı. Herkes evine dönmüş ve o da yalnız kalmıştı; o ve gergin tel baş başaydı. Ortalık sessizdi, duyulan tek ses Tatooine'in yaz gecelerinde soğumakta olan kaplamaların büzülürken çıkardığı çıtırtılardı. Günün sıcaklığı çabucak uçup gitmişti ve dışarısı ceketle durulacak kadar serindi. Etraftaki eşyaların kokusu bulunduğu yere kadar yükseliyor ve orada kendi kokusuyla karışıyordu.

Luke'un zihnini kontrol ettiği bir muhafız çadıra girmesine izin vermiş ve onun varlığından habersiz hâlâ dışarıda girişi korumaya devam ediyordu. Zihin kontrolü bir Jedi yeteneğiydi ama bu yeni öğrenmeye başladığı bir şekliydi.

Luke, derin bir nefes alıp yavaşça verdi. Aşağıda gerili bir ağ yoktu ve bu yükseklikten düşmenin

sonu muhtemelen ölüm olurdu. Bunu yapmak zorunda değildi. Hiç kimse bunun için onu zorlamamıştı.

Kendinden başka hiç kimse.

Nefesini, kalp atışlarını ve elinden geldiğince zihnini, öğrendiğini metotları kullanarak kontrol altına aldı. Önce Ben ardından da Üstat Yoda ona kadim sanatları öğretmişti. Yoda'nın eğitimi çok daha ciddi ve yorucuydu ama ne yazık ki Luke bu eğitimi tamamlama fırsatı bulamamıştı. O sırada başka çaresi de yoktu. Han ve Leia'nın hayatı tehlikedeydi ve onlara yardıma gitmek zorundaydı. O gittiği için onlar hâlâ hayattaydı ama...

Sonu pek de iyi olmamıştı.

Hayır. Hem de hiç.

Ve Vader'la karşılaşmak zorunda kalmıştı...

Yüzü gerilmiş, çenesi titremeye başlamıştı ve giydiği elbise gibi kara hormonal bir dalga gibi kendisini kuşatmaya çalışan öfkesiyle de mücadele etmişti. Vader'ın ışın kılıcının kestiği bileği yüzünden ani bir acı yaşamıştı. Yeni eli de en az eskisi kadar iyiydi, hatta belki de daha iyi ama kimi zaman Vader'ı düşündüğünde sızlıyordu. Doktorlar bu sızının kaynağının fiziksel değil de zihinsel olduğunu söylemişti.

“Ben senin babanım.”

Hayır. Bu doğru olamazdı! Babası bir Jedi olan Anakin Skywalker'dı.

Keşke Ben'le konuşabilseydi. Ya da Yoda'yla. Onlardan gerçeği öğrenebilirdi. Vader onu kendi yanına çekmek, zihnini bulandırmak istemişti. Hepsi buydu.

Fakat – Ya doğruysa..?

Hayır. Unut gitsin. Şimdi kendisine bir faydası yoktu. Jedi yeteneklerinde ustalaşmadığı müddetçe ne kendisine ne de başkasına bir faydası olamazdı. Güç'e inanmalı ve devam etmeliydi. Vader'ın söylediklerinin bir önemi yoktu. Sürmekte olan bir savaş ve yapılması gereken çok şey vardı. İyi bir pilot olduğu için de İttifak'a fazlasıyla katkısı olabilirdi.

Kolay değildi ve gittikçe de kolaylaşacak gibi görünmüyordu. Keşke kendisinden emin olabilseydi ama değildi. Sanki üzerinde taşıyabileceğinden çok daha büyük bir ağırlık vardı. Birkaç yıl önce amcası Owen'ın yanında çalışan, hiçbir yeri görmemiş bir çiftçi çocuğuydu. Şimdi ise Han, İmparatorluk, İttifak ve Vader vardı.

Hayır, şimdi değil. Hepsi geçmişte ya da gelecekteydi. Şu an için sadece bu tel vardı. Odaklanacak ya da üzerinden düşecekti.

Enerjisine odaklanıp akışını hissetti. Parlaktı, sıcaktı ve hayat veriyordu. Sanki etrafını sarıp onu her şeyden koruyan bir zırh gibiydi.

Güç: Bir kez daha onun yanındaydı. Evet...

Ama orada olan bir şey daha vardı. Sanki alıp götürülmüş ama bir şekilde de hemen yanı başında. Kendisine daha önce anlatılmış olan çekimi hissetti. Sert ve güçlü bir soğukluk, öğretmenlerinin temsil ettikleri şeylerin tam zıttı. Işığın antitezi. Vader'ı sarmalayan şey.

Karanlık taraf.

Hayır! Hemen kendinden uzaklaştırdı. Ona bakmayı reddetti. Tekrar derin bir nefes aldı. Güç'ün tekrar içine işlediğini ve uyum sağlamaya başladığını hissetti. Belki de bu diğer bir yoldu ama önemli değildi.

İkisi de bir olunca yürümeye başladı.

Yüksekteki kablo bir anda kendisine yaya kaldırımı kadar geniş görünmüştü. Güç doğaldı ama hâlâ bir tür sihir, sanki gerçekleşen bir mucize gibi hissediyordu. Yoda'nın zihin gücüyle bir X-kanadı bataklıktan çıkardığını görmüştü. Bu şekilde mucize gibi görünen şeyleri yapabilmek mümkündü.

Bir adım daha atmak için ayağını kaldırdığında Dagobah'da yaşadıklarıyla ilgili şeyler aklına geldi.

Yumuşak ve nemli bir zemin üzerinde, bir mağarada...

Darth Vader ona doğru yürümüştü.

Vader! Burada! Bu mümkün mü?

Luke ışın kılıcını çekip açmış ve hazır halde beklemişti. Birbirlerinin açığını kollarlarken kılıcının beyaz mavi ışığı Vader'ın kılıcının kıvılcığıyla buluşmuştu. Güç vınlıyor, enerjinin gürültüsü gittikçe daha yüksek çıkıyordu.

Aniden Vader, Luke'un soluna doğru güçlü bir hamle yaptı.

Luke kılıcını yukarıdan aşağı doğru çevirip hamleyi kesti; ama darbe öyle güçlüydü ki titremişti, neredeyse kılıcını elinden düşürüyordu. Etrafını çevreleyen havayı kokladı, ışın kılıçlarının güçlü vınlamalarını duydu, Vader'ı son derece net bir şekilde görebiliyordu. Tüm duyuları açıktı ve her zamankinden daha keskindiler.

Vader da tekrar saldırdı, bu sefer başına nişan almıştı ve paniğe kapılan Luke hamleyi güçlkle son anda kesebildi -gerçekten de çok güçlüydü.

Vader tüm gücüyle kılıcını savurdu, Luke bu hamleyi durduramasa ortadan ikiye bölünmüştü.

Vader başa çıkamayacağı kadar güçlüydü ve Luke bunu biliyordu. Ancak öfkesi onu öldürülmekten koruyabilirdi. Ben'i hatırladı ve Vader'ın onu öldürüşünü.

Bir anda büyük bir nefretle doldu. Luke kılıcını her iki yana savurdu ve ardından tüm gücünü

toplayıp hamlesini yaptı.

Vader'ın kafasını tek hamlede kesmişti.

Sanki zaman durmuş gibiydi. Kımıldamadan durdu. Vader'ın bedeni yere yığıldı, yavaşça... Ardından da kesik baş yere düştü ve yuvarlandı.

Yuvarlandı ve de durdu. Kan yoktu.

Daha sonra aniden beliren bir ışık ve mor dumanla birlikte Vader'ın maskesi dağılıp kayboldu ve yüzü ortaya çıktı.

Luke Skywalker'ın yüzü.

Hayır!

Bu anı, zihninde olayların gerçekte cereyan ettiğinden çok daha kısa bir sürede akıp gitmişti. Gerçekte sadece bir ayağını yerinden oynatmıştı. İnsan zihninin yapabildikleri gerçekten şaşırtıcıydı. Ama Güç'le olan bağlantısını kaybettiği için az daha telden düşüyordu.

“Kes şunu!” dedi kendi kendine.

Derin bir nefes alıp dengesini sağladı ve tekrar Güç'e erişti.

Oradaydı, bulması zor olmamıştı. Güç'le bir olarak dengesini sağladı ve tekrar yürümeye başladı.

Telin ortasına geldiğinde koşmaya başladı. Kendisine bunun sınavın bir parçası olduğunu söylemişti. Kendisine, Güç'ün onunla birlikte olduğunu ve korkmadan kendisini ona bırakan eğitilmiş bir Jedi Şövalyesi için imkansız diye bir şey olmadığını söylemişti. Ona öğretilen şey buydu ve buna inanmak istiyordu.

Onu her zaman takip eden karanlık tarafın yardımıyla telin üzerinde koştuğuna inanmak istemiyordu. Onu her zaman takip eden Vader'ın kesik başının hafızasındaki görüntüsü gibi.

Takip eden ve güçlenen...

Xizor koltuğunda geriye yaslandı. Arızalı bir devresi olan ve tamir edilmesi gereken koltuk bu hareketi bir istek olarak algıladı. Ses çipi konuştu, “İsteğiniz nedir, Prens Sheezor?” ilk heceyi uzatarak ismini yanlış telaffuz etmişti. Başını iki yana salladı. “Hiçbir şey seni susturmaya yetmiyor,” dedi.

Koltuğun çipi sustu. Koltuğun içindeki mekanizma Xizor'un yeni konumuna göre desteğini yeniden ayarladı. Xizor iç çekti. Pek çok gezegenin gelirinden fazla serveti vardı ama yine de koltuğu arızalıydı ve adını bile telaffuz edemiyordu. Yenisinin alınması gerektiğini not etti, hemen, bugün, derhal şu işini bitirir bitirmez.

Önünde donmuş halde duran bir bölü altı ölçeğindeki holoproj'a sonra da masasının karşısında

duran kadına baktı. Güzel bir kadındı, en az hologramda dövüşmekte olan iki Epicanthix kadın savaşçı kadar. Uzun, ipek gibi sarı saçları, soluk mavi gözleri ve narin bir yapısı vardı. Normal insan erkekler için çok çekiciydi. Guri'nin yüzünde ya da yapısında bir kusur yoktu, ama biraz soğuk bir hali vardı ve bunu anlamak da hiç zor değildi: Guri bir HRD'ydi –insan benzeri droid– ve eşsizdi. Görsel olarak galaksideki her kadından belki de daha güzeldi, yiyip içebilir ve bir kadının yapabileceği daha şahsi işlemleri de yerine getirebilirdi. Üstelik kendi türü içinde suikastçı olarak programlanan yegane modeldi. Kılı kıpırdamadan öldürürdü ve vicdanında en ufak rahatsızlık olmazdı.

Ona dokuz milyon krediye mal olmuştu.

Xizor parmaklarını birleştirip bir kaşını kaldırarak Guri'ye baktı.

“Pike kız kardeşler,” dedi Guri holo'ya bakarak. “Klon değiller, genetik kız kardeşler. Sağdaki Zan diğeri de Zu. Zan'ın gözleri yeşil, Zu'nun ise bir gözü yeşil bir gözü mavi, aralarındaki tek fark bu. Teräs Käsı'de, Bunduki'lerin çelik eller olarak adlandırılan dövüş sanatı, ustadırlar. Yirmi altı standart yıl yaşındalar ve büyük sistemlerde politik görüşleri ve sabıkları yok. Üstelik öğrenebildiğimiz kadarıyla ahlaki değerlerden de tümüyle yoksunlar. En yüksek fiyatı ödeyen için çalışırlar ve daha önce Black Sun için hiç çalışmadılar. Ayrıca şu ana kadar dövüşte onları alt edebilen de çıkmadı. Bu” –sabit holoproj görüntüsüne bakıp başını salladı– “onların çalışmadıkları zaman eğlenmek için yaptıkları bir şey.” Guri'nin sesi görüntüsünün aksine sıcak ve davetkardı. Hologramı çalıştırdı.

Xizor gülümsedi ve mükemmel dişlerini gösterdi. Holo'da bir uzay limanı barında sekiz İmparatorluk stormtrooper'ıyla uğraşan iki kadın görülüyordu. Askerler iriydi, güçlüydü, iyi eğitilmiş ve donanımlıydılar. Ama kadınlar işlerini bitirdiklerinde terlememişlerdi bile. “Bunlar yapar,” dedi. “Bu işi hallet.”

Guri bir kez başını salladı, döndü ve odadan çıktı. Arkadan da önden görüldüğü kadar güzel görünüyordu.

Dokuz milyon kredi harcamıştı ve her decikredisine değmişti. Keşke onun gibi bir düzineye daha sahip olsaydı. Maalesef yaratıcısı artık yaşamıyordu. Ne yazık.

İki özel seçilmiş suikastçı artık emirlerine hazırdı. Black Sun'la önceden hiçbir bağı olmayan ve Guri'nin sayesinde sonra da hiçbir bağları kalmayacak olan suikastçılar.

Xizor tavana baktı. Galaksinin şeklini parlak taşlarla oraya çizdirmişti. Işıklar kısık olduğu zaman, ki çoğu zaman öyleydiler, bir milyondan fazla elle çizilmiş parlayan yıldızıyla galaksi orada belirirdi. Sanatçının üç ayını almıştı ve bir liderin fidyesi kadar para harcamıştı ama zaten Kara Prens, kazanmak için ne kadar uğraşmış olursa olsun, zaten gelirinin üzerinde bir harcama yapmaya kalkışmazdı. Para önemli değildi; milyarları vardı. Mesele başarılı olmayı sürdürebilmektir.

Holograph'a tekrar baktı. Güzel ve ölümcüldüler, en sevdiği iki şeyin karışımı. Kendisi sürüngenlerin uzaktan akrabası bir tür olan Falleen'di ve tüm insansı türler içerisinde en güzeli kabul edilen bir şeye evrim geçirmişti. Yüz yaşından bile yaşlı olsa da henüz otuzunda gösteriyordu.

Uzundu, atkuyruğu saçı hariç kafası keldi ve güçlü bir yapısı vardı. Ayrıca yaydığı feromonlar nedeniyle insana benzer türlerin büyük çoğunluğunu kendine çekerdi. Normalde yeşil olan deri rengi de feromon artışına paralel olarak soğuk bir renkten sıcak bir renge dönüşmüştü. Yakışıklılığı ve çekiciliğinin araç olmaktan öte bir anlamı yoktu. O Black Sun'ın Lordu Kara Prens'ti ve galaksideki en güçlü üç adamdan biriydi. Ayrıca hiç ısınma egzersizine gerek duymadan bir insanın başı üzerindeki meyveye tekmeyle vurabilecek kadar atletik ve kendi ağırlığının iki katını başının üzerine kaldırabilecek kadar da güçlüydü. Sağlam bir bedene ve sağlam bir zekaya sahipti.

Galakside gücünü sadece Sith'lerin Kara Lordu Darth Vader ve İmparator geride bırakabilirdi.

Önündeki görüntüye yeniden gülümsedi. Üçüncüydü, ama işler planladığı gibi giderse ikinciliğe yükselecekti. İmparator ve Vader'ın konuşmalarında bahsettikleri bir tehdidi duymasının üzerinden aylar geçmişti ve artık uygun ortam oluşmuştu. Xizor en kısa zamanda harekete geçmeye hazırды.

“Saat?” diye sordu.

Oda bilgisayarı hemen cevap verdi.

Buluşmasına sadece bir saat kalmıştı. Vader'la onun yaşadığı yer arasında fazla mesafe yoktu, İmparator'un devasa gri-yeşil taştan ve kristalden yapılmış sarayının atmosferin üst tabakalarına kadar yükseldiği yerden çok da uzakta değildi. Belki birkaç kilometre hepsi bu; birkaç dakikada orada olurdu. Acelesi yoktu. Erken gitmek istemiyordu.

Bir ziyaretçinin geldiği anons edildi.

“Gir,” dedi Xizor. Korumaları burada değildi, ama odasında onlara ihtiyacı yoktu –hiç kimse onun savunmasını aşamazdı. Adamlarından çok azı onu burada ziyaret etme yetkisine sahipti ve hepsi ona sadıktı. Korkunun mümkün kılacağı kadar büyük bir sadakat.

Yardımcılarından biri olan Mayth Duvel içeri girdi ve önünde eğildi. “Prens Xizor.”

“Evet?”

“Nezriti Organizasyonu'ndan size bir teklif getirdim. Black Sun'la ittifak yapmak istiyorlar.”

Xizor hafifçe gülümsedi. “İstediklerinden eminim.”

Duvel küçük bir paket uzattı. “Saygılarının bir nişanesi olarak bunu gönderdiler.”

Xizor paketi aldı ve açtı. İçinde bir mücevher vardı. Oval şekilde kesilmiş, kan rengi Tumanian basınçlı bir yakuttu. Son derece nadide bir parçaydı, kusursuz görünüyordu ve birkaç milyon kredi edeceğine şüphe yoktu. Kara Prens yakutu yukarı kaldırdı, evirip çevirip iyice baktı. Sonra da masanın üzerine attı. Yakut bir kez zıplayıp bir bardağa takılıp kaldı. Eğer yere düşseydi onu almak için eğilmezdi ve temizlikçi robot geldiğinde onu da siler götürürdü, büyük bir kayıp değildi. “Onlara düşüneceğimi söyle.”

Duvel eğildi ve çıkıp gitti.

Gittiği zaman Xizor ayağa kalktı, boynunu ve sırtını esnetti. Evrim geçirmiş sürüngen sırtı omuriliğinin üzerinde hafifçe belli oluyordu, parmaklarını üzerlerinde gezdirince keskinliklerini hissetti. Cevap vermesini bekleyen başka teklifler de vardı. Başka bir zaman olsa oturur ve onları değerlendirirdi ama bugün sıradan bir gün değildi.

Şimdi gidip Vader'la görüşmesinin zamanı gelmişti. Vader'ın oraya gelmesi yönünde ısrar etmek yerine onun ayağına gitmekle zaten dezavantajlı ve muhtaç konumuna düşmüştü. Önemli değildi. Bu da oyunun bir parçasıydı; aralarında bir sürtüşme varmış gibi görünmemeliydi. Eğer planları umduğu gibi işlemezse Sith'lerin Kara Lordu'na karşı saygıdan başka bir şey beslediğinden hiç kimse şüphelenmemeliydi. Eğer planladığı olursa ondan şüphelenecekleri kesindi.

Çünkü hep öyle olmuştu.

Leia, Mos Eisley'in perişan bir bölgesinde berbat bir barda oturuyordu.

Bu iki berbat şeyi bir arada bulabilmek için gerçekten çaba harcamak gerekirdi. Buraya batakhane demek iltifat olurdu. Masa hurda bir alüminyum metalden yapılmıştı –muhtemelen her şeyi basınçlı çözücü püskürten bir hortumla yıkıyorlar ve atık su ortadaki delikten akıp gidiyordu. Eğer kapıyı açarlarsa kuru hava zaten hepsini kısa sürede kuruturdu. Önündeki içinde ne olduğu belirsiz bardaktaki sıvı içildiği için değil de sıcak yüzünden buharlaştığı için eksiliyordu. Havalandırma sistemi herhalde arızalıydı –içerisi sıcaktı, dışarıdaki sıcak buraya gelen serserileri takip ederek içeri giriyordu. Bu yer yazın ortasında aynı bir bantha ahır gibi kokuyordu ve tek iyi tarafı içerinin aydınlık olmamasıydı, bu sayede içerideki müşterileri görmek zorunda kalmıyordu –bir düzineden fazla farklı tür vardı ve hiçbiri de diğerinden daha iyi görünmüyordu.

Lando, bu pislik çukurunu buluşma yeri olarak kasten, sırf ondan daha fazla para alabilmek için seçmiş olmalıydı. Ama geldiği zaman ona bu keyfi yaşatmayacaktı. Bir süre ondan nefret etmiş ama daha sonra Han'a sırf onları Vader'dan koruyabilmek için ihanet etmek zorunda kaldığını anlamıştı. Lando bunu yaparak büyük riske girmişti ve bu nedenle hepsi artık ona borçluydu.

Yine de burası haklı bir neden olmadan gideceği bir bar değildi, hele tek başına gideceği bir yer hiç değildi, her ne kadar korunmaya ihtiyacı olmadığını söylemiş olsa da. Ama ihtiyacı olmasa da şu an yanında bir tane vardı –Chewbacca hemen yanında oturmuş diğer müşterileri süzüyordu. Vader'la son karşılaşmalarının ardından Chewbacca'nın onları bırakma nedeni Lando'yla birlikte Tatooine gidip Han'ın kurtarılması için plan yapmak istemesiydi. Leia'nın gelmesinin ardından Chewbacca onu gölgesi gibi bir an bile bırakmamıştı. Bu biraz rahatsız ediciydi.

Lando şöyle açıklamıştı: “Chewie'nin Han'a yaşam borcu var. Bu Wookiee'ler için çok önemlidir. Han ona sana göz kulak olmasını söyledi. Han aksini söyleyene kadar böyle davranmaya devam edecek.”

Leia kararlı görünmeye çalışmıştı. Chewie'ye demişti ki, “Bu davranışını takdir ediyorum ama yapmak zorunda değilsin.”

İşe yaramayacağını Lando ona söylemişti. Hayatta olduğu müddetçe Chewbacca da onun yanında olacaktı ve aksi mümkün değildi. Wookieece bile bilmiyordu, sadece küfür olduğunu tahmin ettiği bir kaç şeyi ayırt etmeye başlamıştı. Lando gülmüş ve zamanla bu duruma alışacağını söylemişti.

Bir süre sonra öyle de olmaya başlamıştı. Chewie çok sayıda dili anlıyor ama konuşamıyordu ama bir şekilde karşısındaki kişinin onu anlamasını sağlıyordu.

Leia, Chewie'yi sevse de Han'ı bulup kurtarmak istemesinin bir nedeni de oydu –böylece Wookiee onu rahat bırakacaktı.

Tabii itiraf etmek istemese de yakınında iki metrelik bir Wookiee'nin olmasının faydalı olduğu zamanlar da olmuyor değildi. Bunun gibi yerlerde mesela.

Son bir saat içerisinde kimi müşterileri istediğinden daha yakından görmek zorunda kalmıştı. Yırtık pırtık ve kirli bir elbise giyip olabildiğince dikkat çekmemeye çalışsa da kimi yabancı ya da insanlar masasına gelip onu rahatsız etmeye çalışmıştı, yanında oturan tam teçhizatlı Wookiee'ye rağmen.

Erkekler. Anlaşılan bir kadın gördükleri zaman hangi türden oldukları fazla bir şey fark etmiyordu. Üstelik dişinin de hangi türden olduğu fazla umurlarında değildi.

Chewie istenmediklerini onlara açıkça belli etmiş ve hiç kimse de onunla tartışma riskine girmek istememişti. Ama hiç durmadan yenileri geliyordu.

Chewie masaya çarpan koca kafalı bir Bith'e kükredi. Normalde efendi ve barışçı bir türün mensubu olan bu yabancı anlaşılan fazlasıyla içmişti, çünkü Leia ile aralarında ortak olabilecek bir şey olduğunu düşünmesi mümkün değildi. Bith, Chewie'nin dişlerine baktı, hıçkırdı ve çekip gitti.

Leia dedi ki, "Bak, yardımlarını takdir ediyorum ama ben bu heriflerle başa çıkabilirim."

Chewie başını çevirip ona baktı ve selamladı, Leia bu harekette şüphecilikle dalga geçmenin aynı oranda olduğunu fark etti.

Buna sinirlendi. "Hey, bir daha ki sefere birisi gelirse bana bırak. Tehdit etmeden de bu işleri halletmek mümkündür."

Çok sürmedi. Bu seferki serseri, boynuzlu bir insansı olan, bir Devaronluydu ve Leia'yla bir içki içmek istiyordu.

"Teşekkürler. Ama başka birini bekliyorum."

Devaronlu dedi ki, "Tamam, öyleyse o gelene kadar birlikte otursak nasıl olur? Belki de gecikir ve uzun bir bekleyiş olabilir."

"Teşekkürler ama yalnız değilim," Chewie'yi işaret etti.

Wookiee hiç oralı olmadığından yabancı bu işareti görmezden geldi ve konuşmaya devam etti.

"Ben fazlasıyla hoş biriyimdir gördüğün gibi. Pek çok dişi böyle düşünür. Hem de çok." Ona doğru eğildi, beyaz dişleri kırmızı dudaklarının arasında daha da parlak görünüyordu. Dilini dışarı salıp yalayarak tekrar içeri çekti; neredeyse ön kolu kadar uzundu.

Aman kalsın, diye düşündü Leia. Bu yöntemle buraya kadardı.

"Hayır. Toz ol."

"Ne kaçırdığını bilmiyorsun, küçük hanım," gözlerini açmış daha da haşin bakıyordu.

Chewie'ye baktı ve onun neredeyse gülmek üzere olduğunu gördü. Devaronlu ters ters baktı Leia'ya.

“Bu eksikle de yaşarım. Defol.”

“Sadece bir içki. Üstelik sana Weranialı oyun kartlarımı da gösteririm; gerçekten çok... heyecan vericiler.”

Leia'nın karşısına oturmaya yeltenmişti.

Leia cebinde sakladığı küçük tabancasını çıkardı ve masanın üzerinde Devaronlunun göreceği bir yere getirdi. Silahı tavana yöneltti ve bayıltıcıdan öldürücüye çevirdi.

Bunu o da görmüştü.

Hemen dedi ki, “Neyse belki başka zaman. Şimdi hatırladım gemimde bir şeyi açık bırakmıştım. İzninizle.”

Hemen uzaklaştı. Anlaşılan görgü kurallarını bir canlıya öğretmenin en hızlı yollarından biri ona silah çekmekti.

Chewie gülmeye başladı. Bir şeyler söyledi ve ne dediğini Leia fazlasıyla tahmin edebiliyordu.

“Kimse itici bir Wookiee'yi sevmez,” dedi. Ama gülümsedi. Leia söylemese de yanında olmasından memnun olduğunu belli etmişti.

Emniyetini kapatıp silahı yerine koydu. Bardağındaki kaşığıyla oynadı. Lando böyle rezil bir yerde buluşmak istemesinin hesabını verecekti. Bir şekilde.

Birisi kapıyı açtı ve güneş ışıkları loş barın içine akın etti. Kapıda beliren kişinin silüeti ona bir an için de olsa Han'ı hatırlatmıştı.

Han.

Yine içinin sızlamaya başladığını hissetti ve sanki duygularını engellemeye çalışır gibi başını iki yana salladı. Han Solo'yu son kez karbonite bloğunun içinde donmuş halde görmüştü. Son olarak söylediği şey ise verdiği cevaptı. “Biliyorum.”

Leia iç çekti. O ana kadar onu sevdiğini bile bilmiyordu. Vader'ın onun aşağıdaki dondurucu bölüme indirilmesini emrettiğini gördüğünde ve buradan canlı çıkma ihtimalinin de çok zayıf olduğu anlayınca söylemeden duramamıştı. Her şey o kadar gerçek dışı yaşanmıştı ki o sözleri sanki kendisi değil de başka bir kadın söylemiş gibi hissediyordu.

Ama bunu inkar edemezdi. Ne o zaman ne de şimdi. Onu korsan ve serseri olarak sevmişti. Yapabileceği bir şey yoktu.

Bu duygu onu düşünebildiği her şeyden daha fazla korkutuyordu. Death Star'da Vader'ın elinde tutsak olduğu zaman ya da İmparatorluk ordu ve donanmasının yarısı peşlerinde olduğu zamandan bile fazla.

“Sana bir içki ısmarlayayım mı güzellik,” dedi biri arkasından.

Leia döndü. Lando gelmişti. Ona ne kadar kızgın olsa da gördüğüne sevinmişti. “İçeri nasıl girdin?”

“Arka kapıdan,” dedi Lando. Gülümsedi. Yakışıklı bir adamdı –uzun boylu, koyu deriliydi ve parlak beyaz dişlerinin üzerinde ince bir bıyığı vardı– ve kendisi de bunu biliyordu.

Hemen arkasında R2-D2 ve C-3PO droidleri duruyordu.

Artoo’nun kubbesi barı kolaçan etmek için döndü ve Leia’nın gördüğü en korkak droid olan Threepio da yüz ifadesini değiştirme yeteneğine sahip olmadığı halde endişeli görünebilmeyi başardı.

Artoo mırıldandı.

“Evet, gördüm,” dedi Threepio. Kısa bir sessizlik. “Efendi Lando, biz dışarıda beklesek daha iyi olmaz mı? Burada droidlerden pek hoşlandıklarını zannetmiyorum çünkü bizden başka yok.”

Lando gülümsedi. “Rahat olun. Kimse sizi rahatsız etmez. Sahibini tanıyorum. Ayrıca dışarıda tek başınıza durmanızı da istemiyorum. Belki de inanmayacaksınız ama burası hırsızdan geçilmiyor.” Gözlerini fal taşı gibi açtı ve ellerini barı ve limanı içine alacak şekilde salladı. “Rutubet çiftliklerinden birinde kum küremek istemezsin, değil mi?”

“Sakın, hayır.”

Kendini tutamayan Leia güldü. Etrafındaki tipler birbirinden acayıpti. İki komik droid, kumarbaz Lando Calrissian ve Wookiee Chewbacca, Luke.

Luke neydi? Jedi olma yolundaydı en azından. Darth Vader’ın kendisini nasıl istediğini düşününce bu durum daha da önem kazanıyordu. Kulağına gelen diğer söylentilere göre Vader, Luke’u ölü ya da diri ele geçirmek istiyordu. Han’a aşığı ama Luke için de bir şeyler hissetmişti.

Sanki kafası yeterince karışık değilmiş gibi. Neden hayat daha basit değil?

Ve Han...

“Anlaşılan daha önce gördüğümüz Slave’i bulduk,” dedi Lando sessizce.

Bu Boba Fett’in gemisiydi. Han’ı Cloud City’den götüren kelle avcısı. “Ne? Nerede?”

“Rim sistemindeki gaz devi olan Zar’ın yörüngesindeki Gall isimli ayda. İstihbarat üçüncü ağızdan geldi ama muhbir zinciri oldukça sağlam.”

“Bunu daha önce duymuştuk,” dedi Leia.

Lando omuz silkti. “Oturur bekleriz ya da gider bakarız. Kelle avcısı Han’ı Jabba’ya aylar önce teslim etmiştir. Bir yerlerde olmalı. O sistemde tanıdıklarım var. Özel kargoları taşıyan eski bir

kumarbaz dostum. Adı Dash Rendar. Bizim için o kontrol edebilir.”

Leia tekrar güldü. Kaçakçı demek yerine özel kargo taşıyan demek ona gülünç gelmişti.

“Ona güvenir misin?”

“Benim param olmadığı müddetçe evet.”

“Güzel. Ne zaman cevap alırız.”

“Birkaç gün.”

Leia etrafına baktı. “Burada beklemekten daha kötü olamaz.”

Lando tekrar gülümsedi. “Mos Eisley galaksinin koltukaltı olarak bilinir,” dedi. “Gerçi anatomik olarak benzetileceği daha kötü yerler olduğundan da şüphem yok.”

Chewie bir şeyler söyledi.

Lando başını iki yana salladı. “Neden orada olduğunu biliyorum. Ayda bir tersane var; belki de tamire ihtiyacı vardı. Ciddi bir şeyler oldu herhalde çünkü Jabba malı almadan parayı teslim etmez.”

Chewie bir şey daha dedi.

“Evet, maalesef öyle.” Lando, Leia’ya baktı. “Gall bir İmparatorluk yerleşim bölgesi. Orada konuşlanmış birkaç destroyer ve çok sayıda TIE avcısı var. Eğer Fett’in gemisi oradaysa bile ona ulaşmak kolay olmayacak.”

“Seninle tanıştığımızdan beri ne kolay oldu ki?” dedi Leia. “Sana bir şey daha sorayım. Bu limandaki bu kadar yer içerisinde neden burayı seçtin?”

“Çünkü sahibini tanıyorum. Bana kumar borcu var. Ne zaman buraya gelsem buraya gelir ve bedava yer içerim.”

“Daha neler. Burada sen bir de bir şeyler yemeyi mi düşünüyorsun?”

“Hayır. Daha karnım acıkmadı.”

Leia başını iki yana salladı. Bu adamlarla takılmaya başladığından beri hayatının çok daha ilginç hale geldiği tartışılmazdı. Fakat az önce Lando’nun Boba Fett için dediği gibi: Herkes bir yerlerde olmak zorundaydı.

Han’ı bulana kadar hiçbir yerde rahat edemeyecekti.

Leia dedi ki, “Gidip Luke’a söylesek iyi olacak.”

Xizor dört korumasını girişte bırakıp Darth Vader’ın şahsi misafir odasına girdi. Korumaları yarım

düzine yakın dövüş tekniğinde eğitim almışlardı, her biri silahlıydı ve keskin nişancıydı; tabii Vader ona bir şey yapmak istese yanında dört ya da kırk adam olması bir şey değiştirmeyecekti. Gizemli Güç sayesinde Vader lazer ışınlarını eliyle ya da ışın kılıcıyla rahatlıkla durdurabilir, elinin bir hareketiyle öldürebilir, akciğerlerini dondurup kalbini durdurabilirdi, ya da onun gibi şeyler. Pek çok kişi bu yeteneklerini acı şekilde öğrenmişti: Darth Vader'a doğrudan meydan okuyabilecek güçte hiç kimse yoktu.

Neyse ki Xizor, İmparator'un himayesi altındaydı. Böyle olduğu müddetçe de Vader ona zarar vermeyi göze alamazdı.

Oda boştu. Parlak, kara ahşaptan uzun bir masa, aynı ahşaptan birkaç reaktif olmayan sandalye, bir holoplate ve ekran. Oda da baharat kokusunu andıran keskin bir koku vardı. Duvarlarda ne bir resim ne de Vader'ın zenginliğinin göstergesi olan herhangi bir şey vardı. Vader da en az Xizor kadar zengindi ve Kara Prens gibi o da bu zenginlikten kendisine çok az pay ayırmıştı.

Xizor masadan bir sandalye çekip oturdu ve olabildiğince rahat görünmeye özen gösterdi. Bacaklarını öne arkaya uzatıp gerindi. Vader'ın kalesinde bir yerlerde teknisyenler yaptığı her hareketi izliyor ve kaydediyor olmalıydı. Xizor, Vader'ın casuslarının onun attığı her adımı takip ettiklerini biliyordu. Dolayısıyla burada yılanın yuvasının kara kalbinde yaptığı en küçük hareketin bile izlenip analiz edileceğinden şüphesi yoktu. Vader isterse muhtemelen Xizor'un soluduğu havanın miktarını bile tespit edebilirdi.

Xizor pis pis sırıttı. Artık teknisyenlerin üzerinde düşüneceği bir şey vardı: Olamaz gülüyor –acaba şimdi bu ne anlama geliyor?

Tabii ki o da, bu kalenin dışında olduğu zamanlarda, Vader'ın attığı her adımı takip ettiriyordu. Coruscant'ta –artık İmparatorluk Merkezi deniyordu ama Xizor bu yeni ismi pek umursamamıştı– önemli kişilerin tamamının diğer önemli kişileri izletmek için şahsi casus örgütleri vardı. Bu gerekliydi. Fakat Black Sun'ın casus teşkilatının bir benzeri daha yoktu, İmparator'da bile. Belki Bothanlar biraz daha iyi olabilirdi...

Odanın diğer ucundaki duvar yavaşça yana doğru açıldı ve Vader pelerini, siyah üniforması ve dışarıdan duyulabilen nefes alış verişiyle orada duruyordu.

Xizor ayağa kalkıp askeri bir selam verdi. “Lord Vader.”

“Prens Xizor,” dedi Vader cevaben. Eğilmemişti –o sadece İmparator'un karşısında diz çökerdi o kadar – ama Xizor bu küçük saygısızlığı önemsememişti. Her şey kaydediliyordu ve bu kayıtlar bir şekilde İmparator'a ulaşabilirdi – doğrusu ulaşmazsa asıl o zaman şaşırırdı; yaşlı adam ondan bir şeylerin gizli kalmasına pek müsaade etmezdi. Aksine Xizor tam bir kibarlık abidesi gibi davranabilmek için elinden geleni yaptı.

“Beni görmek istemişsiniz, Lord Vader. Size nasıl hizmet edebilirim?”

Vader odaya girdi ve kapı ardından kapandı. Oturmamıştı ki bu şaşırtıcı değildi. Xizor da ayakta durmaya devam etti.

Vader dedi ki, “Efendim benden senin nakliye gemilerini kullanarak Rim’deki üslerimize gerekli ikmal ulaştırmamı istedi.”

“Tabii ki,” dedi Xizor. “Neyim varsa sizin emrinizdedir; İmparatorluk’a elimden gelen her şekilde yardım etmekten mutluluk duyarım.”

Xizor’un nakliye filosu oldukça büyüktü hatta galaksinin en büyük ticaret filolarından birine sahipti. Black Sun’ın gizli eylemlerinden sağlanan para Xizor Transport Systems’ı (XTS) yürütmekte kullanılır ve bu sayede de Xizor güçlü ve zengin bir adam olmaya devam ederdi.

Vader holocam’lerin ona çevrildiğinin farkındaydı. Kayıt edilmesi için yorumda bulundu, “Geçmişte şirketinizin İmparatorluk’un isteklerini yerine getirmede biraz isteksiz olduğu görülmüştü.”

“Utanarak haklı olduğunuzu itiraf etmek zorundayım, Lord Vader. Benim için çalışan bazı kişilerin sorumsuzluklarının bir sonucudur bu durum. Fakat bu kişiler artık benim şirketimde çalışmamaktadır.”

Vader tüm zekasını kullanarak onu köşeye sıkıştırmaya çalışırken Xizor da tüm yeteneğiyle bu durumdan sıyrılmaya çalışıyordu. Sith’lerin Kara Lordu’yla yaptığı her konuşmada söylenenlerin aslında görüldüğünden farklı bir anlamı vardı. Sanki birbirlerini alt ederek babalarının gözüne girmeye çalışan iki kardeş gibiydiler.

Xizor’un Vader’ı kardeş gibi düşünmesi söz konusu bile değildi. Onun gözünde ortadan kaldırılması gereken bir engel –ki bunu nasıl yapacağını bilmiyordu– ve can düşmanıydı.

On yıl önce Vader’ın bir biyolojik silah projesi vardı. Xizor’un ana vatani Falleen’de bir laboratuvar kurduğunu söylemişti. Sözde güvenli laboratuvarında bir kaza olmuş ve mutant doku yok eden bir bakteri türü bir şekilde karantinadan kaçmıştı. Gezegende yaşayanları korkunç ve tedavisi olmayan ölümcül bir hastalıktan korumak için laboratuvarın yakınındaki şehir “sterile” edilmişti.

Evler, binalar, caddeler ve parklar içindeki insanlarla birlikte yakılarak sterilize edilmişti.

İki yüz bin Falleen yörüngeden üzerlerine yağın sterilize lazerleriyle kavrulmuştu. İmparatorluk eğer diğer dünyalara da bulaşsa milyarlarca canlıyı yok edebilecek bir bakteriyi sadece bu kadar kişiyi öldürerek kontrol altına alabildiği için şanslı sayılırdı. Ucuz atlatmışlar ve nispeten önemsiz bir bedel ödemişlerdi –İmparatorluk’un gözünden.

Ya da Darth Vader’ın.

Ölenler arasında Xizor’un annesi, babası, bir erkek iki kız kardeşi ve üç amcası da bulunuyordu. O sırada kendisi gezegende değildi, Black Sun ‘ın temellerini atmaya meşguldü; yoksa o da kurbanlardan biri olacaktı.

Bu trajediden hiç bahsetmemişti. Black Sun’ı kullanarak ailesinin ölüm nedenini İmparatorluk kayıtlarından sildirmeyi başarmıştı. Bunu yapan kişileri de öldürterek hiç şahit bırakmamıştı. Hiç kimse Kara Prens Xizor’un, Darth Vader’a karşı kişisel bir nefret beslemesi için bir nedeni olduğunu

bilmiyordu. İmparator'un gözüne girebilmek için mücadele eden iki rakip gibi görülmelerinde sorun yoktu ve hiç kimsenin Xizor'dan şüphelenmek için bir nedeni de olmayacaktı.

Xizor sabırlıydı. Ne zaman ve nasıl olacağı sorun değildi sadece Vader'a cezasını misliyle verecekti.

Neyse ki intikam planını uygulamaya başlamıştı ve yakında amacına ulaşacaktı. Bir taşla iki kuş vuracaktı: Vader onun önündeki en büyük engeldi ve ailesini öldüren katildi. Böylece ikisini birden ortadan kaldıracaktı.

Xizor gülümsemek istese de kendisini tutup Vader'ın ve gizli kameraların görmesini engelledi. Kara Lordu öldürmek mümkündü ama tarif edilemeyecek derecede de tehlikeliydi. Vader'ın gücünü kırabilirse sevgili efendisi tarafından bir kenara atılıp unutulmasını sağlayabilirdi.

Evet. İşte bu adaletti.

"Üç yüz gemiye ihtiyacımız var," dedi Vader, Xizor'un düşüncelerini bölerek. "Yarısı tanker, yarısı kuru yük gemisi. Standart İmparatorluk nakliye işlemi. Sizin de bildiğiniz büyük bir inşaat projesi var. Gemileri sağlayabilir misiniz?"

"Evet, Lordum. Bana sadece onları nerede ve ne zaman istediğinizi söylemeniz yeterli. Şartlarınızı kabul ediyorum."

Vader bir süre sessizce durdu, sadece nefes alış verişini duyuluyordu.

Bunu beklemiyordu, diye düşündü Xizor. Tartışacağını ya da fiyat konusunda pazarlık yapacağını düşünüyordu. Güzel.

"Pekala. İkmal filosu amiralinin detayları öğrenmek için sizinle temasa geçmesini sağlayacağım."

"Hizmet etmek benim için şereftir," dedi Xizor. Tekrar eğilerek Vader'ı selamladı, öncekinden biraz daha aşağı ve biraz daha yavaş.

İzleyenler sadece Xizor'un ne kadar kibar ve yardımsever bir kişi olduğunu görebilirdi.

Vader tek laf etmeden döndü. Duvar tekrar açıldı ve odadan çıktı.

Ve izleyenler yine Vader'ın ne kadar kaba olduğunu da görebilirlerdi.

Xizor yine hafifçe güldü.

Her şey planladığı gibi gidiyordu.

Luke sanki böyle yaparak süreci hızlandırabileceğini gibi gözlerini dikerek fırına baktı. İçinde bir ışın kılıcı mücevheri, bir durasteel'i eritebilecek seviyede, büyük bir ısı ve basınç altında pişiyordu. Sadece bir metre uzakta dursanız bile, kırmızı işlem diyeti haricinde, neler olduğuna dair bir şey anlayamazdınız. Aslında sanki biraz da lazer ışınının çıkardığına benzer bir koku da yok değildi.

Fırın saatlerdir çalışıyordu ve küçük sarı diyet, sürecin son aşamasına geldiğini gösterecek şekilde, hâlâ yanıp sönmeye başlamamıştı.

Bir zamanlar Ben Kenobi'nin evi olan bu yerde etrafına bakındı. Western Dune Sea'nin uzak bir köşesindeki küçük bir yerdi. Burada evler yapılırken taş parçaları çamurla karıştırılarak güçlendirmesi için duvarların üzerine sıvanırdı. Sonuçta bina sağlam ve kum fırtınalarına karşı dayanıklı hale gelirdi. Ben'in evi tıpkı doğal bir kaya parçasını andırıyordu, çölün gündüz çok sıcak gece çok soğuk havasının şekillendirdiği pürüzsüz ve yuvarlak bir yüzey.

Ben. Death Star'da, Vader tarafından öldürülmüştü. Bunu düşündükçe içini öfke ve üzüntü kaplıyordu.

Bir zamanlar bir Jedi Şövalyesi ve Klon Savaşları sırasında bir general olan öğretmeni geride pek bir şey bırakmamıştı. Belki de en değerli eşyası ahşap işlemeli bir sandık ve onun içerisindeki deri kaplı defterdi. Bu kitapta bir Jedi olabilmenin tüm koşulları sıralanmıştı, ışın kılıcının yapım planları gibi. Kitabın parmak iziyle açılan kilidi Luke'un parmak izini kabul etmişti ve açtığı zaman kapağın içine konmuş küçük parçayı gördü. Eğer birisi kitabı zorla açmaya çalışsaydı kitap alev alacaktı.

Bir şekilde Ben, Luke'un bu kitabı bulacağını bilmişti. Bir şekilde kitabı sadece onun açabileceği şekilde hazırlamıştı.

Hayret verici.

Kitaba göre, en iyi ışın kılıçları doğal mücevherlerle yapılırdı ama bu türden mücevherleri Tatooine'de bulmak neredeyse imkansızdı. Gerekli elektronik ve mekanik parçaların çoğunu Mos Eisley'den toplamıştı –güç hücresi, kontroller, yüksek enerjili yansıtıcı kap– fakat kendi odaklama mücevherini kendisi yapmak zorundaydı. En ideali bir kılıçta üç tane kullanılmaktı, farklı şekiller ve yoğunluklarda. Fakat bu ilk girişiminde Luke her şeyin olabildiğince basit olmasını istiyordu. Böyle olduğu halde bile yapması kitapta görüldüğünden çok daha zordu. Süperkondüktörü doğru ayarladığından emindi, uzunluğunu da olması gerektiği gibi ayarlamıştı ve kontrol devreleri de doğru takılmıştı. Mücevherin yapımı bitene kadar içi rahat etmeyecekti ve kitapta bunun ne kadar süreceği yazılmamıştı. Tahminince işlem tamamlandığında fırının otomatik olarak kapanması gerekiyordu.

Eğer her şey yolunda giderse mücevheri kesecek, parlatacak, yerine yerleştirecek, fotoharmonikleri ayarlayacak ve geriye sadece ışın kılıcının düğmesine basmak kalacaktı. Talimatları harfiyen uygulamıştı; eli bu işlere yatkındı ve sorun çıkmaması gerekiyordu. Ama hâlâ içinde ya düğmeye bastığında çalışmazsa diye bir endişe vardı. Çok utanç verici olurdu. Daha da kötüsü olması gerektiğinden farklı şekilde çalışmasıydı. Bu daha da utanç verici olurdu: Luke Skywalker, müstakbel Jedi adayı, Darth Vader'a meydan okuyup bunu anlatacak kadar hayatta kalmayı başaran tek kişi,

kendi yaptığı ışın kılıcının patlaması sonucu ölmüştür. Bu şeyi yaparken şu ana kadar son derece titiz davranmış, her adımı tekrar tekrar kontrol etmiş ve bu noktaya gelmesi bir ayını almıştı. Kitapta acelesi olan bir Jedi Üstadı'nın kılıcı birkaç günde yapabileceği yazıyordu.

Luke iç çekti. Bunlardan altı yedi tane yaptıktan sonra belki biraz daha hızlanabilirdi ama daha o seviyeye gelmesine çok vardı.

Aniden bir şey hissetti.

Sanki görme, işitme, koklama ve tat alma duyuları birleşmişti ama yine de bunların hiçbirisine ait değil gibiydi. Bir şey... bir şey olmak üzereydi.

Güç'ten bir şey geliyor olabilir miydi? Ben, ışık yılı uzaklıktaki olayları hissedebilmişti ve Yoda'nın da böyle şeylerden bahsettiğini duymuştu ama Luke emin değildi. Kendi deneyimleri ve kendi X-kanadı uygulamada son derece sınırlı imkanlara sahipti.

Keşke Ben burada olup ona söyleseydi.

Her ne ise gittikçe güçleniyordu. Bir anda aklına bir şey geldi. Leia?

Cloud City'de, Vader'la karşılaşmasının ardından düşerken onu çağırmayı başarabilmişti. Leia bir şekilde onu duymuştu.

Leia mıydı?

Silahını kontrol etti ve kemerini eğer gerekirse silahını kolayca çekebileceği şekilde düzeltti ve dışarı çıktı. Normalde Tusken Yağmacıları –Kum Adamlar– Ben'in evinden uzak dururdu. Batıl inançları vardı ve Ben Güç'ü kullanarak onlara birkaç küçük numara yapmış ve orada hayaletlerin olduğuna onları inandırmıştı. Ama artık Ben yoktu ve onun yaptıkları da onunla birlikte yok olup gitmişti. Luke, Ben'in gücüne sahip değildi; yağmacılar Güç'ü kullanarak yerden birkaç çakıl taşı ancak kaldırabildiğini gördüklerinde pek de etkilenmezlerdi. Ama tabanca kullanmasına bir diyecek yoktu ve birinin yanı başındaki kayanın bir lazerle tuzla buz olması onu bir kez daha düşünmeye sevk edebilirdi.

Işın kılıcını bitirip çalışır hale getirdiği zaman lazer ışınlarını kesebileceğini umuyordu. Ben ona gerçek bir Jedi'in kendisini korumak için silaha ihtiyaç duymayacağını söylemişti.

İç çekti. Daha öğrenmesi gereken çok şey vardı.

Çölü kasıp kavuran sıcak rüzgarlar derisini kurutmuştu. Uzakta ince bir toz bulutu gördü. Mos Eisley tarafından birisi yaklaşıyordu, muhtemelen bir landspeeder'dı. Burada olduğunu başka kimse bilmediğinden gelenler Leia, Chewie ve Lando olmalıydı – ya da İmparatorluk yerini bulmuştu ve gelenler de stormtrooper'dı. Eğer öyleyse onlar burayı yerle bir etmeden kamuflajlı X-kanadına ulaşabilirse şanslı sayılırdı – tıpkı çiftlikte ailesinin evine yaptıkları gibi.

Luke aklına gelen düşüncelerle çenesinin gerildiğini hissetti.

İmparatorluk'un hesap vermesi gereken çok şey vardı.

İmparatorluk Merkezi'nin tam ortasındaki güvenli koridorlara gerekli belge ve izinlere sahip kişiler haricinde kimsenin girmesine izin verilmezdi. Bu koridorlar genişti, aydınlıktı, güzel bitkilerle dekore edilmişti ve granit duvarlara yuvalanan kaya salyangozlarını avlayan şahin yarasalar üzerlerinde devriye gezerdi. Bu koridorların yapılmasının ana amacı zenginlerin fakirler tarafından rahatsız edilmeden özgürce dolaşabilmesini sağlamaktı.

Fakat Xizor böyle bir yolda önünde ve arkasında dört koruması olduğu halde ilerlerken adamın biri belirip ona ateş yağdırmaya başlamıştı.

Önündeki iki korumadan biri göğüs zırhına isabet eden lazerle yere yığıldı. Xizor sırt üstü yere düşen korumanın göğsündeki yaradan dumanlar yükseldiğini gördü.

İkinci koruma, yetenek ya da şans eseri, ateşe karşılık verdi ve suikastçının elindeki silahı vurup yere düşmesini sağladı. Tehdit sona ermişti.

Saldırgan bağıarak çıplak elleriyle korumalara ve Xizor'a saldırdı. Xizor merakla adamın yaklaşmasını bekledi. Suikastçı hem korumalarından hem de Xizor'un kendisinden çok daha iriydi ve elinde silah olmadan üç kişiye birden saldırdığına göre de aklını kaçırmış olmalıydı.

Çok ilginçti.

“Ateş etmeyin,” dedi Xizor.

Adam yirmi metre kadar uzaktaydı ve koşarak geliyordu. Kara Prens'in yüzünde pis bir sırıtma belirdi.

“Siz karışmayın,” dedi. “O benim.”

Üç koruma silahlarını indirip kenara çekildi. Xizor'un emirlerini sorgulamamaları gerektiğini biliyorlardı. Aksi davrananın sonu yerde yatan koruma gibi olurdu.

Suikastçı deli gibi bağıarak koşmaya devam etti.

Xizor bekledi. Adam yanına gelince Kara Prens topukları üzerinde döndü ve o hızla kendisini geçip gidecek olan adamın sırtına güçlü bir tokat attı. Darbenin de etkisiyle dengesini yitirten adam takıldı ve düştü. Ama omuzları üzerinde takla atarak döndü. Ayağa kalktı, şimdi Xizor'la yüz yüzeydi. Artık biraz daha temkinliydi. Ellerini yumruk yapmış halde yavaşça yanaştı.

“Sorun nedir, vatandaş,” diye sordu Xizor.

“Seni katil köpek. Şerefsiz!”

Adam yaklaşıp Xizor'a bir yumruk savurdu. Eğer tutturabilse muhtemelen kafatasını kırmıştı. Xizor yana çekilip eğildi ve sağ ayağının topuğuyla saldırganın karnına tekme yapıp nefesini kesti.

Saldırğan nefesini toplayabilmek için birkaç adım geri gitti.

“Tanışmış mıydık? Gördüğüm yüzü hiç unutmam ama seninkini hatırlayamadım.” Xizor gömleğinin üzerindeki ipliği fark etti. Elini uzatıp silkeledi.

“Babamı öldürdün. Colby Hoff’u unuttun mu?”

Adam yumruklarını deli gibi savurarak tekrar saldırdı.

Xizor yana çekildi, adamın kafasına bir yumruk indirdi ve onu yere serdi.

“Yanlışın var, Hoff. Hatırladığım kadarıyla senin baban intihar etti. Tabancayı ağzına dayayıp tetiği çekmişti, değil mi? Kanlı olmuş.”

Öfkeden kuduran Hoff yerden kalkıp tekrar Xizor’a saldırdı. Xizor sağına dönüp sol botunun topuğunu Hoff’un sol dizine geçirdi. Eklemlerin kopuşunun sesini duymuştu.

Hoff yere düştü, sol ayağı artık onu taşımıyordu.

“Onu sen mahvettin,” diğer dizi üzerinde kalkabilmek için çabalıyordu.

“Bizler rakiptik,” dedi Xizor. “Benden daha zeki olduğunu zannetti. Büyük bir hata. Eğer kaybetmeye tahammülün yoksa o zaman oyun oynamayacaksın.”

“Seni öldüreceğim!”

“Hiç sanmam,” dedi Xizor. O yapıda birinden beklenmeyecek bir çeviklikle yaralı adamın arkasına geçti ve Hoff’un başını iki eliyle tuttu. “Gördüğün gibi Xizor’la uğraşırsan kaybedersin. Hele ki ona saldırmaya kalkarsan bunun da intihar etmekten farkı yoktur.”

Sözünü bitiren Xizor ellerini aniden çevirdi.

Adamın boynundan gelen ses tüm koridorda duyuldu.

“Temizleyin şu pisliği,” dedi korumalarına, “ve ilgili mercilere bu zavallı adamın sonunun ne olduğunu bildirin.”

Yerde yatan cesede baktı. Hiçbir pişmanlık duymuyordu. Bir hamamböceğini ezmekten farksızdı. Onun için hiçbir anlamı yoktu.

İmparator odasında oturmuş gerçek ölçülerindeki hologram kayıtlarını inceliyordu: Prens Xizor kendisine güvenli koridorlarda saldıran birinin boynunu kırıyordu.

İmparator gülümsedi ve uçan koltuğu üzerinde dönüp Darth Vader’a baktı.

“Demek ki,” dedi İmparator, “Prens Xizor dövüş sanatları konusunda fazlasıyla yetenekliymiş, öyle değil mi?”

Vader, zırlı maskesinin ardında kaşlarını çattı.

“Tehlikeli bir adam, Efendim. Asla güvenilemez.”

İmparator rahatsız edici gülümsemesiyle aynı fikirde olduğunu gösterdi. “Xizor’u dert etmeyin, Lord Vader. O benim meselem.”

“Nasıl isterseniz,” diye başını eğdi Vader.

“Böyle aptal bir adamın nasıl olup da güvenli koridorlara girebildiğini düşünmeden edemiyorum,” dedi İmparator. Ama İmparator’un sesinde hiç de merak ediyormuş gibi bir ifade yoktu. Hem de hiç.

Vader’in yüzü sabitti. Biliyordu. Suikastçı olması muhtemel birinin koridora girmesine izin veren muhafızın hâlâ hayatta olması imkansızdı ve sadece o kişi bu genç adamın içeri girmesi için emir veren kişinin kim olduğunu bilebilirdi – ama nasıl olmuşsa İmparator da biliyordu.

İmparator’un karanlık sanatlardaki ustalığı gerçekten tartışılmazdı.

“Bunun üzerinde duracağım, Efendim,” dedi Vader.

İmparator yaşlı eliyle işaret etti. “Zahmet etme. Sorun yok. Prens Xizor’un tehlikede olmadığını biliyoruz, değil mi? Kendisini korumakta son derece başarılı olduğu görülüyor – tabii ki hâlâ işimize yaradığı müddetçe başına bir şey gelmesini de istemem.”

Vader tekrar başını eğdi. Her zamanki gibi İmparator isteğini dolaylı ama şüpheye yer bırakmayacak şekilde belirtmişti. Xizor’un kendisine yönelik saldırılara karşı kendini nasıl koruyabileceğini sınamak için başka girişimde bulunulmayacaktı.

En azından şimdilik.

Bu süre zarfında Vader, Kara Prens’i izlemeye devam edecekti. Falleen sinsi bir adamdı ve o çarpık zihni İmparatorluk’a ancak kendi çıkarlarına uygun düştüğü müddetçe hizmet ederdi.

Nihayetinde Xizor bir suçluydu. Ahlaki değerleri ve sadakati yoktu ve değişen duruma göre hareket ederdi. Yoluna çıkan hiçbir şey onu durduramazdı ve Vader şundan emindi ki Xizor’un zihnindeki galakside ona ve İmparator’a yer yoktu.

Xizor’la uğraşırsan kaybedersin?

Göreceğiz.

Landspeeder'la hedeflerine doğru yol alırlarken Leia, Luke'un evin dışında durmuş onları izlediğini gördü. İlginç bir şekilde yaklaştıklarını hissetmişti.

Şüphesiz burada, her şeyden uzakta, kum ve kayadan başka bir şeyin olmadığı yerde, geldiklerini çok uzaktan görmüş de olabilirdi. Belki de Güç'le ilgili değil sadece basit bir gözlemdi.

Chewie aracı durdurdu. Aracın iticilerinin kaldırdığı toz bulutu şiddetli rüzgarla kısa sürede dağılıp gitti. Eğer dışarıda uzun süre kalırsanız bu kuru havaya dayanabilmeniz imkansızdı. Rüzgarla sürekli yer değiştiren kumulların arasında çölden fazla bir sıkıntı yaşamadan geçip gideceklerini zanneden zavallıların beyaz kemikleri görünüyordu.

Luke ona gülümsedi ve Leia aynı karmaşayı tekrar hissetti. Han'a aşıkta ama Luke'la aralarında bir tür bağ olduğunu hissediyordu. Bir kadının iki erkeğe aynı anda aşık olması mümkün müydü? O da ona gülümsedi. Luke'a karşı hissettikleri daha farklıydı ama bir şeyler olduğu kesindi.

“Hey, Luke,” dedi Lando.

Chewie de kendince selamladı.

“Efendi Luke, sizi yeniden görmek ne güzel,” dedi Threepio. Normalde parlak sarı olan rengi üzerini kaplayan kumlar yüzünden solmuştu. Protokol droidi bir şekilde üzerine diğerlerinden daha fazla kum çekmiş gibi görünüyorsa da bu uzun yolculuktan sonra Leia da kendini kumla kaplanmış gibi hissediyordu.

Artoo bile sevinçle selamladı.

Hepsi Luke'u severdi. Onun çok doğal ve çekici bir yanı vardı. Belki de bedeninde dolaşan Güç yüzündendi. Belki de sadece çok iyi bir insan olduğu içindi.

“Arayacaktık,” dedi Lando. “Ama dinlenme riskine girmek istemedik. Chewie şehirde birkaç yeni İmparatorluk kod kırıcı droidi gördü; yerel görüşmeleri dinliyor olabilirler. Riske girmenin anlamı yok.”

Luke başını salladı. “Doğru düşünmüşsün. Haydi, içeri geçelim.”

Obi-Wan'ın mütevazı evinde bir şeyler piştiğine işaret eden bir koku vardı. Bu koku Leia'ya genç kızken gittiği kampta ateş başında oturduğu zamanı hatırlattı. Masanın üzerinde küçük bir fırın gördü. Luke bir tür ziynet eşyası mı yapıyordu?

Neden geldiklerini Luke'a anlattılar.

Çok heyecanlanmıştı. X-kanadına atlayıp hemen gitmeye hazırdı.

“Ağır ol bakalım,” dedi Lando. “Önce Fett'in hâlâ orada olduğundan emin olalım. Sonra da

İmparatorluk donanmasıyla ilgili minik bir sorunumuz olacak.”

Luke omuz silkti. “O adamların etrafından geçip gidebiliriz.”

Lando ve Leia birbirlerine baktılar. Her şey bir tarafa, söz konusu pilotluk olunca Luke’un kendine olan güvenine diyecek yoktu.

Chewie konuştu.

Threepio tercüme etti: “Chewbacca diyor ki Efendi Han’ın hizmetlerini de dikkate alırsak acaba Asi İttifakı bize bu konuda yardım eder mi?”

Luke yeni oyuncak görmüş bir çocuk gibi sırıttı. “Edeceklerinden eminim. Rogue Squadron’un komutası Wedge’de ve bana ne zaman ihtiyacım olursa yardım edeceğini söylemişti.”

“Yani işlerini güçlerini bırakıp gelecekler öyle mi?” diye sordu Lando.

Leia başını salladı. “Neden olmasın? İttifak’ın emir komuta zinciri İmparatorluk’unkinden çok daha zayıftır. Elimizdeki gücü dikkate alırsak bizler çok daha esnek olmak zorundayız. Rogue’ların sürekli bir görevleri yok ve İttifak’ı, Kaptan Solo’nun kurtarılmaya değer biri olduğuna ikna edebileceğime eminim. Death Star’ın yok edilmesinde önemli rol oynamıştı; ayrıca bulabileceğimiz tüm iyi pilotlara ihtiyacımız var.”

Leia hepsine çabucak bir göz attı, acaba uydurduğu tüm bu bahanelerle gerçek duygularını gizleyebilmiş miydi?

Bir an önce uçmak için can atan Luke söylediklerinden bir anlam çıkarmış gibi görünmüyordu; Lando’nun sırıttığı her anlama gelebilirdi. Droidlerin ve Chewie’nin ne düşündüğü anlamak da mümkün değildi.

“Harika,” dedi Luke, “hemen başlayalım.”

“O kadar da çabuk değil,” dedi Lando. “Yola çıkmadan önce Fett’in Gall’da olduğundan emin olmamız gerekir demedim mi? Boş yere o kadar yolu gitmek istemem.”

Leia, Luke’un yerinde duramadığını görebiliyordu –sabrın onun en büyük erdemlerinden biri olmadığı ortadaydı– ama Lando’nun dediklerinde haklı olduğunun da farkındaydı. “Tamam, ama bu arada Wedge’le temasa geçip Rogue’ların hazırda olmasını sağlayalım.”

“Ben karargahla konuşurum,” dedi Leia.

Lando’nun muhbirinin –adı Dash mıydı neydi– gerekli bilgiyi bir an önce ulaştırmasını ve söylentilerin doğru olmasını umuyordu. Hiç kimse Han’ın geri dönmesini onun kadar isteyemezdi.

Xizor oturma odasındaki uzun masanın başına oturdu ve yardımcılarının gergin yüzlerine baktı. Guri hemen arkasında ellerini arkasına atmış, askeri rahat konumunda duruyordu.

Yardımcıları gergin olmakta haklıydı. Black Sun'da bu seviyeye yükselerek her biri "Vigo" ünvanını kazanmıştı, eski Tionece'de "yeğen" demektir. Bu teşkilatın üst kademesindeki yöneticilerin hepsinin aynı aileye mensup olduğunu gösterir ve böylece dışarıdan daha güçlü görünmelerini sağlardı.

Maalesef görünüş her zaman gerçeği yansıtmıyordu.

Masadakilerden biri casustu.

Xizor, casusun kimin adına çalıştığını bilmiyordu –İmparatorluk, Asiler ve hatta rakip suç organizasyonları adına çalışıyor olabilirdi– bunun pek de önemi yoktu. Herkes herkese casusluk yapıyordu ve şaşırtıcı değildi. Ama şaşırtıcı olmaması farkına vardığında görmezden geleceği anlamına da gelmiyordu.

Şu anda toplantının başında masada, her biri belli birkaç sistemden sorumlu olan, dokuz yardımcı bulunuyordu.

Toplantı sona erdiğinde ise bu sayı sekiz olmalıydı.

Ama önce Black Sun'ın gündelik işleri halledilip sonuçlandırılmalıydı.

"Raporlarınızı bekliyorum," dedi Xizor. "Vigo Lonay?"

Lonay bir Twi'lek'ti, sinsisi, kurnaz ve korkak. Baş kuyruklarını boynuna sarıp bir omzunun üzerine koymuştu. Toplantı nedeniyle her zamanki gibi süslenmekten kaçınmıştı. "Prensime, sektörümüzde baharat ticareti yüzde yirmi bir, kumar salonu gemilerinin kârı yüzde sekiz arttı. Ayrıca silah kaçakçılarının satışlarında büyük bir artış var. Hesaplarımız yüzde otuz birlik bir artış gösteriyor. Maalesef köle gelirlerimiz yüzde elli üç azaldı. Birkaç gezegen Asi İttifakı'nın etkisi altında kalarak köleliği yasaklayan kanunlar çıkardı. İmparatorluk'un müdahalesi olana kadar bu alanda bir gelir artışı olacağını zannetmiyorum."

Xizor başını salladı. Lonay "amcasına" ihanet ederek riske giremeyecek kadar korkak biriydi. Bu türün genel karakteriydi.

Kara Prens dedi ki, "Vigo Sprax?"

Sprax, grileşmeye başlayan kara kürkünü genç görünebilmek için boyayan bir Nalroni'ydi ve raporunu sıralamaya başladı. Xizor onu izledi, dinlerken aklı başka şeylerdeydi – zaten neler taşıdığını önceden de biliyordu.

Sprax, Xizor'a kazık atmaya kalkmayacak kadar zekiydi.

Nalroni raporunu bitirdi.

"Vigo Vekker?"

Bir Quarren olan Vekker zoraki bir gülümsemeyle raporunu sunmaya başladı.

Ahtapot kafalının daha yükseklerde gözü yoktu, konumundan ve mevcut durumdan memnundu.

Xizor, birer birer tüm Vigo'larının konuşmasını dinledi: Hutt Durga, Kian'thar Kreet'ah, Rodialı Clezo, Etti Wumdi, Mon Calamarili Perit ve insan Green.

Vigo'larından herhangi birinin bu kadar aptal olabileceğine inanmıyordu; nihayetinde bu mevkiye yükselmek yıllarca harcanan emeklerin sonucuydu. Kimisi meslekten yetişmeydi –kaçakçı, hırsız, iş adamı– bazıları da doğuştan eğitilmişti ve babalarının yerlerini almışlardı, Kreet'ah da ise annesinden. Aralarından bazıları henüz Xizor Black Sun'ın başına geçmeden önce Vigo olmuşlardı.

Ama gel gör ki hayat ihanetle doluydu.

Hepsinin bir süre endişe içerisinde oturmasını istedi.

Sonra da Guri'ye işaret etti. En güvendiği elemanı ve koruması Vigo'ların arkasında yürümeye başladı. Hepsinin kendi istihbarat operasyonları vardı ve Xizor'un hepsine hain hakkında bir şeyler öğrenebilmeleri için fırsat verdiğini biliyorlardı. Bir tane olduğu belliydi tek bilmediği kim olduğuydu.

Nihayet kararını vermişti. Hainin kim olduğunu biliyordu. Şimdi geriye durumun... düzeltilmesi kalmıştı.

“Gündemimizdeki son mesele Vigo'larım. Aranızdan biri yetkisini kötüye kullanıp bana ihanet etti. Aldığı hediyeler, ikramiyeler, milyonlar ve cebe attıkları yetmemiş olacak ki bu kişi Vigo unvanına da leke sürecek kadar ileri gitti.”

Guri oturan yardımcılarının arkasında yavaşça yürümeye devam etti. Herhangi bir şekilde bir korku belirtisi göstermeye müsait hiçbir tür burada korkusunu gizleyemezdi.

Durga, Kreet'ah ve Clezo'yu geçti ve masanın sonuna ulaşıp diğer tarafa döndü.

Xizor ağır ağır konuşmaya devam etti. “Şu an bulunduğunuz mevkiye yükselebilmek için memnuniyetle gezegenleri yok edecek bir sürü adamınız var emrinizde. Black Sun'da Vigo olabilmek demek galaksideki en önemli kişilerden biri olmak demektir.”

Guri Lonay, Sprax ve Vekker'i geçti. Hutt Durga'nın arkasında kısa bir süre durdu.

Odadaki gerilim son haddine ulaşmıştı.

Xizor bunun uygun olacağını düşünmüştü. Durga aptal değildi ve asla casusluk yaparak kendisini riske atmazdı; hayır, Hutt'ın hırsı on kişiye bile yeterdi; gerekirse darbe bile yapardı. Xizor, Guri'yi bir süre arkasında bekleterek gözünün üzerinde olduğu mesajını vermişti. Bulduğu yerden daha yükseğe çıkmak istediği zaman uzun uzun düşünmesini sağlayacak bir mesajdı bu.

Guri devam etti ve rahat bir nefes alan Durga'nın sanki üzerinden büyük bir yük kalkmıştı.

Kadın görünümündeki droid ağır ağır yürüyerek Etti Wumdi ve Mon Calamarili Petit'i de geçti.

İnsan Green'in arkasında durdu.

Xizor gülümsedi.

Green karşı koymaya çalışsa da Guri çok hızlıydı. Kolunu adamın boğazına dolayıp sıkarken diğer kolundan da destek aldı.

Green biraz çabaladı ama bu çelik gibi kollardan kurtuluş yoktu. Beynine giden kan durmuş ve bilincini kaybetmişti.

Guri hiç nefes aldirmeden sıkmaya devam etti...

Uzun bir süre geçmişti. Vigo'lardan hiçbiri yerinden kıılmamıştı.

Green'in öldüğü kesinleşince Guri kolunu gevşetti ve o da öne doğru düştü; kafası büyük bir gürültüyle masaya çarptı.

“Yeni Vigo seçimi için adaylarınızı duymak istiyorum,” dedi Xizor.

Kimseden çıt çıkmamıştı ama Xizor'un yüzünde mülayim bir ifade vardı. Green'e yazık olmuştu; Vigo'ların en zekilerinden biriydi. Ama insanlar dönektir ve onlara kolay kolay güvenilmezdir.

Konuşmalarını bekleyerek tekrar yardımcılarına baktı. Onlara hiç unutamayacakları bir ders vermişti.

Xizor'la uğraşırsan kaybedersin.

Bunu asla unutma.

Vigo'lar ayrılıp cesette temizlendikten sonra Guri geri döndü.

“Sanırım her şey yolunda,” dedi Xizor.

Guri konuşmadan bir kez başını salladı.

“Skywalker'la ilgili tüm istihbaratı topladın mı?”

“Evet, Prensım.”

Uzaya baktı. Teşkilatı büyüktü, on binlerce insan onun için çalışıyordu ama bazı şeyleri kişisel olarak halletmesi gerekiyordu. Özellikle bu tür... hassas meseleleri.

“Tüm materyal tekrar tekrar kontrol edildi mi?”

“Emrettiğiniz gibi.”

“Çok güzel. Skywalker'ın başına koyduğumuz ödülü kelle avcılarına bildir. Black Sun'ın ilişkisi kesinlikle açığa çıkmamalı. Hata istemem.”

“Olmayacak, Prensım.”

“Bu arada Hutt Jabba ile konuşmak istiyorum.”

“Öğle yemeğinden döndüğünde sizinle görüntülü olarak görüşecek, Prensım.”

“Hayır, bulabildiği en hızlı gemiyle buraya gelsin. Onunla şahsen görüşmek istiyorum.”

“Nasıl isterseniz.”

Xizor planlarını kafasında toparlarken Guri sessizce durdu.

Vader, Skywalker’ı istiyordu, İmparator’a onu canlı sunmak istiyordu. Xizor birkaç ay önce kulak misafiri olduğu bu konuşmadan İmparator’un genç adamı sağ salim istediğini anlamıştı.

Black Sun’ın kolları uzundu ve Vader’ın sahip olduğu her bilgi artık Xizor’un şahsi bilgisayarında da olacaktı. Sithlerin Kara Lordu Skywalker’ı ölü ya da diri getireceğini sırf her iki durumda da İmparator’un isteğini yerine getirmek için söylemişti.

Eğer Vader sözünü yerine getiremezse, eğer bu genci gerçekten de İmparator’a sadık bir Jedi yapmak istemediği anlaşılırsa, eğer onunla yüzleşme riskini göze almak yerine bu genci öldürmeye kalkarsa...

Evet. İmparator, Vader’ın yeteneklerine fazlasıyla inansa da muhtemelen ona da ancak herhangi birine güvendiği kadar güveniyordu. Fakat İmparator mutlak sadakat ve mutlak itaat isterdi. Eğer ona Vader’ın kendisine sadık olmadığını ispat edebilir ya da sadece ona tahsis ettiği görevi yerine getirmekte başarısız olduğunu gösterebilirse işler Vader için hiç de iyi gitmezdi.

İmparator dönkti. Sadece yerel görevliler kendisine karşı geldi diye şehirleri ortadan kaldırmasıyla tanınırdı. Bir seferinde zengin ve güçlü bir aileyi Core sistemlere sürgüne göndermişti çünkü oğulları gemisiyle İmparator’un en sevdiği binalardan birine çarpmış, hasar vermiş – ve buna neden olan pilot kazada ölmemişti.

Eğer İmparator kendi ürünü olan sağ kolu Vader’ın kendisine tehdit teşkil ettiğine karar verirse onun öfkesine Sith’lerin Kara Lordu bile karşı koyamazdı.

Evet, iyi bir plandı. Biraz karmaşıktı ama tüm muhtemel uygulama şekilleri iyice düşünülmüş, dikkate alınmış ve gizlenmişti.

Eninde sonunda Darth Vader’ı ortadan kaldırmasını sağlayacak en uygun silahı bulacağını biliyordu.

Luke Skywalker’ın ölümü.

Darth Vader kendi hiperbarik medikal odasında çıplak olarak oturmuştu. Işıklar kapalıydı ve dışarıdayken sürekli olarak giymek zorunda olduğu zırhından kurtulmuştu. Güç kudretliydi; Vader karanlık tarafın daha da güçlü olduğunu düşünüyordu ama yine de yanmış bedenini istediği ölçüde iyileştirmesi mümkün olmamıştı. Hayatta olması bile mucizeydi ama nedense vücudunun kendisini yenilemesi için gereken enerjileri kullanmakta ustalaşamamıştı. Bunun mümkün olduğunu düşünüyordu; yeterince meditasyon ve eğitimle günün birinde kendisini tekrar eski haline getirecekti.

En azından fiziksel olarak.

Düşünce olarak asla eski haline dönmek istemiyordu. Zayıf, aptal ve idealist. Anakin tıpkı şu anki Luke Skywalker gibiydi. Sadece... potansiyel.

Evet, Güç Luke Skywalker'da yoğundu hatta belki de Anakin'de olduğundan bile fazla. Fakat bu gencin karanlık tarafı kucaklaması, asıl gücün nerede olduğunu anlayıp sahip olduğu potansiyeli layıkıyla kullanması gerekiyordu. Eğer yapmazsa İmparator onu ortadan kaldıracaktı.

Vader bunu istemiyordu.

Dövüştükleri zaman o da genci öldürmek istemişti ama bu sadece sınavdı. Eğer Luke'u kolayca öldürebilecek olsaydı zaten onun yanlarına çekmelerine değer biri olmadığını anlayacaklardı. Fakat tüm gücüyle onu öldürmeye çalışsa da genç kendi başına iyi mücadele etmişti. Vader'ın tüm üstün yetenekleri ve tecrübesine rağmen Luke kolayca düzeltilebilecek kesik bir elle sağ kalmayı başarmıştı.

Bu buluşma Vader'ın hissetmesine yol açmıştı, onun için uzun zamandır yapmadığı bir eylemdi. Böyle güçlü bir rakiple karşılaşmanın neden olduğu çekinme ve bu rakibin kendi oğlu olmasının verdiği gurur.

Vader etrafını saran karanlığa gülümsedi. Obi-Wan Luke'a Anakin Skywalker'ın, Darth Vader olduğunu söylememişti. Luke'un öğretmenini öldüren adama duyduğu nefret güçlüydü ve karanlık tarafa geçmesinin yolunu açabilirdi. Eğer Vader gence gerçek babasının kendisi olduğunu söyleyerek nefretinin yerini korku ve karmaşanın almasını sağlamsaydı Luke onu yenebilirdi. Bir Jedi öfkeyle savaşılamazdı; duygularını kontrol eder ve kendisini Güç'e teslim ederdi. Fakat karanlık taraf güçlü duygularla beslenmeliydi ve öyle olduğunda da karşılığını fazlasıyla verirdi.

Luke karanlık tarafın gücünü hissetmişti. Onu bulup bu gücü tekrar hissetmesini sağlamak Vader'a kalmıştı. Karanlık taraf bağımlılık yapardı, herhangi bir uyuşturucudan çok daha güçlüydü. Eğer Luke kabul ederse Vader'dan hatta İmparator'dan bile daha güçlü olabilirdi. Birlikte galaksiye hükmedebilirlerdi.

Yeter. Diğer bir sınavın zamanı gelmişti.

Vader elini bölmenin hareket algılayıcı kontrolünün üzerine getirdi. Küre şeklindeki bölme açıldı ve hidrolik bir tıslamayla kalkan kapağın altından basınçlı hava dışarı boşaldı. Bölmenin içindeki

steril ve özel ilaçlı ortamın dışında odada durdu.

Durumunun adaletsizliğine ve bu hale gelmesine neden olan Obi-Wan'a duyduğu nefrete odaklandı. Öfke ve nefretle Güç'ün karanlık tarafı Vader'ı kuşattı.

Bir an için yanık dokuları değişmiş, yaralı akciğeri ve ölü bronşları açılmıştı.

Bir an için de olsa normal biri gibi nefes almıştı.

Bu rahatlama ve zafer kazanma hissini verdiği neşe, ışığın karanlığı kovduğu gibi karanlık tarafın ondan uzaklaşmasına yol açmıştı. Karanlık taraf büyük bir istekle öfkesini emmiş ama hissettiği mutlulukla zehirlenmişti. Onu terk etti ve böyle olunca artık nefes alamaz hale geldi.

Vader elini salladı ve yarı kubbe kapanıp onu tekrar bölmenin içerisine kapattı.

Kısa süre de olsa bunu başarmıştı, daha önce birkaç kez başardığı gibi. Mesele bunu sürdürebilmektir. Rahatlama hissini bir şekilde bastırması gerekiyordu ama düzeldiğini fark ettiği zaman bunu yapmak elinden gelmiyordu.

Zordu. Anakin Skywalker'ı, kendisinden doğduğu bu lanet herifi, tümüyle yok edememişti. Bunu başarana kadar kendini tümüyle karanlık tarafa adamayı başaramayacaktı. Bu onun en büyük zayıflığı ve kusuruydu. Bunca yıldır ne kadar uğraşırsa uğraşsın karanlığın içerisindeki yok edemediği tek ve parlak bir nokta varlığını sürdürmüştü.

Vader iç çekti. Daha çok gayret etmeliydi. Düşmanlarının, özellikle de dostlarının, böyle bir zayıflığı olduğunu fark etmelerine müsaade edemezdi.

Luke mücevheri mengineye kısıtırıp derin bir nefes aldı. Mücevherin ilk birkaç yüzünü tamamladı ve kesikler gittikçe daha da zorlaşıyordu. Eğer keskiyi çok güçlü vurursa mücevher parçalanacak ve bunun üzerine en baştan yeni bir tane yapmak zorunda kalacaktı.

Chewie oturmuş büyük bir ilgiyle onu izlerken, Leia yatak odasında kestiriyordu. Lando ise onları arada bırakıp lanspeeder'ı alarak şehre dönmüştü. Kısa süre sonra dönecekti...

Bir şey duyan Chewie başını çevirdi. Konuştu. Artoo'yla bir tür tercüme oyunu oynayan Threepio döndü. "Chewbacca Efendi Lando'nun döndüğünü söylüyor."

Luke başını salladı ama işine odaklanmıştı. Elindeki keskiye ahşap çekiciyle hafifçe vurdu...

Küçük bir parçası sıyrılıp düştü. Tamam! Harika!

Lando sırtarak içeri girdi.

"Neden böyle keyiflisin," diye sordu Luke.

"Dash Rendar'dan şifreli bir mesaj geldi. Boba Fett'in gemisi Gall'daymış."

Teoride pahalı ve sınırlı olan HoloNet'i sadece İmparatorluk kullanabilirdi; pratikte biraz elektronik bilgisi olan herkes sisteme girip birkaç çanak kullanarak istediği aramayı yapabiliirdi. Yetmezmiş gibi parasını da İmparatorluk'a ödettiriyorlardı.

Luke yerinden zıpladı. "Ne zaman yola çıkalım?"

"Millenium Falcon yola çıkmaya hazır. Sen X-kanadını ne kadar zamanda hazır edersin?"

"Artoo araca biner binmez!"

"Araca binmek mi?" diye sordu Leia eşikten. Uykulu gözlerini ovdu.

"Anlaşılan yerini bulduk," dedi Lando.

"Yörüngede buluşuruz," dedi Luke sırtarak. Bekleyiş sona ermişti.

Leia dedi ki, "Rogue'lara şifreli bir mesaj göndereceğim."

Luke başını salladı.

Han'ı almaya gidiyorlardı.

Jabba misafir salonunda bekledi. Kara Prens içeri girdi ve Hutt'a baktı. Büyük ve iğrenç bir yaratıktı ama onunla işi vardı.

"Saygılar, Prens Xizor," dedi Jabba, Hutt dilinde.

"Temel dilde konuş," dedi Xizor.

"Nasıl isterseniz."

"İşler nasıl Jabba? Sektöründe her şey yolunda mı?"

"Daha iyi olabilir. Genel olarak gelirimiz artıyor. Tabii ki İmparatorluk'a ödediğimiz rüşvette aynı oranda artmakta. Ama bu kaçınılmaz bir masraf."

"Son zamanlarda İmparatorluk'ta üst mevkilerdeki görevlilerle iş ilişkisi içinde olduğunu anlıyorum."

Jaba bir Hutt'ın yapabileceği kadar hayretle baktı.

"Lord Vader'dan bahsediyorum."

"Doğrudan değil, Majesteleri. Kısa süre önce bir borç meselesi için birkaç kelle avcısı ile görüştüm. Onlardan biri de Boba Fett'ti. Kendisiyle sizin de birkaç kez iş yaptığınızı zannediyorum. Borcun kaynağının İmparatorluk'un elinde olduğunu öğrendim. Lord Vader'ın operasyonunun komutasını üstlenmişti. Tesadüf olduğu söylendi bana."

“Sanırım Kaptan Solo’dan bahsediyorsunuz.”

Bu bir soru değildi ve Xizor Jabba’ya birden fazla istihbarat kaynağına sahip olduğunu göstermek istemişti. Bu bıçak sırtında bir oyundu ve dengeler iyi kurulmalıydı. Xizor’un bilgiye ihtiyacı vardı ama hangi bilgiye ihtiyacı olduğunun anlaşılması için etrafından dolaşması gerekiyordu. Ayrıca Hutt’a kimin patron olduğunu da göstermesi gerekmişti ve üçüncü dereceden şeyleri bile bildiğini göstermek de bunun bir parçasıydı.

Jabba’nın bunu anladığını gördü.

“Önemsiz bir kaçakçı,” dedi Jabba. “Geçmişte onunla iş yapmıştım ama sonra İttifak’a katıldı ve bana borcu var.”

“İçecek ister misin, Jabba?”

“Teşekkürler. Atıştıracak bir şeyler var mı?”

Xizor’un elini sallamasıyla servis droidinin gelmesi bir oldu, beraberinde Hutt’ların sevdiği yiyecek ve içeceklerden getirmişti.

“Teşekkürler, Majesteleri.” Kıvılcıktan birini aldı ve yuttu.

Xizor yakınlık hissi uyandırmak istermişçesine öne doğru eğildi. “Son zamanlarda Vader’la ilgili bazı meseleler var,” dedi. “Bu noktada sen çok önemlisin, Jabba. Sith’lerin Kara Lordu’yla ilgili en küçük bir bilgi bile şu anda çok işime yarayabilir. Boba Fett’le yapılan şu anlaşma. Bir sonuca ulaştı mı?”

“Henüz değil, Prens. Kaptan Solo’nun getirilmesini bekliyorum.”

Xizor sanki küçük ve önemsiz bir bölümü hatırlamış gibi konuştu, “Hmm. Solo, Death Star’a saldıran Asiler’le birlikte değil miydi?”

“Evet, Majesteleri. O ve arkadaşları yok edilmesinde önemli rol oynadılar. Wookiee Chewbacca, Prenses Leia Organa ve Skywalker adında o zamana kadar duyulmamış bir genç. Hepsi bu işin içindelerdi.”

“Skywalker mı?”

Jabba güldü, sesi koca cüssesinin içinde yankı yapıyordu. “Evet, kendisini Jedi Şövalyesi sanıyor anladığım kadarıyla,” dedi gülmesini bitirdikten sonra. “Yakın zamana kadar Tatooine’deydi.”

“Şimdi nerede?”

“Kim bilir? Kısa süre önce X-kanadıyla gezegenden ayrıldı.”

Xizor geriye yaslandı. “Hmm. Muhtemelen hiçbir şey çıkmayacak ama belki de işime yarayabilir. Eğer söz konusu kişilerden biri Tatooine’e geri dönerse bunu öğrenmekten son derece mutlu olurum.”

“Şüphesiz, Prens Xizor.”

Xizor başını salladı. Asıl kısım sona ermişti ama sanki onun görüşlerine değer veriyormuş gibi Hutt’la konuşmaya devam etti. On dakika daha konuşmayı sürdürdü. İmparatorluk ordu ve donanmasının konuşlanmasıyla ilgili sorular sorarak Jabba’nın asıl çağrılma nedeninin bunlar olduğunu düşünmesini sağladı. Bu kadarının yeterli olduğunu düşündüğü zaman Xizor gülümsedi.

“Eski dostum, bu bilgiler son derece gizlidir,” dedi. “İkimizin arasında kalmalıdır. İş birliğin uygun şekilde... takdir edilecektir.”

Hutt da Xizor’un gülümsemesine karşılık verdi. Bazen iki tatlı söz güçlü bir sopadan daha etkili olabilirdi. Jabba aptal değildi ve Kara Prens’le ters düşen kişinin başına neler gelir bilirdi. Fakat Jabba’nın hem önemli bir iş adamı hem de önemli bir konuda bilgi sahibi birisi olduğunu düşünmesinin bir zararı yoktu. Adamları ve düşmanları onu Kara Prens’in gözü kulağı olarak görürlerse bu Jabba’nın itibarına gölge düşürmezdi. Korku iyidir; korku ve açgözlülük daha da iyi.

Xizor başını salladı ve ayrıldı.

Casusları ona Darth Vader’ın Bespin’de, kaçakçı ve Asiler’e katılmış bir pilot olan, Han Solo’yu Bobba Fett’e teslim ettiğini bildirmişti. Er ya da geç Boba Fett Han Solo’yu getirip parasını almak için Tatooine’e gelecekti. Ama Xizor’un casusları Fett’in gemisi olan Slave 1’in Tatooine’de olmadığını bildirmişti üstelik şu ana kadar nerede olduğunu da tespit edememişlerdi.

Galaksi büyüktü ve bu tür araştırmalar da zaman alıyordu.

Fakat Skywalker’ın, arkadaşının başına konan ödülü bildiğinden ve dolayısıyla Tatooine’e gelip Fett’in gelmesini bekleyeceğinden emindi. Ayrılışı pek çok anlama gelebilirdi. Belki beklemekten bıkmıştı ki Xizor buna pek ihtimal vermiyordu. Belki Han Solo’yla alakasız başka bir işi vardı. Belki de Asiler vasıtasıyla arkadaşının nerede olduğunu öğrenmişti. İttifak’ın sahip olduğu imkanlar ve Bothan casus ağı dikkate alındığında bu mümkün görünüyordu.

Evet. Eğer öyleyse şimdilik bu konuda yapacak bir şey yoktu. Ama ajanlarının Skywalker’ı bulma ihtimalini arttırabilirdi.

Odasına gidip Guri’yi çağırdı. O da sessizce geldi.

“Skywalker’ın başına konan ödülü almak isteyen kişilerin önce kelle avcısı Boba Fett’in bulunduğu yeri tespit etmesi gerektiği haberini yay. Eninde sonunda Luke Skywalker’ın yapacağı bu ve o zaman uygun bir şekilde bu durumu çözeriz.”

Guri konuşmadan başını salladı.

Xizor gülümsedi.

Leia, Millenium Falcon’un salonunda oturmuş hologame tahtasında oynayan Chewie ve Threepio’yu izliyordu. Lando akşam yemeği için felaket kokan bir şey hazırlıyordu. Luke, Leia’nın yanına oturmuş Artoo’nun elektrofoto reseptörlerinin lenslerini temizliyordu. Luke’un X-kanadı Falcon’un gövdesi

üzerine bağlanmıştı – bu yolculuğu avcı uçağıyla da yapmak mümkündü ama o zaman yemeden ve uyumadan uzun bir süre durmaları gerekirdi.

Falcon, hiperuzayda otopilotta yoluna devam etti, görüldüğünden çok daha iyi çalışıyordu. Leia bu Corellia yük gemisini ilk kez gördüğünde az kalsın gülüyordu. Gemi sanki hurdalıktan alınmış gibiydi. Birkaç kusuru olmakla birlikte orijinal modelinden daha güçlü ve hızlı olacak şekilde yenilenmişti. Bir sabacc oyununda Han’a kaptırana kadar geminin sahibi Lando’ydu.

Han –

Hayır, şimdi onu düşünmenin sırası değildi.

Chewie öfkeli ve kaba bir şeyler homurdandı.

“Üzgünüm ama bu doğru bir hamle. Görememen benim hatam değil,” dedi Threepio.

Chewie başka bir şeyler söyledi.

“Hayır. Hamlemi geri alacak değilim. Beni boş yere tehdit etme. Eğer kolumu sökersen artık seninle oynamam.”

Chewie bir şeyler mırıldanıp arkasına yaslandı ve oyun tahtasına baktı.

Leia gülümsedi. Wookiee ve protokol droidi tıpkı küçük çocuklar gibiydi.

Leia dönüp Artoo’nun üzerinden meteor tozlarını silen Luke’a baktı. Luke da en az onun kadar Han’ı kurtarmak istiyordu. Bu ilginçti çünkü onların kendisi için rekabet içerisinde olduklarını hissetmişti. Luke basit biri olsa bu fırsatı değerlendirir ve rakibin yokluğundan faydalanırdı ama böyle bir şey olmamıştı. İşte Luke buydu. Kazanmak isterdi. Ama doğru yoldan kazanmak.

Lando salona girdi, elindeki tepside dumanı tüten birkaç tabak vardı.

“Yemek hazır,” dedi Lando gülümseyerek. “Giju güveci.”

Hepsi birden ona baktı ve sonra da yapmakta oldukları şeylere geri döndüler.

“Bu kadar acele etmenize gerek yok,” dedi Lando. Gülümsemesi kayboldu.

Leia’ya göre tabaktaki yemeğin gübre ve bot plastiği karışımından farkı yoktu. Kokusu da bunların karışımının kokusundan farklı değildi herhalde.

“Haydi. Bunları hazırlamak için bir saat uğraştım. Yumulun!”

Chewie pek de iltifata benzemeyen bir şeyler söyledi.

“Hey! Eğer sevmediysen bir dahaki sefere sen pişir.”

Luke başını kaldırıp baktı ve yüzünü ekşitti. “Giju güveci mi?” dedi. “Bot plastiği ve gübre karışımına benziyor ve öyle de kokuyor.”

Leia kıkırdadı.

“Anladık, anladık!” dedi Lando. Tepsiyi oyun tahtasının üzerine koydu. Küçük oyun piyonları bir anda yemeğin içine gömülmüş gibi göründüler. “Keyfiniz bilir. Böylece bana daha fazla yemek kalır.”

Lando tabaklardan birinin üzerine eğilip kaşığı daldırdı ve kaşığı ağzına götürdü. “Gördünüz mü?” dedi, ağzı dolu olarak. “Tadı harika -” konuşmayı kesti. Yüzündeki ifade rahatsızlıktan hayrete oradan dehşete ve ardından da iğrenmeye dönüştü.

Kendini zorlayarak yutmaya çalıştı. Ardından da derin derin nefes alıp başını iki yana salladı. “O da neydi? Boonta baharatını biraz fazla kaçırdım galiba,” dedi. “Belki yemek için birkaç paket fasulye açsam daha iyi olacak.”

Luke ve Leia aynı anda kahkahayı bastılar. Birbirlerine baktılar.

Leia buradakinden çok daha kötü yerlerde olabileceğini düşündü.

Çok daha kötü yerlerde.

Millenium Falcon gaz devi Zhar'ın yakınlarında hiperuzaydan çıktuktan sonra Luke, uçuş elbisesini giyerek yolculuğunun kalan kısmını geçireceği X-kanadına geçti. Lando ve Leia hep birlikte olmaları gerektiğini düşünse de Luke eğer bir sorun çıkarsa bir yerine iki silahlı gemilerinin olmasının daha iyi olacağını öne sürmüştü. Onlar da hak verdiler.

O ve Artoo, avcıya geçtikten sonra Luke kendini çok daha rahat hissetti. Lando da iyi bir pilottu ama Luke kendi yeteneklerine daha çok güveniyordu. Önemli olan daha iyi uçuyor olması değil de oturup izlemekten nefret ediyor olmasıydı. Üstelik uçuş kıyafeti de hoşuna gidiyordu.

Sisteme girdikleri zaman iki gemi de birbirine yakın hareket ediyordu. Rim'in bu uzak köşesinde Boba Fett'in ne işi vardı? Herhangi bir yere giderken uğranılacak bir yer değildi.

Telsizinden gelen çağrıyla ekranındaki izleri tespit etmesi bir oldu.

“Hey, Luke, galaksinin sonuna hoş geldin.”

“Hey Wedge, nasıl gidiyor?”

“Fena değil, yuvarlanıp gidiyoruz.”

Luke gülümsedi. Wedge Antilles, Death Star'a düzenlenen saldırıdan sağ çıkabilen pilotlardan biriydi. İyi pilottu ve cesareti pilotluğundan da öteydi.

Gelmişlerdi. Kendisinininkiyle aynı bir düzine gemi.

“Seni tekrar görmek ne mutluluk, Luke. Umarım bu kadar yolu boşa tepmemişizdir. Bize iyi bir şeyler hazırladın mı?”

“Hazırlamak deyince isterseniz Lando size bir yemek hazırlasın,” dedi Luke.

“Ağır ol bakalım,” dedi Lando telsizden.

Luke iskele tarafında uçmakta olduğu Falcon'a bakıp sırıttı.

“Şaka, Lando, şaka.”

“Hey Calrissian. Çok zaman geçti. Şimdiye kadar çoktan hapse düşmüşsündür diyordum.”

“Daha değil, Antilles, daha değil.”

“Bizi takip et, Luke,” dedi Wedge, “Kile denen bir ayda geçici bir üs kurduk. Gayet güzel bir yer hazırladık. Yer çekimi, hava, su ne ararsan var.”

“Devam et,” dedi Luke. “Peşindeyiz.”

“Sen buraya güzel mi diyorsun?” dedi Leia, Rogue Squadron’un prefabrik binalardan oluşan üssünde etrafa bakarken. Tepesinde çatısı olan dört duvardan ibaretti ve depo ve hangar plastik bir duvarla ayrılmıştı o kadar.

Soğuktu ve yanık kaya gibi kokuyordu. “Senin kötü diyeceğin yeri hayal bile etmek istemiyorum.”

Wedge güldü. “Rogue’ları bilirsin. Tüm ihtiyacımız olan bir uçak ve üzerine inebileceğimiz bir kaya parçası.”

“Bunu ikinci bölüme saklamıştın herhalde.”

Wedge onları bir masa ve bir holoproj’un bulunduğu köşeye götürdü. Sandalyelerden birinde oturan adam sanki uyuyormuş gibiydi.

Han’a benzer bir tarafı yoktu –saçı kızıldı ve derisi soluktu- ama oturuş şekli sanki...

Belki uyuyordu ama aniden gözlerini açtı ve onlar oraya vardığında artık uyanmıştı.

Uzun ve biraz kamburdu ve yeşil gözlüydü. Gri renkli bir yük gemisi kıyafeti giyyordu, kılıfındaki tabancası belinden aşağı sarmıştı. Han’ın yaşlarında, diye düşündü Leia ve aynı onun gibi tembel ve küstah bir görüntüsü vardı. Ayağa kalktı ve yerlere eğilerek selam verdi.

“Prenses Leia,” dedi. “Bu mütevazı şatomuzda bizleri onurlandırmanız ne saadet, Majesteleri.” Eliyle boş odayı göstererek sıırttı.

Leia başını iki yana salladı. Han’ın uzun zamandır görmediği bir kardeşi mi vardı acaba? Ya da bu herifler nasıl ukala olunur dersini birlikte mi almışlardı?

Lando dedi ki, “Bu Dash Rendar, hırsız, hilekar, kaçakçı ve ortalama bir pilot.”

Dash’in sıırtması daha arttı. “Ne demek ortalama pilot, Calrissian? Tek kanatlı bir hopper’la bile seni ezer geçerim.”

“Alçakgönüllü de,” dedi Leia.

Dash tekrar eğildi. “Gördüğüm kadarıyla Prenses’imiz güzel olduğu kadar zeki de.”

Çattık, diye düşündü Leia. Bu adam mı Boba Fett’i bulmalarına yardım edecekti?

“Bu kadar sohbet yeter,” dedi Dash. “İşimize bakalım.”

“Yıllardır senden duyduğum işe yarar ilk söz,” dedi Lando.

Lando tanıştırmaya başladı. “Prenses Leia ve Chewie’nin kim olduğunu biliyorsun. Bu da Luke Skywalker.”

Luke öne çıktı ve birbirlerine başlarını eğerek selam verdiler.

“Beni Hoth’ta görmüş olmalısın,” dedi Dash. “Kalkan kaldırıldığında ben de yiyecek taşımakla meşguldüm. Ayrılmak için sıramı beklerken savaş sırasında ben de bir snowspeeder uçmuşum.”

Luke başını salladı. “Doğru. İmparatorluk walker’larından birini halletmiştin. Şimdi hatırladım. İyi işti.”

Dash güldü. “İyi iş mi? Savaşın büyük bölümünde uyudum, evlat. İstesem bütün gün kalır ve o walker’ları tepeler ve terlemezdim bile. Ama başka bir yerde önemli bir kargoyu teslim etmem gerekiyordu.”

Leia başını iki yana salladı. Bu adamların derdi neydi? Birbirlerinin sırtına vurdukları zaman birbirlerini nasıl olup da yere yıkmadıklarına hayret etmişti. Burnu havalarda bir palavracıyla daha mı uğraşacaktı?

Neyse, eğer onları Han’ın bulunduğu yere götürecekse buna katlanabilirdi.

Wedge dedi ki, “Biz de boş durmayıp biraz keşif yaptık. Size kayıtları göstereyim.” Holoprojektörün kontrollerine gitti.

Wedge onlara Boba Fett’in gemisinin bulunduğu zannedilen ayın görüntülerini ve holografik haritalarını sunarken Luke da izledi. Bu Dash Rendar güvenilir biri miydi? Evet, bayağı ilgi çekici bir tipti ve Hoth savaşında da hizmetleri geçmişti ama Luke bu adama tam olarak güvenemiyordu.

Ama Lando ücreti ödendiği müddetçe Dash’e güvenebileceğini düşünüyordu.

Luke gülümsedi. İlk tanıştıklarında Han da sıradan bir kaçakçıdan farklı değildi ve çok iyi bir pilot olduğunu öğrenmesi de fazla zaman almamıştı. Ama Luke bunun Han’ın sadece dış görünüşü olduğunu ve diğerlerinin nasıl biri olduğunu anlamalarını engellemek için taktığı bir maskeden başka bir şey olmadığını çözmüştü. Belki de Dash Rendar’da gözün gördüğünden fazla meziyetler vardı.

Wedge dedi ki “...ayın atmosfer koşulları berbat. Büyük siklon fırtınalarının çoğu güney yarım kürede oluyor. Bunların birinin içinden uçmanın sonu hiç de iyi olmaz.”

Dash güldü. “Belki senin için öyle Antilles ama ben bu fırtınaları çerez diye yerim.”

Belki de bir meziyeti falan yok, diye düşündü Luke. Belki de delinin tekidir.

Wedge brifinge devam etti. İmparatorluk yerleşiminde konuşlanmış iki yıldız destroyeri bulunuyordu -bir uçak gemisinin de olduğu söylentisinin doğru olmadığı ortaya çıkmıştı. Luke her destroyerin bir TIE avcı filosu taşıdığını, her filonun ise altı takımdan oluştuğunu biliyordu. Yani her destroyer yetmiş iki TIE avcısı taşıyordu. Rogue Squadron’un on iki uçağına karşı onların yüz kırk dört avcısı.

Luke’un gemisini de sayarlarsa on üç. Böylece güç dengesi on ikiye birden az olmuştu. Daha önce katıldıkları savaşlarla kıyaslanırsa pek de fena sayılmazdı.

Sırtıttı. On ikiye bir oranının gözlerine güzel gözükmesi İmparatorluk’la İttifak’ın arasındaki savaşın

dengesizliğine güzel bir örnekti.

Luke bir yandan dinlerken diğer yandan da plan yapmaya başladı. Ne kadar basit olursa o kadar iyiydi. Wedge briefingi bitirdi. “Hepsi bu. Sen ne düşünüyorsun, Luke?”

“Çocuk oyuncuğu,” dedi Luke. “Nasıl yapacağımı buldum bile.”

Leia ve Lando hayretle ona baktılar. Tekrar sıırıttı.

Özel odasında Xizor önünde holografik olarak duran bilgiyi görünce gülümsedi. Bak sen. Onu öldürmeye uygun görülen yanlış yönlendirilmiş genç –Hoff muydu neydi adı?– sadece birkaç yüz metre ötedeki İmparatorluk kontrol noktasından geçiş yaparak güvenli koridora girmişti. Daha da ilginç o sırada orada görev yapmakta olan görevli de esrarengiz şekilde ortadan kaybolmuştu. Adam öldüğü ve görevli de ortadan kaybolduğu için neler döndüğünü tam olarak öğrenemeyecekti.

Xizor servetinin yarısına iddiaya girebilirdi ki kaybolan görevliden bir daha haber alınamayacaktı. Birisi görevlinin suikastçıyı içeri almasını sağlamıştı ve Xizor’un tahmin ettiği gibi bunu yapan, işin içinde parmağı olduğunun anlaşılmasını istemiyordu.

Konuyu düşündü. Düşmanları saymakla bitmezdi ve çoğu onu ölü görmekten mutluluk duyardı. Tek bir görevliyi rüşvetle kandırıp daha sonra da ortadan kaldırmak kolaydı; Coruscant’taki yüzlerce düşmanı bunu yapabilecek imkanlara da sahipti.

Ondan en çok nefret eden kimdi? O kadar çoktu ki cevaplamaşı gerçekten güçtü.

Peki, böyle bir eyleme girişecek kadar cesur olabilecek kişi kimdi? Bu da diğer bir meseleydi. Black Sun neredeyse yenilmezdi ve onun liderinin kellesinin düştüğünü görmek isteyenler sayılamayacak kadar çok kişi olsa da bu kişiler aynı zamanda bunun yanlarına kalmayacağını da bilirlerdi. Böyle bir eylemin ardından hem Black Sun’ın gazabına hem de bizzat İmparator’un hışmına uğramayacak çok az kişi vardı.

Böyle düşününce yapabileceklerin sayısı bir anda makul seviyelere iniyordu.

Xizor koltuğunda geri yaslanıp parmaklarını kavuşturdu. Bu bazen kendi kendine oynadığı basit bir oyundu, içgüdüsel olarak bildiği bir sonuca aklını ve mantığını kullanarak ulaşmış gibi yapardı. Saldırının sorumlusunu biliyordu. Bu saldırıyı düzenleyenin başarıya ulaşmayı beklemediğini de biliyordu. Bu yoluna konan bir dikenden başka bir şey değildi, onu bir an için rahatsız ederdi hepsi bu.

Hem İmparator’un gücenmesinden hem de Black Sun’dan korkmayacak tek bir kişi vardı.

Xizor bir düzine suikastçı kiralayıp onlara hedeflerinin kim olduğunu söylemeden hepsini Vader’ın üzerine salmayı düşündü. Vader’ın bu katilleri kaşla göz arasında böcek gibi ezeceğinden şüphesi yoktu. Vader elinin bir hareketiyle öldürebilirdi ama kimi zaman sırf keyif olsun diye işini ışın kılıcıyla da hallederdi.

Fakat hayır. Bu, Vader’ın dostuymuş gibi –en azından düşmanı değilmiş gibi– görünmeye çalışan

Xizor'un planlarını tehlikeye atardı. Xizor nasıl kendisinin hayatına kastedenlerin kim olduğunu tahmin edebilmişse Vader da rahatlıkla bu suikastçıları kimin gönderdiğini anlayabilirdi.

Xizor'un kendisine düzenlenen saldırıya misilleme olarak bunu yaptırdığını düşünmesi de çok zor olmazdı.

Hayır. Vader'a saldırma fikri ne kadar cazip gelse de planının selameti uğruna bu düşünceden vazgeçmek zorundaydı.

Ama Vader'ın kendisini öldürtmeye teşebbüs edecek kadar kendisinden nefret ettiğini bilmek de hoş bir duyguydu.

Leia güldü. "Planın bu mu?"

Luke alınmıştı. "Neyi varmış?" Soğuk odada ağzından buharlar çıkıyordu.

"Sen ve Rogue Squadron, İmparatorluk yerleşimine saldırıp TIE avcıları ve iki yıldız destroyerini meşgul ederken Dash, Millenium Falcon'la Boba Fett'in gemisinin olduğu yere gidecek öyle mi? İnecek, Han'ı kurtaracak ve çıkıp gideceğiz yani? Planının hiçbir şeyi yok. Nasıl oldu da ben farklı düşündüm. Harıkaymış." Leia başını iki yana salladı.

"Tamam, biraz basit -" diye söze girdi Luke.

"Fazla basit," dedi Leia.

Dişlerini sıktı. Ona hakaret etmişti. Leia bu bakışı biliyordu.

Leia iç çekti, sorun çıkacaktı. Daha iyi bir fikri yoktu. Luke'un planı açıktı ve İmparatorluk lazerleri tarafından kızartılmalarına yol açabileceği gibi zayıf ihtimalle de olsa başarıya ulaşma şansı da vardı. Eğer bu bölgenin komutanı o olsaydı birinin bu kadar aptalca bir şeye kalkışacağını hiç tahmin etmezdi. "Aslında..." diye girdi söze Leia.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Luke. Bunu dediğinde sesinin tonunda muzaffer bir eda vardı. "İşini hiçbir zaman sivillere bırakmayacaksın," dedi Dash, "eğer gizlice sızacaksak sensörlere yakalanmamak için tüm yeteneğimizi kullanarak olabildiğince alçaktan uçmamız gerekecek. Bu şekilde Grand Trench kanyonuna girebiliriz." Lando'ya baktı. "Altındaki hurdanın dağılmayacağını varsaysak bile bu uçuşu tamamlayabileceğinden emin misin?"

Lando dedi ki, "Sen yapabiliyorsan ben de yaparım."

"Bunu daha önce yaptığımda Outrider'daydım."

"Millenium Falcon'u aldıktan sonra ona birkaç yeni parça eklemiştim," dedi Lando.

Chewie bir şeyler söyledi.

"Öyle mi?" dedi Dash. "O kadar hızlı ışıkaltı motorlarını nereden buldunuz?"

Chewie bir şey daha söyleyip sol elini salladı.

Dash sırtıttı. “Han’ı bilirim, böyle bir şey yapacak kadar ahmaktır.” Luke ve Wedge’e dönüp başını salladı. “Tamam. Eğer destroyerleri ve TIE avcıları uzak tutabilirsiniz Lando’yu Boba Fett’in gemisinin bulunduğu yere götürebilirim.”

Chewie bir şey daha söyledi. Leia ne dediğini tahmin etmişti. O da birlikte gitmek istiyordu.

“Gelmek zorunda değilsin,” dedi Lando.

Chewie tekrar konuştu.

“Teşekkürler.”

“Ben de varım,” dedi Leia.

“İyi bir fikir olduğunu sanmıyo -”

Leia sözünü kesti. “İmparatorluk komutanının elindeki tüm TIE’ları on iki tane avcı için göndereceğini zannetmiyorsun değil mi? Muhakkak gezegeni korumak için bir miktar ayıracak. Eğer Falcon’a ateş etmeye başlarsa karşılık verecek birine ihtiyacın olacak. Chewie üst taretini kullanırken alt tarette kim bakacak.”

Lando ve Luke birbirlerine baktı. Luke omuz silkti. “Haklı. İyi nişancıdır.”

“Teşekkürler,” dedi Leia.

“Tamamdır, anlaşılabilir bir karara vardık,” dedi Wedge. “Pilotlar bu görevde senin komutanda uçmaktan memnun olacaklar, Luke.”

“Teşekkürler, Wedge.”

“Bir şey görmek ister misin?” dedi Dash.

Luke ona baktı.

“Şu kapının arkasında.”

Luke kapıya doğru yürüdü. Leia da merakla onu takip etti.

Dash, hangarı andıran daha büyük bir odanın kapısını açtı.

“Vay canına!” dedi Luke.

Leia da kapıdan içeri baktı.

Ucuz plastik zemin üzerinde bir gemi duruyordu. Gövdesi pürüzsüzdü, alt ve üstüne ağır silahlar monte edilmişti ve krom gibi koyu bir ışıkla parılıyordu. Millennium Falcon büyüklüğündeydi ve

kokpit modülü dışındaydı. Bu gemi türünün en iyi örneğiydi ve şahane bir yapımdı; Leia bunun ne kadar özel bir yapım olduğunu anlamasına yetecek kadar çeşitte gemi görmüştü.

Omzunda alet çantası asılı bir droid elindeki iskelet bir modelle yanında durmuştu.

“Outrider,” dedi Dash. “Ve droidim, bir LEBO2D9, Leebo demeniz yeterlidir eğer canı isterse cevap verir. Komik olduğunu zannediyor.”

“Böyle bir gemiyi nereden buldun?” diye sordu Luke.

“Biraz üçkağıdın faydaları. Beğendin mi?”

Luke başını salladı. Leia, Luke’un bir an önce gemiye çıkıp neye benzediğini yakından görmek için yanıp tutuştuğunu görebiliyordu.

Çocuklar pahalı oyuncakları sever, diye düşündü Leia. Geminin sahibi olan paralı askerinin attığının yarısı kadar uçuş tecrübesi olmasını diledi. Bu hiç de kolay bir yolculuk olacakmış gibi görünmüyordu.

Leia, Outrider’a baktı. Tekrar hayatını riske atacaktı ve her ne kadar gerekli de olsa gittikçe bunun alışkanlık haline gelmeye başladığını fark etti. Bu fedakarlığı Han’ı kurtarmak için yapıyor olması işleri daha da kötüleştiriyordu. Bir şeyi bu kadar çok istemek onu daha hassas hale getiriyor, bu da onu korkutuyordu. İttifak’ın geleceği uğruna hayatını tehlikeye atmayı mazur görebilmişti. Ama bunu sevdiği adam için yapmak..?

Bunun olacağını hiç düşünmemişti. İmparatorluk’u yenebilmek için kendisini İttifak’a adanmış, özel yaşamını hiç düşünmemişti. Tabii ki arkadaşları olmuştu ve bazıları diğerlerinden daha da yakındı ama o hep bütün yaşamını İmparatorluk ve kötülükle mücadele ederek geçireceğini düşünmüştü. Aşık olmak, çoluk çocuğa karışıp yuva kurmak aklının ucundan bile geçmemişti. Gerçi şartlar dikkate alınırsa bunun yine de olacağı yoktu ama hiç yoksa bu sefer zayıf da olsa bir ihtimal vardı. Tabii ki Han’ı bulup kurtarabilirlerse. Ölmeden buradan kaçıp gidebilirlerse.

Eğer Han da onu seviyorsa. Kayda değer hiçbir şey söylememişti. Onun da aynı şeyleri hissettiğini düşünüyordu ama bir şey söylememişti.

Her şey tahminden ibaretti.

Neyse her şeyin bir zamanı vardı. Hepsinin sırası gelecekti.

Darth Vader ışın kılıcını elinde sıkıca tutarak katil droidin sol tarafına geçişini izledi. Droid yeni bir modeldi, kendi kişisel niteliklerine sahip birbirinin aynısı on iki droidten biriydi. Vader gibi o da ışın kılıcı kullanıyordu. İnce ve uzundu, İmparatorluk'un her köşesinde bulunabilecek çok amaçlı Asps'lere benziyordu ama onlardan çok daha ileri bir modeldi. Sıradan bir adamdan çok daha hızlı ve güçlüydü ve yüz kılıç ustası tarafından bir düzine farklı dövüş tekniğini kullanacak şekilde programlanmıştı. Sıradan birine karşı bu droid ölümcül ve yenilmezdi.

Droid hızla ileri atılıp Vader'ın kafasına hamle yaptı. Vader hamleyi kesince droid tekrar saldırdı ve vınlayan kılıcını döndürüp Vader'ın yan tarafına doğru savurdu. Hızlıydı ama hamle yine kesilmişti –

Droidin üçüncü saldırısı aksi yönden yarım daire çizen kılıcıyla geldi. Hamleyi savuşturan Vader karşı bir hamleyle kılıcını droidin kafasına savurdu –

Droid hamleyi kestiyse de bir metre kadar geriledi, kılıcını başının üzerinde tutmuştu ve ucu aşağı doğruydü. Luke'la dövüşleri sırasında Luke'un omuz zırhını kesip omzunda açtığı yara eskisinden daha iyiydi. Tüm bu mücadele sırasında yarasının acıdığını hissetmemişti.

Yaklaştı, bileklerini çevirerek droidin boynuna yönelik sahte bir hamle yaptı, aynı yönde sahte hamlesini tekrarladı, ardından da orta bölümüne yönelik üçüncü bir sahte hamle.

Droid geri sendeleyip son hamleyi de kesti –

Vader sol tarafa kaydı ve kılıcını sol omuzu üzerinde kaldırdı ve kırk beş derece açıyla metal boynun ortasına savurdu.

Droidin bloğu çeyrek saniye geç kalmıştı. Güçlüydü ama Vader'ın hamlesinin gücüne karşı koyacak kadar değil. Kılıçlar buluştu, uğuldayıp kıvılcımlar çaktılar. Vader'ın kılıcı droidinkini yana doğru eğdi. Droid tekrar kılıcını kaldırmaya çalıştı.

Çok geçti. Işın kılıcı droidin boynuyla omuz eklemi arasına girdi, delip diğer taraftan çıktı. Droidin bedeninden kıvılcımlar ve dumanlar püskürdü. Elinin kontrolü kesildiği için ışın kılıcını düşürdü. Dizleri üzerine çöktü.

Vader kılıcını sağ omuzu üzerine kaldırdı ve yatay bir şekilde yana doğru savurdu –

Işın kılıcı droidin boynunu kesip kafasını uçurdu. Yerde düşen baş yuvarlanırken devre dışı kalan droid de yere yığıldı.

Vader yerde yatan droide baktı. Kısa süre içinde on iki yeni droid daha sipariş vermesi gerekecekti – bu yok ettiği sekizinciydi; dört tane kalmıştı. Sıradaki serinin daha da güçlü olması gerekiyordu. Bu iş gittikçe kolaylaşmaya başlamıştı.

Omuzu kesinlikle daha iyiydi.

Kılıcını kapatıp droidden uzaklaştı.

Hizmetçilerinden biri kapıda durmuş, gergin ve etkilenmiş şekilde bakıyordu.

“Ortalığı temizleyin,” dedi Vader.

Arkasına bakmadan çekip gitti.

X-kanadının içerisinde Luke derin bir nefes aldı. “Hazır mısınız, Artoo?”

Artoo’dan olumlu cevap geldi.

“Ben Rogue Lider,” dedi Luke. “Kanatlarınızı saldırı konumuna getirin, hızınızı altıya çıkarın ve rapor verin.”

“Rogue Bir hazır,” dedi Wedge telsizden.

“Rogue İki hazır ve bekliyor.”

“Rogue Üç, hazırım.”

Filonun geri kalanı da rapor vermeyi tamamladı. Olabilecekleri kadar hazırıldılar. Destroyer tam karşılarında duruyordu ve uzun menzilli sensörleri şu ana kadar yaklaşan X-kanatları görmüş ve komutanı da çoktan avcılara havalanmalarını emretmiş olmalıydı. Son model TIE avcıları modifiye edilmemiş X-kanatlardan daha hızlıydı. TIE önleme uçakları ise yine daha hızlı olmakla birlikte son hızlarına ulaşmaları biraz zaman alırdı. Rogue Squadron, TIE’lar henüz devreye girmeden destroyere ulaşma şansına sahipti. Fakat taşıdıkları lazerler ve proton torpidolarıyla destroyere kayda değer bir zarar verdirmeleri de mümkün değildi; destroyerin zırhı ve kalkanı fazlasıyla güçlüydü. Ancak bir tam isabet az da olsa hasara yol açabilir ve bu da İmparatorluk birimlerinin dikkatini onların üzerine çekerdi – Asiler’in avcılarına ne tür silahlar yüklemiş olabileceklerini bilmedikleri için bu dikkate almaları gereken bir tehditti.

TIE’ların hızı yüksekti ama manevra kabiliyetleri öyle değildi, üstelik X-kanatların kalkanları da daha güçlüydü – TIE’larda, Vader’ın kullandığı gibi birkaç özel model hariç, kalkan bulunmuyordu.

“Geliyorlar,” dedi Rogue altı. Bu eski bir pilot olan Wes Janson’dı.

Çok sayıda TIE avcısı destroyerin hangar kapaklarından havalanmaya başladı.

“Gördüm, Wes,” dedi Luke. “Herkes hazır olsun!”

Onları yeterince oyalamamız lazım, diye düşündü Luke. Belki de bunu bir eğitim zannederler; zaten burada fazla yapacak bir şeyleri yok. Belki de iyice tembelleşmişlerdir. Umut edebilecekleri bundan fazla da değildi zaten.

“Ön kalkanların gücünü iki kat artırın,” diye emir verdi Luke. “Saldırı hızı, dilediğiniz hedefi seçin.”

“Yeeehhaawww,” diye bağırdı pilotlardan biri telsizden.

Luke güldü. Kim olduğunu, Rogue Beş, Dix, anlaması zor olmadığı gibi neler hissettiğini anlaması da zor olmamıştı. Evrende savaşa uçmak gibi hissettirebilecek hiçbir şey yoktu.

“Kendinizi kollayın,” dedi Luke.

Ardından lazerleriyle destroyerin gövdesine ateş açarak uçup gitti. Konuşacak zaman yoktu.

Savaş başlamıştı.

Millenium Falcon’da Leia kokpitte Chewie ve Lando’nun arkasında oturmuştu. Threepio da yanında oturmuş, kapı girişini de bir ölçüde kapatmıştı.

“Dikkatli olun, Efendi Lando. Yere çok yakın uçuyoruz.”

“Bak sen,” dedi Lando. “Fark etmemiştim.”

“Dalga geçmeniz gerekmezdi.”

Birkaç yüz metre önlerinde Dash, Outrider’la gidiyordu ve geçişinin oluşturduğu rüzgar altındaki ağaçları sallayacak güçteydi. Yaprakların hava akımıyla nasıl titrediğini görmek zor değildi. Kromgümüş rengi gemi en uzun ağaçların yaklaşık beş metre üzerinde uçuyordu.

“Biraz daha alçalırsak bu ağaçlardan birine gireceğiz,” dedi Leia.

“Hiç sorma,” dedi Lando. “Alçaktan uçacağız dediğinde bu kadar alçağı kastettiğini zannetmemiştim. Chewie, irtifamız kaç?”

Chewie kontrol paneline bakıp gargara yapmakla sızlanmak arası bir şey söyledi.

“Olamaz!” dedi Threepio.

“O kadar mı kötü?” diye sordu Leia.

“Aynen öyle,” dedi Lando.

Dash’in sesi telsizden yükseldi. “Calrissian ne var ne yok, korktun mu?”

Lando, Chewie’ye baktı. “Biz mi, yok canım. Alçaktan uçacağız demiştin diye hatırlıyorum ama neredeyse atmosfer dışına çıkacağız.” İletişimi kesti.

Lando, Chewie’ye bakıp sıırıttı. “Aldı ağzının payını değil mi?”

Dash cevabını kelimelerle vermedi; onun yerine Outrider’la dört metre daha alçaldı. Eğer gemiden ellerini uzatmaları mümkün olsaydı altlarındaki ağaçların tepelerine değebilirdi.

Delirmiş, diye düşündü Leia.

“Delirmiş,” dedi.

“Evet, ama hakkını vermek lazım. İyi uçuyor,” dedi Lando. “Motorlara biraz daha güç ver, Chewie.”

“Efendi Lando! Ne yapıyorsunuz?”

“Bizi korkuttuğunu düşünmesine izin veremem, değil mi?”

“Tabii ki verirsiniz!” dedi Threepio. “Çünkü korkutuyor.”

“Sen ondan da delisin,” diye araya girdi Leia.

Millenium Falcon da dört metre irtifa kaybetti.

Chewie bir şeyler söyledi.

Threepio bağırdı, “Olamaz!”

“Ne oldu?” diye sordu Leia.

Threepio kollarını salladı. “Bir santimetre daha alçalırsak çarpacakmışız.”

Leia başını iki yana salladı. “Bu adamın derdi ne? Neyi ispatlamaya çalışıyor?”

Lando uçuşa odaklanmıştı –ki bu iyi bir şeydi– dolayısıyla konuşurken ona bakmadı. “Rendarların hikayesini duymadın mı?”

“Duymalı mıydım?”

Chewie bir şeyler homurdandı.

“Gördüm, gördüm,” dedi Lando. Gemi yolu üzerindeki diğerlerinden biraz daha yüksek bir ağaca çarpmamak için bir metre kadar yükseldi.

Engeli aşmalarının ardından Lando devam etti, “Dash de İmparatorluk Akademisi’ndeydi, Han’ın bir yıl gerisindeydi. Saygın ve zengin bir aileden geliyordu. Dash’in ağabeyi aile taşıma şirketlerinde çalışan bir yük gemisi pilotuydu. Bir kaza oldu. Kontrol sistemi arıza yaptı, pilotun hatası değildi ve gemi Coruscant uzay limanındaki bir binaya çarptı. Mürettebat öldü ve gemide hurda oldu.”

Leia başını salladı. “Çok kötü ama konuyla ilgisi ne?”

Chewie konuşmaya başladı ama Lando sözünü yarıda kesti.

“Gördüm. İstersen sen uçur.”

Chewie homurdandı. Leia’nın söylediklerini anlaması için Wookieece bilmesine gerek yoktu.

“O zaman bırak da işimi yapayım.”

Falcon, Outrider’ın peşi sıra yine küçük bir zıplama gerçekleştirdi ve eski rotasına döndü.

“Konuyla ilgisi şu: Yük gemisinin çarptığı bina İmparator’un şahsi müzesiydi. Pek çok özel eşyasını orada saklardı. Çıkan yangında çoğu kül olup gitti.”

“Bu İmparator’un hiç hoşuna gitmedi. Rendar’ın ailesinin mülklerine el koydurdu ve onları Coruscant’tan sürdü. Buna Dash de dahildi. Onu Carida’daki akademiden de gezegenden de kovdular.”

Leia dişlerini sıktı. İttifak’ın, İmparatorluk’la mücadele etmesinin nedenlerinden biri de bu tür şeylerdi. Hiç kimsenin bu boyutlarda bir güce sahip olmaması gerekirdi, eğer kontrol edilmezse fazlasıyla yıkıcı oluyordu. Leia çok ama çok daha kötülerini de görmüştü. Death Star, sadece gücünü test etmek için, onun ana vatanını yok ederek milyonlarca kişiyi öldürmüştü. İmparatorluk için bu ölenlerin sineklerden daha fazla anlamı yoktu.

“İmparatorluk’la arasının nahoş olmamasına şaşmamak gerek,” dedi Leia. “Neden Asiler için çalışmıyor?”

Lando omuz silkti. “Ne kimseye borçlu kalmayı ne de kimseden bir şey istemeyi sever. En çok para ödeyen için çalışır. Uçma konusunda son derece yeteneklidir ve tabancayla bir sineği kanatlarından vurabilir. İşler ters gittiğinde onunla aynı tarafta olmak isteyeceğin türde bir adamdır – parasını ödediğin müddetçe tabii ki.”

Leia başını salladı. İmparatorluk pek çok iyi insanın hayatını mahvetmişti. Dash Rendar da bunlardan biriymiş gibi görünüyordu.

Dört TIE avcısı uluyarak dalışa geçti.

Luke, Wedge’e bağırdı. “Rogue Bir, dikkat et! İskele tarafında, üç-sıfır-beşte!”

Güç’ü kullan Luke.

Luke sıırttı. Death Star’a yaptığı saldırı sırasında bunu ilk kez duyduğu zaman ne olduğunu anlamamıştı. Ama artık ne olduğunu biliyordu.

“Hedef sensörleri kapalı, arka kalkanlar kapalı, silahlara daha çok güç aktar.”

Artoo duyduklarına memnun olmamıştı.

“Üzgünüm, dostum, ama böyle daha iyi.”

Luke Güç’e erişti. Her zaman her yerde olduğu gibi şimdi de onunla birlikteydi. Uzayın derinliklerinde ya da Dagobah bataklıklarında olması bir şeyi değiştirmezdi. İçine dolmasına izin verdi.

TIE avcılarını sanki daha yavaş hareket etmeye başlamıştı. Luke'un elleri kontroller üzerinde gezmeye devam etti; levveyi çok daha seri ve doğru şekilde kullanmaya başladı. Sancak tarafına yatıp lazerlerini ateşledi.

Lazer ışınları fırlayıp dört TIE avcısından ikisini yok etti. Luke hızla uzaklaşırken patlamaların ardından etraf enkazla kaplandı. Enkazdan uçuşan metal ve plastikler yağmur gibi X-kanadın saydamçelik kanopisine yağmıştı.

“Güzel atış, Rogue Lider,” dedi Rogue Beş.

“Teşekkürler, Dix.”

“Gelenler var, altı yönünde bir-yedi-beşte,” dedi Rogue Dört.

“Arkanı kolla, Luke!” dedi birisi. “Kuyruğuna takıldılar.”

Fakat Luke, zaten TIE'in gelişini hissetmiş ve keskin bir geri dönüş için hazırlanmıştı. Bir takla atıp TIE'in arkasına geçti.

Luke ateş düğmesine tekrar bastı ve bu TIE'dan geriye sadece enkazı kaldı.

“Rogue İki, iki-iki-dörtten iki tanesi doğruca sana doğru geliyor.”

“Gördüm, Wes. Bu kıyağını unutmam.”

“Sonra ödeşiriz.”

X-kanatlar ve TIE avcılarını uzayın karanlığında birbirlerine ateş yağdırarak bir aşağı bir yukarı uçuştular.

“Vurulduğum,” dedi Rogue İki. “Artoo birimimi yok edip kanopimde de bir delik açtı. Bana bir yama lazım... tamamdır, hallettim.”

“Hemen ayrılıp üsse geri dön, Rogue İki,” dedi Luke.

“Hey, hâlâ ateş edebilirim ayrıca kullanım kılavuzu da duruyor.”

“Olumsuz, Will, böyle uçamazsın. Geri dön.”

Artoo çabucak mırıldandı.

“Bana uymaz,” dedi Luke. “Benim durumum farklı.”

“Anlaşıldı, Rogue Lider. Rogue İki üsse dönüyor. İyi şanslar, beyler. Sizin için çayı hazır ederim.”

İki TIE daha Luke'a saldırdı ve Luke içgüdüsel olarak levveyi çekip doksan derece açıyla saldırganlardan uzaklaştı, ardından da ters takla atarak saldırganlara döndü ve ateşe başladı.

TIE'lardan biri infilak ederken diğzerinin de motoru alev alınca savaş dışı kaldı.

“Diğzer bir dalga geliyor,” dedi Wedge. “On iki yönünde üç-sıfır-üçteler ve hızla yaklaşıyorlar.”

Güç dengesi her geçen saniye aleyhlerine değışiyordu ve Rogue Squadron bir uçağını kaybetmişti. Gidişat iyi değıldi.

Tüm bunlara rağmen Luke'un keyfine diyecek yoktu. Tam bir Jedi olmayabilirdi ama uçabiliyordu.

Lando, Leia ve Chewie'nin iyi durumda olmalarını diledi.

X-kanadıyla sert bir dönüş yaparken hızlanma bedenini koltuğa yapıştırdı.

Savaş devam ediyordu.

Akşam çökmek üzereyken Xizor metresiyle birlikte evinden ayrıldı, evi de en az metresinin üzerindeki ona aldığı hediyeler kadar görkemliydi, diğer taraftan metresi aralarındaki ilişkinin bittiğini bilmiyordu. Xizor bir dişiyle asla birkaç aydan fazla geçirmezdi. Çünkü hormon yapısı ve ürettiği normalin çok üzerindeki güçlü feromenleri sayesinde kendine eş bulmakta hiç zorlanmazdı. Bulması bu kadar kolay olunca, ne kadar zeki olursa olsun, bıkmaması da aynı oranda çabuk oluyordu. Kendisine denk göreceği bir eş henüz bulamamıştı ve eğer bulursa da böyle üstün seviyedeki birine nasıl güvenecekti? İçinden çıkılması zor bir durumdu.

Üstelik bir yemeğin tadına baktıktan sonra ne kadar lezzetli olursa olsun canı başka bir şey çekiyordu...

Şehrin bu bölümü üzerinde alçakta duran bir yoğunlaşma bulutundan ılık bir yağmur yağıyordu. Bu tür mikro hava hücreleri bu mevsimde çok yaygındı; bulutun ötesinde ise hava günlük güneşlikti. Karanlık arttıkça ve bulutlarca da gölgelenmedikçe gökyüzündeki deşarj auroraları ve hiç durmayan gemi trafiğinin göstergesi hareket halindeki kırmızı ve mavi ışıklar yörüngede gidip geliyordu, hatta burada şehrin ışıklarının ortasında bile.

Çıkışta bekleyen iki koruma Xizor'a iki diğer koruma ve bir droid şoförün kendilerini beklediği zırhlı aracına kadar refakat ettiler. Xizor araca girdi ve deri koltuklara yaslandı. Metresi kısa süre içerisinde Guri'den bir telefon alacak ve cömert bir ödeme ve iyi dilek niyetleriyle gönderilecekti. Ayrıca ona Xizor'la asla tekrar temasa geçmeye çalışmaması da söylenecekti. Eğer aksi şekilde davranırsa sonuçları hiç de hoş olmazdı.

Şu tarihe kadar eski metreslerinden sadece birisi onu tekrar görmeye çalışmıştı. Söylentiye göre güney yerleşiminde devasa bir inşaat droidi kadını nasıl olduysa kaza sonucu inşaat malzemeleriyle karıştırmıştı.

Hayat tehlikelerle doluydu, burada bile.

“Menarai'de yemek yiyeceğiz,” dedi Xizor droide.

Ön ve arkasında airspeerder'larıyla kendilerine eşlik eden korumalarla birlikte araç trafiğe çıktı. Araçlar gezegendeki yegane dağın bulunduğu, diğer alanlar tümüyle binalarla kaplıydı, Monument Park'a doğru yollarına devam ettiler. Parkın yakınlarındaki bir kulede zenginlerin gittiği bir restoran vardı ve bu kulede duran bir kişi dağın tepesini ve orada turistlerin taşları hatıra olarak çalmasını engellemek için bekleyen fanatikleri görebilirdi. Bu restoranda rezervasyon yaptırmak için aylar önce sıraya girilmeli ve kişinin adının onaylılar listesinde olması gerekiyordu. Gezegendeki en seçkin restorandı.

Ne kadar seçkin olsa da, ne kadar kalabalık olsa da, zenginler orada yiyebilmek için sıraya girse de Prens Xizor için ayrılmış bir masaları her zaman vardı. Oraya gitmeye karar verdiğinde özel odası derhal hazırlanırdı. Oradaki müşterilerin çoğu için Xizor da İmparatorluk Merkezi'ndeki çok sayıda zenginden sadece biriydi. Onun neden böyle özel bir muameleye tabi tutulduğunu anlamakta güçlük çekerlerdi. Müşterilerin çoğunun banka hesabında Xizor'unkinden daha fazla para vardı, en azından

normal hesaplarındakinden fazla.

Hiç kimsenin Black Sun'dan daha fazla parası olamazdı.

Üstelik herkesçe bilinmese de Xizor mekanın ortaklarından biriydi: Eğer Prens Xizor yer beklemek zorunda bırakılırsa restoranın müdürü özür dilemeye bile fırsat bulamadan başka bir iş aramak zorunda kalırdı. Tabii şanslıysa.

Xizor, arabası ana yoldan ayrılıp dağa yöneldiği zaman gülümsedi. Sahip olduğu güçle gösteriş yapmaya genelde zamanı olmazdı ama kaliteli yiyecek küçük lükslerinden biriydi ve Menarai'nin mutfağıyla başa çıkabilecek başka bir yer de yoktu.

Yağmur durmuş ve gecenin gölgeleri koyulaşmıştı. Kısa süre içerisinde Coruscant kendi ışıklarıyla aydınlanacaktı, uzaydan bir gemiyle yaklaşırken görmeye değer bir manzaraydı. Galaksinin başka hiçbir yerinde yüzeyinin neredeyse tamamı binalarla kaplı başka bir gezegen yoktu. Burada, her şeyin merkezinde, yaşamak bambaşka bir tecrübeydi. Coruscant, İmparatorluk'un göz bebeğiydi; Black Sun liderinin de buradan başka bir yerde yaşaması mümkün değildi.

Şimdi, akşam yemeğinde ne yemeliydi? Fleek yılan balığı fena olmazdı. Kaynayan biberli yağa canlı canlı atılırlardı. Bu yılan balıkları ışık yılları uzaktaki Hocekureem Denizi'nde daha bu sabah yüzüyorlardı. Tatlı patates dolması ve plicto büfteği de harikaydı. Flounut yağına batırılmış dev Ithorian salyangozu da diğer bir seçenektir. Ya da Kashyyk yer karidesi.

Seçecek çok şey vardı ve hepsi de birbirinden güzeldi. Şimdiden karar vermektense önce restorana varıp ardından seçim yapsa daha iyi olacaktı. Böyle yaparsa hazırlanmasını beklemek zorunda kalacağı doğrudu ama nihayetinde sabır onun erdemlerinden biriydi.

Evet. Yapması gereken buydu. O sırada karar verecekti.

Bir değişiklik olurdu.

“Uyanın, millet, bir dalga daha geliyor,” dedi Luke telsizden.

“Anlaşıldı, Rogue Lider,” dediler hep bir ağızdan.

“Bu seferkilerin arasında birkaç TIE önleme uçağı da var,” dedi Wedge.

“Gördüm, Wedge,” dedi Luke. Levyenin üzerine eğildi ve X-kanadıyla iskeleye sert bir dönüş yaptı. Önleme uçakları daha hızlıydı ve yeni modelleri daha ağır silahlarla donanmıştı. Güç'ün onunla kalmasını umuyordu. Her şey gittikçe daha da zorlaşıyordu. Başarısızlık gibi bir seçenekleri yoktu; Han'ın kurtarılması her şeyin bu şekilde aynen devam etmesine bağlıydı – Rogue'ların ve kendi hayatı da cabası.

Her neredelerse Leia ve Lando'nun iyi durumda olmalarını diledi.

Lando dev dişlere benzeyen kırmızı kayalıkların üzerinden geçti. Falcon, altında ve her iki yanında açıklık görülmeyen üç tarafı kapalı bir vadide yol almaya başladı. Tepelerinde gökyüzü sakin ve

mavi bir nehir gibiydi.

Threepio dedi ki, “Sanırım devrelerimden biri aşırı ısındı. Kendimi bir süreliğine kapatmam gerekiyor.” Ama droid kıılmıdamadı. Diğerleri gibi o da kanyonda yapılan bu yolculuktan büyülenmişti. Bu derin kanyonların zaman ve suyun etkisiyle kazındığı büyük platoların kıyısında İmparatorluk’un uzun menzilli sensör istasyonları bulunduğunu söylemişti Dash. Görülmeden yaklaşmanın tek yolu alçaktan uçmaktı.

Bu uçuş Leia’ya Hoth’tan kaçtıktan sonra asteroit alanında Han’la birlikte yaptıkları uçuşu ve Vader’dan kurtulmak için buldukları saklanma yerini hatırlattı – ardından o yerin hiç de görüldüğü gibi bir şey olmadığını anlamışlardı.

Önlerinde Outrider uçuyordu. Leia’nın gözleri önünde gemi kendi eksenini etrafında bir vida gibi döndü.

“Adama bak,” dedi Lando. “Birkaç metrelik hatayla başımıza ne gelecek belli değilken tutmuş bir de gösteri yapıyor. Kafayı yemiş.”

Chewie bir şeyler söyledi.

“Duydum,” dedi Lando.

Threepio Leia için tercüme etti: “Chewbacca diyor ki Efendi Dash yarı kuş olmalı.”

Leia da ister istemez başını salladı. Lando haklıydı. Başka yönlerini bilemezdi ama Dash Render uçabiliyordu.

Luke, Rogue’lardan sürekli içe ve dışa doğru spiraller çizmelerini istemişti. Böylece destroyerin büyük topları onlara kilitlenemeyecekti. Şimdilik de gayet iyi gidiyorlardı.

“Dikkat et, Dixie!” diye bağırdı Wedge.

Luke tehlikeyi fark etti. Bir TIE avcısı Dix’in altından yanaşmayı başarmış karnına doğru ateş ediyordu. Dix, sağına keskin bir dönüş yaptı ardından da iskele tarafına dönecekti –

Çok geçti. Ölümcül lazerler X-kanadı vahşi pençeler gibi yakalayıp parçaladı. Dix’in gemisi aracın oksijenini tüketen bir patlamayla alev topuna döndü ve geriye parçalanmış bir enkazdan başka bir şey kalmadı.

Luke midesinin kasıldığını hissetti. Dix’i kaybetmişlerdi.

Bu bir oyun değildi. İnsanlar ölüyordu. İyi insanlar. Bunu bir an için bile aklından çıkarmamalıydı. Bu iş ancak kimse zarar görmediği sürece eğlenceliydi. Savaş kötü bir şeydi.

Gittikçe de kötüleşiyordu. Diğer destroyer de Terminator’ın yanına gelmiş ve kendi avcılarını havalandırmaya başlamıştı.

Düşünecek ya da üzülecek zaman yoktu. Luke kendisini tümüyle Güç'e teslim etmişti.

“Terminator geliyor,” dedi Dash. “Ve platodaki sensör istasyonunu geçtik. Yükselmeye hazır mısınız?”

“Daha yeni tadını çıkarmaya başlamıştık,” dedi Lando. “Ama yapmamız gerekiyorsa...”

Ayın gece tarafına doğru yaklaştılar. Karanlık onları İmparatorluk sensörlerinden değil ama meraklı gözlerden gizleyebilirdi.

“Tersaneye varmamıza dört dakika kaldı,” dedi Dash telsizden. “Eğer şansımız yaver giderse gözlem aygıtlarını kullanan toooos'lar bir dakika mesafe kalana kadar bizi fark etmez. Onlar avcılarını havalandırana kadar tepelerine varmış oluruz.”

“Anlaşıldı,” dedi Lando.

Leia midesinin yandığını hissetti. Uçuş tehlikeliydi ama şimdi yapacaklarının yanında hiç kalırdı.

Lando başını iki yana salladı ve dedi ki, “Bu benim fikrim değildi, hatırlarsanız? Aklınızdan çıkarmayın, bu benim fikrim değildi.”

Kara gölgeler kayaları boyamaya başlamıştı, öyle hızlı uzuyorlardı ki sanki gecenin içine uçan Falcon'a ayak uydurmaya çalışır gibiydiler.

“Yukarı,” dedi Dash.

Outrider kanyondan fırladı.

“Harika!” dedi Lando.

Tam önlerinde, sadece birkaç yüz metre uzakta kanyonun sonu hızla onlara doğru yaklaşıyordu.

Chewie kükredi.

Levyelere asılan Lando'nun cevap vermekle harcayacak zamanı yoktu ve Leia'nın yüreğini ağzına getiren bir şekilde tırmanmaya başladılar.

Çarpışmadan kıl payı sıyrılmışlardı.

“Dikkatli olmanız iyi olur,” dedi Dash, Falcon karanlığa doğru yükselirken. “Kanyonun sonu olmadığını söylememiş miydim?”

“Şimdi değil, Rendar,” dedi Lando. “Seni ilk gördüğüm yerde yumruğu yiyeceksin.”

“Öyle mi? Yanında orduyla geleceksin herhalde?”

Chewie homurdandı.

Leia'nın ne dediğini anlaması zor olmadı.

Dash'in kahkahası telsizden yükseldi.

Wedge'in telsizden gelen sesi başta sakinken heyecan dozu birden artmaya başladı. "Luke, bu dansa daha fazla devam edemeyiz. İkinci destroyer Güney Kutbu'nda konuşlandığı zaman ikisinden birinin büyük toplarının menziline girmek zorunda kalacağız."

"Duydum," dedi Luke. "Artoo, tersaneye varmalarına ne kadar kaldı?"

Artoo mırıldandı. Luke sensör ekranına bakarak droidin dediklerinin tercümesini gördü. Varmalarına az kalmıştı.

"Bir dakika daha," dedi Luke. "Ardından da ilk gemiyi geçer gider ve eve döneriz."

"Anlaşıldı, Luke. Duydunuz, millet. Hadi ortalıkta dolaşıp rahatsız etmeye devam edelim."

Luke'un etrafında TIE avcı ve önleme uçakları yuvaları bozulmuş böcekler gibi kümelenmişti. Rogue'lar onlardan çok sayıda uçağı düşürmüştü, kendileri de bir tane kaybederken bir diğeri de hasar aldığı için geri dönmüştü. İyi iş çıkarmışlardı ama daha fazla böyle sürdüremezlerdi. Onlara yeterince zaman kazandırabildiklerini umuyordu.

Luke'un önünde beliren bir TIE avcısı doğruca üzerine gelmeye başladı.

Luke tetiklere asılırken iki uçak son sürat birbirlerine doğru yaklaşmaya başladı. İki pilot da gözünü bile kırpmıyordu.

TIE infilak etti ve Luke da alev topunun içinden geçip gitti.

Artoo hayretini şöyle ifade etmişti,"Yeeoooww!"

"İyi misin, Artoo?"

Droid mırıldandı. Evet, iyiydi. Ama daha iyi zamanları da olmuştu.

Luke güldü. Parti ısınıyordu. Toparlanıp eve gitme vakti gelmişti.

"Orada, tam karşımızda," dedi Dash.

Tersanenin ışıkları karanlığın içinde görüldü, yol gösteren fenerler gibiydiler.

"Hedefin üzerinden geçmemize... otuz saniye."

Leia öne doğru eğilip baktı...

"İşte! Boba Fett'in gemisi orada."

"İyi eğlenceler, millet," dedi Dash. "Sonra görüşürüz."

Önlerinde Outrider sert bir şekilde manevra yapıp yükselmeye başladı.

“Nereye gidiyorsun,” dedi Lando.

“Hey! Bana savaşmak için değil, sadece size yol göstermem için para verdiniz. Ben gidiyorum.”

“Dash, seni gözüm görmesin.”

“Boş ver,” dedi Leia. “Ona ihtiyacımız yok.”

Chewie sensör ekranını işaret edip bir şeyler söyledi.

“Olamaz,” dedi Threepio.

“Şunu söylemeyi bıraksan iyi olacak,” dedi Leia. “Yine ne var?”

Lando lafi droidin ağzından aldı. “Gelenler var. Yarım düzine TIE avcısı peşimizde.”

“Hepsi bu mu? Senin gibi deneyimli bir pilot için sorun olmasa gerek. Değil mi?”

Lando başını iki yana salladı. “Haklısın ama Chewie ve sen gidip silahlar çalışıyor mu diye bir kontrol etseniz nasıl olur?”

Wookiee yukarı çıktı. Leia ise çoktan yerine geçmişti. “Ben alt taretteyim,” dedi.

Chewie kükreyerek kendisinin de hazır olduğunu belirtti.

Durum asıl şimdi ilginç hale gelmeye başlamıştı.

“Luke..?” dedi Wedge telsizden.

“Wedge, Rogue Squadron, ben Rogue Lider. Saldırımı kesip derhal ışık hızına çıkın – tekrar ediyorum saldırımı kesip derhal hiperuzaya atlayın.”

Hiperuzaya atlamak kolay değildi. Yeterince uzaklaşmamışlardı ve birkaç saniye içerisinde normal uzaya tekrar geri döneceklerdi. Fakat İmparatorluk avcılarının uzaklaştıklarını düşünmeleri işlerine yarayacaktı; belki de hiç kimsenin aklına onları tam önlerindeki gaz devinin ayının arkasında aramak gelmezdi. Öyle umuyorlardı.

Rogue Squadron dar bir açıyla çatışmadan uzaklaştı.

Takiple değil de savunmayla görevlendirildikleri belli olan TIE avcılarını onları takip etmedi. Çoğu.

Rogue’lar çatışmadan uzaklaşırken Luke tam olarak anlayamadığı bir şey hissetti. Sanki göz ardı edemeyeceği bir tehlike, bir tür ikaz –

Luke!

Obi-Wan!

Bacakları arasındaki levreyi hiç düşünmeden yana kırdı.

Lazer ışınları etrafından geçip gitti.

Eğer yerini değiştirmese vurulmuş olacaktı.

Ama arkasında TIE falan yoktu. Sadece Wes’in kullandığı Rogue Altı vardı görebildiği kadarıyla ve onu takip edecek şekilde rotasını değiştirdi. Ne?

“Wes! Ne yapıyorsun?”

Wes feryat figan açıklamaya başladı, “Luke! Artoo birimime bir şey oldu! Geminin kontrolünü ele aldı. Levrem devre dışı.”

Evet, diye düşündü Luke. Bir şeyler yapmazsam ben de devre dışı olacağım!

Yetmezmiş gibi takip etmeye karar veren TIE avcılarının birisi de hızla yaklaşım menzile girmişti. TIE tüm gücüyle ateş açtı ve Luke güç bela kurtulabildi.

Luke levreyi karnına kadar çekti ve motorlara yüklendi. Hızlanan X-kanat onu koltuğuna yapıştırdı. Yüzü sanki bir dev elini üzerine bastırılmış gibi dümdüz olmuştu.

“Herkes uzaklaşsın!” Luke bunu açmakta zorlandığı dudakları arasından söylemişti. Neler oluyordu? Az daha kendi adamlarından biri onu kızartacaktı. Şu an için bunu düşünecek zamanı yoktu

ama düşünmeden de edemiyordu.

Ölebilirdi. Eğer Güç olmasaydı ölmüş olabilirdi. Yaşadığı şey her neyse daha önce de – Arkasında Wes'in X-kanadı da Luke'un manevrasını tekrar edip arayı açmamaya çalıştı.

Bu arada TIE avcısı da hâlâ ateş ediyordu.

Şansa bak!

Durum kötü, hatta çok kötüydü. Ne yapacaktı? Kendi adamına ateş edemezdi! Eğer bir şeyler yapmazsa kontrolden çıkmış olan X-kanat eninde sonunda onu vuracaktı.

Ama her şeyden önce TIE avcısını aradan çıkarmalıydı.

Luke Wes'i atlatmak için döndü ve aynı anda TIE'a kilitlendi.

İkisini de becerememişti. TIE avcısı sıyrılırken Wes de ateş etmeye devam etti. Luke uçuş takımından içeri terlerin damladığını fark etti. Böyle bir şeyi hiç beklemiyordu; aklının ucundan geçmemişti.

Eğer Wes aracı terk edebilirse sorun çözülmüş olacaktı. Fakat o da diğerleri gibi sadece, uzayda hayatta kalmasına imkan vermeyecek, hafif bir uçuş takımı giydiği için uçaktan atlayamazdı.

Takip eden X-kanattan gelen bir sıra daha lazer onu sıyrıp geçti.

Neyse ki yine ıskalamıştı.

TIE avcısı geri döndü. Muhtemelen o da neler döndüğünü anlamamıştı ama bu durumdan faydalanacağı kesindi.

Luke korktuğunu, elinin ayağının buz kestiğini hissetti. Ne yapacaktı? Bir çare bulmalıydı. Hem de çok kısa bir sürede bulmalıydı bu çareyi.

Aklına bir fikir geldi. Riskliydi ama fazla seçeneği yoktu.

İşte başlıyordu –

Tırmanmanın en hızlı safhasında Luke birden motorları durdurdu ve levyeyi ileri doğru sonuna kadar itti. İlk hızla araç yoluna devam ediyordu ama azalan hızı nedeniyle arızalı R2'nun idare ettiği Rogue Altı onu geçip gitmişti.

TIE avcısı döndü ve Wes'in aksine Luke'un peşine takıldı.

Luke tekrar motorları kökledi ve levyeyi iskele tarafına doğru sonuna kadar itti ve spiral çizerek sola doğru döndü. Uçağına sonuna kadar yüklenmişti.

TIE avcısı Wes'in ateşine denk geldi ve parçalandı.

En azından bir gelişme vardı.

Luke daha iyi hissediyordu ama henüz bitmemişti.

X-kanadıyla aşağı yukarı geziyor, Wes de her hareketini kopya edip ateş etmeye devam ediyordu.

Luke X-kanadından bundan fazlasını hiç istememişti.

Artoo çığlık attı ve Luke onu kapattı. Şimdi Güç'e güvenmesi gerekiyordu; normal yeteneklerle bu işin altından kalkamayacaktı.

Elinden geldiğince kaçtı.

Diğer bir ateş daha boşlukta kayboldu.

Luke yavaşladı ve dalışa geçti.

Wes'in gemisi ona çarptı ve arka kalkanı son ateşi de yansıttı.

Onu sarsmak zorundaydı!

Haydi, Haydi –

Güç'ün kudretini bilirdi ama onu nasıl kontrol edebileceğinden emin değildi. Hata yaparsa iyi bir adam ölebilirdi.

Ve farklı bir hatada ikisi de ölebilirdi.

Kendisine odaklandı. Önce iskele sonra da sancak tarafına döndü, motorlara tam güç verdi, bir takla attı ve bu sefer de Wes'in arkasına geçti, neredeyse G-kuvveti yüzünden bayılıyordu.

Yardım et, Obi-Wan.

Luke ateş etti...

Açtığı ateş X-kanadı tam da motorundan vurarak devre dışı etmeyi başardı.

Rogue Altı'nın motoru alev almıştı.

Luke, Wes'in uçağındaki R2 biriminin sorunu gidermek için uğraştığını görece kadar yakındı ama tabii ki bu onun giderebileceği bir sorun değildi.

Rogue Altı artık iyi uçamazdı ama hâlâ ateş edebilirdi.

Onu takip ederek ateşe devam etti ve yaralı bir hayvan gibi hâlâ tehlikeliydi.

Luke kendisini tekrar Güç'e teslim ederek X-kanadın vücudunun bir parçası gibi olmasını sağladı. Küçük gemi büyük bir çeviklikle her yöne hareket ederek tüm atışlardan kaçınmayı başardı.

Luke nefesinin kesildiğini hissetti.

Sakin ol...

Luke bir geçiş daha yaptı.

Wes'in R2'su ona ateş etti. Luke ateşin sıcaklığını hissettiğini hayal etti.

Belki de hayal değildi.

Daha neler...

"Başka TIE'lar da yolda, Luke," dedi birisi.

"Bir onlar eksikti!" Bir kez daha kendini Güç'e teslim ederek onun yerine nişan almasına izin verdi. Uçağın burnundaki hedefleme sensörlerine nişan aldı. Nişanın doğruluğunu hissetti –

Tekrar ateş etti...

Vurmuştu.

Şimdi Wes'in silahları da işlemez haldeydi ve delirmiş droid lazerleri ya da torpidoları ateşleyemezdi.

Luke iç çekti. Rahatlamıştı.

Bu arıza da nereden çıkmıştı böyle?

"Wedge, Wes'e manyetik olarak kilitlenip buradan en kısa zamanda gitmenin bir yolunu bulalım."

"Anlaşıldı, Luke."

Düşmanın sana ateş etmesi kötüdür; dostunun ateş etmesi ise daha kötü.

"Üzgünüm, Luke, neler oldu bilmiyorum," dedi Wes.

"Dert etme. Daha sonra anlarız neler döndüğünü. Şimdi İmparatorluk peşimize düşmeye karar vermeden çekip gidelim buradan."

"Anlaşıldı, Luke."

Yaşadığı olayların heyecanı geçince Luke'un hissettiği korku geri gelmişti.

Ölmüş olabilirdi.

Eğer Güç onu uyarmasaydı çoktan kızarmıştı ya da tuzla buz olmuştu ve onu kimin vurduğunu bile bilemeyecekti.

“TIE avcıları geri geliyor, Luke.”

“Haydi, gidelim!”

Şu ana kadar sonunun böyle olabileceğini hiç düşünmemişti. Luke hep bir şekilde lazerlerin ıskara geçeceğini, füzelerin yanından geçip gideceğini ve sonsuza kadar yaşayacağını düşünmüştü. Gerçekten başına gelene kadar ona hiç gerçek gibi gelmemişti.

Ama artık gerçek olduğunu anlamıştı.

Leia ateş açtı ve Falcon’un dört namlulu alt taretini tüm enerjisini TIE avcılarına kismaya başladı.

İmparatorluk avcısı doğruca ışıklara doğru uçmuştu. İnfilak etti.

Leia’nın bununla vurdukları üç olmuştu. Chewie de birkaç tane indirmişti ama daha çok vardı.

Hem de çok.

“İnemeyiz,” dedi Lando telsizden. “Eğer piste inerse bizi havaya uçururlar.”

“Ne yapacağız?” dedi Leia.

“Bilmiyorum; böyle ortalıkta dolanmaya devam edemeyiz.”

“O da ne?”

“Boba Fett’in gemisi havalanıyor.”

“Takip et!”

“Nasıl? Onunla aramızda İmparatorluk avcılarında bir duvar var.”

“Etraflarından dolaş!”

Leia, Han’ı kaybetmek üzereydi.

“Denerim.”

Falcon yalpaladı ve yürekleri ağza getirecek şekilde alçalmaya başladı. Çünkü bir yer çekimi kuyusundaydılar ve kalkanlar için güce ihtiyaçları olduğundan suni yer çekimini kapatmışlardı. Leia kendisini ağırlıksız gibi hissetti; sadece emniyet kemerleri onları bağlı tutuyordu. Hız azaldıkça Leia yeniden ağırlaştığını hissetmeye başlamıştı ki Lando bu sefer de dönerek yükselmeye başladı.

Diğer bir TIE avcısı görüşlerine girdi. Leia ateş açıyorsa da avcı çok çevikti, ıskaladı.

İsabet alan Falcon'un titrediğini hissetti.

“Umarım Han’ın monte ettiği kaçak kalkan jeneratörü dayanır,” dedi Lando.

Leia cevap vermedi; gelmekte olan iki TIE avcısına ateş etmekle meşguldü.

Silahından çıkan ışınların vurduğu avcılardan birinin kontrol paneli delik deşik olmuş ve dönerek uzaklaşmaya başlamıştı.

Diğerini ise ıskaladı.

Chewie bir şeylere bağırdı ve Leia ne dediğini tahmin etmek yerine doğrudan anlayabilmeyi diledi.

“Bunu söyleyen kişi olmak istemezdim ama,” dedi Lando, “içimde çok kötü bir his var.”

Rogue Squadron’un gizli ay üssünde Luke ve Wedge hemen avcılarından inip Wes’in avcısının bulunduğu yere koştular. Wes orada durmuş hurda halindeki gemisine bakıyordu.

“İyi misin,” dedi Wedge.

“İyiyim. Benim Artoo’nun kahvaltıda ne yediğini çok merak ettim. Ne oldu ona böyle?”

Luke hissettiğinden daha iyi görünüyor olmayı diliyordu. Halen daha dizlerinin titrediğini hissediyordu. Derin bir nefes alıp sesini sakinleştirmeye çalıştı. “Bir bakalım derdi neymiş anlayabilir miyiz?” Mürettebat liderine işaret etti. “Bu Artoo birimine bir kuplör takın.”

Mürettebat şefine bununla ilgili emir verirken Luke arkasından bir ıslık sesi duydu.

Luke döndü. “Bilmiyorum Artoo. Daha önce böyle bir şey duymuş muydun?”

Artoo bir şeyler mırıldandı.

Luke bunu olumsuz olarak anlamıştı.

Arızalı R2 birimi yere indirildi. Mürettebat şefi gelip hareket etmesini engellemek için droide bir tür kelepçe taktı.

Artoo yaklaştı, bir arabirim çıkarıp diğer droide taktı. Birisi arızalı R2’ya bir çeviri ekranı takmıştı.

Artoo deli gibi ıslık çalmaya başladı.

“O da ne?” dedi Luke, çeviri ekranına bakarak.

“Ne olmuş?” dedi Wedge.

“Bak. Burada yazanlara göre droid arıza yapmamış. Aksine beni vurması için programlanmış.”

Wedge, Artoo'yu andırır şekilde ıslık çaldı. "Bunu kim yapar? Neden? Nasıl?"

Şef telsizini belinden çıkarıp bir şeyler söyledi ve dinledi. Luke telsizin diğer ucundaki kişinin kim olduğunu bilmiyordu.

"Rendar geliyor," dedi şef.

"Ya Leia ve Lando?"

Şef omuz silkti. "Bir şey söylemedi."

"Droidden gözünüzü ayırmayın. Kimsenin el sürmesine izin vermeyin," dedi Luke şefe. Wedge'e de, "Haydi gidelim," dedi.

Luke Rendar'ın gemisinin ineceği ikinci hangara koştu.

"Geçemeyiz," dedi Lando. "Hemen gitmezsek canımıza okuyacaklar! En iyisi -"

Sesi kesildi.

"Lando? Lando?"

Cevap yoktu.

"Chewie?"

Oradan da cevap yoktu.

Falcon hâlâ uçuyordu ama iletişim sona ermişti.

Leia bağırdı, "Threepio, neredesin?"

"Burdayım," dedi Threepio gergin bir sesle, Leia'nın bulunduğu taretin üzerinden.

"Git ve iletişime ne olduğuna bak. Bak bakalım Lando iyi mi?"

"Hemen, Prenses Leia."

Diğer bir TIE geçip gitti. Leia ateş etti ve ıskaladı. Lanet şeyler çok hızlıydı.

Falcon önce sola sonra sağa iki sert dönüş yaptı. Neyse ki birisi hâlâ onu uçuruyordu.

Threepio taretin üzerine eğildi. "Prenses Leia, Efendi Lando iletişim sisteminin hasar gördüğünü söyledi; artık iç ve dış haberleşme kapalı. Efendi Lando derhal uzaklaşmazsak yok edileceğimizi söylüyor!" Threepio'nun sesinde histerik bir tonlama vardı.

"Yapamayız!" dedi Leia.

Ama çoktan yapmışlardı bile. Falcon yönünü tersaneden çevirdi ve yan dönerek inşa halindeki iki kulenin arasına daldı. Kulelerden birinin metal destekleri Leia'nın taretinin o kadar yakınından geçmişti ki üzerindeki seri numaraları okuyabilirdi.

“Hayır!” diye bağırdı Leia.

Onları takip eden TIE avcılarından birisi onlar kadar başarılı değildi. Kuleye çarpıp paramparça oldu.

Falcon döndü ve yere paralel uçmaya başladı ama sadece birkaç saniye böyle giden Lando tekrar yükseldi.

Leia baktığında takipçilerini geride bıraktıklarını gördü. Tareten çıktı ve kokpite koştu. Threepio da peşindeydi ama ona yetişmesi mümkün değildi.

Leia kokpite girdiğinde Lando kan ter içerisinde uğraşıyordu.

“Ne yapıyorsun?”

“Canımızı kurtarıyorum,” dedi Lando. “Bildiğim her numarayı yaptım hatta birkaç tane de kendim uydurdum ama yine de şu avcılarını geçemedim. Sayıları çok fazla. Bizi düşürmeleri an meselesi.”

“Ya Boba Fett?”

“Görüşümüzden çıktı.”

“Muhtemelen hiperuzaya atlayacaktır. Luke ve Rogue Squadron...” sorunun gerçekte ne olduğunu anlayınca cümlesi yarıda kaldı.

“Evet,” dedi Lando. “Telsizimiz çalışmadığından Luke'a, Boba Fett'i takip etmesini söyleyemiyoruz.”

“Belki etraflarından dolaşabiliriz.”

Lando başını iki yana salladı. “Çoktan gitmiş olur.”

Chewie de gelip bir soru sordu.

“Hayır,” dedi Lando. “Üzgünüm, dostum.”

Chewie öfkelenmişti.

“Evet, ben de,” dedi Lando. “Ama paramparça olursak bunun Han'a bir faydası olmaz.”

Leia üzerine büyük bir ağırlığın çöktüğünü hissetti. Sanki kurşundan bir yorgan gibi üzerini örtmüştü; oturduğu yerde başını eğdi.

Han, çok üzgünüm..

“Dinle,” dedi Lando. “Yangına körükle gitmek istemem ama Han’ın o gemide olduğundan bile emin değiliz. Boba Fett onu başka bir yere koymuş da olabilir.”

Leia konuşmadı. Buna hali yoktu.

Chewie bir şeyler söyledi.

“Chewbacca haklı,” dedi Threepio. “Eninde sonunda Efendi Solo Jabba’ya götürülecek. Tatooine’e dönüp bekleyebiliriz. Sanırım bu gayet iyi bir fikir.”

Bir an için kimse konuşmadı.

Threepio devam etti, “Neyse ki en azından bizler hayattayız.”

Luke, neredeyse Dash’e yumruğu geçiriyordu; kendisini zor tutmuştu.

“Sakin ol, Luke,” dedi bunu fark eden Wedge.

Dash, eğer endişeliyse bunu çok güzel gizlemişti. Rahat ve umursamaz bir şekilde orada durdu.

“Onları orada öylece bıraktın yani?”

“Hey, evlat. Bana sadece Slave 1’in olduğu yeri göstermem için para verildi. İşimi yaptım. Eğer başka şeyler yapmamı da isteseydiniz onun için de para ödemeniz gerekirdi.”

“Eğer onlara bir şey olursa -”

“Ne evlat? Beni vuracak mısın? Onları oraya ben götürmedim. Ben rehber olarak kiralandım ve rehberlik ettim. Hepsi bu.” Döndü ve sakın sakın yürüyerek gitti.

Wedge, elini Luke’un omzuna koydu. “Böyle davranma, Luke. Onlara faydası olmaz.”

“Belki olmaz ama hiç değilse içimin rahatlamasını sağlar.”

Luke, kendisini saran öfkeyle birlikte içerisinde bir soğukluk, bir tür sinsilik de hissetti. Ne olduğunu çok iyi biliyordu.

Obi-Wan onu uyarılmıştı. Öfkesine teslim olmamalıydı. Eğer olursa karanlık taraf onu yutmak için hazır bekliyor olacaktı. Soluk ve kirli enerjisiyle onu kucaklamak için beklediğini hissedebiliyordu. Ona izin verirse sahip olmadığı kimi özelliklere sahip olabileceğini biliyordu, ona sıradan ölümlülerin kaldıramayacağı güçler bahşedebilirdi. Bir el hareketiyle Dash Rendar’a diz çöktürebilirdi.

Hayır. Aklından bile geçirme. Karanlık tarafa teslim olmak, sonunda onlara karşı savaştığı Darth Vader ya da İmparator gibi olmak demektir.

Derin bir nefes aldı ve nefesini verdiğiinde öfkesinin büyük bölümünün uçup gittiğini fark etti. Dash de kendince haklıydı: Kimseden onu bu iş için seçmelerini istememişti.

Sensör görevlilerinden biri koşarak buldukları yere geldi. “Yaklaşan bir gemi var,” dedi. “İletişim kuramıyoruz ama gemi bir Corellian yük gemisi.”

Millenium Falcon! Yaşıyorlar!

“Yaklaşık on beş dakika uzaklıktalar,” dedi görevli.

Luke üzerinden büyük bir yükün kalktığını hissetti. Leia. O iyiydi. Ona ne olup olmadığını henüz bilmiyor olsa da geminin tek parça halinde geri döndüğünü bilmek bile onu rahatlatmaya yetmişti.

“Bu bize birkaç dakika sağlar,” dedi Wedge. “Gidip bakalım bizim gözü dönmüş R2 droidimizden bir şeyler öğrenebilecek miyiz?”

“İyi fikir,” dedi Luke.

Fakat arızalı droidin bulunduğu yere vardıkları zaman buldukları tek şey dumanı tüten bir hurda olmuştu.

Birisi droidi paramparça etmişti.

Luke etrafına bakıp droide göz kulak olmaktan sorumlu şefi aradı ve kadını görmesi çok sürmedi.

Kadın ona bir silah doğrultmuştu.

Luke, Wedge'in silahını çekmeye kalkıştığını görünce bağırdı, "Dur!"

Çok geçti.

Şef, Wedge'in silahına uzandığını görünce dönüp ona ateş etti. Lazer Wedge'le Luke'un arasında ve Luke'u milim farkıyla sıyrarak geçti. Lazerin kokusu etrafı kaplarken onlar da yana atladılar –

Wedge'in fazla seçeneği yoktu. Ateş açtı ve şefi vurup yere indirdi.

Yanık kokusu gittikçe artmış ve daha nahoş bir hale gelmişti.

Luke yanına vardığında şef herhangi bir soruya cevap verecek durumda değildi.

"Neyse hiç değilse droidi kimin yoldan çıkardığını biliyoruz," dedi Luke alçak bir sesle. "Sebebini öğrenmek isterdim."

Wedge başını iki yana salladı. "Belki hâlâ öğrenebiliriz. Taşındığı operasyon bilgisayarına bakacağım."

"İyi fikir."

Birkaç dakika sonra da Millenium Falcon buldukları aya indi. Hangara iniş yaptıktan sonra kapısı açıldı ve rampa aşağı indi. Lando ve Chewie arkalarından gelmekte olan Threepio ile aşağı inmeye başladı. Leia neredeydi?

İşte, oradaydı. Berbat görünüyordu. Sanki bin yaşındaymış gibi yürüyordu.

"Leia?"

Yüzü çökmüştü. Luke yanına gitti, sarıldı ama Leia öylece durdu. "Ne oldu?"

"Boba Fett kaçtı," dedi.

Arkalarından Lando konuştu, "Evet. Kaçabildiğimiz için bizler de şanslıyız. Ortalık TIE avcısından geçilmiyordu. Üzgünüm, Luke, elimden geleni yaptım."

Chewie başını sallayıp bir şeyler söyledi.

Luke başını salladı. Döndü bir kolu hâlâ Leia'nın belindeydi. Onu tutması sanki birbiriyle çelişen tüm duyguları gün ışığına çıkarmıştı. Sanki Vader'la, Güç'le ve karanlık tarafla yeterince uğraşmıyormuş gibi bir de Leia'ya karşı beslediği karmaşık duygularla uğraşması gerekiyordu.

"Üzülme," dedi Luke ona. "Elbet bir çaresini buluruz."

Leia yıkılmıştı ama arızalı droidle ilgili hikayeyi dinleyince üzüntüsünün yerini korku almıştı.

Wedge ve Lando Őefin bilgisayarını kontrolden geldikleri zaman yüzleri asıktı.

“Ne?” diye sordu Leia.

“Anlaşılan,” dedi Wedge, “Rogue Squadron’un buraya gelmesinden birkaç gün önce Őefin hesabına on bin kredi yatırılmıŐ. Lando hesaplara girmeye başardı, ödünç alınmış bir kodu kullanarak.”

“Ve..?”

“Para sahte bir Őirketten geliyor,” dedi Lando. “Geriye doğru takip edince iki sahte Őirkete daha rastladım. Onlar da sonunda Saber Enterprises’a gelip dayandı. Son duyduğumda Saber İmparatorluk’un gizli karşı casusluk işlerine bakan bir organizasyonu.”

“Yani birisi droidi bozup size ateş etmesi için Şefe para mı ödemiş?”

“Bunların tesadüf olması pek mümkün değil,” dedi Lando.

Leia başını salladı. “Üzerinde Vader’ın parmak izleri var gibi.”

Luke başını iki yana salladı. “Bence değil.”

“Neden?”

“O beni canlı istiyor,” dedi Luke. “Benim İmparatorluk’a katılmamı istiyor.”

“Belki de fikrini deđiŐirmiŐtir,” dedi Lando.

Leia başını çevirip uzaklara baktı. Durum kötüydü. Han’ı kaybetmişti, belki de ebediyen –hayır, asla böyle düşünme– ve Luke’u da kaybetmek istemiyordu. Sadece İttifak için değil onun için de çok önemliydi.

Han’ı seviyordu ama Luke’u da seviyordu. Belki aynı Şekilde değil ama yine de zarar görmesini istemiyordu. Bununla ilgili içinde garip bir his vardı. Luke’un hayatına yönelik bu saldırı buz dağının sadece görünen kısmıydı. Ne olduğunu bir an önce bulup bunu durdurmaları Şarttı.

“Bir Şey daha var,” dedi Lando. “Őefin hesabında beklemede olan diğer bir ödeme daha var.”

“Yani?” diye sordu Luke.

“Anlaşılan bir ödeme daha yapılacakmıŐ. Bence o on bin ilk ödemeydi. Eğer başarılı olsaydı çok daha büyük bir miktar daha ödeme yapılıacaktı. Akla pek çok Şey getiriyor, değil mi?”

Lando, Wedge’e baktı.

“Luke’u vuracaktı,” dedi Wedge. “Kendini savunmanın ikinci kuralı önce ateş edip sonra soru sormaktır.”

Leia döndü ve Lando'ya baktı. "İlk kural ne peki?"

"Çatışma başladığı sırada başka bir yerde olmak"

Hepsi birbirine baktı. Bütün bunlar ne demektir?

Xizor, egzersizin sağlıklı bir yaşam için gerekli olduğunu biliyordu – ayrıca fiziksel yönden güçlü olmanın adamlarını hizaya sokmada da yardımcı oluyordu. Yakın dövüş teknikleri üzerine öteden beri çalışıyordu ama bunun yeterli olmadığını biliyordu. Üstelik egzersizden de sıkılmıştı, hatta nefret etmişti. Bu nedenle Guri onu görmeye geldiği sırada myostim ünitesinde oturmakla meşguldü. Ünite elektromyoklonik vericilerle desteklenmiş bir sensör alanından ibaretti.

Cihaz açılıp istenen seviye ayarlandığında myostim ünitesi kasları çalıştırarak güçlendirirdi. Sadece burada uzanarak ve zahmete girmeden kaslı bir vücuda sahip olabilmek mümkündü. Hoş bir oyuncaktı.

Guri birdenbire peydahlanmıştı.

Kasları gevşeyip büzülmemekte olan Xizor bir gözünü açıp baktı.

"Skywalker'ı öldürmeye yönelik ilk girişim başarısız oldu. Rüşvet verdiğimiz mürettebat şefi öldürüldü."

Elektrikle uyarılan baldırları sertleşip yumuşayan Xizor başını salladı.

"Şaşırmadım. Bu çocuğun ne kadar şanslı olduğunu biliyoruz."

"Ya da yetenekli," dedi Guri.

Xizor ayaklarına yapılan masaj sürerken omuz silkti.

"Öyle ya da böyle. Konuyla ilgili bir iki fikrim var. Ajanlarımız büyük bir dikkatle görevlerine devam etsin. İmparatorluk tarafından kiralanmış gibi görünmelerine çok dikkat et. Eğer Skywalker'ı ortadan kaldırırlarsa ne ala. Eğer başaramazlarsa belki de işimize daha fazla yarayacak başka bir fikrim var."

"Nasıl isterseniz."

Buhar dalgası bacaklarından karnına doğru yükselirken bir koluyla işaret etti.

"Bu tek sorunumuz değil. Yürütmemiz gereken bir işimiz var," biraz durdu ve ardından daha vurgulu bir tonla tekrar konuştu. "Ororo Transportation."

Guri başını salladı.

"Tenloss Syndicate'in Ororo'nun Baji sektöründe bizim baharat operasyonlarımıza el atmaya çalıştığını bildiğini zannetmiyorum. Bana kalırsa onları bu durumdan haberdar etmeli ve sorunu

çözmevi onlara bırakmalıyız fakat bu benim tarzım değil. Oraya gidip Ororo'yla bizzat görüşmeni istiyorum. Yaptıklarıyla ilgili... hoşnutsuzluğumuzu dile getirmek için.”

Guri tekrar başını salladı.

“Çıkmadan önce Darth Vader'la temasa geç. Müsait olduğu bir zamanda onunla görüşmek istiyorum.”

“Emredersiniz, Prensım.”

“Şimdilik bu kadar.”

Guri çıkarken Xizor da kendi sert karın kaslarına baktı. Bu kasların arasında yağa hiç yer yoktu.

Ororo'nun icabına bakmak için Guri'yi göndermek şarttı; açgözlülük asla uyumazdı ve Xizor'a düşen Black Sun'la ters düşen herkesi bu yaptığına pişman etmekte. Guri tek başına muhtemelen bu şirketin liderlerini yola getirmek için yeterli olurdu fakat Xizor asla yumruğun gerektiği yerde tokatla yetinmezdi. Eğer düşmanına zarar vereceksen ona sana misilleme yapmaya hali kalmayacak kadar zarar vereceksin; bu tartışmasız bir gerçektir.

Ororo'yla ilgili planları vardı, onları sadece yola getirmekle kalmayacak başka işleri için de kullanacaktı. Galakside her şey birbiriyle bağlantılıydı; buradaki kıvılcım oradaki yangına dönüşürdü, tabii onu nasıl körükleyeceğini bilersen. Her zaman bu bağlantıları arar, galaksinin bir ucundaki bir olayın diğer ucunu nasıl etkileyebileceğini görmeye çalışırdı. Bu üç boyutlu hologame'de küçük hamleler büyüklerini tetiklerdi; doğru zamanda doğru yerde yapılan küçük bir hareket bile bir dağ yerinden oynatabilirdi. O doğru yeri ve zamanı bilmek de onun işiydi.

Evet. Ororo küstahlığının bedelini ödeyecekti, hem de hayal bile edemeyecekleri şekilde.

Arkasına yaslandı ve kendisini myostim makinesine teslim etti.

Darth Vader, Xizor'un insan droidi Guri'nin hologramına baktı.

“Pekala,” dedi. “Söyle efendine onunla görüşeceğim. İmparator'un skyhook'unda bir işim var. Üç standart saat içerisinde benimle orada buluşsun.”

Vader görüşmeyi kesti. Xizor ne istiyordu? Her neyse İmparatorluk'un hayrına olmayacağından emindi – önce Xizor'un işine gelmediği müddetçe.

Sith'lerin Kara Lordu kalesinin alt katlarından geçerek özel mekiğine doğru gidiyordu. Skyhook'a asansörle çıkabilirdi; kargonun ve yolcuların büyük çoğunluğu yörüngedeki dev uydulara İmparatorluk Merkezi'nin yüzeyine olan bağlantılarını kullanarak çıkarlardı; ama o bunca zaman böyle risklere girerek hayatta kalmamıştı. Skyhook asansörleri pek arıza yapmazdı ama saldırılara açıktılar, içeriden ve dışarıdan. Kendi zırhlı aracını kullanmak daha güvenliydi ve gerekirse karanlık güç vasıtasıyla lazer toplarını kullanabilirdi.

Boş koridorlardan birinde yürürken Vader'ın aklına diğer bir sorun geldi. Şimdilik İmparator, onun

Luke Skywalker'ın peşine düşmesini istemiyordu, en azından şahsen. İmparator bunu açıkça dile getirmese de yeni ve daha güçlü olan Death Star'ın inşaatı programın gerisindeydi. Sorumlular sayısız bahane öne sürmüşlerdi –malzeme, işçiler, sürekli değişen planlar– ve İmparator'un sabrı hızla tükeniyordu. Vader'ın İmparator'un kendisini geri kalan projeyi teftiş etmeye göndermesinin an meselesi olduğunu biliyordu. İmparator'un görmediği zamanlarda ayak sürüyen generallerin karanlık tarafın hışmına uğrayınca nasıl koşmaya başladığını görmek hayret vericiydi. Güç'le dalga geçen bu subayların hepsi bin pişman olmuşlardı.

Darth Vader'ın gücünden korkmayan bir kişi onunla hiç karşılaşmamış demektir.

Vader, yapımcılarının İmparator'a söz verdiği gibi Death Star'ın yenilmez ve her şeye gücü yeten bir silah olacağı fikrine katılmıyordu. Bu hikayeyi daha önce de duymuştu ve kötü donanımlı Asi güçleri ilk Death Star'da onlara bu düşüncelerinin ne denli yanlış olduğunu göstermişti.

Hayır, bu doğru değildi. Ölümcül darbeyi indiren kişi Luke Skywalker'dı ve Vader'ın da iddia ettiği gibi Güç'ün en ileri ve en yıkıcı silahtan bile daha kudretli olduğunu göstermişti. Fakat İmparator aynı fikirde değildi ve bu konuda yapabileceği bir şey yoktu. Ne de burada beklemesi gerektiği konusunda bir şeyler yapabiliirdi. Çünkü İmparator öyle söylemişti.

Vader, mekiğin yanına vardı. Kapıda bir muhafız duruyordu.

“Mekiğim hazır mı?”

“Hazır, Lord Vader.”

“Güzel.” Teknisyenlerine istediği bir şeyin zamanında hazır olmamasının sonuçlarını göstererek bunun bir daha olmamasını garanti altına almıştı.

Vader aracına doğru yürüdü.

Luke'u, şahsen arayamıyordu ama bu işi yapması için başkalarını görevlendirebilirdi. Çarklar çoktan dönmeye başlamıştı. Skywalker'ı sağ getirene büyük bir ödül ve Darth Vader'ın minnettarlığı sunulacaktı. Şimdilik yapılması gereken buydu.

“Neden ben?” dedi Luke.

Falcon'un yanındaydılar. Rogue Squadron'un teknisyenleri gemiye girip çıkıyor ve aldığı hasarları tespit edip onarıyorlardı. Bu geçici bina buraya geldikleri günden beri hiç bu kadar ısınmamıştı.

Leia dedi ki, “Çünkü senin ana vatanın ve onu en iyi bilen sensin. Birinin orada bekleyip Boba Fett'e göz kulak olması gerek. Jedi yeteneklerini geliştirmelisin ve bunu yapacak sakın bir yere ihtiyacın var. Bu en mantıklı seçim.”

Luke başını iki yana salladı. Hoşuna gitmemişti ve Leia'nın bu konuda tam anlamıyla dürüst olduğuna da inanmıyordu.

“Senin Asiler'le ilgili işlerin bekleyemez mi?” diye sordu.

“Hayır. Artoo’yu al ve Ben’in evine geri dön. Lando, Chewie, Threepio ve ben işimizi bitirince seninle orada buluşuruz.”

Luke iç çekti. Muhtemelen haklıydı ama bu yine de içini rahatlatmıyordu. “Tamam ama dikkatli olun.”

Luke Artoo’yla birlikte X-kanadına atlayıp ayrıldıktan sonra –uzun bir yolculuktu ve gerekli yiyecek ve içeceği yanına almıştı, duş yapmak içinse oraya varmayı beklemesi gerekecekti– Leia, Dash Rendar’la konuştu.

“İş arıyor musun?” diye sordu ona.

“Tatlım. Ben her teklife açığım – para olduğu müddetçe.”

Tatooine’e gitmeni ve Luke’a göz kulak olmanı istiyorum.

Dash bir kaşını kaldırdı. “Korumalık mı? Tabii ki yaparım. Ama delikanlı bunu duyduğunda hoşuna gitmeyecek.”

“O zaman sen de ona görünme,” dedi Leia. “Birisi onu öldürmeye çalıştı ve bana kalırsa yeniden denecek. Ne kadar istiyorsun?”

Dash bir rakam söyledi.

Lando ıslık çaldı. “Gün ortası soygun bu. Öyle değil mi?”

“Kaliteyi ucuza alamazsın, Lando. Peşin isterim, Prenses.”

Leia gülümsedi. “Beni ne sandın sen, Dash? Sence o kadar aptal mıyım? Üçte biri peşin, üçte ikisi biz döndüğümüzde – tabii hâlâ hayattaysa.”

“Bunu garanti edemem.”

“En iyisi sendin hani?”

Dash sırıttı. “Öyleyim. Yarısı peşin. Yarısı döndüğünüzde.”

“Anlaştık.”

Leia Dash’e parasını ödedi ve o yola çıktıktan sonra Lando’ya döndü.

“Evet, teorik bir soru sorayım.”

“Eğer teorik bir cevaptan rahatsız olmayacaksan hiç durma.”

“Black Sun’ın yüksek kademelerinden biriyle temasa geçmenin en iyi yolu nedir?”

Lando’nun ağzı hayretten açık kalmıştı. Başını iki yana salladı. “En iyi yolu mu?”

“Hadi Lando. Bu önemli bir mesele.”

“Prenses. Black Sun kötü bir haberdır. Onlara bulaşmak hiç hoş olmaz.”

“Onlara bulaşmak istemiyorum. Sadece biraz yoklamak istiyorum o kadar.”

“Ne?”

Leia dedi ki, “Birisi Luke’u öldürmeyi denedi. Belki Vader’dı. Belki değildi. Black Sun’ın eski ve büyük bir casus ağı var, belki de İttifak’ın casus ağından bile büyük. Kimin sorumlu olduğunu bulabilirler.”

Chewie homurdanarak bir şeyler söyledi.

“Haklısın, dostum,” dedi Lando. Chewie’yle birbirlerine baktılar. “Bu çok büyük bir hata.”

Leia devam etti. “Gerekli bağlantıların var ve beni onlarla temasa geçirebilirsin, değil mi?”

“Hâlâ çok kötü bir fikir.”

“Lando...”

“Tamam, tamam. Birkaç kişi tanıyorum.”

Leia gülümsedi. “Güzel. Onları nerede buluruz?”

İmparator'un skyhook'u Xizor'unkinin iki katı daha büyüktü ve çok daha gösterişliydi. Kara Prens en büyük hazinelerini yerde saklamayı tercih ederdi; orada daha güvendedymişler gibi hissediyordu. Skyhook'un gökten yere düşmesi gibi bir tehlike yoktu – yüzlerce yıl içerisinde Coruscant'ta böyle bir olay sadece bir kez yaşanmıştı ve güç yetmezliği, güneş fırtınası ve yük gemisi çarpmasının talihsiz bir bileşiminin sonucuydu.

İmparator'un galaksideki herhangi birinden daha fazla serveti vardı ve şehir büyüklüğündeki bir skyhook'un kaybı bile onun için denizde bir damla demektir.

Xizor, büyük uzay habitatlarının bulunduğu parka bakan yüksek ve geniş balkonda durdu. Korumaları –ki bir düzine kadarlardı- balkonun bir ucundan diğerine Xizor'u içine alacak bir yarım daire şeklinde dizilmişlerdi. Buradan bazılarının yüksekliği otuz metreye kadar ulaşan ağaçları seyretti. Parkın hemen altlarındaki bölümünde iklim kontrollü bir yağmur ormanı bulunuyordu. Burası renkli çiçekler, koyu kırmızılar, parlak maviler, yeşil tonların arasına serpiştirilmiş fosforesent turuncular ve en açık renkli yeşil yapraklı ağaçlardan neredeyse siyaha çalan yapraklı ağaçlara kadar her tür ve rengin bulunduğu bir yerdi.

Xizor ağaçlarla pek ilgilenmezdi ama iyi bir çalışmayı nerede görse tanırdı. Belki de İmparator'un bahçıvanını kandırıp kendi skyhook'una getirtmeliydi.

Vader'ın yaklaştığını görmeden ve duymadan önce hissetmişti. Adamın kendine has bir enerjisi olduğuna şüphe yoktu. Xizor döndü ve eğildi. "Lord Vader."

"Prens Xizor, görüşeceğiniz bir şey mi var?"

Vader ne kibarlık ne söz sanatı bilirdi. Xizor'un şahit olduğu dalkavuklukların ardından bu onun için farklı bir deneyim oluyordu. Neredeyse.

"Evet. Gizli Asi üssünün yerine dair bilgi, bir şekilde elime ulaştı. Bilmek istersiniz diye düşündüm."

Vader, aniden daha yüksek duyulmaya başlayan mekanik nefes sesi dışında, sessizce durdu. Xizor Vader'ın beyninin çalıştığını, ölçtüğünü ve hesapladığını anlayabiliyordu. Düşünüyordu: Black Sun'ın lideri neyin peşindeydi?

Xizor kayıt yapan kameraları dikkate alarak yüzünün ifadesizliğini korumaya çalıştı. Kameralar onu, Vader'ı, İmparator'u ve onları gözetleyecek herkesi kaydetmekteydiler.

"Tabii ki," dedi Vader sonunda. "Nerede bu üs?"

"Rim'deki Baji sektöründe. Vergesso asteroidlerinde gizli olan Lybeya sisteminde. Anladığım kadarıyla orada tamir edilmekte olan gemilerle dolu bir de tersane var. Avcıdan nakliye gemilerine kadar yüzlerce Asi aracı."

Vader bir şey söylemedi.

“Böyle bir üssün imha edilmesinin Asiler’e büyük darbe indireceği kuşkusuzdur,” diye devam etti Xizor.

Yine uzun süren bir sessizlik. Ardından, “Ajanlarıma kontrol ettireceğim,” dedi Vader, “eğer söylediğiniz gibiyse İmparatorluk... size minnettar kalacak.”

Bunu söylemek onun için çok zor olmalıydı. Xizor kibarca başını eğdi. “Sadece görevimi yaptım, Lord Vader. Teşekküre gerek yok.”

Vader’in öfkesini tahmin edebiliyordu. Xizor’a borçlu kalmak onun için hiç hoş değildi. Ama ne yapabiliirdi? Eğer bu bilgi doğruysa –ki kesinlikle öyleydi- göz ardı edilebilecek bir fırsat değildi. Asiler’in fazla gemisi yoktu ve bir tersane dolusu gemiyi kaybederlerse bu kaybı telafi edemezlerdi. Bu doğrudan İmparatorluk’a hizmet etmekte.

Ne Asiler ne de İmparatorluk tarafından bilinen bu tersane aslında, aynı bölgede Black Sun’ın baharat operasyonlarını ele geçirmeye cüret eden, Ororo Transportation’a aitti. İşte bir taşla iki kuş vurmak buna denirdi: Ororo büyük zarar görürken İmparator’un, Xizor’a duyduğu güven de büyük ölçüde artacaktı.

Vader döndü ve gitti, kara pelerini ardından dalgalanıyordu. Xizor’un korumaları akıllıca davranıp derhal yolundan çekilerek ona yol verdiler.

Vader bu istihbaratı doğrulamak zorundaydı. İmparator bu üsle ilgilenecek birlikler gönderecekti. Muhtemelen, İmparator’un bu tür durumlardaki genel tavrı dikkate alınırsa, Vader da gönderilen kuvvetin başında olacaktı: Sen buldun icabına da sen bak. Bu Vader’ı yoldan çekecek ve serbest kalan Xizor planını uygulamaya daha rahat devam edebilecekti.

Döndü ve altındaki minyatür ormana baktı. Planlar çoğu yönden bitkilere benziyordu. Onları olmalarını istediğin yere koyar, sular ve beslersin, gerektiğinde budarsın ve sonunda senin istediğin hale gelirler.

Korumalarından birine işaret etti.

“Lordum?”

“Buranın sorumlusunu bulun bana,” diyerek parkı işaret etti. “Ona ne ücret alıyorsa iki katını ödeyin ve benim skyhook’uma getirin.”

“Lordum,” diyerek başını eğdi koruma ve hemen uzaklaştı.

Xizor derin bir nefes alarak ciğerlerini orman kokulu temiz havayla doldurdu. Kendine has bir kokusu vardı. Sanki yaş mantarlar, yaprak küfleri ve taze çimenler karışarak güzel bir koku oluşturmuş gibiydi. Olayları istediği şekilde yönlendirmeyi başardığı zaman herhalde ondan daha mutlusuydu.

Luke X-kanadını kamuflaj ağıyla örttü ve Artoo'nun yanına geldi. "İşte bu sorunumuzu halleder." Geminin yukarıdan bakıldığında görülmemesi gerekiyordu ve tüm güç sistemleri kapalı olduğu müddetçe de sensörler tarafından tespit edilmesi imkansızdı. Mesele şefle yaşadıklarından sonra daha temkinli olması değildi; sadece tesadüfen oradan geçenlerin orada bir Asi gemisi olduğunu görmelerinin bir anlamı yoktu.

Güneş çölün emebileceğinden çok daha fazla sıcaklık sunarken ısı dalgaları da yerden kıvrılarak yükseliyordu. Kumdan yansıyan güneş ışınları aktinik ve parlaktı, Luke gözlerini kısarak bakmak zorunda kalıyordu. Herhangi birine rastlamak gibi bir endişesi yoktu – gerçekten iyi bir nedeni olanlar haricinde kimse buraya gelmezdi.

Eve doğru yürüdü –hâlâ Ben'in evi olarak görüyordu– Artoo da engebeli zeminde peşi sıra geliyordu. Droid ona bir şeyler söyledi. Sesi endişeli geliyordu ve Luke, Leia ve diğerleri hakkında konuştuğunu tahmin etti.

"Evet, ben de endişeleniyorum, umarım başlarına bir şey gelmez."

Öyle umuyordu.

İçeride Luke bir düğmeye bastı ve eğri çatının üzerindeki sentetik taştan bir panel açıldı ve atlarındaki güneş panelleri ortaya çıktı. Ev dışarıda olduğu süre içerisinde sadece düşük güçteki bataryaları kullandığı için içerisinin sıcaklığının dışarıdan pek bir farkı yoktu. Paneller sisteme aniden kullanabileceğinden daha fazla güç yükleyince klima tam güç çalışmaya başladı ve küçük evin içerisini kısa sürede serin havayla doldurdu.

Luke bu uzun uçuşun ardından elbiselerini çıkardı ve uzun bir banyo yaptı. Neyse ki su yoğunlaştırıcıları o uzaktayken yer altı tanklarını doldurmuştu dolayısıyla ihtiyacından çok daha fazla suya sahipti. Banyodan çıktığında çok daha iyi hissediyordu. Gall'den buraya yolculuk epey yorucu olmuştu ve bir yatakta rahatça uzanarak uyumak güzel bir değişiklik olacaktı.

Ama belki de önce ışın kılıcının mücevherindeki son pürüzleri düzeltmeliydi. Düşünmesi gereken çok şey vardı ve henüz uykuya sıra gelmediğine karar verdi; kafası sayısız meselelerle uğulduyordu. Kayda değer bir şeyler yapması daha iyi olacaktı.

Cübbesini giyip tezgaha yöneldi.

"Rodia?" dedi Leia.

"Rodia," dedi Lando.

Falcon'daydılar ve hiperuzayda yolculuk ediyorlardı. Chewie salonun arkasındaki ranzada uyuyordu – onun uzanıp uyuyabileceği yegane yerdı– Threepio kendini kapatmıştı. Sonuç olarak kokpitte sadece ikisi kalmıştı.

"Neden Rodia? Orası çok uzak, Coruscant yolunun yarısında."

"Biliyorum ama adamım orada. İsmi Avaro; Equator City'deki kumar tesislerinde küçük bir

kumarhanesi var. Tesis Black Sun tarafından işletiliyor. Avaro kiminle temasa geçmemiz gerektiğini bilir.”

“Tamam.”

“Göründüğünden biraz zor olabilir ama.”

“Nedenmiş o?”

Lando başını iki yana salladı. “Vader, Cloud City’de ortaya çıkıp Boba Fett’e teslim etmeden önce Han’ın peşine düşmüş pek çok kelle avcısı vardı. Bizler Mos Eisley’de takılırken Greedo adlı Rodialı bir serseri Han’ı bir barda kıstırmış. Greedo ödülü almak için onu öldürecekmiş. Bir çatışma olmuş ve sağ çıkan da Han olmuş.”

“Yani?”

“Greedo, Avaro’nun yeğeniydi.”

“Bu yüzden bize karşı kin mi besliyordur?” diye sordu Leia.

“Belki öyle belki değil. Bildiğim kadarıyla Rodia gelenekleri bu tür durumlarda biraz katıdır. Eğer birisi yeğenini vurursa bundan hoşnut olacağını pek sanmam.”

“Onu biz vurmadık, Han vurdu.”

Lando sırtıttı. “Bu doğru ama bizler de onun dostlarıyız.”

Leia koltuğunda geriye yaslandı. Sürekli başka sorunlar çıkıyordu. Belki de bu bir problem değildi ama oraya varana kadar da bilmelerinin imkanı yoktu.

Falcon kendilerini bekleyen akıbeta onları taşıırken hiperuzay da etraflarında akmaya devam etti.

Vader bir dizi üzerinde çökerken İmparator da görüntü panelinden şehrin gökdelenlerine bakıyordu. Aniden döndü. “Ayağa kalkın, Lord Vader.”

Vader itaat etti.

“Ajanlarımız raporu doğruladı mı?”

“Evet, Efendim.”

“Yüz tane Asi gemisi? Tabii ki çok sayıda da pilot ve görevli.”

“Muhtemelen evet.”

“Orası Grand Moff Kintaro’nun sektörü değil mi? Kendi sektöründe bu tür bir üssün kurulmasına izin vermiş olması büyük bir gevşeklik. Kendisiyle konuşmalıyız.”

Vader bir şey söylemedi. Grand Moff Kintaro'nun görevden alınması bir tarafa günlerinin sayılı olduğu da belliydi.

“Pekala, bir filoyla birlikte derhal oraya gitmeni istiyorum. Üssü yok et. Asiler'in mümkün olduğu kadar gemi ve mürettebat kaybetmesini sağla.”

“Belki de bu görev kuvvetini Amiral Okins komuta eder diye düşünmüştüm.”

İmparator gülümsedi. “Öyle mi?”

Vader'ın tüm umudu bir anda uçup gitti. “Eğer isteğiniz buysa saldırıya ben komuta edeceğim.”

“İsteğim budur. İstiyorsan Okins'i yanına alabilirsin ama saldırıyı bizzat sen idare edeceksin.”

Vader başını eğdi. “Emredersiniz, Efendim.”

İmparator'un huzurundan ayrılan Vader barut gibiydi. Üs tıpkı Xizor'un dediği gibi oradaydı. İmparatorluk için önemli ama nispeten kolay bir zafer olacaktı –tamirde olan gemiler kendini savunmak için havalanamazdı ve dolayısıyla bu savaş kuş avlamaktan farklı olmayacaktı. Ama Vader Kara Prens'e güvenmiyordu ve o adamın menfaati olmayan bir şeyi asla yapmayacağını da biliyordu.

Xizor'un bu işten ne çıkarı vardı? Sonunda ne kazanmayı bekliyordu?

Vader yürürken bir yandan da kara kara düşündü. En azından İmparator'a Asi üssünün yerini kimden öğrendiğini söylememiştir. Skyhook kameralarındaki görüntülerini sildirecek ve kendi görüntülerini yükletecekti. Küçük bir zafer olsa da Xizor'a karşı hiçbir şey yapamamaktan daha iyiydi.

Vader İmparatorluk Sarayı'nın çıkışında Amiral Okins'le buluştu. “Gemilerinizi hazırlayın, Amiral. Sancak gemisi benim destroyerim olacak.”

Okins başını eğdi. “Derhal, Lord Vader.”

Vader başını kaldırıp İmparatorluk Merkezi'ni kuşatan gökyüzüne baktı. Yüzeydeki milyonlarca ışık karanlığı uzakta tutuyordu. Çok yukarılarda küçük parlak noktalar olarak görünen uzay araçları sinek sürüleri gibi her tarafta uçuşurken çok sayıdaki iniş pistinin kırmızı ve yeşil ışıkları da durmaksızın yanıp sönüyordu. Yola çıkıp Asi üssünü yerle bir edecek ve son hızla geri dönecekti. Xizor bir şeyler planlıyordu ve bunu ne kadar çabuk öğrenirse o kadar iyi olacaktı.

Luke derin bir nefes aldı. Ben'in evinin dışında durdu, gecenin ilk yıldızı henüz görülmüş ve ay hâlâ yükselişini tamamlamamıştı. Hava sıcaktı ama her zaman olduğu gibi yakıcı değildi. Nihayet tamamladığı ışın kılıcı sağ elindeydi. Her şeyi eski kitaptaki talimatlara uygun olarak yapmıştı, sorun çıkmaması gerekiyordu.

İşe yaramalıydı. Ama yine de test etmek için dışarı çıkmıştı. Eğer havaya uçarsa Ben'in evini de beraberinde götürmesinin bir anlamı yoktu.

Artoo yanında durmuş izliyordu. Luke kendisini riske atmadan bu işi droidine de yaptırabilirdi ama bir Jedi nasıl böyle bir şey yapardı?

“İçeri geri dön,” dedi Artoo'ya.

Artoo keyifsizce söylenileni yaptı.

“Haydi git. Terslik olursa Leia'ya neler olduğunu anlattırırın.”

Evet, ona de ki galaksinin en büyük salağı olan Luke bir devreyi yanlış bağladığı için kendi kendini kızarttı.

Artoo protesto ederek içeri girdi.

Luke nefesini verdi. Artoo'nun gözden kaybolmasını bekledi ve derin bir nefes daha alıp tuttu ve kılıcın düğmesine bastı –

Işın kılıcı parladı; kılıcın ucu açılmıştı, bir metreye yakındı ve sahip olduğu güçle vınlamaya başlamıştı. Yayıdığı yeşil ışık gece vakti çok daha parlak görünüyordu.

Luke sıırttı ve nefesini verdi.

Vay be!

Duruma bakılırsa pek de patlayacakmış gibi durmuyordu.

Denemek için kılıcıyla numaralar yapmaya başladı. Dengesi iyiydi hatta belki de ilkinden bile iyiydi. Önce hazır konumuna geçti, ardından ileri doğru hamle yaptı ve sonra birkaç kez yana doğru savurup sağa ve sola hamleler yaptı.

Evet!

Çorak zemin üzerinde birkaç metre ileride duran bir kaya yığını vardı. Yanına gitti ve kırk beş derece açıyla kılıcını sapladı. Vınlayan kılıç kayayı delerek geçti ve arkasında pürüzsüz bir kesik bıraktı.

Başını salladı ve rahat duruşa geçti. Sol elini kılıca yakın tuttu. Isı hissetmiyordu ki bu iyiydi.

Süperiletkenlerin çalıştığını gösterirdi.

Arkasından Artoo geldi ve bir şeyler söyledi.

Luke ışın kılıcını kapattı. Droidi gördü ve başını iki yana salladı. Onun kendi aklı varsa Artoo'nun da vardı.

“Harika çalışıyor,” dedi Luke. “Başaracağımı biliyordum.”

Artoo'nun ıslığı dalga geçer tonda mıydı?

Luke güldü. Ne önemi vardı. Silahı yapmış ve çalışmıştı. Bu da bir şeydi. Belki de sonunda bir Jedi Üstadı olmayı öğrenebilecekti.

Başını kaldırıp yıldızlara baktı. Leia ve diğerlerinin iyi olmasını diledi.

Leia, Chewie ve Lando Avaro'nun ofisinde yontulmuş sarımsı kemikten yapılmış çalışma masasının karşısında oturmuşlardı.

Avaro'nun derisi soluk yeşildi. Leia'nın gördüğü Rodialıların çoğundan daha şişmandı ve temel dili aksanlı olarak konuşuyordu.

“Bence bir sorun yok,” dedi. “Greedo Han'ı tek başına haklamaya çalışmamalıydı. Yeğenim de olsa aptaldı. Solo donduruldu. Kenobi öldü. Sizin paranız da herkesin parası kadar geçerli.”

Güzel. Aile bağları buraya kadardı. Bu işleri kolaylaştıracaktı, bir de Avaro daha anlaşılır bir şekilde konuşabilseydi. Dediğini tam olarak anlayamasa da şimdilik bu kadarı da onlar için yeterliydi.

“Yani bizi ilgili kişilerle görüştüreceksin, öyle mi?”

Avaro başını salladı. “Evet ama birkaç gün alır. Yerel kişilerden bir şey çıkmaz. Gezegen dışından temsilciler bulmamız gerekecek.”

“Peki.”

“Bu arada sizler de kumarhanemizin keyfini çıkarın. Sizin için oda hazırlatacağım.”

Leia başını salladı. “Teşekkürler.”

Avaro'nun ofisinden çıkıp otele doğru giderlerken, Mos Eisley kötüyse burası daha beter, diye düşündü Leia. Kumar makineleri, oyun masaları, çarkı felek ve benzerleri, oyuncular ve onlarla meşgul olan krupiyeler vardı. Zemin leş gibiydi ve havası da duman ve müşterilerin kullandığı çeşit çeşit kimyasal maddelerin kokularıyla doluydu. İri ve silahlı görevliler belli aralıklar dizilmiş, Leia'ya göre, ateş edecek birilerini arıyorlardı. Köhne ve perişan bir yerdi.

Lando inceleyen gözlerle etrafına baktı.

“Hoşuna giden bir şey mi gördün?” dedi Leia.

“Kart oyunlarının bazıları hilesizmiş gibi görünüyor. Böyle bir tesiste çok sayıda kumarhane vardır ve hepsi de rekabet içerisindedir. Bina yüzdesi iyi kâr bırakır ve belli aralıklarla büyük miktarda kazanan çıkmazsa müşteriler başka yerlere gider. Kredi diskini makinelerinden ve çarklardan uzak durmakta fayda var. Hileli olmaları muhtemel.”

“Zahmet etme. Ben kumar oynamam.”

Lando sırıttı.

“Komik bir şey mi var?”

“Prenses, sen gördüğüm en büyük kumarbazsın. Ama paranı değil de hayatını riske atıyorsun.”

Bu duyunca Leia da gülmeden edemedi. Haklıydı.

Threepio girişte bekliyordu ve bundan mutlu olduğu da söylenemezdi. Onların döndüğünü görünce rahatlamıştı. “Umarım görüşmeniz iyi geçmiştir.”

“Evet, öyle oldu,” diye cevapladı Lando. “Aslında bir dahaki sefere tercüme yapman için seni de götürsek fena olmayacak. Avaro’nun temel dille biraz sorunu var.”

“Hizmet etmekten memnuniyet duyarım,” dedi Threepio. “Burada yalnız durmaktansa sizinle olmayı tercih ederim. Bazı müşteriler biraz nezaketsiz.”

Leia tekrar güldü. Nezaketsiz lafı çok hafif kalırdı.

“Otele kaydımızı yaptıralım,” dedi Lando. “Ardından da aşağı iner ve bu işletmenin ne kadar dürüst olup olmadığını kontrol ederiz.”

İmparator’la buluşmasının üzerinden yaklaşık bir standart hafta geçmiş olan Darth Vader, Süper sınıfı yıldız destroyerinin kaptan köprüsünde durmuş hiperuzaydan çıkmaya hazırdı. Baji sektörüne girmişlerdi ve kısa süre sonra da Lybeya sisteminde olacaklardı. Emrinde iki Victory sınıfı ve bir Imperial sınıfı yıldız destroyeri daha bulunuyordu ve tek bir tersaneyi yok etmek için gerekli ateş gücünün çok daha fazlasına sahiptiler.

Ne kadar fazla o kadar iyi, demişti İmparator.

Vader bu görevden hiç haz etmemişti, savaşın gerekli operasyonlarından biri olsa da onunla alakasızdı. Düşman gerekli teçhizatı olmadan savaşamazdı ve onları bu teçhizattan mahrum etmek uzun vadede onlarla savaşmaktan daha fazla zarar verecekti, Vader’in kişisel tercihleri de bu gerçeği değiştirmeyecekti.

“Işıkalıtı hıza geçiyoruz, Lord Vader.”

Döndü ve orada duran düşük rütbeli subayı gördü. Subayların ona mesaj vermek gerektiği zaman

aralarında kura çektiklerini ve kaybedenin mesajı kendisine ilettiğini duymuştu. Ondan korkmaları iyiydi. Korkudan daha güçlü bir silah yoktu.

Vader, bir süre sesini çıkarmayarak subayı daha da endişelendirdi. “Pekala,” dedi sonunda. “Rotayı tersanenin koordinatlarını kullanarak Vergesso asteroitlerine çevirin. Ben odamda olacağım. Oraya vardığımızda bana haber verin.”

“Emredersiniz, Lord Vader.”

Korku içerisindeki subay hızla ayrıldıktan sonra Vader bir süre orada durup subayın peşi sıra baktı. Yarım akıllı bir subayın bile üstesinden gelebileceği bu görevle uğraşmak yerine Luke Skywalker’ın peşine düşmüş olmayı isterdi. Bu işin peşinde olan pek çok ajanı olduğu doğrudu ama bunu bizzat kendisi yapabilmeyi çok istiyordu.

Yavaşça nefesini verdi. Maalesef seçim şansı yoktu. İmparator bir emir verdiği zaman ona fikirlerini sormazdı.

Vader’ın yapabileceği tek şey bu işi bir an önce bitirip aceleyle geri dönmektir.

Odasına yöneldi.

Lando diğer beş kumarbazla birlikte masaya oturdu ve Leia’nın bilmediği bir oyuna katıldı. Krupiye droid her oyuncuya yedişer tane ince elektronik dikkörtgen dağıtıyor, dördünü atmalarına ve yerine başkasını çekmelerine izin veriyordu.

Oyun bu kartları renkleri ve rakamlarına göre dizmeyle ilgili gibi görünüyordu ve sonunda toplamı diğer oyuncuların yüksek olan ya da bir özelliğe sahip olan kazanıyordu. Leia bu kısmı henüz tam anlayamamıştı. Anlaşılan başta her oyuncuya aynı sayıda puan veriliyor ve en yüksek puanla bitiren de kazanmış oluyordu.

Lando bu oyunda gayet iyiymiş gibi görünüyordu. Önündeki elektronik sayıcının gösterdiği rakam diğerlerininkinden fazlaydı.

“Bahis on beş,” dedi droid. “Toplam minimum ve renk açık.”

“Kabul,” dedi krupiyenin yanındaki kel adam. “Yeşile.”

“Kabul, Maviye,” dedi onun yanındaki dişi Rodialı.

“İki katı,” dedi Lando. “Kırmızıya.”

Diğer oyuncular homurdandı.

Lando gülümsedi.

Threepio ve Chewie yanlarında durmuş izliyordu. Threepio alçak bir sesle dedi ki, “Nasıl sürekli kazandığını anlamıyorum. Düzgün oynamıyor ki. Sekiz yüz yatırdığı bahis de kazanma şansı bire altı.

Böyle bir ihtimalde kazanmak oldukça güçtür.”

“Blöf yapıyor,” dedi Leia.

Threepio dönüp ona baktı. “Bu pek akıllıca değil.”

Üç oyuncu kartlarını masaya attı.

“Tabii öyle,” dedi Leia. “Kazanıyor ve bunu kullanarak onları korkutuyor. Onlar da riske girmek yerine çekiliyorlar.”

“Ama ya oyunculardan birinin daha iyi bir eli varsa ve çekilmezse?”

“İzle,” diye fısıldadı.

Şu anda sadece Lando, kel adam ve Rodialı dişi oyunda kalmıştı.

“Gördüm,” dedi kel adam.

“On artırıyorum,” dedi Rodialı.

“İki katı,” dedi Lando. “Kırmızıya. Maksimum miktar.”

“Muhtemelen başaramayacak,” diye fısıldadı Threepio.

Chewie ona homurdandı.

“Ne kadar kabasın. Ben sadece gerçekleri -”

“Sessiz olun,” dedi Leia. Diğerlerinin Lando’nun blöfüne nasıl tepki vereceğini görmek istiyordu.

Kel adam başını iki yana salladı ve kağıtlarını attı. “Beni aşar.”

Rodialı, Leia’nın göremeyeceği şekilde tuttuğu kartlarına bir kez daha göz attıktan sonra Lando’ya baktı.

Lando ona gülümsedi. Sıcak ve alaycı bir yüz ifadesi vardı. Kendine güvenen hatta kibirli bir tavır takınmıştı.

Bu işte gerçekten iyiydi.

Rodialı, Leia’nın anlayamadığı bir şeyler mırıldandı, muhtemelen farklı bir dilde küfür ediyordu. Kartlarını kollektöre koydu.

“Sıra üç numaralı oyuncuda,” dedi droid.

Lando da kartlarını kollektöre attı ve dönüp Leia’ya sırıttı.

“Buna inanamıyorum,” dedi Threepio.

Leia dedi ki, “Bazen güçlü görünmek en az güçlü olmak kadar etkilidir. Bulano yılanını düşün. Ne dişi ne pençesi ne de zehiri vardır ama kendisini normal boyutlarının beş katına kadar şişirerek çok daha vahşi ve güçlü görünebilir. Eğer rakibini yenebileceğine inanıyorsan bunu yapabilecek güçte olup olmaman o kadar önemli değil.”

“Sanırım haklısınız,” dedi Threepio. Ama sesi pek de ikna olmuş gibi çıkmamıştı.

Leia, Lando’nun iyi vakit geçirdiğini umuyordu çünkü kendisi geçirmiyordu.

Üç gündür buradaydılar ve şans oyunlarını sevmeyi için bu çöplükte ilgisini çekebilecek başka bir şey de yoktu. Rodiaca elektrosözlüğü kurcalayıp birkaç kelime ve deyim öğrenmişti. Birkaç kez dışarı çıkmıştı, Chewie gölgesi gibi peşinden ayrılmıyordu, ama yapacak eğlenceli bir şeyler yoktu. Mos Eisley’de yılın bu zamanı olduğu gibi burası da sıcaktı. O berbat yerden farklı olarak burada hem de tesisten çok da uzakta olmayan bir okyanus bulunuyordu, dolayısıyla da nem oranı yüksekti. Sıcaklığa bir de nemin eklenmesi pek de olumlu bir gelişme değildi.

Deniz kenarına gider ve belki sahilde oturur ya da bir şeyler yapabilirim diye düşündü. Avaro sahilde pek çok turist olduğunu söylemişti. Arkadaşları ya da akrabaları kumarhanelerde vakit harcarken onlar da yüzüyor ya da sörf yapıyorlardı. Sahilde oturup serin havada güzel içecekler yudumlamak hoş olabilirdi ama kürküne doluşan kumlar yüzünden sürekli homurdanan bir Wookiee’yle ne kadar eğlenceli olacağı da şüpheliydi.

Üstelik eğer bir gelişme olursa uzakta olmak istemiyordu.

Kumarhanenin bir tarafı holoboard oyunlarına ayrılmıştı ki bunlar Chewie’nin ilgisini çekmiş görünüyordu.

Leia başını iki yana salladı. “Haydi,” dedi Chewie’ye. “Oynamak istiyorsan oyna. Ben izlerim Threepio da tepende dikilip kötü tavsiyelerde bulunur.”

Wookiee kaşlarını kaldırdı.

Üçü birden Lando’yu bırakıp board oyunlarına yöneldiler. Önlerindeki hemen çekilip onlara yol açması garipti. Leia bunun nedeninin Avaro’yla olan yakınlıkları mı yoksa Chewie’nin önde gitmesini mi olduğunu bilmiyordu. İçeride ateş etmek yasak denmişti onlara ama hemen herkesin üzerinde silah vardı ve Chewbacca’nın bowcaster’ı özellikle dikkat çekiyordu.

Leia, İmparatorluk’la ilgili bir şey görmemesine hayret etmişti. Ne stromtrooper ne görevli, hiçbir şey. Belki de Black Sun’ın kontrolünde olmasıyla ilgili bir meseleydi.

İç çekti. Bir şekilde İttifak’ın hizmetine girdiğinde hiç de kendisinin berbat bir kumarhanede suç organizasyonunun üyeleriyle iş birliği yapmak zorunda kalacağını düşünmemişti. Bunu ona birkaç ay önce söyleseler ciddiye almaz ve sadece gülerdi.

Kendi geleceğini tahmin etmeye çalışmanın sonu hep böyle oluyordu.

Hayat insanı hiç tahmin etmeyeceği yerlere sürüklerdi.

Artoo, Luke'a doğru çatırdayan bir elektrik dalgası gönderdi. Tatooine'in çölünün sabah havası iki metre uzunluğundaki bu elektrik arkıyla cızırdadı.

Kendisini Güç'e teslim etmiş olan Luke ise çoktan ışın kılıcıyla kendisine doğru gelen elektriği durdurmuştu. Enerji zararsızca kılıcın üzerinde sönüp gitti.

"Çok basit," dedi.

Artoo mırıldadı.

"Biliyorum, Darth Vader olmaman senin suçun değil."

Artoo'nun elektropodundaki kapasitörün şarj olması birkaç saniye sürmüştü ve kısa sürede tekrar elektrik göndermeye hazır hale geldi. Güç'ü kullanarak bu mavi ışığı yansıtmak kolaydı; Güç olmasa iyi bir çarpılırdı çünkü elektrikten kaçmasının başka bir yolu yoktu.

Tamamen tehlikesiz de değildi. Elektrik yükü saçlarını dimdik yapıyor ve az da olsa gıdıklıyordu ama iki yüz bin volt olsa bile amperi yeterince yüksek olmadığı için su gölünün içinde olmadığı müddetçe ciddi bir zarar verdirmezdi.

Bu çölde bir su gölü bulmak ise apayrı bir konuydu.

Luke uzaktan bir dron sesi duydu. Ses başta belli belirsizdi ama gittikçe yükselmişti. Döndü ve çöle doğru baktı –

Bzzzhhttt!

Luke bir metre zıpladı ve sırtını ovuşturdu. "Hey!"

Artoo bir ses çıkardı ki Luke herhalde bu onun gülmesidir diye düşündü.

"Hiç de komik değil."

Artoo ıslık çalıp öterek bir şeyler söyledi.

"Tamam, sana bitti demedim ama dönüp diğer tarafa baktığımı gördün, değil mi?"

Artoo muhtemelen aşağılayıcı bir şeyler söyledi.

"Konuş bakalım, yağlanmaya ihtiyacın olduğu zaman sana bu sözlerini hatırlatırım."

Artoo rampada aşağı yukarı giderek söylendi.

Üstat Yoda olsa şimdi başını sallıyor olurdu. Luke'un Güç üzerindeki kontrolü buraya kadardı. Konsantrasyondaki en ufak bir eksik ve puf! Her şey gidiyordu.

Luke, küçük droidle olan tartışmasını sona erdirdi. Ses gittikçe artıyor ve gelen her neyse kaldırdığı tozu görebiliyordu. Motorlar.

Birileri ona doğru geliyordu ve anlaşılın bayağı da kalabalıktılar.

“Saklansak iyi olacak,” dedi Luke. “İçeri geç, Artoo.”

Artoo eve saklanırken Luke da bir kum tümseğinin arkasına geçip çömeldi. Gördüğü her şeyden kaçıp saklanacak da değildi ya. Durup neler olduğunu görmesi gerekiyordu.

Motorların gürültüsü iyice yakınlıştığında Luke nihayet sesin kaynağını gördü: swoop’lar.

Swoop’lar uzun, meyilli ve kaldırıcılarla çalışan araçlardı ve önlerinde sabana benzer bir alet bulunurdu. İki kişilik araçlardı, hızlıydılar, manevra kabiliyetleri yüksek olduğu kadar kontrolleri de zordu. Koltukları ve kontrolleri olan büyük motorlardan başka bir şey değillerdi ve büyük kaldırıcılarla turboiticilerin karışımı sonucunda ortaya hızlı, kaba ve gürültücü bir araç çıkmıştı. Tam teçhizatlı bir swoop’la kıyaslandığında bir speederbike çocuk oyuncağı gibi kalırdı. Çoğu kişi için bu araçlar sadece suçluların kullandığı kanunsuzluğun sembolü şeylerdi. Nova Demons ve Dark Star Hellions gibileri herkesçe tanınırdı. Swoop’larıyla dans etmek hariç her şeyi yapabilirlerdi. Baharat ve silah kaçıran, yeraltı dünyasının her türlü işlerini halleder ve genelde her nereye giderlerse çok can yakarlardı.

Tabii ki swoop kullanan herkes serseri değildi.

Gençken kendisi de ödünç aldığı bir swoop’la kanyonlarda ve gece yol devriyelerinin seyrek olduğu zamanlarda da Mos Eisley’nin caddelerinde dolaşmıştı.

Mesele swoop kullanan bu tiplerin burada ne işi olduğuydu? İki yüz kilometre içindeki tek kişiydi. Acaba kaybolmuşlar mıydı?

Buna pek ihtimal vermiyordu.

Hayır, görüldüğü kadarıyla birileri onu görmeye geliyordu.

Ona iyi günler dilemek için geldiklerini de hiç zannetmiyordu. Neyse zaten ışın kılıcını doğru düzgün test edememişti. Gördüğü kadarıyla da test kendi ayağıyla geliyordu.

Luke yaklaşp Ben’in evinin etrafında dönmeye başlayan swoop’ların üzerindeki armalara baktı. Bir düzineydiler ve tamamı koruyucu gözlükler ve başlıklar giymişti ama giydikleri uçuş takımları farklıydı. Bazıları mavi neocel’ler, bazıları da turuncu ve kahverengi giyinmişti; birinin üzerindeki kıyafetin kolları yeşil ve kabarıktı; diğeri spor ve bantha derisinden kıyafetler giymişti. Kalanı da sıradan işçi tulumları giyiyordu.

Hepsinin ceketinde aynı arma işlenmişti – Luke ne olduğunu bilmesede hiç de yabancı gelmemiştir.

Hepsinin silahı vardı.

Zannettiği kadar iyi gizlenememişti anlaşılın. İçlerinden biri onu görüp silahını çekti ve ateş etmeye başladı. Onu geçip giden lazerler isabet ettikleri yerdeki kumu cama çevirdiler.

Ateş ıska geçse de buraya onu yakalamaya gelmediklerini göstermişti.

İçlerinden birinin şöyle bağırdığını duydu. “Şu yerden bitmeyi Bepin’e uçuralım, millet.”

Luke aceleyle saklanacak daha iyi bir yer aradı. Ateşin büyük kısmını engelleyebilecek birkaç büyük kaya parçası vardı. Koştı, tabancası evdeydi ve yanında sadece ışın kılıcı vardı ve bire karşı on iki kişiydi. Daha iyi günleri de olmuştu. Onlardan koşarak kaçamazdı. Saklanacak fazla bir yer de yoktu.

Onu neden öldürmek istiyorlardı? Onları kim göndermişti?

Bunları öğrenmek istiyordu ama hayatta kalmak da istiyordu.

Motorlar gürledi. Kaldırıcıların titreşimi yeri salladı. Ses o kadar güçlüydü ki başına ağrılar girmişti. Sürekli bir şeyler dediklerini görebiliyor ama ne dediklerini duyamıyordu.

Tamam, Luke. Bir şeyler düşün.

Swoop binicileri bağırarak ona ateş etmeye devam ettiler. Atışların çoğu yakınından bile geçmiyordu ve kalanlarını da rahatlıkla kendi yetenekleriyle savuşturmayı başarmıştı. Kendisini Güç’e teslim etmeyi denese de başaramadı. On iki adam tepesine çullanmışken konsantre olabilmek zordu.

Adamlardan ikisi ateş ederek ona doğru geldiler. Atışları bir metre yakınına bile düşmemişti. Neyse ki swoop’lar çok toz kaldırmış ve bu toz dumanı etraflarını yarı saydam bir perde gibi kuşatmıştı.

Luke zıpladı ve elinde parıldayan yeşil kılıcını savurdu.

Arkasından bir çarpışma sesi geldi. Luke dönüp baktığında iki swoop’un birbirine çarptığını gördü. Birisi dönüp kayalara bindirdi, binicisi son anda atlamıştı. Diğeri yere çakılıp kaldı, hasarlıydı ama muhtemelen hâlâ işe yarardı. Ateş edemez ve uçamazlardı. Bu da onun için yeterliydi.

Solundan gelen bir kükremeyi duyan Luke döndü.

Araçlardan biri yaklaşıyordu; sürücünün elinde dev bir baltayı andıran bir şey vardı!

Daha yakından gelen başka bir motor sesi daha duydu. Luke gardını alıp ikinci gelen araca kılıcını savurmuş gibi yapıp sürücüye bir tekme geçirdi.

Luke’un tekmesiyle sürücü swoop’tan uçtu. Aracın türbinleri durmuş ama kaldırıcıları çalışmaya devam etmişti. Luke hızı kesilen araca atlayıp direksiyonunu tuttu ve gaz verdi.

Şimdi şansı biraz daha artmıştı. Ama şansına bu kadar güvenmek yerine idareyi eline alsa hiç fena

olmayacaktı.

Biraz gaz verip döndü ve tıpkı gençken yaptığı gibi ortalığı toza dumana boğdu. Aracı baltalı şöförün aracına çevirdi ve gazı kökledi.

Neredeyse yüksek hızdan dolayı yerinden uçuyordu, güçlükle tutundu.

Bunun ne kadar eğlenceli olduğunu neredeyse unutmuştu.

Baltalı sürücünün silahı Luke'un ışın kılıcıyla çarpışınca dağıldı. Luke gaz verdi, döndü ve uzaklaştı. Luke'a en yakın olan diğer sürücü kabarık yeşil kıyafet giymiş olandı. Tam gaz giden bir swoop'la ona yetişmesi hiç de zor olmadı.

Yeşilli onun geldiğini görüp de çeteden biri olmadığını anlayana kadar iş işten geçmişti. Dönmeye çalışsa da o daha bir şey yapamadan Luke sağ motor kontrol kablosunu kesti. Sağ motor durup diğeri çalışmaya devam edince araç kendi etrafında dönmeye başladı. Luke güvenle geçip giderken deli gibi dönen araç diğerlerinden birinin önüne çıktı. İki aracın birbirine girmesini izleyen metal ve plastik yağmurunun ardından ikisi de yere yapıştı.

Fena değildi. Üçü gitmiş dokuzu kalmıştı. Umduğundan iyi gidiyordu.

Lider, Luke'u görüp diğerlerine eliyle işaret etti. Dağılmış olan araçlar bir araya geldiler. Luke swoop'uyla geniş bir daire çizip hızını arttırdı. Şu bebeği birkaç yüz metre daha götürüp kumları bir aşabilse onunla yarış hızına bile yükselebilirdi. Birkaç dakikada Beggar Kanyonu'na varabilirdi. Kendi T-16'sıyla oranın her karışını gezmışti; orada onu takip etmeleri mümkün değildi. Her birinin aracını tek tek imha edip bütün çeteyi ele geçirebilirdi!

Aracın direksiyonuna asılı fazladan bir gözlük gördü. Işın kılıcını beline asıp gözlükleri aldı ve taktı. Bunlar şarttı çünkü art yakıcıları ateşlediğinde bir swoop'un hızı saatte 600 km'ye kadar çıkabilirdi. Aracın sahibinin aracının bakımını düzenli yapmış olmasını diledi.

Beggar Kanyonu, ben geliyorum.

Beggar Kanyonu aslında birbirine bağlı birkaç kanyondan ibaretti. Çok önceleri Tatoonine'de su boldu ve büyük bölümü de nehir olarak akardı. Beggar Kanyonu en az üç farklı nehirin ürünüydü. Milyonlarca yıl boyunca, nehir, rüzgar, yağmur ve güneş el ele vermiş bu derin çetrefilli kayalık vadiyi meydana getirmişti.

Luke bu kanyonlarda en son uçtuğundan beri bayağı zaman geçmişti. Ama son ziyaretinden beri bir değişiklik olmamıştı. O ve kendisi gibi birkaç yarışçı burada zararsız lazer ışınlarıyla savaş oyunları oynarlardı. Ayrıca boyu üç metreyi bulan ama hareket halindeyken basit silahlarla vurması çok güç olan womp sıçanlarını avlamak için de buraya gelirdi.

Kanyona girdiğinde swoop sürüsü de hâlâ peşinden geliyordu. Ona yüz metre kadar yaklaşabilmiş olan biri hariç diğerleri gerideydi. Diğerleri önde giden bu mavi giysili sürücünün sadece birkaç yüz metre gerisindeydiler.

Luke sırtıttı. Bakalım benim bahçemde oynamak nasıl olacak?

Main Avenue olarak adlandırılan yol sağa keskin bir dönüş yapmadan önce iki kilometre kadar dümdüz uzanıyordu. Ölü Adamların Virajı demişlerdi oraya haklı olarak. Viraja yaklaşınca Luke hızını azalttı. Eğer hızı fazla olsa kayalıklara yapışıp dümdüz olacağını biliyordu.

Sağa sert bir dönüş için motor gücünü ayarladı. Swoop hafif sola kayarak titredi; ardından iticilerin güç kazanmasıyla yeniden düz gitmeye başladı.

Çocuk oyuncuğu.

Kanyonu bilmeyen peşindeki sürücü yavaşlamamıştı.

Luke'un arkasından gelen gümbürtü sürücünün virajı alamayıp kayalıklara bindirdiğinin işaretiydi. Yakıt hücreleri patlamış ve parlak sarı ve turuncu bir alev gökyüzüne yükselmişti.

Bunu düşünecek zamanı yoktu, diğer bir viraja yaklaşıyordu. Uzun bir zikzak sola, sağa sonra yine sola, ardından da yolun tam ortasında gitmesi gerekiyordu çünkü yol ileride daralacaktı. Arkasından gelenleri göremiyordu ama yakalamak istiyorlarsa oralarda bir yerlerde oldukları kesindi. Onu görmek için yükselebilirlerdi ama bunu yapmak için çok yükselmeleri gerekirdi ki bu sefer de onu ellerinden kaçırdılar. Üstelik bu kadar yükseldiklerinde bir çıkıntının altına saklanarak gözden kaybolması fırsatını da ona tanırlardı.

Dördü gitmiş sekizi kalmıştı.

Birkaç saniye sonra Luke aynadan ardında beliren gri üniformalı sürücüyü gördü.

Bu kadar hızlı gelebildiğinde göre ya çok iyiydi ya da çok aptal.

Grili yaklaştı. Aralarında altmış yetmiş metre kalmıştı.

İğne deliğinden ipliği geçirmenin vakti gelmişti. Orada tam önlerindeydi. İğne deliği, önlerinde üzerinden kaya parçalarının sarktığı dar bir geçiştir.

Luke turbojetleri kökledi. Geçitten geçti. O kadar yakındı ki bir kaya parçası ceketinin ucunu yırtmıştı.

Luke'un peşindeki grili de aynı ümitle geçide daldı ama başaramadı.

Bumm...

Diğerleri hâlâ peşindeydi ve durumu hâlâ eşitleyememiştir. Uzun bir öğleden sonra olacaktı. Ya da kısa...

Keskin bir dönüş yaparken Luke bir bağıriş duydu. "Birisi yardıma gelmiş! Bu işin sonu iyi değil! Toz olalım."

Ne? Yardım mı?

Luke omzu üzerinden geriye baktı.

Motorları durmuş bir swoop serbest şekilde düşüyordu. Aracın üzerindeki adam siyah giymişti, başında bir uçuş başlığı ve polarize gözlüğü vardı. Sağ elinde de bir silah tutuyordu. Swoop kullananlara ateş ediyordu.

Eğer swoop'daki bu adam kısa sürede aracını çalıştırmazsa ondan geriye muhtemelen bir krater kalacaktı. Düşmekte olan swoop bir anda motorlarını çalıştırdı, hâlâ düşüyordu ama daha yavaş.

Kaldırıcılarını zamanında çalıştıramayacak gibi görünüyordu.

Durmadan ateş ediyor, ıska geçse de swoop'ların dağılmasına neden oluyordu. Kimdi bu?

Yere çakılmasına çok az kalmıştı ki araç havada durdu, kıpırdamadan.

İşte uçmak buna denir.

Diğer swoop'lar uzaklaştı. Yabancı bir süre sonra durmuş olanları izleyen Luke'un yanına geldi.

Adam yüz koruyucusu ve başlığını çıkardı.

Dash Rendar!

“Burada ne işin var?” dedi Luke.

Dash omuz silkti. “Swoop zibidilerinden seni koruyordum gibi geldi bana.”

“Ne sorduğumu biliyorsun. Neden buradasın?” Luke yerde yatan saldırganlara baktı. “Hımm?”

“Mesele şu. Leia –hani şu güzel olan– geri dönene kadar sana göz kulak olmamı istedi gibi bir şey.”

“Ne?”

“Rahat ol. Abartma.”

“Dinle birader. Benim bakıcıya ihtiyacım yok.”

“Tabii ya bu it kopuğu kendi başına da hallederdin herhalde?”

“Fena da gitmiyordum hani.”

“Haklısın iyi gidiyordun ama sonunda kaybedecektin.”

Luke elinden geldiğince kızgınlığını gizlemeye çalıştı. Bu kendini beğenmiş herifi sevmemişti ama haklıydı. Buradan tek başına sağ çıkması gerçekten de çok güçtü. Hoşuna gitse de gitmese de Dash hayatını kurtarmıştı.

“Teşekkürler,” diye mırıldandı.

“Afedersin. Ne dediğini duymadım.”

“Tamam, sen de gelme üzerime, Dash.”

Yaşlı adam güldü.

Leia geri döndüğü zaman ona bir çift lafi olacaktı. Ne kadar ondan hoşlansa, her ne kadar onun gördüğü en sert ve güzel kadın olduğunu düşünse de o kim oluyordu da bu herifi kendisine göz kulak olması için gönderebiliyordu. Bir de bunu yapması için Dash’e para da ödemiş olmalıydı – çünkü Dash hayrına iş yapacak tipte bir adam değildi.

Dash bir şey dedi ve Luke bir anda düşüncelerinden sıyrıldı. “Ne?”

“Dedim ki dövmelelerini gördün mü? Bu çete Jabba için çalışıyor.”

Luke baktı. Bu Jabba’nın adamlarının işaretiydi.

Dash devam etti, “Mos Eisley’deydim, etrafta dolanırken kulağıma geldi. Seni öldürme emri almışlar.”

Evet, o da bunu tecrübe ederek anlamıştı ve tekrar Dash’in söylediklerini dinlemeye başladı.

“...anlaşılan Vader artık senin bir numaralı hayranın değil.”

“Zaten hiç olmamıştı. Bunların arkasındaki oysa tabii.”

O muydu? Luke başını iki yana salladı. Hâlâ bir anlam veremiyordu.

“Lord Vader, Asi asteroidine yaklaşıyoruz.”

Vader bu sefer de onu bilgilendirme görevi kendisine kalan talihsiz subayı görmek için başını pencereden çevirdi.

“Güzel, Amiral Okins benimle köprüde buluşsun.”

“Derhal, Lord Vader.”

Vader oksijeni arttırmak için zırhındaki kontrolleri kullandı ve köprüye yöneldi. Zavallı gemilere habersizce saldırmak pek de bayıldığı türden bir iş değildi ama en iyi şekilde yapmasını da bilirdi.

“Prens Xizor,” dedi İmparator. “Sizi tekrar görmek ne güzel.”

Xizor eğilerek selam verdi. “O zevk bana ait, İmparator’um.”

“Buyrun. Sizi odama getiren nedir?”

“Sadece Vader’ın Baji sektöründeki Asi tersanesine düzenlediği saldırının nasıl gittiğini merak ettiğim için rahatsız etmişim.”

İmparator’un yaralı yüzünden bir ifade çıkarabilmek mümkün değildi ama Xizor yaptığı yorumun büyük bir sürpriz olduğundan emindi.

“Casuslarını senden uzaklaştırmanın bir yolunu bulmalıyım,” dedi İmparator. “Özellikle de en iyi bahçıvanımı çaldıktan sonra. Talihsiz adam senin için çalışmaya başlamadan evvel bir asansör kazasında hayatını kaybetmiş.”

“Ne talihsizlik,” diye cevapladı Xizor. “Eğer kaybeden biri varsa o da İmparator’un kendisiydi. “Ayrıca bu bilgiyi ulaştıran casuslarım değildi.”

“Söyle o zaman bundan nasıl haberdar oldun?”

“Lord Vader’ın size söylememesine çok şaşırdım ama Asi tersanesinin yerini tespit eden benim casuslarımdı ve ben de derhal bu bilgiyi Lord Vader’a aktardım.”

“Şüphesiz,” dedi İmparator pürüzsüz bir sesle. “Filodan kısa süre içerisinde bir rapor ulaşmasını bekliyorum. Belki benimle birlikte bir şeyler içerek beklemek istersiniz?”

“Onur duyarım.”

Xizor gülümsemesini dikkatle gizledi. Vader, Asi tersanesinin yerini kimden öğrendiğini söylememişti. Şaşırmamıştı. Üstelik öğrenmesini engelleyebilmek için de bir şekilde İmparator’un skyhook’undaki kayıtlara da ulaşmıştı. Xizor da, Vader’ın yerinde olsa aynısını yapardı. Zaten o yüzden buradaydı. İmparator’un bu işin aslında kimin başarısı olduğunu öğrenmesini sağlamak için.

Tabii ki bunu bilmediği için kim suçlanacaktı?

Vader'ın küçük oyununun boşa çıktığını öğrendiği zamanki halini görmek isterdi.

Keyfine diyecek yoktu.

“Amiral?”

“Kısa süre içerisinde menzile girmiş olacağız, Lord Vader,” dedi Okins.

“Güzel. Menzile girer girmez ateş açın. Hata istemem.”

Vader gemisinin ana penceresinin önünde durdu ve önlerinde uzanan büyük asteroide baktı. Küçük bir ay büyüklüğündeki asteroit daha küçük kardeşleriyle sürekli çarpıştığı için kraterlerle bezeliydi ve bu bölgede çok yaygın olduğu üzere nikel-demir karışımına benziyordu.

Aniden bir çift gemi asteroidin diğer yönünden çıkageldi.

“İki Nebulan-B refakat firkateyni,” dedi subay.

Vader gemilere baktı. Gemiler ince ve kırılmandı, öndeki kontrol ve silah podları arkadaki dev motorlara ve TIE hangarlarına uzun ve ince bir tüple bağlıydı. “Bizim gemilerimiz,” dedi öfkeyle.

Kimse ona söylememişti.

İlk dönemlerde bazı firkateynler Asilerce ele geçirilmiş ya da komutanları Asiler'in safına geçmişti.

“En azından kullanılabilir durumda TIE avcılarında sahip değiller,” dedi Amiral.

Sanki bu cümleyle işaret almış gibi bir anda bir düzine X-kanat firkateynlerden havalanıp İmparatorluk filosuna doğru gelmeye başladı.

“X-kanatları taşıyacak şekilde yenilenmişler,” dedi Vader. Sesi buz gibiydi. “Anlaşılan tersane sandığımız kadar kolay bir hedef olmayacak.”

Okins derhal TIE operasyon subayına döndü. “Avcılar havalansın. Bu küçük gemilere büyük toplarla ateş edip ateş gücümüzü boşa harcamak istemem.”

“Derhal, Amiralim.”

Vader firkateynlerden daha hızlı üçüncü bir geminin daha asteroidin arkasından çıktığını gördü. Tanınmasıyla subayın konuşması bir oldu: “Bir Corellian korveti geliyor.”

Maskesinin ardında Vader'ın yüzü güldü. Güzel. Savaş şimdi bir şeye benzemeye başlamıştı. Operasyon subayına döndü. “Derhal benim avcı uçağımı hazırlayın.”

Amiral önce TIE operasyon komutanına sonra da Vader'a baktı. "Lordum sizce bu -"

"Akıllıca mı?" diye tamamladı cümlesini Vader. "Savaşa katılmayalı uzun zaman oldu, Amiral. Bu kaslarımı esnetmem gerek. Tersaneyi sen hallet. Ben de avcılarını temizlerim."

Amiral askeri tarzda başını eğdi.

Sanki amiral başka bir şey yapabiliirdi.

Vader avcısını kullanmayı ne kadar sevdiğini unutmuştu. Uzun zaman olsa da hemen ısınmıştı.

Eğlencesi uzun sürmedi. Hiç çaba harcamadan beş Asi gemisini yok etmesi pek zaman almamıştı.

Hayal kırıklığına uğramıştı. Hiç birinde Güç hissetmemişti. Kayda değer bir tehdit değildiler. Kimilerinin yetenekli olduğu doğrudu ama yetenek tek başına karanlık tarafı yenmeye yetmezdi.

Keşke daha güçlü rakipleri olsaydı.

Herhangi bir rakip.

Bir X-kanat ona arkadan saldırmayı denedi fakat hemen ondan kurtulup geri döndü ve ateş açıp onu da hurdalar arasına gönderdi.

Destroyerler de firkateynlere ateş açmış ve birini savaş dışı edip diğerini de uzaklaştırmışlardı. İmparatorluk donanmasının ihtişamının karşısında bir firkateyn neydi ki?

Diğer bir X-kanadı daha avcı mezarlığına gönderdi ve filo tersaneyi yerle bir etmeye başlayıp savunmasız gemileri mürettebatıyla yok etmeye başladığında Güç'te bir düzensizlik hissetti. Rengarenk ışık hüzmeleri değdiği her şeyi yok ediyorlardı.

Diğer bir X-kanat daha ateşinden kaçınmak için her manevrayı yaptı. Asi pilot iyiydi ama onun da şansı yoktu.

Vader nişanını karanlık tarafın eline bırakmıştı. Silahın kilitletiğini hissetti...

Ateş etmedi.

Bıkkınlıkla saldırıyı kesip X-kanadın kaçmasına izin verdi. Bunlar ona layık işler değildi. Luke'la Cloud City'nin balkonunda dövüştüğünden beri hiçbir düşman ona ciddi bir rakipmiş gibi gelmiyordu. Belki Xizor kayda değer bir rakip olurdu ama farklı türden bir rakipti bir savaşçı değildi. Xizor sadece sinsiydi ve düzenbazdı. Sith'lerin Kara Lordu'nun karşısına çıkmaya asla cesaret edemezdi.

Vader kaçıp giden X-kanada baktı. Savaş bitmişti. Asi tersanesi yerle bir olmuş, kendi hava ve yakıtıyla yanmaya devam ediyordu. Yüzlerce gemi, binlerce kişi yok edilmişti, İmparatorluk için büyük bir zaferdi.

Vader başını iki yana salladı. Büyük zafer. Daha önce olsa bununla gurur duyardı. Ya şimdi? Bu zavallı X-kanatları yok etmek kadar basit bir şeydi.

Bir savaşçının kendi seviyesinde rakilere ihtiyacı vardı. Obi-Wan ölmüştü ve Jedi'lardan geriye, en güçlülere olan kişi hariç, kimse kalmamıştı. Luke, Darth Vader'a katılmalı ya da ölmeliydi.

İşte bu uğruna çalışmaya değer bir şeydi.

Bu hayatının düellosu olacaktı. Sıradan bir egzersiz değildi.

Avcısıyla gemiye geri döndü.

Vader holocam alanına girdi ve iletişimi başlattı. Holonet sinyalleri hiperuzaydan gönderir ve bu sayede ışıktan bile hızlı bir iletişim sağlayabilirdi. İmparator'un birden belirmesiyle ortamın havası bile değişmişti.

Vader derhal bir dizinin üzerine çöktü. "Efendim," dedi.

"Ah, Lord Vader, raporunuz nedir?"

"Asi tersanesi yok edildi. Karşı koydularsa da uzun sürmedi. Yüzlerce araç ve binlerce kişiyi yok ettik."

"Güzel, güzel." İmparator elini salladı ve holocam'deki kendi görüntüsü küçülerek daha geniş bir açıyla göstermeye başladı.

Bu yeni açıyla birkaç metre yanda duran Xizor görünür hale gelmişti.

Vader'ın ani tepkisi mekanik nefesini bile geride bırakmıştı. İmparator'un onun nefesini duyabileceğini biliyordu. Nefesini normal seviyede tutmaya büyük çaba harcadı.

"Prens Xizor da bana İmparatorluk'a Asi üssünün yerini bildirmekten duyduğu memnuniyeti anlatıyordu. Sizce de ona fazlasıyla minnet borçlu değil miyiz?"

Vader dişlerini sıktı. İmparator'un önünde böyle bir minneti ifade etmektense kendi dilini koparıp yutmayı tercih ederdi ama seçeneği yoktu. İmparator belli aralıklarla kırbacını şaklatıp gerçek efendinin kim olduğunu göstermeyi severdi ve bu da o anlardan biriydi.

Vader, Xizor'a baktı. Konuşurken yüzünü göremiyor olmaları büyük şanstı. "İmparatorluk size minnettardır, Prens Xizor."

İmparator gülümsedi.

Xizor daha da fazla gülümsemişti. Dedi ki, "Hayır, bahsetmeye bile değmez, Lord Vader. Hizmet etmekten her zaman mutluluk duyarım."

İmparator'un önünde diz çökmüş halde bu herife başını kaldırıp bakmak zorunda kalmaktan daha

aşığı bir şey olabilir miydi? Neyse ki ışık yılları uzaktaydı; çünkü şu anki öfkesiyle eğer Xizor yakınında olsa İmparator'un huzurunda bile olsa kendisine hakim olup olamayacağından emin değildi.

“Sizi en kısa zamanda görmek istiyorum, Lord Vader.”

“Emredersiniz, Efendim. Derhal yola çıkıyoruz.”

“Güzel.”

Görüntü titredi ve kayboldu.

Vader ayağa kalktı. Döndü ve holo odasından çıktı.

Dışarı çıkarken bir subay yanına geldi. “Lord Vader, ben -”

Tüm diyebildiği buydu. Vader yumruğunu sıkıp karanlık tarafı göreve çağırırdı.

Subay boğazını tutarak yere düştü.

“Rahatsız edilmek istemiyorum,” dedi yerde yatan adama. “Anlaşıldı mı?”

Vader yumruğunu açtı.

Subay güçlükle nefes aldı. Kendini toparlayınca dedi ki, “Anlaşıldı, Lord Vader.”

Sith'lerin Kara Lordu odasına döndü ve düşünmeye başladı.

Xizor, Vader'a karşı kazandığı zaferle kendinden geçmişti, keyfine diyecek yoktu.

“Beni daha sık ziyaret etmelisiniz,” dedi İmparator. “Konuşmamızdan büyük keyif aldım. Lord Vader'ın da döndüğü zaman sizi görmekten memnun olacağından eminim.”

Xizor başını eğdi. Vader'ın memnun olacağı en son şey buydu. “Efendim.”

Ayrıldı, kendisini muhteşem hissediyordu. İmparator tabii ki Xizor'un az önce Vader'a yaptığı farkındaydı; üstelik bu sürecin bir parçası olmaktan o da keyif almıştı, iki uşağının birbiriyle dalaşmasını büyük bir zevkle izlemişti. Vahşi kurt kedileri besleyen bir adam gibiydi. Kimin üstün gelip alacağını görebilmek için bütün sürüye tek bir kemik atardı. İmparator, Xizor'un görüp görebileceği en sinsi adamdı ve Xizor'un bundan böyle adımlarını daha dikkatle atması gerekiyordu.

Hem de büyük bir dikkatle.

Xizor koltuğunda geriye yaslandı ve masasının üzerinde duran küçük holoproj'a baktı. "Görüntüyü büyüt," dedi. "Tam ölçek."

Bilgisayar emri uyguladı ve simulacrum altı kat büyüdü.

Masasının üzerinde şu an çarpıcı güzelliğe sahip ve gizli holocam'lerce görüntüsünün kaydedildiğinden habersiz bir kadın duruyordu.

"Görüntüyü zemin holoplate'ine aktar."

Bilgisayar yine söylenilene yaptı.

Xizor başını salladı. "Demek Prenses Leia bu. Çok İlginç."

Kim olduğunu tabii ki biliyordu ama onun görüntüsünü hiç bu kadar yakından görmemişti. Onu hep savaşta pişmiş güçlü bir kadın olarak hayal etmişti, kendini davasına adanmış erkeksi ve çirkin. Hatalı bir varsayım olduğu açıktı.

"Rodia'daki korumamız altındaki kumarhanelerden birinin sahibiyse temasa geçmiş," dedi Guri arkasından. "Black Sun'ın üst kademelerinden biriyle temasa geçmek istiyormuş."

Kara Prens parmaklarını kavuşturdu ve görüntüyü süzdü. "İttifak'ın liderlerinden biri neden şimdi bizim organizasyonumuzla ilgilenmeye başladı ki? Bizi her fırsatta reddedip, temiz isyankar ellerini adi suçlularla kirletmek istemezlerdi. Farklı mı düşünmeye başladılar? Hiç zannetmem."

Ona bir şey sorulmadığı için Guri cevap vermedi.

Xizor devam etti. "Önemli olmalı. Bakalım ne istiyormuş? Git ve öğren."

Guri yine bir şey söylemese de Xizor ondaki huzursuzluğu fark etti. "Sorun mu var?"

"Bu benim seviyemde bir iş gibi görünmüyor." Xizor güldü. Kusurlarından biri de hep son sınırına kadar zorlanmak istemesiydi. "Belki değil ama yine de diğer nedenlerle çok önemli bir görev. Eğer bizim ve İmparatorluk'un istihbaratı haklıysa Prenses Organa'nın çevresinde çok az kişi var. Bunlardan biri de Luke Skywalker. Nerede olduğunu büyük ihtimalle biliyordur. Ne istediğini öğren ve bana bildir. Belki de o Skywalker'a giden en kısa yoldur. O ya da bu şekilde... işime yarayabilir. Daha önce konuştuğumuz ve senin hallettiğin işin ardından inanıyorum ki bu çok daha zor bir görev olacaktır."

"Nasıl isterseniz."

Xizor parmağını alnına değdirip keyifli bir selam verdi.

Guri gitti.

Tekrar gözlerini Leia Organa'nın görüntüsüne çevirdi. "Bilgisayar, görüntüyü çevir, hız normal."

Hologram görünmez ekseninin etrafında döndü.

Arkadan da aynı şekilde güzel görünüyordu.

Xizor derin bir nefes çekti ve verdi. Karşısında ilgi çekici, becerikli, eğitilmiş ve tehlikeli bir kadın vardı. Dosyalara göre güzel olduğu kadar silah kullanmada da becerikliydi.

Kara Prens için titrediğini hissetti. Deri rengi değişerek soluk yeşilden soluk turuncuya döndü. Gülümsedi. Son metresinden de ayrılmıştı. Dişi bir arkadaş fikri çok da itici görünmüyordu. Özellikle de sadece görünüşten çok daha fazlasını sunabilecek bir kadın. Acaba şu an ne yapıyor diye düşündü. Güzel bir yemek yiyor ya da pahalı eğlencelerde para harcıyordu, dedi kendi kendine. Kadınlar böyle şeyleri severdi.

Leia, Chewie'nin, kötü makyajlı ve başında ucuz bir mücevher olan bir Twi'lek'le hologame oynamasını izledi.

Chewie bir hamle yaptı ve arkasına yaslandı.

"Çok güzel, Chewbacca," dedi Threepio. "Şahane hamle."

Twi'lek, Threepio'ya baktı ve pis pis sırıttı.

Leia protokol droidine eğilip bir şeyler fısıldadı, "Burada neler dönüyor? Bu Twi'lek'in, Chewie'den çok daha iyi olan diğer oyunculara karşı oynadığı dört oyunu üst üste kazandığını gördüm."

Threepio ona baktı. "Aslında," dedi, "Oyundan önce Twi'lek'e bir Wookiee oyun kaybederse neler olacağını anlattım."

Leia boş boş ona baktı.

"Efendi Solo'nun kolları koparmakla ilgili söylediklerini hatırladınız mı?"

Leia başını iki yana salladı. Han böyle söyleyerek Threepio'yla dalga geçmişti. Chewie savaşta vahşi olmasına karşın normalde çok soğukkanlıydı. Bu kol koparma meselesine Leia hiç inanmamıştı ama Twi'lek inanmış gibi görünüyordu.

Eğer Black Sun bir süre daha kendini göstermezse Leia buraya daha ne kadar katlanabileceğini bilmiyordu.

Guri diğer üçünün karşısında masada oturmuştu. İki erkek; biri Quarren'di. Guri'nin arkasında bir çift Gamorrean koruma ayakta bekliyordu. Guri silahsızdı.

"Kaynaklarınız yanılmış," dedi adamlardan biri. Ororo Transportation'ın başı olan Tuyay'di bu. Vücut geliştirme düşkünüydü, pahalı giysisinin altından kaslı vücudu belli oluyordu. Muhtemelen

kendi ağırlığının dört katını kaldırır ve terlemezdile. Keyifsiz görünüyordu. Hatta öfkeden köpürmek üzere olduğu bile söylenebilirdi.

“Öyle mi?” dedi Guri. Koltuğuna yayılmış gayet rahat görünüyordu.

“Bay Tuyay haklı. Ororo, Black Sun’la mücadele içerisinde değildir.” Bunu söyleyen güvenliğin başı ahtapot kafalı Dellis Yuls’du.

Zayıf, kısa ve gergin olan diğer adam da başını sallayarak onayladı. “Hayır, tabii ki. Asla Prens Xizor’un alanına bulaşmayız.” Konuşan maliyeden sorumlu olan Z. Limmer’dı.

“Pekala,” dedi Guri. “Prens Xizor’a tüm bunların bir yanlış anlamadan ibaret olduğunu aktaracağım ki bu da bizim ajanlarımızın gerizekalı olduğu anlamına gelmektedir.”

“Tabii ki öyle demek istemedik,” dedi Quarren.

Tuyay yanında oturan diğer ikisine baktı ve homurdandı. “Defol git! Senin patronuna yalakalık yapmaktan bıktım. Evet, söyle ona sizin ajanlarınız gerizekalı! Söyle ona kendisi de gerizekalının önde gideni! Ororo; Kara Prens’in korkusuyla titreyecek değil ya. Bizler burada, Rim’deyiz. Xizor’un bizlerden aldığı haraçlarla rahat yatağında uyuduğu İmparatorluk Merkezi’nden çok uzaktayız. Bizim işimiz burada. Her şeyi hakkımızla kazanıyoruz. Söyle ona, hoşuna gitmiyorsa buraya gelsin de bizzat kendisi çözsün kolaysa.”

Yüzünün rengi solan Limmer yutkundu. “Bence Bay Tuyay’in söylemek istediği şey -”

“Kes sesini, Limmer, seni küçük sıçan. Yağcılığı bırak.” Tuyay, Guri’ye baktı. “Evine dön, küçük kız. Hâlâ yapabiliyorken çek git ve bir daha gelme. Eğer gelirsen sana hiç hoşuna gitmeyecek şeyler yaparım.” Pis pis sırttı.

Guri gülümsedi ve ayağa kalktı, hâlâ sanki uykudan yeni kalkmış gibi görünüyordu.

Ama hareket ettiğinde inanılmaz derecede hızlıydı. Masanın üzerine zıplayıp öne bir takla atarak Tuyay’in arkasına geçti ve dönüp onu oturduğu sandalyeyle birlikte kaldırdı. Sonra da onu silahlarını çekmeye fırsat bulamayan iki Gamorreallı korumaya fırlattı. Çarpışmanın etkisiyle domuza benzeyen bu yabancılar yere yapıştı.

Dellis Yuls gömleğinden küçük bir tabanca çıkardı ama doğrultmaya fırsat bulamadan Guri bileğini tuttu, kırdı ve silahı elinden aldı. Sırtarak silahı fırlatıp attı.

Limmer ayağa kalkmaya çalışırken Guri parmak uçlarını boğazına saptı, ardından Yuls’un boynunu çevirerek kırdı ve yeniden masanın üzerine zıpladı.

Tuyay ayağa kalktı ve döndü. Guri onu boynundan tutarken o da Guri’yi aynı şekilde tuttu. Bir süre kımıldamadan o şekilde durdular.

Tuyay çöktü, Guri’nin gücü karşısında korkuya kapılmıştı. Beynine giden kan kesildiği için bilincini kaybetti.

Guri onu bıraktı, eğilip baygın Gamorreallıların birinin belinden silahını aldı ve o silahla iki korumayı da vurdu. İkisini de başından vurmuştu.

Masanın üzerine Limmer ve Yuls'un yanına sıçrayıp onları da başından vurdu.

Sonra da morarmış boğazından nefes almak için çırpınan Tuyay'ın yanına döndü. Yanına gelip çömeldi ve o başını kaldırıp ona bakana kadar bekledi.

“Söylediklerini Prens Xizor'a iletceğim.” Gülümsedi ve umursamaz bir tavırla silahı Tuyay'ın sol gözüne çevirip tetiği çekti.

Ardından ayağa kalktı ve tüm olanları kaydeden gizli güvenlik kamerasının bulunduğu yere gidip onu duvardan söküp çıkardı.

Her şey karardı.

“Görüntüyü durdur,” dedi Xizor.

İç çekti ve başını iki yana salladı. Kayıt Xizor'a zaten bildiği şeyi gösterecekti. Guri elindeki en ölümcül silahtı. Vader'la karşılaşsa ne yapar acaba, diye düşündü. Ondan daha yetenekli olsa da Jedi'ları avlayıp öldüren Vader'ın onun da hakkından geleceğinden şüphesi yoktu.

Şimdilik izlemesi gayet zevkliydi.

Dokuz milyonluk masrafiyla kaybetmesini görmek oldukça pahalı bir eğlence olurdu.

“Tekrar çalıştır,” dedi.

Bir profesyoneli çalışırken görmek hoşuna gitmişti.

“Evet, Leia nerede?” diye sordu Luke.

Kendi swoop'larıyla Luke ve Dash, Ben'in evine döndü. X-kanadın kamuflajının altında şimdi iki tane de swoop vardı. Dash'in gemisi Mos Eisley limanındaydı.

“Black Sun'la temasa geçmek için Rodia'ya gitti.”

Luke neredeyse elindeki soğuk su sürahisini düşürüyordu. “Black Sun mı? Aklını mı kaçırdı?”

Dash sırıttı. “Black Sun hakkında bilgin var, öyle mi?”

“Hayır, fakat Hoth gezegenindeki uzun geceler sırasında Han'la çok konuştuk. Onun organizasyonla bazı işleri olmuştu. İmparatorluk'tan daha tehlikeli olduklarını söylediler.” Bir an için durdu. “Leia neden Black Sun'la görüşmek istedi?”

Dash omuz silkti. “Kim bilir? Belki de seni kimin öldürmek istediğini biliyorlardır. Anlamadığım bir nedenden dolayı Prenses senden hoşlanıyor. Şu su buharlaşana kadar bekleyecek misin?”

Luke unuttuğu sürahiye baktı. “Kusura bakma.” Suyu Dash'e uzattı ve o da kendisine bir bardak doldurup büyük bir iştahla içti.

Etrafında yeraltı dünyasının en berbat adamlarının bulunması fikri Leia'nın hiç de içine sinmemişti. Ama ne yapabiliirdi ki? O yetişkin bir kızdı. Tanışmalarından önce de kendi başının çaresine bakabiliyordu. Vader tarafından yakalanması sayılmazdı. O, Han ve Chewie kendisini kurtarmışlar ama bu başarıyla övünmeye fazla fırsatları olmamıştı. Kendilerini sonunda leş gibi kokan bir çöp kuyusunda bulmuşlardı...

“Ne yapıyoruz, evlat?”

“Haa?”

“Burada oturup dönmelerini mi bekleyeceğiz? Belki de Hutt'a gidip o soytarıları neden peşine taktığını bizzat sormak istersin?”

“Jabba'nın benle bir işi yok ki?”

“Belki de ondan bunu birisi istemiştir. Unutma ben bunun için buradayım. Hazır ortalık sakinken sana bu swoop'larla adam gibi nasıl uçulur öğreteyim?”

“Dinle, Beggar Kanyonu'nda beni yakalama -”

Artoo deli gibi konuşup ötmeye başladı.

“Çıkardığı sesler hoşuma gitmedi,” dedi Luke.

“Ne oldu?” dedi Dash.

“Dışarıda birileri var herhalde. Çıkıp görsek iyi olacak.“

Artoo yeniden bipledi.

Dash silahını çekip gücünü kontrol etti. Luke elini beline atıp kılıcının hâlâ orada asılı olup olmadığını kontrol etti. Artoo mırıldanarak kapıya doğru geldi.

Dışarıda tepelerin üzerinden geçen bir roketin alevini gördüler.

“Mesaj droidine benziyor,” dedi Luke.

Artoo da aynı fikirdeydi.

Dash rahat bir nefes aldı ve silahını yerine koydu.

Mesaj droidi her gün görülecek bir şey değildi. Sadece çok acil bir şey ulaştırılmak istendiğinde ve holonet ve çanaklara güvenilmediği zaman kullanılırlardı, pahalıydılar ve sadece bir kez kullanılırlardı; eğer yanınızda yeni bir itici yoksa bir kez daha kullanamazdınız.

Artoo yine mırıldandı.

“Çok hızlı. Umarım darbeye dayanıklıdır,” dedi Luke.

Yaklaşmakta olan küçük araç belli bir süre sonra çöl zeminine inerek yoluna devam etti.

“Burada olduğunu kim biliyor, evlat?”

Luke başını iki yana salladı. “Leia, Lando, Chewie ve Threepio.“

“Ve Jabba,” dedi Dash. “Ama seninle yerel kaynakla rahatça konuşabilecekken droide bu parayı vereceğini zannetmem. Seni öldürmek istemesi de ayrı bir hikaye.”

“Belki de sanadır,” dedi Luke.

“Sanmam. Gittiğim yeri kimseye söylemem. Burada olduğumu senin dostlarından başkası bilmiyor ve onların da beni araması için neden yok.”

Luke yaklaşan küçük aracı izledi. Hızını düşürmeye başlasa da hâlâ çok hızlı geliyordu. Droid yer çekimi veya başka şeyleri dikkate almamış olmalıydı.

Belki de Ben için geliyordu. Uzun zaman görüşmediği ve öldüğünü bilmeyen birisinden.

Mesaj droidi hızla kuma bindirdi ve beş yüz metreden duyulabilecek bir gürültü çıkardı.

“Haydi, gidip bakalım,” dedi Dash.

Luke dişlerini sıktı. Sürekli emir vermesiyle ilgili bir şeyler diyecekti ama vazgeçti. Jedi Şövalyeleri soğukkanlı olmalıydı. Bu konuda daha kat etmesi gereken çok yol vardı.

Droide doğru gitmeye başladılar.

Odasında hafif bir uykuya dalmış olan Xizor kişisel iletişim aracının yumuşak sesiyle uyandı.

“Size bir arama var, Prens Shheeezorrr.”

Hayal mi görüyordu yoksa ses çipi adını tıpkı koltuğunun dediği gibi yanlış mı söylüyordu?

Hiçbir şeye güven olmuyordu bu günlerde. Ne olsa daha kullanmaya alışmadan bozuluyordu.

“Bağla ve ses çipini de kendin kontrol et.”

Küçük bir holoproj masasında belirdi. Yerel casuslardan biriydi.

“Evet?”

“Lord Vader kalesine döndüğünde size haber vermeme istemiştiniz, Prens. Kendisi henüz ulaştı.”

Kara Prens başını salladı. “Güzel, gözetlemeye devam edin.”

Casus başını sallayıp iletişimi kesti. Görüntüsü kayboldu.

Vader savaştan dönmüştü, Xizor’un oyununa gelerek farkına varmadan Ororo’yu can alıcı noktasından vurmuştu. Bununla Guri’nin gösterisi bir araya geldiği zaman Ororo’nun uzun bir süre sesinin soluğunun çıkmayacağından emindi.

Şimdilik Vader’a hiç bulaşmasa iyi olurdu. Sith’lerin Kara Lordu’nun da İmparator’dan yediği tokatın acısını unutmaması için zamana ihtiyacı vardı. Vader’ın en kötü tarafı öfkesinin kendisini yönetmesine izin vermesiydi. Memeli olmasının bir sonucuydu – başka pek çok tür için de geçerliydi ve hemen her zaman zararlıydı. Soğuk, hassaslık demekti; ısı ihtiyatı kenara atar ve rastgele hareket etmeye neden olurdu. Soğuk, ince düşünce ve planlamanın; ısı ise kontrolsüz tutkunun ürünüydü. Tutku iyiydi ama kontrol edilip doğru yönlendirildiği zaman.

Prens Leia örneği gibi. Onu çekici bulmuştu ama onu kendisine yavaşça ve itinayla getirecekti, yoksa aklını şehvet denizlerine seyahate gönderip gözü dönmüş şekilde peşine düşmeyecekti. Hayır, bu hiç de Falleen’lerin tarzı değildi. Falleen’ler soğuktu.

Soğuk sıcaktan iyiydi. Her zaman.

Darth Vader çöpçü robotun üzerine yerleştirilmiş gizli kameradan casusu izledi. Droid cadde boyunca dev bir salyangoz gibi yoluna devam etti, kullandığı güçlü jetlerle caddeleri köpürterek ardında sümük yerine tertemiz bir iz bırakıyordu.

Xizor’un casusu bir barın dışında oturmuş, bir şeyler okuyor gibi yaparak çoktan soğumuş sıcak

içeceğiyle oyalanıyordu.

Vader iç çekti ve görüntüyü kapattı. Bu casusluk ve entrika işlerinden bıkmıştı. İşin sırrını öğrenmiş ve kurallarına göre oynamaya başlamıştı ama bunu hiç de hoşlanarak yapmıyordu. Xizor ve İmparator gibi insanlar bu tip eylemlerden büyük keyif alırdı, ama Vader bütün bu dalavereler içerisinde kendisini “kirlenmiş” hissediyordu. O bir savaşçıydı ve ilerleyen bir ordunun karşısında durmak onun için yüzüne güldüğü düşmanın arkasından kuyusunu kazmaktan, ki İmparatorluk Merkezi’ndeki siyasetin özü buydu, her zaman önce gelirdi. Rakibini kılıcınla ortadan kaldırmak temiz ve şerefliydi. Bir arka sokakta sırtından vurup suçu da başkasının üzerine yıkmak ise bambaşka bir şeydi.

Monitörlerden uzaklaştı. Evet, bunu iyi yapıyordu ve yapmak zorundaydı da ama sevmek zorunda değildi.

Eninde sonunda Xizor’a karşı bir delil bulacaktı. Bir kişi ne kadar büyük bir ağ örerse o ağa kendi takılma ihtimali de o kadar artardı. Eninde sonunda ölümcül bir hata yapacak ve o gün geldiğinde de Vader onun işini bitirecekti – nedenini de İmparator’a daha sonra açıklayacaktı.

Bunu düşünmek bile hoşuna gidiyordu.

Mesaj droidi, yekpare, yuvarlak bir kutuydu ve sahip olduğu antigrav ünitesi onun yerden metrelerce yukarı da yol almasını sağlardı, çöle inişinden hasar almamış gibi görünüyordu. Artoo’nun yarı boyundaki kutu şu an Ben’in evinin önünde olan Luke ve Dash’in önünde duruyordu.

Hasarlı gözüküyordu ama içinde bir şeyler tıngırdayıp duruyordu. “Prenses Leia’ya bir mesajım var,” dedi, beşinci sefer.

“Sana kaç kez daha burada değil demem gerekiyor?” dedi Luke. “Artoo bu şekilde konuşabilir misin?”

Artoo diğer droide yaklaştı, hızla bipleyip öterek bir şeyler söyledi ve cümlesini holoprojektöründeki ışıkları yakarak sona erdirdi.

Droidin içindeki kimi sistemler kendini düzenliyormuş gibi bir an sessizlik oldu.

“Eğer Prenses Leia Organa hazır değilse onun yerine tesim almaya yetkili bir kişiye de mesajı iletebilirim,” dedi droid.

“Nihayet derdimizi anlattık,” dedi Luke. “Bana söyle. Ben yetkili kişiyim.”

Başını iki yana sallayan Dash’e bakıp sırıttı.

“Şifre,” diye sordu droid.

Şifre mi? Leia’nın şifresi de neydi acaba?

“Eeh, Luke Skywalker.”

“Bu yanlış şifre.”

Dash güldü.

“Han Solo.”

“Bu yanlış şifre.”

“Bildiğimiz her ismi söylemeye kalkarsak burada bayağı bir zaman geçireceğiz demektir, Luke.”

“Bir zahmet sus da düşünüyüm.”

“Öyle mi, ne demek! Sizi rahatsız etmek istemezdim.”

Luke düşündü. Leia'nın unutmayacağı basit bir şey olmalıydı. Onu düşündüğü zaman aklına gelen ilk şey neydi?

Hatırladı.

“Alderaan?”

“Şifre doğru.”

Droidin üzerindeki kapak açıldı ve bir holoprojektör çıktı ve bir saniye sonra da açıldı.

Kısa boylu, uzun saçlı ve sakallı bir Bothan orada duruyordu, orman yeşili gömlek, pantolon ve bot giymişti ve uzun askeri tip bir tabanca belinde ve sağ ayağı üzerinde duruyordu.

“Selamlar, Prenses Leia. Ben Koth Melan, size ana vatanım Bothawui'den sesleniyorum. Casuslarımız İttifak için hayati olan bilgiler tespit etti ve bu bilgilerin önemi dolayısıyla bir mesaj droidi göndermeyi uygun gördük. Derhal Bothawui'ye gelmeniz gerekmektedir. Bu bilginin aciliyetini ve önemini anlatmakta kelimeler kifayetsiz kalır. Zaman aleyhimize işliyor. Beş gün sonra İntergalactic Trade Mission'da olacağım. İttifak zamanında harekete geçmezse bu bilgi kaybedilebilir.”

Projeksiyon sona erdi.

“Bak sen,” dedi Dash. “Birinin bayağı bir acelesi var. Eğer benim gemimle son hız gidersek zamanında Bothawui'ye varabiliriz. Senin X-kanadınla yetişebilir misin bilemem.”

“Bu bilgiyi Leia'ya ulaştırmamız şart.”

“Hiç şansımız yok, evlat. Nerede olduğunu tam olarak bilmediğimiz için holonet'i kullanamayız. Şu an arayıp sormak gibi de bir şansımız yok. Alo, İmparatorluk'un her yerde aradığı en büyük düşmanına beni bağlar mısınız?”

“Tamam, tamam, anladık.”

“Eğer Rodia’ya gidip onu alıp birlikte Bothawui’ye gitmeye kalkarsak en az standart bir hafta sürer.”

Luke mesaj droidine baktı. Ne yapacaklardı? Basit bir işe benzemiyordu.

“Hmm,” dedi. “Sanırım onun yerine gitmemiz gerekecek.”

“Neden? Mesaj ona gelmiş.”

“Ben artık onun temsilcisiyim. Şifreyi doğru söyledim. Koth Melan her ne biliyorsa bana da söyleyecektir.”

“Bana pek akıllıca gelmedi. Bir Bothan casusu bilgiyi böylece teslim edip kenara çekilecek, öyle mi? İsmi bile kulağa garip geliyor. Melanmış? Bu Bothaca değil.”

“Kimse sana sormadı. Sen benim korumam değil misin? İttifak’ı salladığın yok zaten.”

“Haklısın, beni kiralamadıkları müddetçe hiç derdim değil.”

“Anladık. Ben gidiyorum. Sen de canın ne istiyorsa onu yap.”

Dash sırttı. “Senin ölüne değil canlına benim işime yarar; yoksa paramı alamam. Swoop’lardan biriyle şehre geri dönüp gemimi alacağım. Yörüngede buluşuruz.”

Luke başını salladı. Dash’ten pek haz etmemişti ama uçmada ve silah kullanmada iyiydi. Bunlar da basit şeyler değildi. “Haydi gidip X-kanadı hazırlayalım, Artoo. Yola çıkıyoruz.”

Artoo da bunun pek iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordu.

Çok kötü, diye düşündü Luke. İttifak için hayati önemi olan bir konu varken bir Jedi Şövalyesi oturup bekleyemezdi, öyle değil mi? Hayır. Bekleyemezdi.

“Üzgünüm,” dedi Avaro. “Black Sun benim lafımla hareket etmiyor.”

Camı sıkılan Leia başını iki yana salladı. O ve Chewie, Avaro’nun ofisindeydiler ve onları bir kez daha geri çeviriyordu. Lando kendine göre bir yerde mutluydu; oynadığı kart oyunlarının çoğunu da kazanmıştı. Chewie bile kumarhanenin keyfini çıkarmaya başlamışken eğer kısa süre içerisinde bir ilerleme olmazsa Leia saçlarını yolacaktı. Oturup bir şey yapmadan beklemek hiç ona göre değildi.

“Tamam,” dedi. “Bak ne diyeceğim. Eğer bir hafta içerisinde kimseyle görüşemezsek gider başka yerde deneriz şansımızı.”

Avaro omuz silkti. “Keyfiniz bilir.”

Şansı yoktu. Harekete geçmeli, bir şeyler yapmalı ve Luke’un peşinde kimin ve neden olduğunu bulmalıydı. Mürettebat şefinin düzenlediği saldırının Darth Vader’ın başının altından çıkmış olması ihtimali çok zayıftı ama böyle bir işe kimin kalkışabileceğini düşündüğünde de aklına kimse gelmiyordu. Cevap kimi zaman zannedildiğinden çok daha kolay olurdu.

Bazen de olmazdı.

Kalktı ve Avaro’nun ofisinden çıktı. Fazla seçeneği yoktu, hoşuna gitmese de bekleyecekti.

Guri, Rodia’ya gitmek için yola çıkarken Xizor onu durdurdu. “Gitmeden sana bir şey daha teslim edeceğim. Şahsi dosyalarım içinde ‘Yol’ başlığı adı altında gizli bir dosya var. Ne olduğunu biliyorsun.”

“Evet.”

“O dosyayı yükle ve dosyanın Bothawui’deki ikili Bothan ajanımızın eline geçmesini sağla. Kendisine ileten kişinin biz olduğumuzdan da haberi olsun.”

Guri bir şey demese de isteksizliği hissedilebiliyordu. Xizor dedi ki, “Hoşuna gitmedi anlaşılan.”

“Bu şekilde davranmanın sizin çıkarlarınıza hizmet edeceğine inanmıyorum,” dedi Guri.

“Ama edecek. Asiler’e sunacağım bu leziz lokma onların bize daha fazla güvenmesini sağlayacak. Zayıf bir ihtimalde olsa İmparatorluk’un savaşı kaybetmesi durumunda İttifak bizi düşman değil de dost olarak hatırlayacaktır.”

Guri başını salladı. Aynı fikirde olsa da olmasa da anlamıştı. “Majesteleri.”

Ayrıldı.

Xizor yeniden planına dönerken Guri’nin endişesini düşündü. Daha öncekilerin yanı sıra bu yeni sağladığı bilgi de Bothan’larca tespit edilecekti. Tabii ki riski de vardı ama kazanacaklarının yanında bu risk söz konusu bile değildi. İmparatorluk güçlüydü ve İttifak’ın onların karşısında başarılı

olacağını zannetmiyordu ama ancak aptallar her türlü ihtimali dikkate almazdı. Garip gelişmeler yaşanmıştı. İnsanlara yıldırım düşüyor; açık gökyüzünde onlara meteor çarpıyor; kuzey sahilindeki bir böceğin kanat çırpışı güney sahilinde bir tornadoya yol açıyordu. Akıllı oyuncu gereksiz riske girmezdi ama öyle bir zaman gelirdi ki enine boyuna düşünüp o karanlık çukurun üzerinden dikkatlice atlamak gerekirdi. İşte bu öyle zamanlardan biriydi ve haliyle iki ucu keskin bıçak gibiydi. Dikkatle savrulması şarttı.

Sadece kesmesi gerektiği yerlere doğru.

Bothawui'ye gitmek zor olmadı, sadece normal uzaya geçtiklerinde biraz sıkıntı yaşamışlardı. Gezegenin etrafında dolaşan bir İmparatorluk devriyesi yüzünden Luke ve Dash biraz fazladan uçmak zorunda kalmıştı.

Karantina yoktu ve rahatça gezegenin yüzeyine indiler. Bir toplu taşıma aracına binip limandan şehre geldiler.

Luke daha önce Bothawui'ye hiç gelmemişti ve ana vataniyle kıyaslandığında ne kadar temiz ve düzenli bir yer olduğunu görünce şaşırdı. Güneşli bir bahar günüydü. Ortalıkta küçük gruplar halinde dolaşan stormtrooper'ları görmek mümkündü ama liman Bothanların kontrolünde görünüyordu. Caddeler genişti ve parlak taşlardan yapılmış çok sayıda yüksek bina vardı. Etraftakilerin çoğu tabii ki Bothan'dı ama çok sayıda diğer ırklardan canlı da bulunuyordu. Savaş ve tüm gelişmeler dikkate alındığında oldukça kozmopolit bir yerdi. Luke da Dash'e bundan bahsetti.

“Evet, burada casuslar cirit atar,” dedi Dash. “Bothawui galaksinin en işlek mekanlarından biridir. İmparatorluk casusları da burada; Asiler'inkiler de ama iki taraf da bir ölçüde buranın tarafsız olarak kalmasına izin vermiş durumda.”

İntergalactic Trade Mission'a geldiler, ücreti ödediler ve dışarı çıktılar.

Koth Melan'ı görmek için içeri girmek biraz zordu.

Bothan muhafız bir geçiş belgesi görmek istemişti ve onlarda da yoktu. Luke aranan bir adam olduğundan görevliye kim olduğunu söylemek istememişti.

Belki de Güç'ü bu görevli üzerinde kullanmalıydı? Ben'in numaralarını o da birkaç kez yapmış ve her seferinde de işe yaramıştı. Üstelik bu sayede Dash'e de hava atmış olurdu.

Fakat Luke daha Güç'e odaklanmaya fırsat bulamadan Dash muhafızı kenara çekti, birkaç şey söyleyip eline bir şey sıkıştırdı.

Muhafız gülümsedi ve onları binadan içeri aldı.

“Ona ne dedin?” dedi Luke.

“Fazla değil. Benim yerime verdiğim yüz kredi konuştu. ‘Baksana bunlar iyi adamlar, neden onları içeri almıyorsun?’ demiştir herhalde.”

“Ona rüşvet mi verdin?”

“Fazla dışarı çıkmıyorsun anlaşılır. Galakside işler böyle yürür. Para tüm dişlilerin çalışmasını sağlayan yağ gibidir. İçeri girdik ya, sen ona bak. Muhafız da karısına ya da sevgilisine bir hediye alır ve de o da mutlu olur. Kimse zarar görmez. Eğer yakalanırsak muhafız bizi hiç görmemiş olacak. Bu da iş yapmanın maliyeti.”

Luke başını iki yana salladı ama Dash de haklıydı. Rüşvet vermek Güç’ü kullanarak zihnini bulandırmaktan daha mı kötüydü? Evet, mazeretleri vardı, her şey iyi bir amaç içindi ama aynı mazeret rüşvet için de geçerli olamaz mıydı?

Bunun üzerine biraz daha düşünmesi gerekecekti.

Dash binanın lobisinde duran danışma droidine doğru yürüdü. “Koth Melan’ı nerede bulabiliriz?” diye sordu. Droidin derin ve gür bir sesi vardı. “Altıncı kat. Yedi numara,” dedi.

“Teşekkürler.”

Asansörlere yürüdüler.

Luke ve Dash’in yöneldiği odanın girişinde Threepio’ya benzeyen bir protokol droidi duruyordu. Droidin altın rengi gövdesi ışıl ışıldı.

“Günaydın. Nasıl yardımcı olabilirim?”

“Prenses Leia, Koth Melan’la görüşmek istiyor,” dedi Luke.

“Prenses Leia siz misiniz?”

Luke şaşırıldı, “Hayır, hayır, ben Prenses Leia değilim. Ben onun temsilcisi Luke Skywalker. Aslında randevumuz yok. Ama bizi görmek isteyeceğinden eminim.”

Droid dedi ki, “Bunun mantıklı bir varsayım olduğunu zannetmiyorum.”

“Bak! Sadece ona burada olduğumuzu söyle yeter.”

“Üzgünüm ama randevunuz olmadan sizi içeri alamam. Efendi Melan son derece meşgul bir Bothan’dır ve kendisini böyle basit şeyler yüzünden rahatsız edemem. Eğer randevu alırsanız bir standart hafta içerisinde onunla görüşmenizi sağlayabilirim. İsimleriniz nedir?”

Luke düşündü. Bu droidi onları içeri alması için nasıl ikna edecekti? Ne rüşvet ne de Güç işe yaramaz –

Dash sırtarak silahını çekti ve droide çevirdi. “Bana bak, parlak çocuk. Benim adım Seni Vuracak Silahlı Adam. Ya kapıyı açarsın ya da senin meşgul patronun yeni bir droid almak zorunda kalır.”

“Olamaz,” dedi droid.

“Güvenlik alarmlarını da çalıştırma,” dedi Dash. “Gözüm üzerinde. Kalk ve kapıyı sen aç.”

Protokol droidi dedi ki, “Anlaşıldı, Seni Vuracak Silahlı Adam.”

Luke ve Dash birbirlerine baktılar. Bu droidlerde espri anlayışı hiç yoktu.

Droid kapının yanındaki bölmeden şifreyi girdi. Kapı açıldı.

“İçeri,” diye emretti Dash.

Droid onları geniş bir ofise getirdi. Saydamçelikten bir duvarın önündeki bir masada Leia’ya mesajı göndermiş olan Bothan oturuyordu.

En azından Luke öyle düşünüyordu, çünkü hepsi birbirine benziyordu.

“Efendi Melan, rahatsız ettiğim için çok -”

“Sorun yok. R-Sıfır-Dört. Yerine geri dön. Ben bu beylerle ilgilenirim.”

“Pek kibar değiller,” dedi R0-4 olarak adlandırılan droid. “Önce bana Prenses Leia olduklarını söylediler, ardından beni fiziksel hasar vermekle tehdit ettiler!”

“Dert etme, R-Sıfır-Dört,” dedi Bothan ve Dash’e döndü. “Şu silahı indir, Rendar, gerek yok.”

Dash şaşırsa da yine de silahını yerine koydu. Droid çıktı ve kapıyı da ardından kapattı.

Luke ilerlerdi. “Davranışımız için kusura bakmayın ama sizi görmek zorundaydık.”

Melan gülümsedi. “Biliyorum, sen Luke Skywalker, sen de Dash Rendar’sın. Sizleri bekliyordum. Lütfen oturun.”

Luke ve Dash birbirlerine baktılar.

“Açıklasam iyi olacak,” dedi Melan. “Prenses Leia’nın artık Tatooine’de olmadığını kısa süre önce öğrendim ve gönderdiğim mesaj droidini geri çağırmak için artık çok geçti. Burada olduğunuza göre onunla birlikte seçtiğimiz şifreyi biliyorsunuz demektir.”

Luke’a baktı. “İttifak’a hizmetlerinizi ve sahip olduğunuz ünü biliyorum.”

Dash’i de süzdü. “Senin de ününü duydum, Bay Rendar. O yüzden de İttifak için çalıştığını görmek beni şaşırttı.”

Dash omuz silkti. “İttifak için değil, Prenses için çalışıyorum.”

“Neyse ne. Şu an buradasınız ve halletmemiz gereken bir iş var.”

“Buraya elimizde silahla girmemize izin vererek büyük bir riske girdin,” dedi Dash. “Kılık değiştirmiş İmparatorluk suikastçıları da olabilirdik.”

Melan yine gülümsedi. “Sanmam. Limana indiğinizden beri sizden haberim var. Önce kapıda rüşvet verdiğini sandığınız koruma tarafından gizlice tarandınız, ardından da asansörde kesin olarak teşhis edildiniz. Eğer suikastçı olsaydınız asansörün kapısı açıldığında sizi bir düzine silahlı muhafız karşılayacaktı.”

Luke ve Dash birbirlerine baktılar.

“Düşmanım çok,” diye devam etti Melan. “İhtiyatlı olmayı öğrendim.”

Luke sandalyelerden birini çekip oturdu. Dash de aynını yaptı.

“Leia’ya mesaj droidi göndermenize neden olacak kadar önemli olan şey ne?” diye sordu Luke.

“İmparatorluk yeni bir askeri projeye girişti,” diye başladı Melan. “Projenin ne ve nerede olduğunu henüz bilmiyoruz ama çok büyük olduğunu biliyoruz. İmparator bu yeni girişimi için inanılmaz miktarda para, kaynak ve insan gücü ayırdı.”

“Bu bilgi eline nasıl geçti?” diye sordu Luke.

“Bothan casus teşkilatının bir benzeri daha yoktur,” dedi Melan. Sesinin tonundan duyduğu gurur anlaşılıyordu. “Sizin sokaktaki muhafıza yaptığınız gibi biz de yüksek rütbeli bir İmparatorluk subayına rüşvet verdik. Onun bize sağladıklarıyla bir bilgisayar korsanı droidini Coruscant’ın ana bilgisayarına sokarak bu gizli girişimin belgelerini bulup kopyalamaya çalıştık. Maalesef planın bu bölümünde çuvalladık.

“Başarısızlığımız sayesinde planın bilgisayarın dışarıdan erişimin mümkün olmadığı bir bölümünde saklı olduğunu öğrendik. Bu nedenle dış ağları kullanarak bu planlara erişmenin bir yolu yok. Doğrudan gidip almak haricinde çare yok.”

“Ayrıca bu proje tamamlanırsa hiç de İttifak’ın hayrına olmayacağını da öğrendik.”

Luke başını salladı. “Ne yapmamız gerekiyor.”

“Ajanlarımız bu özel korumalı bilgisayarlardan birinin Coruscant’tan Bothawui’ye gönderileceğini tespit etti. Bu bilgisayar ele geçirilir ve içindeki bilgiler sayesinde İmparatorluk’un neyin peşinde olduğu öğrenilirse bunun İttifak’a büyük hizmeti olacağı düşüncesindeyim.”

Luke tekrar başını salladı. “Bence de mantıklı.”

Dash dedi ki, “Bir şey sormak istiyorum. Neden İttifak’a yardım etmek için böyle yanıp tutuşuyorsunuz? Bildiğim kadarıyla Bothan casus teşkilatının işi bilgi alıp satmaktır yoksa taktik ve stratejiyle uğraşmak değildir.”

Melan’ın keyfi kaçmıştı. “Yirmi yıl önce İmparatorluk babamı casusluk suçlamasıyla idam etti.”

“Bu işin risklerinden biri de bu değil mi?”

“Evet ve ben bu riske girdim. Bütün Bothanlar casus değildir, Bay Rendar. Babam öğretmedi. İmparatorluk’ta öğrencilere ders vermekten başka yaptığı bir şey yoktu. İsmimin şeref taşıyan normal ‘y’lya’ ekiyle bitmediği dikkatinizi çekmiştir. İmparatorluk yenilene kadar gerçekten onurlu olamam.”

Dash başını salladı. “Bu durumu açıklar.”

Luke, Tatooine’deki çiftlik evinde öldürülen akrabalarını düşündü. Melan’ın neler hissettiğini anlayabiliyordu.

“Sizin de İmparatorluk’tan nefret ettiğinizi düşünmekle hata yapmıyorum herhalde,” diye devam etti Melan, Dash’e bakarak. “İmparator’un sana ve ailene yaptıklarından sonra.”

Dash dişlerini sıktı; Luke çene kaslarının gerildiğini görmüştü. “Bu kimseyi ilgilendirmez,” dedi.

Luke bir şey dememişti ama bu soru aklının bir köşesine takılmıştı: Sana ne yaptılar, Dash?

Düşündüğünden farklı olarak Luke şöyle dedi, “Eğer İmparatorluk bu kadar zahmete katlanıyorsa bunun nedenini bulmamız gerekir. Bu bilgisayara nasıl ulaşırız?”

Melan başını salladı. “Ajanlarımız İmparatorluk’un planları gübre taşıyan sıradan bir yük gemisi süsü verdikleri bir araçla göndereceğini öğrendi. İyi korunan bir konvoy göndererek herhalde İttifak’ın dikkatini çekmek istememişler.”

“Gübre dolu bir yük gemisi mi?” dedi Dash. “Dahiyane. Böyle bir gemiyi kim kaçıtır?”

“Ajanlarımız bu geminin rotasını elde edebileceklerini söylediler. Ele geçirdikten sonra tek yapmamız gereken bir iki gün içerisinde gelecek olan gemiyi beklemek. İttifak yanlısı kimi Bothanlar da geminin ele geçirilmesine yardımcı olmak istiyor ama bu tür görevler için pek de yetenekli sayılmazlar. Eğer uzay savaşlarında deneyimli ve onları komuta edebilecek biri varsa çok makbule geçer.”

Luke gülümsedi. “Aradığınız benim.” Dash’e döndü. “Ya sen? Var mısın?”

“Gemimi ve hayatımı riske atacağım? Ne için?”

“Beni hayatta tutmaya çalıştığımı zannediyordum.”

“Bu kadarına da değmezsin.”

“Tek bir yük gemisi, benim X-kanadım ve bir filo Bothan’a karşı. Ne kadar tehlikeli olabilir ki? Çocuk oyuncağı.”

Dash bu konu üzerine düşünecekmiş gibi görünüyordu.

“Diğer taraftan eğer bu bilgisayardaki bilgi tahmin ettiğimiz kadar kıymetliyse İttifak bu yardımlarını karşılıksız bırakmaz herhalde. Birkaç bin kredi eder en azından, belki de daha fazla.”

Luke sırttı. Bu adam ona Han'ı hatırlatıyordu.

İmparator normalde çok zeki bir adamdı. Nadiren Darth Vader'ın pek de akıllıca olmadığını düşündüğü şeyler yapardı.

Ama Vader, İmparator'un kalesinde efendisinin karşısında dururken, bu son çevrilen dolaplar ona tek kelimeyle salakça gelmişti, salakça ve tehlikeli.

Ama bunu ne İmparator'un yüzüne ne de arkasından söyleyebilirdi. Fakat İmparator zihin okuyabilecek kadar güçlü değildi yoksa bu düşüncelerini fark ettiği anda onu olduğu yerde yokedirdi. Yine de Vader efendisine bakarken eğer düşünce okuyabilseydi bu planı asla kabul ettiremezdim diye düşündü.

“Farklı mı düşünüyorsunuz, Lord Vader?”

“Sizden farklı düşünmek haddime düşmez, Efendim.”

“Öyle olmalı.”

Sonra Vader kendi kalesine doğru yürürken bu yeni kumara verdiği tepkiyi düşündü. Bu monitör meselesini temize çıkarabilmek için yapabileceği pek bir şey yoktu. Bekleyecek ve izleyecekti.

Bu keyfini pek de yerine getirmemişti.

Luke ve Dash, Koth Melan'la birlikte onun özel lanspeeder'ını kullanarak şehirden iki saat uzaktaki bir dağın içerisindeki gizli bir üsse gittiler. Burada Bothan pilotlar ve silah teknisyenleriyle görüşüp gemileri kontrol ettiler.

İttifak'ın en yaygın saldırı aracı olan bir düzine BTL-S3 –iki pilotlu Y-kanat- vardı. X-kanatlar ve TIE'lar kadar hızlı değildiler ve ateş güçleri de daha düşüktü ama onlardan çok daha dayanıklıydılar. Son teknoloji ürünü değildiler ama bir yük gemisini durdurmaya da yeterlerdi. İttifak armaları ve kimlik kodları taşıyorlardı.

“Bir sürü antika,” dedi Dash. “Eğer tek bacaklı bir droidden daha hızlı gitmek istersen muhtemelen inip itmen gerekir.”

Luke bu sözleri ciddiye almadı. Filonun lideri olarak dedi ki, “Hepinizin astromech'i var mı?”

Türüne göre genç gözüken bir Bothan, liderleri, başını salladı. “Evet, droidlerimiz var ve tüm gemilerimiz standart Novaldex jeneratörlerden güç alan Taim & Bak IX dördümlü lazer toplarıyla donanmıştır. Maalesef Arakyrd fırlatıcılarımızda kullanacağımız proton torpidolarımız yok.”

Luke omuz silkti. “Fark etmez. Derdimiz yük gemisini havaya uçurmak değil zaten, aksine onu sağlam istiyoruz. Filonun uçuş süresi nedir?”

“Maalesef fazla değil. Çoğumuz nispeten yeniyiz. Bu kuşlarla yüz saat ya da daha az uçtuk. Fakat

çocuklar çabuk kaparlar ve topçularımız da iyidir, fazla pratik yapmaya zaman bulamasak da.”

Görünüş iyi değildi. “Hedefimiz ulaşmadan birkaç günümüz var,” dedi Luke. “Belki birkaç manevra yapabilecek yerler bulabiliriz.”

“Mutluluk duyarız, Komutan Skywalker. Filo emrinizdedir.”

Luke sırtıttı. Böyle adlandırılmak hoşuna gitmişti. Komutan Skywalker. Belki de ileride Albay ve hatta General Skywalker olabilirdi. General olmak Jedi eğitimine de engel olmazdı. Ben de general değil miydi?

Neyse bunlar sonraki meselelerdi. Önce bunu halledecek sonra da Han’ı kurtaracaktı. Hantal bir yük gemisine karşı bu adamlara birkaç gün içinde bir şeyler öğretmek ne kadar zor olabilirdi ki?

Leia, uzun uzun kumar makinelerinden birine para atıp atmamayı düşündü. O kadar sıkılmıştı ki bir denese fena olmayacaktı.

Avaro yanına geldi. “Gezegen dışından haber geldi. Black Sun’ın temsilcisi olan kadın yoldaymış. Üç gün içinde burada olacak.”

Leia çok rahatlamıştı. Avaro ayrılırken Leia da onun dediklerini bir kez daha düşündü. Üç mü demişti? Üç gün daha mı burada kalacaktı?

Kadın mı?

“Neden olmasın?” diye düşündü, kim demiş kadınlar suç işlemez diye?

İçten içe gelecek temsilcinin kadın olmasına da mutlu olmuştu.

Geç bile kalmıştı.

Bekledikleri ajanlar Bothawui’deki gizli üsse Luke ve Dash’dan üç gün sonra geldiler.

“İşte uçuş planının koordinatları,” dedi ajan. Küçük bir bilgisayar çıkardı ve masanın üzerine koydu.

“Projenin ne olabileceğine dair bir bilgi var mı?” diye sordu Melan.

“Hiç yok. Bir Corellia istiridyyesinden bile daha sıkılar.”

“Bu kötü.”

Ajan, tıpkı Luke’un daha önce gördüğü yüzlerce Bothan’a benziyordu. Kalabalığa karışsa asla ayırt edemezdi.

“Bu koordinatların doğru olduğundan emin misiniz?” diye sordu Melan. Başıyla küçük bilgisayarı işaret etti.

“Eminim. Onu bir yeraltı kaynağımdan aldım. Bana daha önce asla yanlış bilgi vermedi.”

“Yeraltı kaynağı mı?” dedi Luke.

“Black Sun,” dedi ajan.

Luke ve Dash birbirlerine baktılar. “Black Sun mı?” dedi Luke.

Melan cevap verdi. “Anlaşılan organizasyon, İttifak’a cilve yapıyor,” dedi. “Birkaç kez bize bu tür hayati bilgiler sağladılar. Sanırım Asiler’in İmparatorluk’a karşı savaşı kazanacağını düşünüyorlar.”

“Bunu düşünen bir onlar o zaman,” dedi Dash.

Melan, Dash’e baktı ama dediğine cevap vermedi. “Savaş, siyaset gibidir. Sonunda ne olacağı bilinmez. Aklını kullanan kazanır.”

Luke başını iki yana salladı. “Hiç hoşuma gitmedi. Karşılığında muhakkak bir çıkarları vardır.” Bu bilginin gelmesinin Leia’nın onlarla görüşmek istediği bir döneme rastlaması da ilginç bir tesadüftü. Ters giden bir şeyler vardı.

“Karşılığında hiçbir şey istemediler.”

“Henüz,” dedi Dash.

“Tamam,” dedi Luke. “Şimdilik bunu bir kenara bırakalım. Ne zaman havalanıp hazır olmamız gerekecek?”

“Gönüllülerden oluşan filon çoktan alarma geçirildi,” dedi Melan. “Üç saatten kısa süre içerisinde buluşma noktasında hazır olmalıyız.”

“Biz mi?”

“Ben de geliyorum,” dedi Melan. “Eğer Dash Rendar’ın gemisinde yer varsa?”

Dash, Bothan’a umursamaz bir bakış attı. “Dert değil. Yemek yapabilir misin? Gemiyi beklerken bir şeyler atıştırmak fena olmaz.”

“Yemeğe zamanımız olacağından şüpheliyim,” dedi Luke.

“Belki olmaz, evlat, ama ben uçarken yiyebilirim.”

Luke zoraki gülümsedi. Bu adam kabara kabara sonunda balon gibi şişip uçacaktı.

“Gemilerimize dönsek iyi olacak,” dedi Luke.

Dash ona dalgacı bir selam verdi. “Emriniz olur, Komutan.”

Gitme zamanı.

Bir düzine Y-kanat Luke'un komutasında, İmparatorluk devriyelerine görünmemek için, gezegenin ayının sensörlere görünmeyen karanlık tarafına doğru yola çıktı. Formasyonları biraz düzensiz olsa da sahip oldukları deneyime kıyasla grup halinde gayet iyi uçuyorlardı. Onlarla TIE avcılarına karşı savaşa girmek delilik olurdu ama bir yük gemisini kuşatıp teslim almaktan da aciz değildiler.

Söz konusu koordinatlara yaklaştıkları zaman pusu kurulmuş olup olmadığını kontrol etti.

Ardından, Koth Melan'ı yolcu olarak taşıyan Dash uzayda neredeyse görünmez olan krom rengi gemisiyle geliyordu.

“Birbirinizden uzaklaşmayın, beyler,” dedi Luke telsizden. “Neredeyse geldik. Sesinizin çıktığını duyayım, Mavi Filo.”

Y-kanat pilotları da dahil oldu. Yaptığı basitti; her gemiye bir numara filoya da bir renk vermişti.

“Anlaşıldı,” dedi Luke. “Geldik. Düzeninizi koruyun.”

Mavi Filo emrine uyup durdu. Uzay boşluğunda durup beklediler. Eğer koordinatlar doğruysa yük gemisinin yüz kilometreden daha yakın bir mesafede hiperuzaydan çıkması gerekiyordu.

Yük gemisinin pilotu belki de uyuyakalmıştı. Belki de gemi gerçek uzaya çıkmıştı ama çok daha farklı bir yere.

Gelecek olan geminin yapısı Millenium Falcon'a çok benzemese de yine bir Corellian yük gemisiydi. İki ince burunlu tabağa benzeyen şekil yerine bu gemi uzun ve ovaldi ve arkası dikdörtgen şekilliydi. Ayrıca altında ayrılabilir yük konteynerleri taşıyordu. Şekli büyük bir tabancayı andırırdı.

“Uyanın, Mavi Filo. İşte hedefimiz. Saldırı formasyonu.”

Gemi hiperuzaydan nispeten yavaş çıkmıştı ama beklediklerinden çok daha yakından geldiği için yeterince zamanları yoktu. Luke standart iletişim kanalını açıp yük gemisini selamladı.

“Suprosa'nın güvertesindekilerin dikkatine. Ben İttifak Komutanı Luke Skywalker. Motorlarınızı kapatın ve teslim olmaya hazır olun.”

Eğer her şey planlandığı gibi giderse uzay giysisini giymiş olan Koth Melan yine Dash'in gemisinde bulunan korumaların ve teknisyenlerin refakatinde yük gemisine çıkacaktı. Gidip dönmeleri sadece birkaç dakika sürecekti.

“Ben Suprosa'nın kaptanı. Delirdiniz mi?” şeklinde bir cevap geldi. “Bizler gübre taşıyoruz! Siz ne biçim korsansınız?”

“Bizler korsan değiliz. Dediğim gibi bizler İttifak'a mensubuz ve kim bilir belki de çok büyük bir bahçemiz var. Gemiye durdur, Kaptan! Kimse zarar görmesin.”

Bir süre ses çıkmadı. Muhtemelen pilot da ne taşıdığını bilmiyordu ama Luke inanmamıştı. Eğer gerçekten bilmeseler onların gemiye çıkmalarına itiraz etmezdi. Eğer –

“Dinle ahbab, XTS’e bağlı olarak çalışıyorum ve görevim taşıdığım kargoyu Bothawui’deki ajana teslim etmek. Neden gidip de silah ya da baharat kaçıran birileriyle uğraşmıyorsun?”

“Kaptan ya motorlarını kaparsın ya da onları biz kaparız. Topularımdan bazıları lazerleriyle duvardaki sineği bile vurur.” Neyse ki kimse onların eğitim sırasında nasıl ateş ettiklerini görmüş değildi. Yük gemisinin pilotu nereden bilecekti.

Yük gemisi aniden yk modülünü bırakarak hızını arttırdı ve sancak tarafına döndü.

Aklınca kaçmaya çalışıyordu.

Luke taktik iletişimi açtı. “Anlaşılan zor yoldan halledeceğiz, beyler. Sadece motorlarına nişan alın. Eğer emin değilseniz ateş etmeyin. Bu bebeği havaya uçurmak istemeyiz. Haydi!”

Mavi Filo’yla yük gemisi arasındaki mesafe kısa sürede kapandı. Bu işte bir gariplik vardı; gemi silahsız ve Y-kanatlardan çok daha yavaştı. Hangi akla hizmet bu kaptan onlardan kaçmaya çalışıyordu?

Yük gemisi yaklaşan avcılara göre manevra yaptı ama zaten menzile girmek üzereydiler. Luke enndeydi; gemisi Y-kanatlardan daha hızlıydı ve eğer geminin sıradan bir kalkanı varsa birkaç atış motorların işini bitirmeye yeterdi.

Ardından da...

Artoo biyledi.

Luke’un duydukları hiç hoşuna gitmemişti. “Görüntüyü ekrana getir, Artoo.”

Yük gemisinin görüntüsü Luke’un ekranında belirdi.

Gemininnceden dümdüz olan gövdesinde şimdi dört kırmızı ışık yanıp sönüyordu. Diğer ikisi de mavi renkte yanıp sönmeye başladı.

Güvertedeki levhalar açılmış ve gizli silahlar ortaya çıkmıştı.

“Dikkat, millet! Bu şeyin dişleri var. Başta ve kıta dört lazer topu, altta ve üstte birer füze fırlatıcı. Dikkatli olun!”

Luke yk gemisinin iskele lazerleri ateş ederken dönmeye başladı. Lazerler iletişiminde parazit yapacak kadar yakından geçmişti.

Y-kanatlardan biri, Mavi Dört, motor bölümüne nişan alarak yk gemisine doğru dalışa geçti. Luke avcının atışının hedefini vurduğunu gördü ama atış geminin kalkanı üzerinde dağılıp gitmişti.

Anlaşılan göründüğü kadar kolay lokma değildi.

Yük gemisinin lazerleri Mavi Dört’ vurup paramparça etti.

Bu lazerleri besleyen güç kaynağı bayağı sağlamdı anlaşılan.

“Saldırıyı kesin, uzaklaşıp yeniden bir araya gelin!” Luke telsizden bağırdı.

Mavi İki saldırıyı kesmiş dönüş yolundaydı.

Çok geçti. Mavi İki tarihe karıştı. Bothan gemilerinden dördü uygun formasyonda çekilmeyi başardı, Dash Outrider’ıyla onlarla arka arkaya uçuyordu.

Luke, yük gemisinin üzerindeki füze fırlatıcısının püskürttüğü dumanı görece kadar yakındı.

“Füze fırlattılar,” diye bağırdı.

“Gördüm,” dedi Dash. “Onu bana bırakın.”

Luke, Dash’in gemisinin dönüp daldığını gördü ve ardından da robotik lazerleri ateş yağdırmaya başladı. Füzeleri göremese de Dash’in saldırıya devam ederek ateş ettiğini görebiliyordu.

“Hadi be!” dedi Dash. “Kesin vurmuş olmam lazım. Niye durmuyor bu meretler.”

“Dash! Haydi!” diye bağırdı Luke.

“Sen sus, bunlar nasıl durmaz!”

“Haydi, Dash!”

“Hayır, az kaldı!”

“Geliyor,” diye bağırdı Mavi Altı. “Dağılın!”

Dört avcı bir yumruğun açılması gibi dağılmaya çalıştılar.

Çok geçti. Füze tam ortalarında patladı ve patlama gözden kaybolduğunda dört avcı ve içlerindeki sekiz Bothan ortadan kaybolmuştu.

“Iska geçmiş olamam,” dedi Dash hayretle. “Olamam.”

Luke öfkeyle X-kanadıyla keskin bir dönüş yaptı ve doğruca yük gemisine doğru gitmeye başladı. Filosundan altı uçağı kaşla göz arasında kaybetmişti. Üstelik kimseyi beğenmeyen Dash her şeyi eline yüzüne bulaştırmıştı. Eğer sonunda birileri ölmüş olmasaydı Luke bu kasıntı herife çok iyi oldu, diye düşünebilirdi. Yük gemisinin mürettebatı ne taşıdıklarını bilselerdi çoktan gitmişlerdi.

Güç’ü kullanamayacak kadar kızgındı. Ne kendisine doğru yağın lazerleri ne de Artoo’nun ciyaklamalarını dikkate aldı. Tek düşündüğü şey karşısındaki geminin makine dairesiydi. Hiç durmadan ateş etti. Açtığı ateşin kalkan tarafından nasıl yutulduğunu ve daha sonra kalkanın nasıl zayıfladığını gördü. Kalkanı aşan lazerlerinin isabet ettiği makine dairesinin hurda haline gelişini izledi.

“İskalamış olamam,” dedi Dash. Hâlâ şaşkın görünüyordu.

“Kes şunu, Dash,” diye emir verdi Luke. “Üzülme zamanı geçti. Hemen gemini yaklaştır.”

Luke kanalı tekrar açtı. “Motorlarınız bitti, Kaptan. Eğer tek sefer daha ateş ederseniz siz de onlar gibi olursunuz. Anlaşıldı mı?”

Kısa bir sessizlik.

“Anlaşıldı.”

“Şu andan itibaren savaş esirisiniz. Gemiye teslim etmeye hazır olun. Eğer canınızı seviyorsanız asıl yükünüzle ilgili oyun oynamaya kalkmazsınız. Kargoya bir şey olursa sizin de işiniz biter.”

Luke kanalı kapattı. Filosunun yarısını kaybetmişti. Zaten bunun bu kadar kolay olmayacağını tahmin etmesi gerekirdi. Bir düzine Bothan bu bilgisayarı ele geçirmek için ölmüştü. Böyle bir numaraya karşı hazırlıklı olmalıydı. İmparatorluk’a güvenilmeyeceğini bilmeliydi. Dash’in kuru gürültü olduğunu anlamalıydı.

Kötü bir komutandı. Ne zaman idareyi ele alsalar birileri ölüyordu. Bunun için suçlayabileceği hiç kimse yoktu. Evet, Dash başarısız olmuştu ama komuta onda olduğundan dolayı onun sorumluluğuydu. Kolay olacaktı. Çocuk oyuncağıydı. Dash’e öyle söylemişti.

Evet, kendini beğenmişti ve Güç’ü kullanarak her şeyin üstesinden gelebileceğini zannetmişti. Hatalıydı.

Bir açıdan bu onu kızdırıyordu da. Güç ihtiyacı olduğu zaman neredeydi?

Fakat karanlık taraf ona ne zaman ihtiyaç duysa orada hazır bekliyordu.

Hayır, sakın. Böyle düşünmek bile yoldan çıkmaya yeter.

Ama çok cazipti. Bütün o güç. Onu hissetmişti...

Başını iki yana salladı. Ele geçirecekleri bilgisayarın içindekinin tüm bu kaybedilenlere değmesini diledi. Öyle olsa iyi olurdu.

Avaro, Black Sun'ın temsilcisinin geldiğini haber vermek için onlara bir uşak gönderdi. Onlara bir oda önermiş ve Leia da kibarca reddetmişti. Lando'dan buradan iki kumarhane uzakta bir yer tutmasını istemiş ve yerleşmeden önce de droidlere izleme cihazlarına karşı tüm odayı kontrol ettirmişti. Avaro'ya zerre kadar güvenmiyordu.

“Bizimle burada Next Chance'te buluşmasını söyle,” dedi Leia, eğilip selam vererek uzaklaşan uşağa.

Threepio'yla board oyunu oynayan Chewie'nin yanına geldi, diğer oyuncular Wookiee'nin kazanmasına izin verecek kadar zekilerdi.

“Haydi çocuklar, gidelim. Ziyaretçimiz var.”

Chewie ve Threepio kalktı ve onu takip etti.

Lando aceleyle güvenliği sağlamak için odaya geldi. Black Sun'ın temsilcisi geldiğinde o da elinde silahla bir yere saklanmış olacaktı. Chewie koridordan kapıyı gözetleyecek, Threepio içeride Leia'nın yanında olacaktı.

Dışarıda hava kararmaya başlamıştı, nemli ve sıcaktı, kumarhanelerin dışına bu kötü ışıklar yerleştirilmemiş olsa binalar bu kadar köhne görünmeyecekti. Elektroaktif gazlarla dolu bir düzine farklı renge sahip plastik borular parlayarak ortalığı ışığa ve gölgeye boğuyordu. Işıklar da diğer şeyler gibiydi: Bu tesislerde her şey suni görünüyordu; çimenler ve çalılar bile.

Karanlıkta bir yerlerde birisi bağırdı. Leia koşan botların sesini ve onu takip eden çığlıkları duydu. Leia belindeki kılıfındaki silahının kabzasını kavradı. Chewie yanı başında olsa bile silahla kendini daha iyi hissediyordu. Burada gece demek İmparatorluk'la köşe kapmaca oynamak demekti. Kumarda çok para kaybeden kişiler bazen umutsuzca şeyler yaparlardı. Yerel gazetelerin arka sayfalarında her zaman işlenen cinayetlerin haberleri yer alırdı – işlenen cinayetin ön sayfada olması için fazlasıyla dikkat çekici olması gerekirdi.

Next Chance'e sorunsuz ulaştılar ve doğruca odalarına gittiler.

Kapıyı çaldıklarında Lando elinde silahla kapıyı açtı.

“Her şey hazır mı?”

“Evet,” dedi. Eliyle oturma odasını işaret etti. Odanın bir ucunda bilgisayar monte edilmiş bir çalışma masası, iki koltuk, üç sandalye ve küçük bir masa vardı. Bar ve soğutucu karşılıklı kapıların köşelerine monte edilmişti. İki sürgülü kapı mutfak ve yatak odalarını ayırıyordu. “Yatak odası kapısının arkasında olacağım,” dedi Lando. “Black Sun temsilcisi mutfağı kullanmak isteyebilir.”

“Güzel. Chewie, sen de koridorda dur.”

Chewbacca başını salladı ve koridora gitti, bowcaster'ı omuzunda asılıydı.

“Tamam, Threepio, sen de burada barın yanında dur.”

Leia çalışma masasına yürüdü ve masaya oturdu. Tıpkı iş görüşmelerinde olduğu gibiydi. Oturdu, derin bir nefes aldı ve sonra verdi.

İttifak subaylarıyla, generallerle, gezegen yöneticileriyle, İmparatorluk valileriyle ve senatörlerle görüşmüştü ama hiçbirinde bu kadar gerilmemişti. Yeraltı dünyasının önde gelen kişileriyle daha önce buluştuğu hiç olmamıştı. Neyse ki gelecek olan onu tanımıyordu. Çok gergindi. Neyle karşılaşacağını merak ediyordu.

Chewie koridordan seslendi.

Anlaşılan bekledikleri kişi gelmişti.

“İçeri gönder,” dedi.

Kapı açıldı.

Bilgisayar küçük bir çanta boyutundaydı. Siyahtı ve üzerinde kenarındaki kontrol paneli dışında hiçbir göze çarpan şey yoktu. Koth Melan bu şeyi rahatlıkla avuçlarında da tutabiliyordu.

Outrider'in içindeki salondaydılar. Dash bir sandalyeye oturmuş, hiçbir şey söylemeden duvara bakıyordu. Dört Y-kanadı yok eden füzeyi durduramamasının şokunu hâlâ atlatamamıştı. Luke, Dash'in burnunun sürmesini istese de, tabii ki olayların bu şekilde gelişmesini istememişti. Dash zannettiği kadar iyi olmadığını anladığı için yıkılmıştı, ama hiç değilse hâlâ hayattaydı – yani saldırı gücünün yarısından daha şanslıydı.

Luke da gözlerini dikmiş küçük bilgisayara bakıyordu. Bir kez daha içinde ne varsa umarım kaybedilen bu kadar cana değer, diye düşündü.

“Programa erişebildin mi?”

Melan başını iki yana salladı. “Hayır. Şifreli ve otomatik imha sistemi tarafından korunuyor. Ancak bir uzman bunları aşabilir. En iyi adamlarımız Kothlis'te – oradan birkaç ışık yılı uzaktaki Bothan kolonisi. Oraya götürürsek içinde ne olduğunu anlarız.”

“Ben de gelmek isterim,” dedi Luke.

“Tabii ki. Sana koordinatları veririm; X-kanadınla rahatlıkla gidersin.”

“Dash?”

Adam cevap vermeden boş gözlerle bakmaya devam etti.

“Dash,” dedi tekrar.

Dash sanki transtan çıkmış gibi gözlerini kırptı. “Hııı?” Luke bunu daha önce de görmüştü. Savaş şoku.

“Kothlis’e giderken İmparatorluk’la bir sorun yaşar mıyız?” diye sordu Luke, Melan’a.

Melan omuz silkti. “Kim bilir? Mümkün.”

“Teşkilatının Prenses Leia’yı bulması mümkün mü?”

“Dün itibarıyla Rodia kumar tesislerindeki Avaro Sookcool’un kumarhanesindeydi.”

Luke başını iki yana salladı. Bu adamlar gerçekten işinin ehliydi. Dash’e baktı. Onu bu halde beraberinde götüremezdi. Adam fena dağılmıştı.

“Dash..”

“Tam önümdeydiler,” dedi Dash. “Onları ıskalamam mümkün değil.”

“Dash!”

“Hııı? Ne?”

“Rodia’ya git. Prenses Leia’yı bulup ona bilgisayarı ve gizli planı anlat. Anladın mı?”

“Seninle gelmem gerekir.”

“Hayır, Prenses’i bulman daha önemli.” Luke sanki bir çocukla konuşuyormuş gibi hissetti.

Dash gözlerini dikip Luke’a baktı. “Tamam. Rodia. Planlar. Anladım.”

“Sonra görüşürüz,” dedi Luke. “Tamam mı?”

“Tamam, görüşürüz.”

“Toparlayacak gibi misin?”

“Evet.”

Luke tekrar Melan’a döndü. “Savaş böyledir,” dedi Melan. “Kötü şeyler olur.”

Luke başını salladı. İmparatorluk’un hesap vermesi gereken bir şey daha.

Guri, Leia’nın geleceğini hayal ettiği tiplerden hiçbirine benzemiyordu.

Black Sun’dan gelen kadın harikaydı, uzun sarı saçları ve ince yapısıyla fazlasıyla güzeldi. Siyah kıyafetinin üzerine siyah kısa bir pelerin ve çizme giymişti ve kırmızı bir kemer takıyordu. Eğer silahı varsa da Leia görememişti. Profesyonel dansçı edasıyla yürüyordu.

Leia'nın karşısına oturdu ve gülümsedi. Konuştuğu zamansa sesi soğuk ve duygusuzdu. "Size nasıl hizmet edebilirim, Prenses?"

Leia gülümsemesini gizledi. Kadın doğrudan konuya girmişti. Ama Leia öyle uzun süredir diplomattı ki kolay kolay ağzından bir şey kaçırmazdı. Adet olduğu üzere lafi elinden geldiğince dolaştırıp kafasını karıştırması gerekiyordu. Bir tepeden bilinmeyen suların içine atlanmazdı; yüzeyin hemen altında tehlikeli canlılar pusuda bekliyor olabilirdi. Önce bir yoklamak yerinde olacaktı. Bu soğuk sarışın hakkında bir şey bilmiyordu. Teşkilattaki konumu neydi? Amacı neydi ve onlardan ne isteyeceklerdi? İttifak prensip olarak suçlularla anlaşma yapmasa da Leia Luke'u koruyabilmek için elinden geleni yapmak zorundaydı ve ayrıca bu toplantıda da Asi İttifakı'nı temsil ediyor değildi – tabii bunu sadece o biliyordu.

"Black Sun'ın birinci sınıf istihbarat toplama imkanlarına sahip olduğunu biliyorum," dedi Leia.

Guri güldü. "Arada bir bazı şeyler kulağımıza çalınır."

"İçecek ister misiniz," diye barı ve Threepio'yu işaret etti Leia.

Guri o tarafa baktı. "Eğer zahmet olmayacaksa çay. Sıcak."

Leia Threepio'ya baktı. "Bana da ayınından lütfen."

"Derhal," dedi Threepio. Çay yapmaya başladı.

"Yolculuğunuz rahat mıydı?" dedi Leia.

Guri gülümsedi. "Hem de çok. Umarım Avaro da burada sizi iyi ağırlamıştır."

Neyse, en azından bu oyunu nasıl oynayacağını iyi biliyordu. Leia başka bir kadınla oturup konuşmayı uzun zaman olmuştu, son zamanlarda çevresi erkeklerden geçilmiyordu. Çay içmişler, diplomatik danslarını yapmışlar ve yavaş yavaş asıl konuya gelmişlerdi. Lando'nun kart oyunu gibi karşıdaki oyuncuyu iyice tanıyana kadar elini gizli tutmakta fayda vardı.

Çaylar geldi gitti, konuşma son derece kibardı, Leia ne olduğunu bir türlü anlayamıyordu ama bir terslik vardı. Guri'de ne olduğunu çözemiyordu. Kibardı, görgülüydü, oynadıkları oyunda Leia'nın kuralları koymasına izin veriyordu ama tüm bunlara rağmen Leia bir an önce bu kadından kurtulmak istiyordu.

Sorun neydi?

Şu ana kadar Luke meselesinin yakınından bile geçmemişlerdi ama eninde sonunda konu oraya gelecekti, daha değil. Black Sun'dan gelen bu kadındaki rahatsız edici şeyin ne olduğunu anlayana kadar asıl konuya girmeyecekti.

"Bizler İttifak'la birlikte çalışmaya son derece istekliyiz," dedi Guri, koltuğunda geriye yaslandı. Rahat görünüyordu. Leia'nın kendisini hissettiğinden çok daha fazla. "Eğer İmparatorluk bu savaşı kaybeder ve İttifak gücü ele geçirirse bu bizleri rahatsız etmez."

“Suç örgütleri söz konusu olduğunda İttifak, İmparatorluk’tan çok daha sert olabilir,” dedi Leia. Bakalım buna nasıl cevap verecek?

Guri omuz silkti. “Gerçek şu ki Black Sun’ın kanun dışı eylemlere ilgisi her geçen gün azalmaktadır. Şu günlerde gelirimizin büyük bölümü kanunlar çerçevesinde çalışmakta olan sanayi ve operasyonlardan gelmektedir. Teşkilatımızda tümüyle kanunlara uyarak çalışmak isteyenlerin sayısı her geçen gün artmaktadır. Fakat İmparatorluk’un gölgesi altında bunu sağlamak oldukça güç. Belki de bu dönüşüm İttifak’ın yönetimi altında çok daha kolay gerçekleşebilir.”

Güzel cevap, diye düşündü Leia.

“Daha önce belirttiğim gibi kendimizi İttifak’a yakın hissediyoruz. Size pek çok kez yardımcı olduk. Üstelik kısa süre önce İttifak’ın son derece gizli bir İmparatorluk yapım planını, Bothan casus ağı vasıtasıyla, ele geçirmesi için de elimizden geleni yaptık.”

“Gerçekten mi? Bundan haberim yoktu.”

“Kısa süre önce oldu. Sanırım buna dair haberler henüz buraya ulaşmamıştır.”

Hmm. Leia arkasına yaslanarak Guri’nin rahat halini taklit etmeye çalıştı. Bu araştırmaya değeri. Şundan emindi ki eğer Black Sun, İttifak’a bu kadar değerli bir şey vermişse karşılığında da muhakkak çok değerli bir şey isteyecekti. Şimdi olmasa bile ileride.

Guri öne eğildi. “Affınıza sığınarak sizden bu görüşmeye daha sonra devam etmemizi isteyeceğim. Yerel aylardan birinde çok önemli bir görevim var, korkarım ki kısa süre içerisinde ayrılmak zorundayım.”

“Tabii ki,” dedi Leia. Guri’nin gerçekten gitmesi gerekip gerekmediği bilinmezdi. Eğer öyleyse gitmesi normaldi ama eğer değilse toplantıyı kısa keserek bir kumar oynuyordu. Leia onun bu oyununu görmüş, sonunun nereye varacağını öğrenmeye karar vermişti.

“Belki de üç, dört gün içerisinde tekrar görüşebiliriz.”

“Dört gözle bekliyorum,” dedi Leia, gülümseyerek.

Guri bir akrobat gibi yerinden kalktı. Gülümsedi, başını hafifçe eğerek Leia’yı selamladı ve çıktı.

O gittikten sonra Lando ve Chewie odaya geldi.

“Ne düşünüyorsunuz?” diye sordu Leia.

“O ne güzel şeydi öyle,” dedi Lando. “Kafasına buz küpleri koysan erimezler. Silahsızdı tabii eğer göremediğim bir yerlerinde saklamıyorsa. Çok çekici ama garip bir hali var.”

Leia başını salladı. Lando’nun da fark etmesi hoşuna gitmişti. “Threepio?”

“Aksanını anlayamadım,” dedi. “Dil konusundaki derin bilgimi dikkate alırsak bu gerçekten

şasırtıcı. Temel dili kullandığı, diksiyonu kusursuz ama hangi gezegenden olduğunu söyleyemeyeceğim.”

Chewie bir şeyler söyledi.

Bir süre kimse konuşmadı. “Evet, ne dediğini bana birisi açıklayacak mı?” dedi Leia.

İlk konuşan Threepio oldu: “Chewbacca kadının kendisini fazlasıyla huzursuz ettiğini söylüyor.”

“Fazlasıyla demedi,” dedi Lando. “Sadece huzursuz dedi.”

“Efendim?” dedi Threepio. “Onu sesinin tonundan çıkardım. Wookiee dili bu tür vurgulara müsaittir.”

“Yani benim Wookieecemin kötü olduğunu mu söylüyorsun?” dedi Lando.

“Siz ikiniz yine başlamayın. Ne önemi var. Bir şey Wookiee’yi huzursuz etmiş. Kadın normal değil. Bunu dikkate almamız gerek.”

Belki de Black Sun’dan gelen kadın onları tekrar ziyaret etmeden evvel daha iyi hazırlanmaları gerekecekti.

Prenses Leia koltuğunda arkasına yaslandı ve gülümsedi. Rahat ve huzurluydu ve idareyi eline almıştı.

Guri öne eğildi. Görüşmeye şu anda son vermeleri gerektiğini söyledi.

Leia hiç şaşırmadı. “Tabii ki,” dedi yine küçük ve politik bir gülümsemeye.

“Burda durdur,” dedi Xizor.

Leia'nın holoproj'u o noktada durdu, sabit görüntü hareket halinde olandan çok daha netti. Belki de bu görüntüyü kalıcı bir hologram haline getirtip odasına koydurmalıydı. Çıplak olsa daha iyi olurdu aslında ama böyle de fena değildi. Aradığı kadını bulmuştu. Çıplak olarak göreceği günler de gelecekti.

Gözünü masanın önündeki zemin üzerinde yükselen tam ölçekli üç boyutlu görüntüden çevirmeden dedi ki, “Onun hakkında ne düşünüyorsun?” Arkasında Guri duruyordu.

“Bir diplomat olarak lafi uzatma konusunda çok usta. Aslında ne istediğine dair en ufak bir ipucu vermeden konuştu ve sadece istihbarat istediğini söyledi. Kendi türü için fiziksel olarak çekici. Akıllı da.”

“Ve....?”

“Luke Skywalker'a yakınlığıyla bilinen bu kadının Black Sun'la temasa geçmek istemesi pek de tesadüfe benzemiyor.”

Xizor gözünü holoproj'dan en güvendiği yardımcısına çevirdi. Çok anlamsız bir cümleydi. Bu tür tesadüflere inananlar zaten aptaldı. Bir şekilde Leia –daha şimdiden zihninde ona adıyla hitap etmeye başlamıştı– öğrenmesi gerekenlerden çok daha fazlasını öğrenmeyi başarmıştı. Luke'a yönelik suikastle arasında bir bağ kalmaması için elinden gelen her şeyi yaptığı halde Leia bir şekilde bir şeylerden şüphelenip Black Sun'la temasa geçmeyi başarmıştı. Büyük bir başarı olmasa da kayda değer bir şeydi. İsteddiği ve sevdiği bir özellik daha.

“Tavsiyen nedir?”

“Onu öldürün. Wookiee'yi ve kumarbaz dostunu da öldürün. Protokol droidinin hafızasını yok edip droidi eritin. İş garantiye almak için Avaro'yu da öldürün. Kumarhanede onları tanıyabilecek kişileri de.”

Xizor gülümsedi. Guri acımasız ve etkiliydi; onun çekici tarafı da buydu. Termitlerden kurtulmak için koca binayı ateşe verirdi. İzin verse şu bahsettiklerini aynen yapardı.

“Aynı fikirde değilim,” dedi. “Geri dön ve onunla tekrar buluş. Bizden tam olarak ne istediğini ve bu durumdan başka kimlerin haberdar olduğunu kesin olarak öğrenmeliyiz.”

“Onu ortadan kaldırmadan önce de bu bilgiyi alabilirim.”

“Hayır. Bu özel sorguyu bizzat kendim yapmak isterim. Onu bana getirmeni istiyorum.”

Guri suskunluğunu korudu.

“Durma, aklından geçeni söyle.”

“Bu kadını romantik şekilde çekici mi buldunuz?”

“Yani?”

“Bu tür şeylerin mantıklı zihinleri bulandırdığı herkesçe bilinir.”

Kahkahayı bastı, bu günlerde çok nadiren yaptığı bir şeydi. Guri dışında hiç kimse bunu söyleyecek cesareti gösteremezdi. Onun öne çıkan niteliklerinden biri daha. “Korkma, sevgili Guri. O asla senin yerini tutamaz.”

Guri konuşmadı. Xizor onun böyle düşündüğüne inanmıyordu zaten. Bildiği kadarıyla onun kıskançlıkla işi olmaması gerekirdi. Xizor metresleriyle ilgilenirken Guri yanlarında durup metreslerinin elbiselerini tutar ve gördüklerinden etkilenmezdi. “Prineses Leia’nın, öyle ya da böyle Luke Skywalker’ı bulmada büyük faydası olacak. Daha sonra ondan kurtulabilirsin.”

Guri bir kez başını salladı.

Guri ayrıldıktan sonra, Xizor dediklerini düşündü ve sonra da düşünmeyi bıraktı. Soğuk yolda yürümüş ve ihtirasını, o serbest bırakana kadar, hep kontrol altında tutmuştu. Guri endişeliydi; onun görevi buydu, bunun için programlanmıştı; onu her ne pahasına olursa olsun korumak, gerekirse aşk tuzağına düşmekten bile. Bu konuda korunmasına gerek yoktu. Bu tür meselelerde bir Falleen kendisine nasıl hakim olacağını gayet iyi bilirdi.

Bu durumda ise bunu yapmak büyük bir keyif olacaktı.

Luke’un X-kanadı Kothlis gezegeni yakınlarında hiperuzaydan çıktı. Bu dünyanın üç küçük ayı vardı ve güneşin etrafında dönen yedi gezegenden dördüncüsüydü. Ortalıkta İmparatorluk donanmasından bir iz görünmüyordu, en azından Luke görmüyordu. Yerel iletişim kanallarını taradı ve sıra dışı bir şey olmadığını gördü.

“Artoo, rotayı Melan’ın bize verdiği buluşma noktasına çevir.”

Artoo bipleyerek onayladı.

Darth Vader’ın casusları ona Xizor’un tekrar İmparator’u görmeye gittiğini söyledi. Adam İmparatorluk’un arkasından bir işler çeviriyordu, bundan emindi. Ama İmparator’un huzuruna çıkmadan önce bir delil bulmak zorundaydı. Xizor şu anda avantajlı konumda olmanın keyfini çıkarıyordu ve onu durdurmak istiyorsa neyin peşinde olduğunu bulmak zorundaydı. Bu çürütülemez bir delil olmalıydı.

“Düello droidlerimden birini getirin,” dedi Vader. “Hayır. İki tane olsun.”

Bir X-kanadın liderliğindeki bir düzine Y-kanattan oluşan Asi avcı filosu ve büyük ve tanımlanamayan silahlı bir taşıt yaklaştı.

Saldırının hedefi olan araç uzaklaştı ve ateş açtı.

Çatışma şiddetliydi ama kısa sürmüştü. X-kanadın pilotu, saldırganların yarısını yok etmeyi başaran yük gemisinin motorlarını vurarak onu durdurmuştu.

“Yeterince gördük sanırım,” dedi İmparator.

Yük gemisinin içerisinden sessiz olarak kaydedilmiş olan görüntü kayboldu.

“Tam olarak planladığımız gibi oldu, gördüğünüz gibi,” dedi Xizor.

“Biraz uğraşmak zorunda kaldılar. Çok da kolay olsun istemedim.”

Uzun bir sessizliğin ardından İmparator konuştu. “Ne yaptığınızı bildiğinizi umuyorum, Prens Xizor. Tavsiyeniz üzerine yeni Death Star’ın planlarının Asiler’in eline geçmesine izin verdim. Haklı çıkmanız sizin yararınıza olur.”

Xizor dedi ki, “Haklı çıkacağım, Efendim. Asiler onlara neyi teslim ettiğimi gördükleri zaman artık bana güvenmeye başlayacaklar. Daha sonra İttifak’ın liderlerini tuzağa düşürmemiz an meselesi olacak. Asiler’i dilediğiniz gibi ezmeniz için size teslim edeceğim.”

İmparator hiçbir şey demese de Xizor sessiz tehdidi duyar gibiydi. Hatalıysan çok üzüleceksin.

Dışarıdan bakan biri için Xizor’un konumu sallantıda görünebilirdi. Sanki yarım düzine topu havaya atmış bir hokkabazın durumu gibi. Ama Xizor bu topları kontrol edebilecek deneyim ve yeteneğe sahipti. Bunların hepsi oyunun bir parçasıydı ve onu daha da ilginç hale getiriyordu. Daha basit şeylerin üstesinden herkes gelebilirdi; asıl hüner şu an yaptığı gibi şeylerin altından kalkabilmektir.

“Bu şeylerin işe yarayacağından emin misin?” diye sordu Leia. Elindeki güç pensesiyle kapı sövesiyle uğraşmakta olan Chewbacca bir şeyler söyledi.

Threepio hemen tercüme etti: “Diyor ki işe yaramazsa doğru takamadığı içindir.”

Leia döndü ve omuz silken Lando’ya baktı.

“Bana bunu satan adam birinci kalite olduğunu söyledi,” dedi. “En son doppraymagno tarayıcı, tam menzilli sensör ve bir yıl yetecek kendi güç kaynağı. Çalışsa iyi olur çünkü çok para verdim.”

“Kazandıklarının yanında lafi bile olmaz herhalde,” dedi Leia.

“Lafi olacak kadar, merak etme. İşe yarasa bari.”

Bence de, diye düşündü Leia.

“Test için hazır olduğunu söylüyor,” dedi Threepio.

Leia çalışma masasına gitti ve oturdu. Masaya monte edilmiş olan bilgisayarı açtı.

“Birim ‘Bioscan’ adlı dosyada,” dedi Lando.

Leia programı açtı. Masanın üzerinde bir hologram belirdi. “Nonholografik mod,” dedi Leia. “Sadece düz ekran.”

Görüntü kayboldu. Masaya baktı. “Tarayıcı çalışmıyor” yazısı ekranda belirmişti. Masanın karşı tarafındaki sandalyeden görünmez olmalıydı. “Bioscan açık,” dedi.

Ekranda bir anda bir göz, bir kulak ve bir burundan ibaret bir görüntü belirdi. Aman ne güzel.

“Evet, herkes dışarı. Şunu test edelim.”

Threepio, Lando ve Chewie koridora çıktılar.

“Kapıyı kapatın.”

Kapattılar.

“Tamam,” diye bağırdı Leia. “Lando, önce sen gir.”

Kapı açıldı ve Lando içeri girdi. Sanki bir modelmiş gibi kendi etrafında döndü. “İşte buradayım. Keyfini çıkarın.”

Leia sırtıttı. Bir serseri için fazlasıyla sevimliydi. Tekrar monitöre baktı.

Kapının çerçevesine yeni yerleştirilmiş olan tarayıcı Lando’nun görüntüsünü ekrana yansıtmişti. Tarayıcı Lando’yu incelemiş ve sonuçları görüntüsünün hemen yanına ekrana yansıtmişti: İnsan, erkek, bir tabanca ve sol cebinde küçük bir vibro bıçak taşıyor, kalp atışı, solunumu, kas durumu, boyu, kilosu ve vücut ısısı. Hatta farklı bir indekste de en fazla bir standart hatayla derisinin kaç yaşında olduğunu yazıyordu.

Bu cihaza göre Lando görüldüğünden biraz daha yaşlıydı.

Kişinin üzerinde bomba, zehirli gaz, telsiz gibi hiçbir şey yoktu. Gizli holocam ya da dinleme cihazı da bulunmuyordu.

“Sen de işe yaramış gibi görünüyor. Chewie sıra sende.”

Cihaz tekrar tarayıp rapor verdi. Bir Wookiee’nin normal değerlerinin ne olduğunu Leia bilmesede de program gayet iyi biliyordu ve Chewie’nin türüne göre normal durumda olduğunu bildirdi.

Chewie'nin bunu duymaktan memnun olacağını biliyordu.

Son olarak da Threepio'yu çağırdı. Program onu da droid olarak tanımlamakta bir sıkıntı yaşamamıştı. "Gayet iyi çalışıyormuş gibi görünüyor," dedi Leia.

"Neden senin üzerinde de test etmiyoruz," dedi Lando.

"Gerekli olduğunu sanmıyorum," dedi. "Siz fazlasıyla yettiniz."

Lando'nun telsizi bipledi. Telsizi belinden çıkarırken Leia da ona baktı.

"Limanda bir adamım vardı da," dedi. Telsizi açtı. "Evet, dinliyorum."

"Bir gemi henüz geldi," dedi cılız bir ses. "Outrider, pilotu da-"

"-Dash Rendar?" diye tamamladı Leia. "Burada ne işi var? Luke'u koruması gerekiyordu!"

"Teşekkürler," dedi Lando telsizden ve kapattı. "Belki gidip kendimiz baksak iyi olacak," dedi Lando, Leia'ya.

Dash'e yarı yolda rastladılar. Bir taksiye binmiş limandan geliyordu. Chewie kiraladıkları araçla sert bir dönüş yapıp taksiye yetişti ve ona durması için el salladılar.

Dash araçtan indiğinde berbat görünüyordu.

"Luke iyi mi?" diye sordu Leia aceleyle.

"Evet, iyi."

"Neden buradasın? Onu koruman gerekiyordu."

Dash, Leia'ya baktı. "O iyi. Yardımına ihtiyacı yok."

"Pek iyi görünmüyorsun," dedi Lando. "Sorun mu var?"

"Uzun mesele," dedi Dash.

"Speeder'a bin," dedi Leia. "Kumarhaneye dönerken neler olduğunu anlatırsın."

Speeder'a binip yola koyuldular.

Anlatması bittiğinde Leia başını iki yana salladı. En önemlisi Luke'un iyi olmasıydı. Anlaşılan Guri doğruyu söylemişti, en azından gizli planlar hakkında.

"Bu planların ne olduğuna dair bir fikrin var mı?"

"Hayır. Bothanların Kothlis'te bilgisayardan bu bilgileri alabilecek uzmanları varmış." Sesinde en ufak bir canlılık belirtisi yoktu.

Lando dedi ki, "Hey, biraz canlan, Dash. Savaşta beklenmedik şeyler olur. Herkes ıska geçer -"

"Ben değil! Ben ıska geçmem. O füzeleri durdurmam lazımdı. Bothanlar ben ıska geçtiğim için öldü, anladın mı?"

Leia konuşmadı. Dash Rendar'ı sevmemişti; kendini beğenmiş egoistin tekiydi; ama hiç değilse o da başkalarını önemsiyordu. Belki de kendine olan güvenini yitirdiği içindi ama Leia bu durumun onu gerçekten sarstığını görebiliyordu. Göklerde dolaşan en mükemmel şey olduğuna inanıp da bir anda burun üstü çakılmak hoş olmasa gerekti.

Kimseden bir süre ses çıkmadı.

Black Sun'la işlerini halleder halletmez gidip Luke'u bulacaklardı. Her şey bir şekilde yoluna girecekti.

Luke, X-kanadını Artoo'ya emanet edip Koth Melan'la buluşacağı salona doğru yola çıktı.

Bothanlar bekliyordu.

"Bir sorun mu var?" diye sordu Melan.

"Hayır. Ya şimdi?"

"Şehirden birkaç kilometre uzakta güvenli bir evdeyiz. Bilgisayarı çoktan ekibe teslim ettim ve çalışmaya başladılar. Gidip onlar işlerini bitirene kadar orada bekleyelim."

"Ne kadar sürer?"

Melan omuz silkti. "Kim bilir? Şanslıysak saatler, değilsek günler. Takım son derece iyidir ve işini şansa bırakmaz. Onun için ödediğimiz bedelden sonra bu bilgiyi kaybetmek korkunç olurdu."

"Evet, öyle."

"Dışarıda bekleyen bir speeder'im var."

"Önden buyrun," dedi Luke.

Dışarıda hava açıktı ve garip bir koku vardı. Luke'un ne olduğunu anlaması biraz zaman aldı. Sıcak ve küflü peynir kokusuydu. Güldü. Kısa sürede bu kokuya alışıp artık duymayacağını biliyordu. Bu seyahat acentalarının reklamlarında asla belirtilmeyen bir şeydi. Her gezegenin kendine has bir kokusu ve intibası vardı. Yabancı dünyalarla ilgili bilinmesi gereken en önemli şey –tabii ki orada doğmayanlara yabancıydılar- hiçbirinin bir eşi daha olmadığıydı.

Küflü peynir o kadar da kötü değildi. Çok daha kötülerini görmüştü.

Melan'ın speeder'ına gidip bindiler. İmparatorluk'un bu kadar önem verdiği şeyin ne olduğunu öğrenmenin zamanı gelmişti.

Gittikleri ev Luke'un gördüğü kadarıyla zekice yapılmıştı. Dışarıdan bir sanayi parkının terk edilmiş ofisi ve deposu gibi görünen bina, içeri girince bambaşka bir yere dönüşüyordu. Üç iri ve silahlı muhafızın koruduğu girişten geçildikten sonra modern, birbirine bağlı ünitelerden oluşan, en iyi ve ışıltılı bilgisayarlar, elektronik cihazlar ve onları kullanan operatörlerle dolu bir tesis görmüşlerdi.

Çoğu Bothan'dı ama farklı ırklardan olanlar da vardı.

Bu zekice bir kamuflajdı. Dışarıdan böyle bir yer olduğunu anlamak imkansızdı.

“Bu taraftan,” dedi Melan.

Luke, onu aydınlık bir koridordan yine girişinde koruma olan bir kapıya kadar takip etti. Melan kimliğini gösterdi ve içeri kabul edildi.

İçeride yarım düzine Bothan teknisyen bulunuyordu. Onlardan biri Melan'ın getirdiği bilgisayara takılmış kablolarla uğraşıyordu. Diğerleri konsollara oturmuş, klavye ya da voxax kontrolleri kullanıyorlardı. Holografik görüntülerin biri gelip biri giderken bilgiler de havada uçuşuyordu.

“Korkarım görecek pek bir şey yok,” dedi Melan. “Eğer bu konuda uzman değilsen her şey bir yığın harf ve rakamdan ibaretmiş gibi görünüyor o kadar.”

Luke başını salladı. “Bunlar ne demek?” Bir ekranı işaret etti.

“Nerden bileyim?” dedi Melan. “Ben casusum. Ne anlarım bu işlerden.”

Luke gülümsedi.

“Hey, hey, hey!” dedi Bothan teknisyenlerden biri. “Şuna bakın beyler! Tarp-Hard-Xenon sektörünü tara.”

Luke klavyenin tuş seslerini ve voxax'lardaki komutları duydu.

“Vay be!” dedi teknisyenlerden biri.

“Olamaz!” dedi bir diğeri. “İnanılır gibi değil!”

“Ne?” dedi Luke. “Ne oldu?”

Daha kimsenin söylemesine fırsat kalmadan kapı içeri doğru patladı ve birisi içeri girip ateş etmeye başladı.

Leia, bir kez daha çalışma masasında başbaşa görüştükleri Guri'ye gülümsedi. Gülümsemenin ana amacı şaşkınlığını gizlemektir.

Tarayıcıdan aldığı bilgileri gösteren ekrana göre Guri insan değildi.

Ne olduğunu tarayıcı söyleyemiyordu.

“İçecek ister misiniz?” diye sordu Leia.

“Çay iyi olur.”

“Threepio, özel harmanlanmış çaydan iki bardak koyar mısın lütfen.”

Leia gözünü droidden çevirip tekrar Guri’ye gülümsedi. Bir yandan Black Sun temsilcisine bakarken her fırsatta da ekranda neler yazdığını görmeye çalışıyordu. Tarayıcıya göre Guri’nin derisi on yaşındaydı.

Gerçekten ilginçti.

“Umarım işleriniz yolundadır.”

“Yolunda.”

Threepio’nun yaptığı “özel harmanlanmış” çay etkisini gösterene kadar onu lafa tutmak zor olmayacaktı. Guri’nin çayına konmuş olan uyku ilacı onu birkaç saatliğine uyutacak, bu zaman zarfında da Leia ve diğerleri Guri’yi inceleme fırsatı bulacaktı. Birkaç saat sonra Guri uyandığı zaman –eğer hap işe yararsa tabii- uyuduğunu bile hatırlamayacaktı. Bu süre zarfında belki de onun kim ya da ne olduğunu anlayabilirlerdi. En azından Leia’nın içgüdüleri haklı çıkmıştı: Bu Guri’de bir terslik vardı, hem de büyük bir terslik.

Threepio çayı getirdi. Leia droidin hapı doğru bardağa koymuş olmasını umuyordu. O uyurken Lando ve Chewie’nin olayı devralmak zorunda kalması utanç verici olurdu.

Threepio sırtını Guri’ye döndüğü sırada Leia ona baktı. Göz aydınlatıcısı sönüp tekrar yanmıştı.

Leia çayını alıp tekrar gülümsedi.

Bir adam ateş ederek üzerinize geliyorsa orada durup aptalca sorular sormazdınız. Luke belinden ışın kılıcını çekip açtı, sağdan içe doğru bir hamleyle blok yaparak yan tarafına doğru kayd.

Bir lazer ışını kılıca çarpıp kıvılcımlar saçtı. Havayı ozon kokusu sarmıştı.

Teknisyenler silahsızdı ve Luke ikisinin vurulup düştüğünü gördü. Diğerleri de saklanmak için kaçıştılar.

Koth Melan küçük bir silah çıkarıp ateşe karşılık verdi ve saldırganların liderini iki kaşının arasından vurdu. Saldırgan geriye doğru düştü. Ardından diğerleri paramparça olan kapıdan geçerek gelmeye devam etti.

Luke öne doğru sıçrayıp kılıcını yatay şekilde savurarak sıradaki adamı alaşağı etti.

Melan ateş etti. Ateşi Luke'un sol kulağını sıyırarak geçip üçüncü adamı da devirdi.

Luke ileriden en az bir düzine daha silahlı adamın geldiğini gördü. Belki de daha fazla. Hepsini tek tek sayacak zamanı olmamıştı.

Lazer ışınları Luke'u geçip bilgisayarlara ve teknisyenlere yağmaya devam etti.

“Çok kalabalıklar!” diye bağırdı Melan. “Bu taraftan!”

Luke kılıcıyla lazerleri yansıtip saldırganları geçici olarak püskürttü. Yana çekildi ve bunu fırsat bilen Melan sürekli koridora ateş ederek bir süreliğine orayı temizledi.

“Haydi!”

Luke döndü ve koştu. Burası erkekliğin kaçmayı gerektirdiği yerd. Kimdi bu adamlar? Siyah giyiyorlardı ama üzerlerinde herhangi bir işaret görememişti. Yeni bir İmparatorluk saldırı birliği mi? Paralı askerler mi?

Şimdi bunları boş ver. Kim olduklarını sonra düşünürsün. Parti bitti Luke. Gitme zamanı.

Luke, Melan'ın peşinden koştu.

Yirmi dakikalık konuşmanın ardından Leia uyku hapının işe yaramayacağını anlamıştı. Beş dakika da etkisini göstermesi gerekirdi ki en güçlü bünyelerde bu rakam en fazla sekize çıkardı.

Guri, en ufak bir uyku belirtisi göstermeden diplomatik manevralara devam etti.

Belki de Threepio bir hata yapmış ve hapi Guri'nin bardağına koymamıştı.

Bilgisayar hâlâ verileri işliyor ve Leia'ya sunuyordu. Karşısında oturan kişi soluk alıyor ve kalbi kan pompalıyordu fakat hem ciğerleri hem de kalbi olması gerektiğinden farklıydı. On yıllık derisinin altındaki kasları tarayıcının tespit etmediği bir dokudan oluşmuştu. Tarayıcı ve bilgisayara göre o bir insan değildi; ayrıca seksen altı bin yabancı türünden birine de mensup değildi; ne de bilinen türde bir droide benziyordu. Ayrıca her insanı etkileyebilecek uyku hapından da etkilenmemişti.

Burada neler oluyordu?

Bu ciddi bir sorundu, hem de Leia'nın hiç tahmin etmediği bir sorun.

Şimdi ne yapacaklardı?

Guri şöyle diyerek bu sorunu çözmeye ona yardım etti: “Pekala, Leia Organa, sanırım bu iş olması gerekenden uzun sürdü.”

“Afedersin?”

Guri, Leia'nın gözleri önünde boş bardağı kaldırdı ve seramik bardağı tek eliyle ezdi. Eli hafifçe

titremiş ama bardak tuzla buz olmuştu. Guri gülümsedi. “Eğer istersen aynısını kafana da yapabilirim. Muhakkak bir yerlerde bir silah saklamışsındır ama seni uyarıyorum. Senden çok daha hızlıyım ve silah çekmeye kalkarsan senden önce ben alırım o silahı.”

Leia cevap verdi. “Sanırım sana inanmam gerek. Ne istiyorsun?”

“Buradan birlikte çıkacağız. Koridorda bekleyen Wookiee’yi biz giderken burada kalmaya ikna et, yoksa ölür.”

“Nereye gidiyoruz?”

“Şimdilik bunu düşünme. Sadece söylediğimi yap ve bu sayede gideceğimiz yere canlı olarak git.”

“Sanmam,” dedi Leia. “Her kim ya da her ne olursan ol, lazer ışınından da hızlı olduğunu zannetmem. Lando? Dash?”

Yatak odasının kapısı açıldı. Lando ve Dash, Guri’ye doğrulttukları silahlarıyla içeri girdiler.

“Belki de yanlıyorsundur,” dedi Guri.

Koridorun kapısı da açıldı ve orada durmuş ve bowcaster’ını Guri’nin sırtına yöneltmiş Chewie’yi gördüler.

“Belki de,” dedi Leia. “Ama üç lazer ışınından kaçmak için gerçekten de çok hızlı olman gerekir.”

Guri haifçe başını çevirip Chewie’ye baktı. Tekrar gözlerini Leia’ya çevirdi. “Avantajlı konumdasın. Ne öneriyorsun?”

Güzel bir soruydu. Şimdi ne yapacaklardı?

Teknisyenlerden biri ayağa fırlayıp bilgisayarını kaptı ve çekerek bağlı olduğu tüm kabloları söktü. Hasarsız ekranlar bir anda karardı.

“Koş!” diye bağırdı Melan teknisyene. “Seni koruruz!”

Teknisyen odanın arkasına doğru koştu. Duvar yana doğru açıldı ve gizli bir acil çıkış kapısı ortaya çıktı. Bilgisayarı tutan teknisyen kapıdan dışarı çıktı.

Bu arada saldırganlara durmadan ateş eden Melan’ın silahının enerjisi tükenmişti. Silahı fırlatıp attı.

“Kaç!” diye bağırdı.

Luke tam harekete geçmişti ki Melan’ın vurulduğunu gördü.

Bothan yere yıkıldı.

Luke bir dizi üzerine çöktü.

“Kaç! Kaç!” dedi Melan. “Beni bırak. Git.”

Luke kara giysili adamların gelmeye devam ettiğini gördü. Yaralı arkadaşlarını geride bırakamazdı. Gelen adamlarla Melan’ın arasında durdu.

“Aptal! Kaç hemen.”

Luke, onlara yaklaşan ilk adamın elinden silahını vurup attı. Adamın onları neden vurmadığını anlamamıştı. Ama şimdi bunu düşünmenin sırası değildi.

“Luke,” dedi Melan. “Teşekkürler. Ben -”

Luke ona baktı. Melan’nın gözleri ve dudakları kapandı, son bir nefesin ardından kımıldamadan kaldı.

Ölmüştü.

Odaya doluşan adamların sayısı artıyordu. On, on beş kişi vardı ve hepsi silahlarını ona doğrultmuştu ama ateş etmiyorlardı. Neden?

“Işın kılıcını kapat,” dedi gür bir ses. “Kazanamazsın.”

Luke konuşana baktı. Kişi gölgede duruyordu ve ışığa çıkıncaya kadar kim olduğunu anlayamamıştı.

Sürünge yabancı yaklaşık onun boyundaydı, vücudu kara pullarla ve ağzı da sivri dişlerle kaplıydı. Etobur olduğu belliydi. Türü de herhalde Barabel’di ama emin değildi. Bu türden fazla gördüğü söylenemezdi. Barabeller ana vatanlarını pek terk etmezlerdi.

Luke, Güç’ü bile kullansa bir şansı olmadığını gördü. Işın kılıcını kapattı.

“Akıllıca,” dedi Barabel. “Halkım Jedi Şövalyeleri’ne büyük saygı duyar ve bunu yaptığım için üzgünüm ama ne yaparsın işimiz bu. Silahını alın.”

Birisi geldi ve ışın kılıcını Luke’un elinden aldı.

Luke tekrar Barabel’e baktı. “Ne istiyorsun?”

“Üzgünüm ama istediğim sensin, Skywalker.”

...

Chewie bir şeyler söyledi. Mutlu görünmüyordu.

“Chewie bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyor,” dedi Lando. “Ben de onunla aynı fikirdeyim.”

Leia dedi ki, “Bak, Han’a borçlu olduğunu ve beni korumak istediğini biliyorum ama bunu yapmak zorundayız.”

Dash duvara yaslandı, silahı sandalyede oturan ve elleri kelepçe ve çelik tellerle bağlanmış Guri’ye baktı. İşlerini şansa bırakmamışlardı. Dash dedi ki, “Bu şekilde İmparatorluk’un merkezine gideceksin, öyle mi?”

“Coruscant’ta bağlantıda olduğum kişiler var,” dedi Leia. “Dostumuzun geldiği yer de orası değil mi?” hiç kıılmıdamayan Guri’yi başıyla işaret etti. “Birisi hiç sevmediğim oyunlar oynuyor. Luke tehlikede; Black Sun’ın temsilcisi olduğunu söyleyen bu kişi onlarla tek bağlantımız.”

Lando dedi ki, “Biliyorsun birkaç yıldır insan taklidi droidler yapıldığı yönünde söylentiler vardı. Anlaşılan birisi sonunda başarmış ve onları ayırt edilemeyecek derecede insana benzer şekilde yapmayı becermiş. Bu on, yirmi yıl önceydi. Tarayıcının onun yaşıyla ilgili söylediğine uyuyor.” Guri’ye baktı.

Guri gülümsedi ama bir şey demedi.

“Droid olması neyi değiştirir?” dedi Dash. “Bunu bilmek ne işimize yarar?”

Leia başını iki yana salladı. “Pek bir işimize yaramaz,” dedi Leia. “Ama onu gönderen kişiye erişebilirsek belki de işe yarayabilir. Onlar için değerli olmalı.”

Chewie bir şeyler söyledi.

“Chewbacca eğer Coruscant’a giderseniz onun da geleceğini söylüyor.”

Leia Threepio’ya baktı.

“Bana kızmayın. Ben sadece dediklerini çevirdim.”

“Tamam, sen benle gel. Lando, sen ve Dash burada Luke’u bekleyin. Guri’yi de yanımıza alıyoruz. Her ne ya da kimse, bizim geçişimizi o sağlayacak.”

“Oraya nasıl gideceksin?” dedi Dash. “Yolcu gemisinde yer mi ayırtacaksın? Coruscant’a giden şeylerin kontrol edildiğini biliyorsun, değil mi?”

“İttifak’la temasa geçip bize küçük bir gemi göndermelerini isteyeceğim.”

“Hoşuma gitmedi,” dedi Lando.

“Neden onun gemisini almıyorsun?” diye sordu Dash. “Böylece zorluk çekmezsin.”

“Belki de paramparça oluruz. Bunun güvenilirmez olduğunu ilk seferinde hepimiz anlamıştık zaten. Birisi senin gemini çalabilir mi?”

Dash güldü. “Eğer çalarsa fazla uzağa gidemez.”

“Yine de hoşuma gitmedi,” dedi Lando.

“Sizden beğenmenizi istemiyorum, size yapmanızı söylüyorum.”

Bu cümle konuşmayı sona erdirdi.

Leia idareyi elinde tutuyor ve ne yaptığını biliyor gibi davranıyordu ama öyle değildi. Eğer Guri insan bir replica droid ise gönderen kişi için çok değerli olmalıydı. Belki de sahibi onu geri alabilmek için konuşmaya razı olurdu. Genel görüşe göre en iyi planlar en basit olanlardı ve eğer bu doğru ise şimdi ki planları mükemmeldi.

Ama genel görüş onun pek de tasvip ettiği ya da izlediği bir şey de değildi.

“Beni dinler misiniz?” dedi Guri.

Leia dönüp ona baktı. “Ne?”

“Daha kolay bir yol var.”

Leia önce ona sonra diğerlerine baktı. “Neden bahsediyorsun?”

“İmparatorluk Merkezi’ne gidip Black Sun’ın lideriyle görüşmek istemiyor musun?”

“Evet, ana fikir bu.”

“Ben zaten bunun için gönderildim. Bu yolculukta sana refakat etmek için.”

“Peki niye tehdit ettin?”

“Çünkü en hızlı ikna yoludur.”

“Ona güvenmiyorum, Leia,” dedi Lando.

“Ben de ama dinliyorum, devam et.”

“İmparatorluk Merkezi’nin etrafındaki güvenliği aşmaya çalışmak sizin için çok riskli olur. Ben bu riski büyük ölçüde azaltabilirim.”

“Alınma ama Lando haklı. Sana neden güvenelim?”

“Çünkü ben Prens Xizor için çalışıyorum.”

Lando ve Dash soluklarını tuttular.

Leia onlara baktı.

“Xizor, Black Sun’ın başıdır,” dedi Dash.

“Eğer isterseniz onunla konuşmanızı sağlayabilirim.”

Leia kaşlarını çattı. “Buradan mı?”

“Özel iletişim kodları bende.”

“Bu hiç hoşuma gitmedi,” dedi Lando. Silahını salladı.

Lando bu aralar zaten hiçbir şeyden hoşlanmıyordu.

Chewie kükreyip homurdandı.

Chewie’nin de hoşuna gitmemişti.

“Sen de dostların da İmparatorluk tarafından aranıyorsunuz. Gümrüğü geçip doğrudan Prens’e ulaşmanızı sağlayacak kimlikler hazırlayabilirim,” dedi Guri. “Böylece riskin büyük bölümü ortadan kalkar.”

Leia iç çekti. Guri onu yakalamaya çalışmış olmasına rağmen yine de mantıklı görünüyordu.

“Tamam, en azından efendinin söylemek zorunda olduğu şeyleri dinleyebiliriz.” Diğerlerinin itiraz etmesine fırsat vermeden bir el işaretiyle onları susturdu.

“Ayağa kalkabilir miyim?” diye sordu Guri.

“Evet.”

Guri zarif bir hareketle ayağa kalktı.

“Dash, ellerini çöz,” diye emretti Leia.

“Gerek yok,” dedi Guri, gülümseyerek. Kollarını açtı ve bileklerini bağlayan şeyler kağıt parçaları gibi dağıldı. Derin bir nefes alıp gerindi; omuzlarını tutan çelik kablolar gerindi, titredi ve sonunda koptu.

“Bu da ne be!” dedi Lando.

Guri, odanın iletişim cihazına gidip elini üzerine koydu. Kısa süre sonra kalın, erkeksi bir ses duyuldu. “Evet?”

“Guri, Majesteleri. Prenses Leia yanımda. Sizinle konuşmak istiyor.”

“Görüntüsü nerede?” diye sordu Lando.

“Efendim, güvenli bir kanaldan bile görüntüsünü göndermeyi tercih etmez,” dedi Guri ve Leia’ya baktı. “Saygılar, Prens Xizor,” dedi Leia.

“Prenses Leia. Sonunda sizinle konuşabilmek ne hoş.”

En azından sesi saygı uyandırıcıydı.

“Droidiniz beni görmek istediğinizi söyledi.”

“Kesinlikle. İşinize yarayacağını düşündüğüm bir bilgi var elimde.”

“Ne hakkında...?”

“Luke Skywalker’a suikast girişimi. Arkadaşınız olduğunu sanıyorum.”

Leia hayretini gizlemek için büyük çaba harcadı. Xizor neler döndüğünü biliyordu.

“Evet, dostumdur,” dedi Leia. “Söyleyin bana, Luke Skywalker’a yönelik suikast girişimini nereden biliyorsunuz?”

“Bu hattan olmaz,” dedi. “Bu konuyu yüz yüze görüşmek zorundayız. Eğer Guri’nin size refakat etmesine izin verirseniz, buraya vardığınızda her şeyi size açıklayım.”

Leia etrafına baktı. Bunu hiç beklemiyordu. Şimdi ne yapacaktı?

Luke'un götürüldüğü yer, tahminine göre, yakalandığı yerden yüz kilometre kadar uzaktı ve burada bir hücreye hapsedilmişti. Buradaki teknoloji Bothanların evindekiyle kıyas edilemezdi. Sert bir malzemenin yapılmış duvarlar gri ve düzdü. Kapı durasteel kaplamaydı ve göz hizasındaki pencerelerde çapraz ve karşılıklı konmuş küçük parmak kalınlığındaki metal çubuklarla kapatılmıştı. İki metreden uzun olan gardiyan elinde tüfeğiyle yüzü kapı girişine dönük olarak koridorda duruyordu. Odada yere sabitlenmiş ve üzerinde ince bir battaniye olan bir yatak vardı. Tepesindeki soluk ışık odayı belli belirsiz gölgelerle doldurmuştu. Odanın bir köşesinde ortasında yumruk büyüklüğünde bir delik olan küçük bir çukur vardı. Ne için kullanacağına hiç şüphesi yoktu.

Odada bunlar ve kendisi haricinde başka hiçbir şey yoktu.

Daha kötüsü de olabilirdi. Ya sıçanlar olsaydı.

Luke yatağa oturdu. Telsizini ve ışın kılıcını almışlardı ama henüz onu hırpalamaya ya da işkence etmeye başlamamışlardı. En azından şimdilik.

Kimdi bunlar? Ne istiyorlardı?

Bu sorulara cevap verir gibi hücrenin kapısından gelen klik sesini duydu ve kapı içeri doğru açıldı. Barabel içeri girdi. Luke onu pek iyi göremiyordu –ama o olduğundan emindi– sanki oraya ait olduğunu göstermek istermiş gibi gölgenin en koyu olduğu yerde durmuştu. Neyse, önemi yoktu. Ne dediğini gayet rahat duyabilirdi.

“Sanırım neler döndüğünü bana söylemeyeceksin?”

Barabel, Luke'un omuz silkme olarak anladığı bir hareket yaptı. “Söylemem için bir sebep yok. Kaba olmak gereksiz. Bu konuyla ilgili yapabileceğin bir şey yok.”

Güzel bir düşünce olmalıydı.

“Ben Skathul. Benim yanımda olanlar gibi ben de kelle avcısıyım. Luke Skywalker'ı sağ olarak teslim edip hiç soru sormayan kişilere büyük bir ödül vaat edildi. Biz de durumun zorluğunun farkına varıp grup halinde hareket etmeye karar verdik. Ödülün bir bölümünü almak hiç alamamaktan iyidir. Sen ve Bothanlar bazılarımızı öldürerek bize düşecek olan payı daha da arttırdınız. Ödül aynı ama bölüşecek olanlar azaldı.”

Luke cevap vermeden o konuşmasına devam etti: “İlginç olan Luke Skywalker için ikinci bir ödül konması ki bu ödülü koyan kişi de seni ölü istiyor.”

“Senin şansına ikinci ödül ilki kadar yüksek değil o nedenle de biz ödülümüzü alana kadar seni hayatta tutmaya karar verdik.”

“Üçüncü bir seçenek var,” dedi Luke. “Sizlere beni serbest bırakmanız karşılığında her iki ödülün de daha fazlasını ödemeyi teklif etsem?”

Skahtul güldü, sesi odada yankılandı. “Tabii ki, ben ve dostlarım bu tür tekliflere açığız.”

Bir şansı vardı. Leia’dan borç alıp daha sonra ödeyebilirdi. “Ne kadar paradan bahsediyoruz?”

Skahtul bir rakam söyledi.

“Vay be! Bu kadar parayla bir şehrin yarısını satın alırsın.”

“Hepimizin emekliye ayrılıp ömür boyu rahat yaşamasına yetecek kadar büyük bir miktar,” dedi kelle avcısı. “Cebinde bu kadar kredi vardı da biz seni ararken gözden mi kaçırdık?”

“Keşke.” Leia’nın bu kadar parası olsa bile tüm ömrü boyunca çalışsa da, hatta general bile olsa, bu parayı ödeyemezdi. Kimsenin farkına varmadığı bir platin dağına denk gelirse o başka. Bu da pek muhtemel görünmüyordu.

Skahtul güldü. “Espri yeteneğini kaybetmemen ilginç.” Sesi aniden ciddileşti. “Ama unutma. Kaçmaya kalkarsan en sert cevabı alırsın. Jedi Şövalyeleri’nin ne kadar zorlu olduklarını biliriz. Canlın ölünden birkaç bin kredi daha fazla ama hiç alamamaktansa küçük ödülü almak daha iyidir. Bilmem anlatabildim mi?”

“Evet, anladım.”

“Güzel. Bildiğin gibi kişisel bir mesele değil. Hatta bazılarımız İmparatorluk’a karşı kazandığın başarılarla hayranlık ve sana sempati duyuyor ama iş iş. Sorun çıkarmazsan iyi muamele görürsün. Buradan çıkamazsın ama yiyeceğin verilecek ve rahatsız edilmeyeceksin. Ta ki ödülü koyan kişiden paramızı alana kadar.”

“Bana ödülü koyan kişinin kim olduğunu söyleyebilir misin?”

“Dert etme yakında göreceksin.”

Son sözünü söyleyen Skahtul kapıdan çıktı ve kapıyı ardından kapattı.

Luke ardından baktı. Düştüğü hali düşündü. Bir grup kelle avcısı tarafından yakalanmış ve en yüksek fiyatı verene satılacaktı. İyi giden tek şey ise onu ölü isteyen kişinin –acaba kimdi?- diri isteyen kadar cömert olmamasıydı. Söz konusu parayı düşününce ikincinin kim olduğunu bir türlü tahmin edemiyordu.

Eğer anlatılanlar doğruysa Darth Vader bu kadar krediyi camdan atar ve dönüp arkalarından bile bakmazdı. Yine duydukları doğruysa Vader’ın tüm serveti metal paraya çevrilip ondan bir dağ yapılırsa ömür boyu kazsan dibine erişemezmişsin.

Leia’nın tabii ki o kadar parası yoktu. Hatta belki de tüm İttifak’ın servetini toplasalar yine de yetmezdi.

Acilen başka bir çıkış yolu düşünmeliydi. Eğer silahsız olarak Vader’la karşı karşıya kalırsa sağ çıkma umudunun fazla olmayacağı aklına geldi.

Güzel fikir, Luke. Başka bir şey düşün.

Ne?

Kadına benzeyen droid gemisini Avaro'nun kumarhanesinden iki yüz kilometre uzakta yağmur ormanlarının ortasında bir açıklığa bırakmıştı. Yolculuk landspeeder'la fazla sürmemişti ve sadece üç yolcu vardı: Guri, Chewie ve Leia.

Geminin yanına vardıklarında mor ve gri renkli fırtına bulutları gökyüzünü kaplıyordu. Yaklaşan yıldırımların kısa süreli parlaklıklarını her yeri titreten gök gürültüleri takip ediyordu. Hava nemliydi ve sağanak bir yağış başlamak üzereydi.

Leia ve Chewie gemiye baktı. Zarif ve neredeyse feminen bir gemiydi, altında belli belirsiz bir sekiz işareti vardı. Baş ve ortasına lazer topları yerleştirilmişti ve arkada da dörtlü güçlü görünümlü motorları vardı.

“Benim gemim, Stinger,” dedi Guri.

“Çok güzel.”

“Adını efendim koydu,” dedi. “Uygun bir isim.”

“Fırtına patlamadan gemiye binsek iyi olacak,” dedi Leia.

Üçü gemiye yöneldi, Dash ve Lando arkada bırakılmaktan hoşlanmamıştı ama Leia olabildiğince az kişinin hayatını riske atmak istemişti. Chewie yeterliydi. Eğer her şey Guri ve gizemli Xizor'un dediği gibi giderse sorun olmayacaktı – gezegenin etrafındaki ve gümrükteki güvenliğin de sorunsuz aşıldığı varsayılırsa. Başaramazlarsa zaten hepsini birden riske atmanın anlamı olmayacaktı.

Yani zaten karşı karşıya oldukları risklerden başka. Yağmur başladı ve koşarak gemiye bindiler.

En azından birkaç gün geçmişti ve Luke zaman kavramını yitirmişti çünkü hücrede soluk bir ışıktan başka ışık yoktu ve pencere de bulunmuyordu.

Yaklaşan ayak seslerini duyduğunda yerden birkaç santim yukarıda durma yeteneği için pratik yapıyordu. Pratiğine ara verdi. Bunu yapmayı başarabildiğini bilmelerini istemiyordu. Hücresinde kamera yoktu ve gardiyan da genelde koridorun karşısında duruyordu.

Kapının kilidi açıldı ve Skahtul içeri girdi.

“Alıcım parayı ödedi mi?”

“Pek sayılmaz.”

Luke ayağa kalktı ve kendinden daha kısa olan Barabel'e baktı. “Bu da ne demek?”

“Şu demek, iş arkadaşlarımla yaptığım bir görüşmenin ardından senin zannettiğimizden çok daha

değerli olduğuna karar verdik.”

“Daha değerli mi? Yok daha neler.”

“Seni isteyen iki grup var. İki grubu birbirine karşı kullanıp fiyatı yükseltmeyi düşünüyoruz.”

Luke hayretle gözlerini açtı. “Bir köle gibi beni açık arttırmada mı satacaksınız?”

“Onun gibi bir şey.”

“Kim bunlar?”

Skahtul omuz silker gibi bir şey yaptı. “İşin aslı biz de bilmiyoruz. Onlarla temasımız fazlasıyla dolambaçlı. Tanıdığının tanıdığının tanıdığı gibi bir şey.”

Luke söyleyecek bir şey bulamadı.

“Tabii ki bu işi son derece dikkatle yapmalıyız. Bu kadar parası olanlar o oranda da güçlü olurlar. Yanlış bir adım ölüm demektir.”

“Yani onlardan daha çok para isteyeceksiniz. Ya beni ölü isteyen kişi daha çok para verirse?”

“Daha önce de dediğim gibi bu kişisel bir şey değil sadece iş.”

Luke Barabel’e baktı. “Kişisel alırsam kusuruma bakma.” Sesi de bir anda kuruyan boğazı gibi kupkuruydu.

Odasında Xizor gülümsedi. Guri yanında Prenses’le ona gelmek için yola çıkmıştı. Şahane.

Koltuğunda arkasına yaslanıp parmaklarını kavuşturdu. Bazen amacına öyle çabuk ulaşıyordu ki neredeyse hayal kırıklığına uğruyordu. Henüz lider olmadığı eski günlerdeki gibi arada bir biraz zorlukla karşılaşmak hoş olurdu. O zamanlar gayret etmek zorunda kalırdı.

Neyse kolay kazanmak kaybetmekten iyiydi.

İmparator, odanın kalanından bir metre yüksekte olan, en sevdiği tahtına oturmuştu ve Vader içeri girip bir dizi üzerine çöktü.

“Efendim.”

“Kalk, Lord Vader.”

Vader kalktı. İmparator’un istediği her neyse kolay ve çabuk bir şey olmasını diledi. Luke’un bulunduğu yönünde ajanlarından kendisine bilgi ulaşmıştı. Onu yakalayanlar daha fazla para koparmaya çalışan bir kelle avcısı grubuydu. Vader’ın ajanları kim olduklarını biliyor ama nerede saklandıklarını bilmiyorlardı. Anlaşılan Luke’u isteyen bir müşteri daha vardı. Vader adamlarına ne isterlerse ödemelerini söylemişti; karanlık tarafla kıyaslandığında paranın hiçbir değeri yoktu ve bu

genci de o tarafa çekme konusunda kesinlikle kararlıydı. Luke'un yakalandığı yer olarak kendisine bildirilen Kothlis'e gidip onu bizzat almayı isterdi ama bu aralar İmparatorluk Merkezi'nden ayrılmak hiç de yerinde olmazdı. Burada kalıp Xizor'a göz kulak olması gerekirdi. O sinsî planlarıyla İmparator'u da etkilemeye başlamıştı ve yanlarından ayrılmak büyük bir hata olabilirdi.

“Kothlis'e gideceksin,” dedi İmparator. “Genç Skywalker'ı alıp getireceksin.”

Bir kez daha Vader yüzünde maske olduğuna memnun olmuştu. Bunu duymayı hiç beklemiyordu. İmparator nasıl öğrenmişti? Vader'ın organizasyonunda bir hain mi vardı? İmparator'un bu bilgiye erişmesine imkan yoktu. Sadece Vader'ın en güvendiği birkaç ajanı bunu biliyordu.

Yoksa Luke için para ödeyen diğer alıcı İmparator muydu?

Hayır. Bu mantıksızdı. İmparator bu görevi Vader'a vermişti; o nedenle kendisine karşı açık arttırmaya girmesi anlamsızdı.

“Ajanlarımı zaten bu iş için göndermişim,” dedi Vader.

“Ajanlara güvenilmez. Skywalker'ın Güç'teki kudreti her geçen gün artıyor. Unutma! Bizi yok edecek gücü içinde taşıyor. Onu yakalayabilecek tek kişi sensin.”

“Emredersiniz, Efendim.” O bir şeye karar vermişse onunla tartışmak imkansızdı.

Prens Xizor'un bu işte parmağı olduğuna şüphe yoktu. Bu konuyu şimdi gündeme getirmek anlamsızdı, çünkü İmparator açıkça Kara Prens'in kendi meselesi olduğunu belirtmişti. Vader'ın da Xizor'la ilgili kendi planları olduğunu göstermesi akıllıca olmazdı.

“Bir neden daha var. Senin de bildiğin gibi Prens Xizor'un Death Star'ın planlarının gizlice Asiler'in eline geçmesini sağlama planı uygulamaya kondu.”

“Evet, Efendim. Plan benim itirazıma karşın uygulanmıştı.”

“İtirazınız dikkate alındı, Lord Vader. Bildiğiniz gibi planların taşındığı yük gemisi Bothawui'den Kothlis'e kaçırıldı. Sizce de bu tesadüf mü?”

Luke'un ve Xizor'un çarpık planının meyvesinin aynı gezegende olması tesadüf olabilir miydi?

Çok zor.

“Planları geri almaya çalışıyormuş gibi görünmeliyiz,” diye devam etti İmparator, “böylece Asiler planların gerçek olduğuna ve bizim de onları kaybetmekten ne kadar rahatsız olduğumuza ikna olacaklar. Bu nedenle seyahatiniz iki amaca hizmet edecek. Luke'u alır ve aynı zamanda o bölgedeki bazı yerlere zarar verirsiniz ki Asiler hırsızlıktan dolayı fazlasıyla öfkelenmişimizi düşünürler.”

Bir umut da olsa denedi: “Amirallerimizden herhangi biri gidip onlara gücümüzü gösterebilir. Burada takip etmem gereken önemli işlerim var.”

“Benim emirlerimden de mi önemli, Lord Vader?”

Umudun bittiği yerd. “Asla, Efendim.”

“Ben de öyle düşünmüştüm. Skywalker ya bize katılır ya da ölür. Asiler’in sonu yakın. Eğer saldırıyı bizzat sen komuta edersen Asiler bu planlara büyük önem verdiğimizizi düşünecek.”

“Emredersiniz, Efendim.”

Vader odadan ayrıldı ve bir kez daha öfkeden kudurmak üzereydi. Xizor koyu bir bulut gibiydi: kara ve yapış yapış. Bir kez daha İmparator’u kullanarak rakibini devre dışı bırakmayı başarmıştı. Vader’ın Kothlis’e gitmesinin ardından bu adı sürüngen kim bilir İmparator’u kandırmak için daha ne yalanlar uyduracaktı?

Vader bunun olabildiğince hızlı bir seyahat olmasını sağlamalıydı.

Çağrı gezegenin etrafını kuşatmış olan İmparatorluk destroyerleri ve firkateynlerinden geldi.

“Giriş kodu,” dedi bir ses.

Stinger’daki Guri bir rakam söyledi.

Biraz zaman geçti. “Geçebilirsiniz. İniş kılavuzunu takip edin ve otopilota alın.”

Guri gemiyi çok etkileyici bir şekilde idare ediyordu. Parmakları kontrollerin üzerinde hızla dans etti.

Leia ve Chewie birbirlerine baktılar.

“Gümrükte kaçak mal var mı diye kontrol edilecek,” dedi Guri, Leia’nın zihnini okurmuş gibi. “Black Sun’ın burada adamları var. Ama senin bizim korumamız altında olduğunu belli etmememiz gerek. Kılık değiştirmenin zamanı geldi.”

Chewie bir şeyler söyledi. Pek mutlu görünmüyordu.

“Gelmek isteyen sendin,” dedi Leia.

Hoşuna gitmemişti ama çıktı ve odaya gitti.

Gemi otopilota geçince Guri de kalkıp bir dolaba gitti. Dolaptan kıyafet ve tam kapalı bir başlık çıkardı ve Leia’ya attı. “Al. Giy şunları.”

Giysiler kokuyordu. Leia kıyafetleri kokladı.

Guri dedi ki, “Boushh’a, Ubese kelle avcısına, aittiler. Boushh ticarete gayet iyiydi. Black Sun adına pek çok iş anlaşması yapmıştı. Kısa süre önce... emekli oldu.”

“Ne tesadüf ben de Ubese’den bahsetmişim,” dedi Leia.

“Biliyoruz. Kıyafet tesadüfen seçilmedi.”

Leia kıyafetlere baktı. “Boushh’a ne oldu? Emekli mi oldu?”

“Beklenmedik şekilde. Önceden fiyatı belirlenmiş bir teslim işinde biraz daha fazla kazanabilmek için Black Sun’a kazık atmaya kalkıştı. Bu hiç de... akıllıca değildi.”

Son cümlelerin vurgusu Leia’nın tüylerini diken diken etmişti. Elbiseleri giymek için ayağa kalktı. İçinde Boushh’un bu kokulu kıyafetlere bir daha ihtiyaç duymayacağı yönünde bir his vardı.

Chewie geri döndüğünde Leia gülmemek için kendini zor tuttu. Kürkü kahverengi ve gri iken şimdi üzerinde siyah bölgeler vardı. Gözlerinin etrafında rakunu andıran bir maske vardı ve kafasındaki tüyler kısa kesilmişti. Guri Leia’ya dönüp dedi ki, “Snoova’ya, ünlü Wookiee kelle avcısına, merhaba de.”

Chewie keyifsizdi ve söylediği her şeyden bunu anlamak mümkündü.

“Sızlanmayı kes,” dedi Leia. “Üzerindeki silinir. Tüylerin de tekrar uzar. Bir iki haftada normale dönersin.”

Leia miğferi takıp içindeki mikrofonu kontrol etti. Konuştuğu zaman sesi elektronik olarak değiştirilmişti. Yetecek kadar Ubesece biliyordu ve başka bir Ubese’e rastlamadığı müddetçe endişelenecek bir şey yoktu. Kendi sesi kulaklarını tırmalamıştı ve sanki bambaşka bir canlıdan geliyordu.

Chewie homurdanırken Guri de başını salladı. “Her şey hazır. Birazdan ineriz.”

Leia başını sallayıp miğferini çıkardı. Guri’nin ne yaptığını bildiğini umuyordu.

Zayıf bir adam Luke'a günde iki kez yiyecek ve içecek getiriyordu. Yiyecekler ne iyi ne de kötüydü. Kahvaltı ya da akşam yemeği geldiğinde hep aynı şey tekrar ediyordu: Zayıf adam tepsiyi kapıya getirir. Gardiyan kapıyı açar ve silahını Luke doğrultarak yatağa yaslanmasını ister; zayıf adam tepsiyi yere bırakır, ardından da gardiyanla birlikte gider.

Bu sefer Luke, zayıf adama saati sordu.

“Neden soruyorsun ki?” dedi zayıf adam.

“Niye, neden sorduğumu soruyorsun?” diye cevap verdi Luke.

Zayıf adam homurdandı ama saati de söyledi ve çıktı.

Luke'un tahmin ettiği gibi bu akşam yemeği idi.

Saati sormasının nedeni ortadaydı. Kaçmayı planlıyordu ve kaçarken karanlıktan faydalanacaktı. Binadan çıktığında onu görememeleri iyi olurdu çünkü geceyi kamuflaj olarak kullanacaktı.

Luke yemeğini yedi. İçecek tatlı, kahverengi ve köpüklüydü; yemek lezzetsizdi –soypro pırzolası, bir tür turuncu sebze ve yeşil ve kıtır kıtır bir şey- ama aç karna kaçmanın da bir alemi yoktu. X-kanadına varıp da havalandığında kim bilir ne kadar süre bir daha yemek yeme fırsatı bulamayacaktı.

Tabii X-kanadına varabilirse.

Ağzı yeşil şeyle doluyken sıırıttı. Anlaşılan bu sadece işin kolay kısmıydı.

Guri, Leia'ya birlikte görülmelerinin akıllıca olmayacağını söylemişti.

“Gümrüğü geçtikten sonra benimle bu koordinatlarda buluş.”

Leia ve Chewie onayladı.

Gümrükte bazı gergin anlar yaşandı.

Bir muhafız Leia'nın Boushh olduğunu gösteren holokart kimliğini inceledi ve kartla masaya vurdu.

“Ziyaret nedenin?”

“İş,” dedi Leia Ubesece. Sesi kaskından cızırdayarak çıkıyordu.

“Silah taşıma ruhsatın var, ama İmparatorluk Merkezi'nde silah kullanmaya kalkanları hoş karşılamayız.”

Leia cevap vermedi.

“Sanırım bu miğferi çıkarmamız gerekecek,” dedi. “Sadece holograma uyduğundan emin olmak için.” Kartla tekrar masaya vurdu ve karta baktı. “Dikkatli olmak zorundayız.”

Leia dedi ki, “Kaskımdaki filtreler olmadan nefes almak ciğerlerime zarar verir.”

“Bir atmosfer odası ayarlayabilirim,” diye söze başlamıştı ki durdu.

Chewie muhafızla Leia’nın yanına gelip bir şeyler homurdandı.

Leia her kılık değiştirdiklerinde onu nasıl kullanacağını artık anlamıştı. Chewie gerçekten vazgeçilmezdi.

“Derdin ne?” diye sordu muhafız.

Chewie öfkeyle bir şeyler homurdandı.

“Görüşmenize geç kalmanız benim umrumda değil,” dedi muhafız. Fakat sırada bekleyenlerin oluşturduğu kuyruk gittikçe uzamaya başlamıştı ve muhafız aniden Leia’nın kimliğini ona geri verdi.

“Devam et, kelle avcısı. Sırada bekleyenler var.”

Chewie ve Leia hemen oradan uzaklaştılar.

“Tamam, hadi gidip şimdi benim adamımı görelim. Underground’un bu bölümü nispeten güvenlidir,” dedi Leia, “ama yine de dikkati elden bırakmamamız yerinde olur.”

Chewie başını salladı ve bowcaster’ını kontrol etti. Bir şeyler söyledi.

“Eğer neden doğrudan Guri’yi görmeye gitmediğimizi soruyorsan önce buradaki imkanlarımızın ne olduğunu görmek istiyorum.”

Executor’ın güvertesinde Vader yaklaşmakta olan Luke’la karşılaşmasını düşünüyordu. Son karşılaşmalarından bu yana gencin kendisine söylediği şeyleri düşünmeye zamanı olmuştu. Vader’ın gerçek babası olduğunu bilmesi gerekiyordu. Vader hâlâ Anakin Skywalker’ken olmuştu bu ama yine de gerçeği değiştirmiyordu.

Ona dönecekti. Onun öfkesinin gücünü hissettiğini biliyordu, çünkü Luke’daki karanlık tarafın yükselişini hissetmişti. Öfkesini bir kez serbest bırakmıştı ve bir kez daha yapabiliyordu. Her seferinde de daha kolay olacaktı. Karanlık taraf gittikçe genişleyen ve derinleşen bir yoldu. Yakında Luke’un kendisini karanlık tarafa teslim etmek için bir şey yapmasına bile gerek kalmayacaktı.

İmparator haklıydı. Luke çok güçlüydü. Saf, yönsüz, eğitimsiz fakat muazzam. Potansiyeli Vader’dan da İmparator’dan da fazlaydı.

Fakat hâlâ potansiyelden ibaretti ve odaklanmış enerji değildi. Tekrar karşılaştıklarında Vader hâlâ daha üstün, daha yetenekli olacaktı. Genci yenebilir ve onu karanlık tarafa çekebilirdi. Ondan sonra baba oğul birlikte hareket edeceklerdi.

Bu olduktan sonra galakside onları durdurabilecek hiçbir güç yoktu. Onlara karşı çıkmaya kimse cesaret edemezdi. Herkes önlerinde eğilecek dünyalar onların adını duyduğunda titreyecekti.

Maskesinin ardında Vader gülümsedi.

Luke kendisine öğretildiği gibi birkaç derin nefes aldı ve zihnini düşüncelerden arındırmayı denedi. Ben –Obi-Wan- fazla çaba harcamadan bir stormtrooper'ın zihnini kontrol edebilmişti. Luke için bu pek kolay değildi. Birkaç kez başarmıştı ama gerekli Güç'ü toplayabilmesi için çok iyi konsantre olması gerekiyordu. İşe yarar mı yaramaz mı diye endişelenmeyi ya da tam ortasında başarısız olursa neler olabileceğini düşünmeyi bıraktı. Zihninde başka düşünce olmaması gerekiyordu, işin zor kısmı da buydu çünkü işe yaramazsa ölmüş sayılırdı ve bunu düşünmeden edemiyordu.

Hayır. Sil bu düşünceleri aklından. Güç'ün senle olduğunu unutma. Başarabilirsin.

Diğer bir nefes daha aldı ve yarısını bıraktı ve Güç'ün kendisini koridorda bekleyen gardiyanın zihnine bağlamasına izin verdi.

Bu çok garip bir histi. Aynı anda iki yerde birden bulunuyormuş gibi değil de zihninin bir bölümüne ulaşamıyormuş gibi hissediyordu. Belli belirsiz bir histi.

Luke gardiyanın ayaklarının acıdığını ve içecek dolabına gitmek istediğini fark etti. Elde silah orada bekleyip sürekli kapıya bakmaktan yorulmuştu.

“Kapıyı aç.”

“Ne? Sen de kimsin?”

“Kapıyı açmalısın.”

“Kapıyı... açmalıyım.”

“Silahını bırakıp kapıyı açmalısın.”

“Silahımı bırakmalı ve kapıyı açmalıyım.”

Artık elimde. Luke sırtıttı. İşte bu hataydı.

“Ne?”

Elinden kaçtı. Konsantre ol, Luke!

“Kapıyı aç.”

Luke kazanç ya da kayıp düşüncelerini zihninden uzaklaştırdı. Aklındaki tek şey gardiyanı.

“Kapıyı aç.”

“Evet. Kapıyı... aç.”

Gardiyan anahtar kartla kapıyı açtı. Kilit açıldı.

Luke’un duyduğu en güzel seslerden biriydi. Fazla üzerinde durmadı.

“Çok yorgunsun. Gelip yatağa uzanmalısın ve uyumalısın.”

“Yatak. Uyumak...”

Gardiyan hücreye girdi ve Luke’un yanından geçti. Luke anahtar kartı gardiyanın elinden aldı. Koridora baktı. Ortalıkta kimseler yoktu. Hücreden çıkıp kapıyı usulca kapattı, anahtarı yere bırakıp tüfeği aldı. Arkasına baktı. Gardiyan mışıl mışıl uyuyordu.

Şimdi. İşler yoluna girmeye başlamıştı. Koridorda yürümeye başladı. Kendine fazlasıyla güveniyordu. Gardiyanı ele geçirmek karnavalda ip üzerinde yürümeyi denediği zamanki kadar zor olmamıştı. Karşılaşacağı diğerlerini de tüfekte ya da Güç’le etkisiz hale getirmeliydi. En yakın çıkışa gitmeli ve derhal buradan uzaklaşmalıydı. Şansı yaver giderse kaçtığını ancak saatler sonra fark ederlerdi.

Ama önce ışını kılıcımı bulabilir miyim, diye düşündü. Onu yapmaya çok zaman harcamıştı ve kaçması bu kadar kolay olduğuna göre herhalde kılıcını bulması da fazla zor olmazdı. Güç onunlaydı. Başarabilirdi.

Bundan emindi.

Leia ve Chewie karanlık ve dolambaçlı bir koridordan geçerek Southern Underground’un merkezine doğru ilerlerdiler, Leia başını iki yana salladı. Rodia’daki kumarhane kompleksinden sonra Mos Eisley gözüne güzel görünmüştü. Ama görülen oydu ki bir yer ne kadar kötü olursa olsun, ondan daha kötü bir yer de mutlaka vardı.

Southern Underground’la kıyaslandığında kumarhane kompleksi yeryüzü cenneti gibiydi.

Her yer paçavralar giymiş ve sürekli bir şeyler isteyen dilencilerle doluydu. Onları yer altında yaşamaya iten her neyse gerçekten korkunç bir şey olmalıydı. Chewie ve Leia yer altı tünellerinden oluşan labirentte ilerlemeye devam ettikçe her türden yasa dışı teklifle karşılaştılar. Koridorlarda yaşayanlar onlara ne isterlerse satmayı teklif ediyorlardı ve tekliflerden bazıları Leia’nın midasını bulandırmıştı.

Evet, her zaman bu tür insanlar olmuştu ama İmparatorluk’un idareyi ele almasının ardından bu kişilerin sayılarında büyük bir artış yaşanmıştı. Cumhuriyet döneminde küçük bir leke olan sorun İmparatorluk zamanında pislikten koca bir göle dönüşmüştü.

Chewie gülümseyerek onlara yaklaşan yarı çıplak bir kadına kükredi. Kadın hemen geri kaçtı.

Yürüdükleri koridor iyi aydınlatılmamıştı, duvarlar farklı dillerdeki yazılarla ve resimlerle doluydu ve sanki terliyormuş gibi her yanı nemle kaplıydı.

Yüzeyinin tamamı binalarla kaplı bir gezegenin güçlü temelleri olmalıydı. Kimi yerlerde tüneller ve suni mağaralar kilometrelerce derine iniyor ve inmeye de devam ediyordu. Buralar güneş ışığının asla uğramadığı, duvar ve tavanların on santimetre kalınlığında mavi-gri küfle kaplı olduğu ve ağır ve boğucu havanın sürekli leş gibi koktuğu yerlerdi.

Kara cübbeli ve kukuletalı birisi karanlıktan çıktı ve yeşil dört parmaklı eli sadaka istemek için uzandı.

Chewie bir şeyler söyledi ve cübbeli uzaklaştı, banyo yüzü görmemiş yaratığın kokusu da etraftaki korkunç kokuya katıldı.

Chewie burnunu tıkadı.

Koku, Leia, Han, Luke ve Chewie'nin ilk buluşmalarında girmek zorunda kaldıkları çöp konteynerinden bile korkunçtu.

Neyse ki Leia'nın başındaki kelle avcısı başlığı kötü kokunun büyük bölümünü engelliyordu. Olan Chewie'ye olmuştu. Leia gittikleri yerde hava ve ozon jeneratörleri için iyi filtreler bulabileceğini umut etti.

İleride bir ışık titredi ve sönmeden önce koridoru son bir kez aydınlattı.

Arkalarında bir yerlerde birisi çığlık attı. Çığlık yarısında bir hırıltıyla kesildi.

Leia elini silahının üzerine koydu.

“Hiperuzaydan çıkmamıza ne kadar kaldı,” diye sordu Vader.

“Birkaç saat lordum,” dedi subay.

“Odamda olacağım. Sisteme vardığımızda haber verin.”

“Emredersiniz, Lordum.”

Yakında orada olacağım, oğlum.

Işın kılıcını masadan alan Luke işlerin nasıl bu kadar yolunda gittiğine hayret etti. Küçük depo boştu; ortalıkta kimse olmadığı gibi telsizini de bulmuştu. Artoo'yu arayabilir, X-kanadı hazırlayıp Luke'a yer bulma sinyali göndermesini isteyebilirdi. Bir kez gemisine bindi mi bu serseriler bir daha asla onu yakalayamazlardı.

Luke tüfeği masanın üzerine bırakıp telsizine uzandı.

“Kim var orada? Kimıldarsan vururum!”

Hadi be-

Southern Underground'un derinliklerinde koridorun sonu büyük yarı küre şeklinde bir alana çıkıyordu. Bir şehir meydanı kadar büyük bir yerdi, çatısı yüksekti ve aydınlıktı, civarda birkaç dükkan görmek mümkündü. Burası bayılıcı kokunun hafiflediği yerdi. İnsanlar ve yabancılar ortalıkta dolaşüyor ve düzenin sembolü olduklarını göstermek için bir tür üniforma giymiş olan muhafızlar ellerinde silahlarla bekliyordular. Herhangi medeni bir gezegendeki küçük bir şehrin pazar yerinden farkı yoktu.

Dükkanlar arasında bir fırın, bir silah dükkanı, bir ayakkabıcı, bir giysi mağazası ve elektronik eşya dükkanı ilk göze çarpanlardı. Diğer taraftan bir restoran, bir bar ve bitki dükkanı da gören Leia rahatlamıştı. Burası en son geldiğinden beri oldukça değişmişti ama gidecekleri yer hâlâ aynıydı.

“İşte,” dedi Chewie'ye.

Bitki dükkanının içerisinden gelen koku zaten güzelken hele böyle bir yerde insana eşsiz geliyordu. Dükkanın içerisi her türden ve renkten çiçeklerle tabandan tavana kadar kaplıydı. Sarı funguslar güneş ışığına ihtiyaç duymadan oksijen üretebilirdi ve bu nedenle yer altı için çok uygundular. Buranın oksijeni dışarıya nispeten o kadar fazlaydı ki Leia neredeyse havayı içine çekmekten sarhoş olmuştu.

Tavan dört metre yüksekliğindeydi, çünkü buranın eski sahibi Spero adlı bir Ho'din'di. Ho'dinler genelde en az üç metre uzunluğunda olurdu, kırmızı ve eflatun renkli pulları olan yılanların dolu olduğu bir yuvayı andıran saçlarını da sayarsak.

Leia etrafına bakındı ve uzun, cılız ve saçları tavana değen bir yabancı gördü. Yaşlı Spero hâlâ yaşıyordu ve bu da iyiye işaretti.

“Merhaba,” dedi Spero. “Nasıl yardımcı olabilirim?”

“Buraya bir borcu tahsil etmeye geldik, Usta Bahçıvan,” dedi Leia.

Pek çok Ho'din ekolojik çalışmalarıyla bilindiği için “Usta Bahçıvan” onlar için çok önemli bir ünvanı. Spero bu ünvanı sarı fungus türünü yaratarak kazanmış ve bu tür tüm galakside kullanılmıştı.

“Kimseye borcum olduğunu hatırlamıyorum,” dedi yaşlı Ho'din. “Hele yabancılara hiç.” Şaşırılmıştı.

“Leia Organa'ya da mı?”

Şimdi gülümsemişti. “Ah evet. Prenses. Ona kendimin ve tüm ailemin hayatını borçluyum.”

“Bize yardım etmeni istiyor.”

“Peki sizi gönderenin Prenses Leia olduğunu nereden bileyim?”

“Yoksa borcunu nasıl bilebilirdik?”

Başını salladı. “Mantıklı. Benden ne istiyorsunuz?”

“Black Sun hakkında bilgi istiyoruz. Başı kim ve onunla nasıl temasa geçeriz?”

Spero iç çekti. “Ben de çay yapıyordum. Siz de ister misiniz?”

“Belki başka zaman.”

“Öyleyse konuya girelim. Black Sun’ın lideri Xizor adında bir Falleen’dir. Bazen ‘Kara Prens’ bazen de ‘Yeraltı Lordu’ olarak da bilinir. Ayrıca XTS’nin de –Xizot Transportation Systems-sahibidir ve son derece zengindir. Coruscant’tan nadiren ayrılır ve sarayı İmparator ve Dart Vader’inkiyle boy ölçüşecek seviyededir.” Spero tavanı işaret etti. “Dışarıdan görüleni bu ama kolu daha derinlere de uzanır.”

Leia ve Chewie birbirlerine baktılar. Bunlar Guri’nin söyledikleriyle aynıydı. Bilmesi gereken de buydu. Leia başını salladı ve çıkmak için döndü. “Teşekkürler, Usta Bahçıvan,” dedi.

“Rica ederim, Prenseler.”

Leia geri dönüp yaşlı yabancıya baktı. “Pardon?”

“Ho’dinler göz ve kulaklarıyla sınırlı değildir, Prenseler.” Dükkanın parlak ışıkları altında kafasındaki kalın saçlar titreyip dalgalandı. “Bizler dostlarımızı asla unutmayız.”

Leia başını eğdi. “Öyleyse borcunu ödediğini varsayabilirsin.”

Ho’din de başını eğdi. “Saçmalık. Benim torunlarımın torunları bile sana olan borcumu ödeyemez. Ama küçük de olsa faydam olduğu için mutluyum. Dikkatli olun, Prenseler. Black Sun hafife alınacak düşman değildir.”

“Olurum. Tekrar teşekkürler, Usta Spero.”

Dışarıda açık alanda Leia, Chewi’ye başıyla işaret etti. “Anlaşılan Guri’nin hikayesinin büyük bölümü doğru. En iyisi gidip hemen onunla buluşalım.”

Chewie kükredi ve Leia onun aynı fikirde olup olmadığından emin olamamıştı.

Luke hâlâ ışın kılıcını sağ elinde gevşekçe tutuyordu. Silahı sıkıca kavrayıp düğmesine basarken arkasından gelen sesin sahibini görmek için döndü.

“Bir arkadaşına bakmıştım da,” dedi Luke. Denemeye değermi.

Karşısındaki yabancı bir Nikto’ydu ve Luke’un yorumu bir an için de olsa onu şaşırtmıştı. Ardından Luke’u tanımasıyla gözleri birden büyüdü. Hemen silahını çekti.

Luke ışın kılıcını açtı. Kılıcın ışığı loş odayı aydınlattı.

Nikto ateş etti. Kendini Güç’e teslim eden Luke kılıcıyla lazeri karşıladı ve geri yansıyan lazer Nikto’yu ayağından vurdu. Silahını düşüren Nikto acıyla bağırıp zıplamaya başladı.

“Oy, oy, oy ,oy!”

Eğer tehlike içerisinde olmasaydı bunu izlemek eğlenceli bile olabilirdi. Gizlice ortalıkta dolaşmak buraya kadardı.

Luke yaralıya doğru koşup bir omuz atarak onu yere yıktı.

Swoop sürücüleri gibi Nikto’nun da küfür etme konusundaki yeteneği nişancılığından iyiydi.

Koridordaki kapılar bir bir açılırken ve yeni uyanmış olan kelle avcıları da koridora dolmaya başladı.

An bu andı.

Kılıcını savurarak özgürlüğe giden yolu açmaya başladı.

Leia ve Chewie, Guri’yle buluşacakları yere geldiler. Burası yüzeydeki herkese açık bir parktı, plasticrete ve durasteel’le çevrili yeşillikle dolu bir alan.

“Beklediğimden uzun sürdü,” dedi Guri, onları gördüğü zaman.

Guri kendisine baktığında Leia onun kendisinden hiç de hoşlanmadığını hissetti.

“Beni takip edin,” dedi Guri.

Lazer ışınları Luke’a yağmaya devam etti –

Güç onun tahmin ettiğinden çok daha hızlı hareket etmesine imkan vererek ışın kılıcıyla çevresinde kendisini lazer ışınlarından koruyacak bir ağ örmesine izin verdi. Lazerler yere, duvarlara, kelle avcılarına ve tavana yansıyor. Burası artık nerede durursa dursun herkes için tehlikeli bir hal almıştı.

Kendi hızına ve yeteneğine ne kadar hayran kalsa da bunu uzun süre devam ettiremeyeceğini biliyordu. Eğer tek bir atışı ıskalarsa sonu gelirdi. Buradan çıkmazsa eninde sonunda onun hakkından geleceklerdi.

Koridorda ileri doğru koşmaya başladı, diğerleri de yansıyan lazerlerden korunmak için geri çekildiler.

Hepsi birden bağıyordu:

“Salak herif, dikkat et!”

“Orada, vurun şunu!”

“Dikkat et, dikkat et!”

“Vuruldu!”

Çıkışa ne kadar kaldığını bilmiyordu. Eğer yakın değilse başaramayacağını düşünmeye başlamıştı.

Fakat Luke kendisini Güç’e bırakıp bir yandan savunup bir yandan da karşısına çıkan her şeyi doğrayarak yoluna devam etti. Fazla seçeneği yoktu; farklı şeyler hakkında düşünmeden edemiyordu.

İleride soldaki duvar aniden patladı.

Tüten enkazlar ortalığa dağıldı. Kelle avcılarının bazıları bu patlamayla birlikte ortadan kalkarken diğerleri de kaçtı. Luke’un boğazı koridora dolan dumandan yanmaya başladı.

Ortalık karışmıştı.

“Ne-?”

“Luke?”

Bu sesi tanıyordu.

“Lando? Bu tarafa!”

Luke bir kez daha ateş edildiğini gördü ama bu sefer kendisine değildi. Kelle avcısının teki yere yığıldı.

“Toparlanın!” diye bağırdı birisi. “Saldırıya uğradık.”

Kimse neler olduğunu bilmiyordu.

Luke, Lando’nun duman içerisinden geldiğini gördü, Lando ateş ederek sersemlemiş birkaç kelle avcısının daha işini bitirdi.

“Bizim karşımızda kim durabilir?” dedi Lando. Sırıttı. “Yardım lazım mı?”

“Yardım mı? Gitmek istediğimi kim söyledi? Daha yeni ısınmaya başladım.” Luke atılıp bir tüfeğin daha namlusunu kesti. Sahibi kıvılcımlar saçan silahı attı ve kaçtı.

“Anlaşılan öyle. Bu taraftan.”

Lando ateş ederek önden devam etti. Luke da lazerleri kesmeye devam ederek arkasından koştu.

Yıkılan duvardan geçip geceye karıştılar.

Kelle avcılarının şaşkınlığının geçmesi uzun sürmezdi. Ne kadar çabuk uzaklaşırlarsa o kadar iyi olurdu.

“Ödünç aldığım landspeeder’ı az ileriye bıraktım,” dedi Lando. Durdu ve arkalarındaki binaya ateş etti. “Bir yolculuğa ne dersin?”

Yıkık duvarın ardından gelen bir çığlık Lando’nun lazerinin yerini bulduğunun işaretiydi.

“Falcon beş dakika uzaktaki bir parkta. Gemiye Threepio’ya emanet ettim.”

“Threepio? Leia ve Chewie nerede?”

“Uzun hikaye. Gemiye bir varalım, sonra anlatırım.”

“Beni burada nasıl buldun?”

“Dash bana gezegenden bahsetti. Buraya geldim ve Bothanların evine yapılan baskını duydum. Bana iyilik borcu olan birkaç kişiyi tanıyordum; bu zibidilerin nerede yuvalandığını onlar bana söyledi.”

Lando çöktü. Bir lazer vızıldayarak üzerinden geçti. “Soru cevap oyununu bırakıp yolumuza devam etsek nasıl olur?”

“İyi fikir.”

Kaçtılar.

Kelle avcıları peşleri sıra ateş ederek gelmeye devam etti.

Xizor altı yüz yaşındaki ateşdikenini ağacının alt dallarını süzdü.

Bu küçük ağaç bir... iş anlaşmazlığının ardından Black Sun’la arasını düzeltmeye çalışan eski bir rakibinin hediyesiydi. Yarım metreden daha kısa olan bu küçük ağaç, yüz metre uzunluğunda olan ve sadece Abbaji’deki Irugian yağmur ormanındaki tek bir koruda yetişen ateşdikenini ağacının bire bir kopyasıydı. Ağaç on nesildir bu rakibin ailesine aitti ve böyle şeylerin değerini bilen kişiler için çok değerliydi. Fakat servetini kaybedip iflas etse bile Xizor bu ağacı on milyon krediden aşağı satmazdı.

Bu fiyatı hatta daha fazlasını ödeyecek kişiler de vardı. Bu tür küçük ağaçlar onlara tarih adına pek çok şey öğretiyordu.

Küçük mekanik makasını büyük bir titizlikle kullanmaya devam etti. Bir dalı makasının ağzına ortaladı... ve... kesti.

Ah. Mükemmel. Bu tek kesik bu yıl yapılması gereken yegane budamaydı. Gelecek yıl belki de diğer daldaki eğri bir çıkıntıyı budaması gerekecekti. Ama önünde daha bir yıl vardı. Makası dikkatlice geri çekti. Ateşdikenine saygı gösterdi. Çok güzeldi. Eski sahibinin hatalarını telafi edecek kadar güzeldi. Sahibi karar verme konusunda başarısız olabilirdi, ama bu ağaca sahip olması zevkli ve akıllı bir adam olduğunu gösteriyordu. Eğer hafifletici nedenler varsa hatalar affedilebilirdi. Xizor nihayetinde bir canavar değildi, medeni biriydi.

Prenses Leia'nın onun gerçek kişiliğini keşfetmesine izin verecekti. Tıpkı hakkındaki daha kişisel şeyleri de öğrenmesine izin vereceği gibi...

“İyi olduğunuzu görmek çok güzel, Efendi Luke.”

“Seni görmek de güzel, Threepio.”

Lando onları geçip Falcon'un kokpitine yerleşti.

“Kıvılda, Luke,” dedi Lando. “Sadece kelle avcıları değil derdimiz. Bu tarafa doğru gelen bir İmparatorluk konvoyu var. Hiperuzaydan çıkıp sisteme girdiler.”

Luke aceleyle koltuğuna koşup oturdu ve kemerini bağladı.

“Bak sen. Tanımadığımız birileri mi gelenler?” uçuş öncesi düğmelerine bastı.

“İsimlerini okuyacak kadar yaklaşmadım ama sancak gemisi bir yıldız destroyeri.”

“Victory sınıfı mı?”

“Daha da büyük.”

“İmperial sınıfı mı?”

“Tekrar dene.”

Luke gözlerini kocaman açarak Lando'ya baktı. “Hadi be.”

“Aynen. Süper sınıfı.”

“Yoksa Executor mı?”

“Dediğim gibi fazla yaklaşmadım. Ama o sınıf gemilerden kaç tane var ki zaten? Bu bebekleri keyiflerinden göndermezler etrafa.”

Luke uzay boşluğuna baktı. Darth Vader mıydı? Burada ne işi vardı?

“Neyse Şu uęuŐ kontrollerini aradan ęıkaralım,” dedi Lando. “Burada durmamıza gerek kalmadı artık.”

“Bence de. Dur. Artoo X-kanadımda.”

“Biliyorum. Onu gördüm, yerini biliyorum. zerine gidip ęekici ıŐınla gemiyi ęekip bizimkine bağlayacağız.” Lando kontrol panelini işaret etti. “Buradan son hız kağmamız gerek. O canavarın içindeki Darth Vader olmasa da yine de bulaŐmamak lazım.”

Luke başını salladı ve telsizi açtı. “Nereye gidiyoruz?”

“Tatooine’e dönüyoruz. Leia oraya gitmemizi istedi.”

“O nerede?”

“Bunu daha sonra konuŐalım, tamam mı?” Lando kontrollere dokundu ve geminin motorlarının canlandığını duydu.

“Yerine otursan iyi olacak, Goldie,” diye bağırdı Lando. “Yola ıkıyoruz!”

Ellerinde silahları, kımıldayacak her canlıyı kızartmaya hazır yüz stormtrooper binayı kuşattı.

Darth Vader karanlıkta durmuş, binanın duvarındaki patlamayla açılmış deliğe bakıyordu. Gece böcekleri vızıldıyor ve hava yanık izolasyon kokuyordu. Luke'un orada olmadığını anlamak için içeri girmesine gerek yoktu; eğer elli kilometre yakınında bir yerlerde olsa onu mutlaka hissederdi.

Bu kelle avcılarını onu önce yakalamış, sonra da ellerinden kaçırmışlardı.

Vader son derece keyifsizdi.

Stormtrooper'ların komutanı yanı başında gergin halde emirlerini bekliyordu. Vader'ın emrinin gelmesi uzun sürmedi. "Hayatta kalanlardan en yüksek rütbeliyi getirin bana."

"Derhal, Lordum." Komutanın bir el işaretiyle bir tim binaya daldı. Çatışma başladı. Zaman akıp geçti.

İki asker bir adamı sürükleyerek dışarı çıktı. Vader'ın olduğu yere kadar getirip bıraktılar. Esir sendelese de ayakta durmayı başardı.

"Kim olduğumu biliyor musun?"

"E-evet, Lord Vader."

"Güzel. Luke Skywalker nerede?"

"Ka-kaçtı."

Vader'ın yumruğunu sıkmasıyla adam kendi boğazına yapıştı. "Kaçtığını biliyorum, sersem."

Nefes alamayan adamın gözleri büyüdü. Vader bir iki saniye daha bekleyip yumruğunu açtı.

Adam havayı öksürerek ciğerlerine çekti. "Ben-ben uyuyordum, Lordum. Silah sesini duyunca uyandım. Odamdam çıktığımda Skywalker'ı koridorda gördüm. İnanılır gibi değildi. Bir düzine adam ona ateş ettiğimiz halde ışın kılıcını savurarak tüm ateşimizi kesmeyi başardı!"

Öfkesine rağmen Vader memnun olmuştu. Gencin yeteneği ve gücü artmıştı. "Devam et."

"Diğerleri de bize katıldı. Eninde sonunda onu yakalayacaktık, ama diğeri duvarı patlatarak geldi. Saldırıya uğradık. Kaç kişi olduklarını bilemem. On beş ya da yirmi. Çok kalabalıktılar. Çatışma sona erdiğinde Luke Skywalker çoktan gitmişti."

Vader başını kaldırıp uzaya baktı. Muhtemelen çoktan gezegenden gitmişti. Mekiğiyle Executor'a geri dönecekti. Belki de onu yakalamak için hâlâ fırsatı vardı.

Tekrar kelle avcısına baktı. "Anladığım kadarıyla Luke Skywalker'ı isteyen biri daha var. Kim?"

“Ben-ben bilmiyorum, Lord Vader-”

Vader elini kaldırıp yine yumruk haline getirmeye başladı.

“Durun! Lütfen! Bilmiyorum. Biz aracılarla görüştük.”

Kelle avcısına baktı. Hâlâ bir şeyler biliyordu.

“Sence kim?” dedi Vader.

“Kulağımıza gelen bazı şeyler var ama doğru mu bilmiyorum.”

“Söyle.”

“Biz Black Sun olduğunu duyduk.”

Vader adama baktı. Tabii ki.

“Bu diğer müşteri de Skywalker’ı sağ olarak mı istiyordu?”

“Hayır, Lordum. Ölü olarak istemişti.”

Aniden döndü. Adamı unutmuştu. Tabii ki. En başından beri bundan şüphelenmişti. Şimdi tüm parçalar yerine oturmuştu. Xizor elinden gelen her şekilde Vader’ı devre dışı bırakmaya çalışıyordu. Onu İmparator’un önünde küçük düşürdüktan sonra oğlunu da öldürerek onu iyice köşeye sıkıştırmak istiyordu.

“Mekiğe dönüyoruz,” dedi komutana.

“Ya bunlar?” diye sordu ve binayı ve adamı işaret ederek.

“Bırakın. Değersizler.” Vader çoktan dönüp gitmişti bile.

Falcon yörüngede kaçmaya hazır bekliyordu. Artoo güven içinde gemiye alınmış, X-kanat da geminin dış gövdesine bağlanmıştı. Luke X-kanadı gemiye gelişigüzel bağlamanın riskli olacağını biliyordu ve toplarının atış hattını kesmeyeceğini umut etmekten başka seçeneği de yoktu.

“Artoo, seni bir daha göremeyeceğimi sanmıştım,” dedi Threepio.

Artoo, Threepio’ya mırıldandı.

“Evet, seninle çok maceraya atıldık. Bu işleri biraz olsun sevdiğimi söyleyemem. Güzel ve sakin bir gezegende tatile çıkamaz mıyız? Sıcak ve yağ havuzu olan bir yer.”

Luke gülümsedi. Artoo ve Threepio her zaman neşe kaynağıydı.

Lando yörüngeden ayrılıp gezegenler arası uzaya yöneldi.

“Hiperuzaya atlamamıza daha ne kadar var, Efendi Lando?”

“Birkaç dakika,” diye cevap verdi. “Şansımız da fazlasıyla yaver gidiyor. Peşimizde İmparatorluk gemisi de yok nasıl olduysa.”

Luke başını salladı. Lando’nun hiperiticileri çalıştırmasını beklerken sordu, “Dash nasıl? O yük gemisine saldırdıktan sonra pek kendini toparlayamamıştı.”

“Pek iyi değil, yıkıldı. Başarısız olabildiğine hâlâ inanamıyor. Eninde sonunda olacaktı ama herhalde buna hiç alışık değil.”

“Savaşta böyle şeyler hep olur,” dedi Luke. “Hayal kırıklığına uğrarsın.” Dash konusunda olduğu gibi. Çok kötü.

“Öyle, zaten o bilgisayarın içinde de ne vardı ki?”

Luke omuz silkti. “Bilmiyorum. Bothanlar tam öğrenecekken kelle avcılarını saldırdı.”

“Kelle avcılarını bilgisayarı aldı mı?”

“Sanmam. Orada olduğunu bile bilmiyorlardır. Onlar benim peşimdeydi. Son gördüğümde bilgisayar Bothan teknisyenlerden birindeydi. Herhalde onunla birlikte kaçtı.”

“Eğer öyleyse Bothanlar onu İttifak’a teslim ederler,” dedi Lando. “Oldukça güvenilirlerdir. Zaten olup olmadıklarını yakında anlarız.”

“Öyle.”

“Hiperuzaya atlamak için hazır olun.”

Lando düğmeye bastı.

Hiçbir şey olmadı.

Luke dönüp ona baktı.

“Olamaz,” dedi Threepio. “Bir sorun var gibi görünüyor.”

“Han’ın modifikasyonları yüzünden olmalı,” dedi Lando. “Adamlarım bu şeyi Bepin’de elden geçirmişti. Benim hatam değil.”

“Anladık. Ne yapacağız?”

“İmparatorluk donanmasına çatmadan evvel bir an önce bir yer bulup saklanalım ve tamir edelim.”

“Bu muhteşem bir fikir,” dedi Threepio.

Artoo da bipleyerek onayladı.

Leia ve Chewie, Guri'nin liderliğinde yeniden Underground'a girdi. Gittikçe daralan dolambaçlı koridorlarda saatlerce yürüdüler. Sonunda büyük ve kilitli bir kapının önüne geldiler ve Guri kapıyı açtı. Kapıyı arkalarından kilitledi ve küçük bir tren istasyonuna benzeyen yere doğru yürüdüler.

Orada bir adam bekliyordu. Kısa, güdük ve keldi, sanki yüksek yerçekimli bir gezegende yük taşımak için üretilmişti. Gri bir kıyafet giyiyordu ve belinin sol tarafında bir tabancası vardı. Gülümsedi ve siyah kroma benzeyen dişlerini gözler önüne serdi.

Guri dedi ki, "Onu takip edin."

"Nereye gidiyorsun?"

"Sizi ilgilendirmez. Sadece söyleneni yaparsanız sonunda Prens Xizor'la görüşürsünüz."

Döndü ve tek laf etmeden çekip gitti. Kel adam gelip Leia'nın tam önünde durdu. "Bu taraftan," dedi.

Kel önde olduğu halde dışarıda park etmiş küçük araca doğru yürüdüler. Üçü araca güçlükle yerleşmişti. Neyse ki aracın üstü açılabilirdi ve bu sayede Chewie başını eğmeden oturabilmişti. Dükkanların bulunduğu yere giden yolun yarısındaki bir tünele daldılar. Kel adam araçtaki bir düğmeye bastı ve koridoru kapatan ağır metal kapı yukarı doğru açıldı. Tünelin içi temiz ve aydınlıktı, küften kokudan eser yoktu.

Uzun süre yol aldılar; muhtemelen on-on iki kilometre gitmişlerdi. Sonunda tünel büyük alana çıktı, alanın ortasında manyetik bir rayın üzerinde duran bir mermi tren vardı.

Her nereye gideceklerse çok uzak bir yer olduğu kesindi; manyetik trenler büyük mesafeleri kısa sürede katedebilirdi, saatte üç-dört yüz kilometre, özellikle de böyle bir tünelde. Kısa bir mesafe için böyle bir araca binmeye değmezdi.

Chewie ve Leia, kel adamın peşi sıra trene bindiler.

Oturup kemerleri bağladıklarında kel adam dedi ki, "Gidelim."

Mermi tren bulunduğu yerden ayrılıp karanlık tünele daldı. Kısa sürede hızını arttırdı. Tünelere her yüz metreye bir sarı servis lambası konulmuştu ve kısa sürede trenin hızı yüzünden bu ışıklar onlara kesintisiz bir çizgi gibi görünmeye başladı.

Gittikleri yer gezegenin diğer ucunda bile olsa bu hızla varmaları uzun sürmeyecekti.

Leia, Chewie'ye baktı ve keşke yüz ifadesini okuyabilsem, diye düşündü. Sakin görünüyordu. Onun hissettiğinden daha sakın.

Umarım doğru şeyi yapıyorumdur, dedi kendi kendine, gerçi bunu düşünmek için artık çok geçti ya neyse.

"Sorun ne?" dedi Luke.

Aşağıdan gelen Lando'nun cevabı fazlasıyla rahatsız ediciydi. "Sorun Han ve Chewie'nin bütün gemiyi sıfırlayıp, kablolarının yerini değiştirerek mahvetmesi! Kablolardan oluşan bir yığın içerisinde elektronik devreye benzer bir şey arıyorum! Hiçbir şey şemadakine uymuyor."

"Yani, tamir edebilir misin?"

"Uğraşıyorum! Şu bağlantı telini bana uzat."

Luke, V işareti yapan iki parmağı andıran teli aldı. Lando'ya onu verebilmek için yüzükoyun yere uzandı. Lando büyük bir "sevgiyle" defalarca Han'ın kulaklarını çınlattı.

İçinde buldukları tehlikeye rağmen Luke gülümsedi.

"Artoo'ya söyle de bir gelip baksın. Belki de bu mavi kablonun nereye bağlanacağına dair bir fikri vardır."

Bunu duyan Artoo hemen ilerleyip servis koridoruna daldı. Bir süre ötüp mırıldandı.

"Ahhhh!" diye bağırdı Lando.

"Buna dokunmasan iyi olacak."

"Şimdi mi söylüyorsun? Ya bu sarı kablo."

Artoo ıslık çaldı.

Bu gidişle burada bir süre daha kalırız, diye düşündü Luke.

Gezegenin yörüngesinde küçük bir aydan geriye kalanı ya da büyük bir asteroit bulmuşlar ve Falcon'u büyük kayalar arasına kondurup hızlarını da eşitlemişlerdi. Gerekli olmayan her şeyi kapatılmış olan gemi uzaktan bakıldığında kaya parçasından farksızdı. Burada onları tutacak seviyede yerçekimi olmadığından bunu dikkate alarak hareket etmeleri gerekirdi. Süper sınıfı bir yıldız destroyeri bile yüksek hızda bu büyüklükte bir kayayla çarpışmak istemezdi; oluşturacağı kinetik enerji yıkıcı olurdu.

En azından Luke ve Lando öyle umuyordu.

"Bana şu penseyi ver," dedi Lando.

Luke cevap verdi. "Yardıma gelmemi ister misin? Bu işlerden iyi anlarım."

"Bu gemi bir zamanlar benimdi," dedi Lando. "Han'ın ona yaptıklarını bir şekilde düzeltmem gerek. Bu adamın kendisinden utanması lazım."

"Onu karbonitten çıkardığımız zaman bunu kendisine iletirim," dedi Luke.

"Ben de. Yüksek sesle ve defalarca."

...

Mermi tren yavaşladı. Parıldayan sarı ışıkların arası açılmaya başladı. Tren büyük bir alana gelip durdu, hükümet balo salonu kadar büyük bir yerdi. Üzerinde durduğu platformda altı muhafız vardı, her biri gri zırh giymişti ve ellerinde tüfekleri vardı. Kel adam dışarı çıktı ve parlak kara dişleriyle gülümsedi. “Bu taraftan,” dedi.

İki muhafız diğerlerinden ayrılıp Leia ve Chewie’nin peşi sıra gelmeye başladı. “Başlığımı çıkar,” dedi kel adam. “Ona artık ihtiyacın yok.”

Kel adam onları banka kasası kadar kalın bir kapıya götürdü. Elini okuyucunun üzerine koydu ve kapı açıldı. Yüksek, kemerli ve bir düzine adamın yan yana yürüyebileceği kadar geniş bir koridora girdiler. Kapı arkalarından kapandı. Burası çok soğuktu, ağızlarından buhar çıkmasına yol açacak kadar.

Az ileride bir kapı daha vardı ve onun önünde de altı muhafız duruyordu. Arkalarındaki kapı kadar olmasa da yine de kalın bir kapıydı ve bundan da geçerek yine muhafızların olduğu başka bir yere geldiler.

Burası her kiminse anlaşılın ziyaretçiden pek hoşlanmıyordu.

Dört asansörün olduğu bir yere geldiler. Kel adam panele bir şifre girdi ve asansörün kapısı açıldı. İki muhafızı geride bırakarak üçü asansöre girdiler.

Asansör çıkarken Leia dedi ki, “Bize güvenmeye mi başladın?” başıyla geride bıraktıkları muhafızları işaret etti.

Kel adam gülümsedi. Asansör durdu. İki muhafız da onları orada bekliyordu.

Anlaşılın kel adam henüz onlara güvenmeye başlamamıştı.

Asansörün vardığı yerden farklı yönlere koridorlar gidiyordu ve kel adam onları bu labirentin içindikilerden birine yöneltti. Leia tüm dönüşleri ve kavşakları aklında tutmaya çalıştı ama yolun yarısına geldiklerinde ışıklar söndü. “Yürümeye devam edin,” dedi kel adam. “Döneceğiniz zamanı size söylerim.”

Beş dakika karanlıkta yürüdüler. Kel adam belli aralıklarla onları yönlendirdi. “Sola dön.” “Sağa dön.” “Sola kırk beş derece dönüp beş adım git, sonra sağa dön.”

Işıklar tekrar yandığında Leia tümüyle yön duygusunu yitirmişti.

Bunların arkasında her kim varsa istemediği kişilerin onu ulaşmasından haz etmediği belliydi.

Sonunda kel adam onları bir koridora getirdi. Koridorun sonunda iki yüksek ve işlemeli ahşap kapı vardı ve girişinde iki muhafız duruyordu. Bunlar zırh ya da tüfek taşımıyordu, sadece bellerinde tabancaları vardı. Ellerini nasıl kullanacağını biliyormuş gibi görünen iri adamlardı. Yaklaşırlarken içlerinden biri kapı koluna uzanıp kapıyı açtı.

“Burası,” dedi kel adam ve dönüp çekip gitti.

Leia, Chewie’ye baktı. Kalbi çarpıyor, midesi bulanıyordu. Derin bir nefes alıp yarısını verdi.

Chewie arkasında olduğu halde odaya girdi.

Uzun boylu bir adam –aslında egzotik görünümlü bir yabancı– masadan kalkıp onlara gülümsedi.

“Ah,” dedi, “Prenses Leia Organa ve Chewbacca. Hoş geldiniz. Ben Xizor.”

Bu ses otelde telsizden duyduğu sesle aynıydı.

Leia’nın kalbi daha da hızlı çarpmaya başladı. Sanki beyni birden buharlaşmış gibi bir sersemlik hissetmişti. İşte galaksinin en büyük suç örgütünün liderinin karşısındaydı. Olay zaten garipti ama bunu daha da garip yapan adamın çok ama çok çekici olmasıydı.

“Nasıl gidiyor?” dedi Luke.

“Hiç sorma,” dedi Lando.

“Gidip bakayım, mutfakta atıştıracak bir şeyler var mı? Sen de ister misin?”

“Ne demezsin, akü asidiyle böcek zehiri hiç fena olmaz.”

Luke başını iki yana salladı, ayağa kalktı ve mutfağa gitti.

Sanki soğuk bir ele değmiş gibi bir anda durdu.

“Efendi Luke? İyi misiniz?”

Luke Threepio’yu dikkate almadı. Güç’te bir düzensizlik vardı, mükemmelliğin içinde kara bir leke. Bir şekilde tanıdık geliyordu...

Ne?

Luke döndü ve Lando’nun yanına koştu.

“Tamiri hemen bitirsen iyi olur, Lando.”

“Ne oldu ki?”

“Anlaşılan ziyaretçilerimiz geliyor.”

Lando kenardan kafasını uzattı.

“Ne? Burada bizi birinin bulması imkansız.”

“Sen öyle zannet.”

“Eyvah, sakın aklından geçeni söyleme.”

“Neymiş?”

“Sakın içimde kötü bir his var deme.”

Luke ona baktı.

Lando tekrar çalışmaya döndü. “Tamam, elimden geleni yapıyorum.”

Luke sensörleri kontrol etmek için kokpite döndü. Eğer zannettiği kişi geliyorsa bir kaya yığınının içinde saklanmanın onlara pek yararı olmayacaktı. Bazı şeylerden kaçabilirdin ama saklanamazdın.

Xizor'un keyfine diyecek yoktu. Kürklü korumasıyla birlikte hemen karşısında oturmuş olan genç kadın beklediğinden çok daha hoştu. Şu ana kadar hep önemsiz meselelerden konuşmuşlardı. Xizor İttifak'ın yüksek rütbeli bir temsilcisini ağırlıyormuş gibi davranmıştı; Leia da bu suçludan öğrenmiyormuş gibi davranmıştı. Aslında onun ne hissettiği Xizor'un umrunda değildi, önemli olan burada avucunun içinde olmasıydı.

Şimdi asıl mesele ona kur yaparken hangi yolu seçecek olmasıydı.

Zaten feromonlarının bir bölümünü çoktan havaya salmıştı. Derisinin renginin değişmesini engellemek için kendini ne kadar zorlasa da belli bir seviyeden sonra o da çaresiz kalıyordu. Wookiee fark etmese de Leia bu kimyasallardan etkilenmişti. Xizor ona çekici geliyordu; kadınlarla olan tecrübesi sayesinde Xizor da bunun farkındaydı. Zaten yakışıklıydı ve buna feromonlar da eklenince insansı dişilerin ona karşı koyabilmek için gerçekten güçlü bir iradeye sahip olmaları gerekiyordu.

Genç bir adam olarak Leia'nın hissettiklerini anlayabiliyordu. Falleen kadınların da kendi tarzları vardı ve onlardan biri size ilgi duyduğunda anlaması gayet kolay olurdu. Tıpkı bir çiçeğin polenlerini yayması gibi Falleen feromonları da yakınlarındaki kişiler üzerinde etkisini göstermekte gecikmezdi.

Eğer Leia bir şeyler hissediyorsa bile bunu göstermemek için elinden geleni yapıyordu. Hakkını vermeliydi; hissettiği şeyler istediği şeyler değildi. Fakat yanaklarındaki kızarma, nefes alışverişindeki artış ve güçlü arzusu onun binlerce defa şahit olduğu bir şeydi. Xizor hem bu işaretleri okumayı hem de onları en iyi şekilde lehine kullanmayı çok iyi bilen biriydi.

“Yolculuğunuz sizi yormuş olmalı,” dedi Xizor. “Daha ciddi konuları konuşmaya başlamadan evvel yorgunluğunuzu atın ve giysilerinizi değiştirin.”

“Aslında yanımda kıyafet getirmedi.”

Xizor yüzünde bir gülümsemeyle eliyle işaret etti. “Bu tür şeyler kolayca halledilir. Howzmin size odalarınızı göstereyim. Kimi zaman misafirlerimi burada ağırlarım ve gerçek bir ev sahibinin konuklarının tüm ihtiyaçlarını karşılaması gerekir. Odanızdaki kıyafetlerin arasından kendi zevkinize uygun bir şeyler bulabileceğinizden eminim. İlgilenmem gereken birkaç önemli işim var. Sizler keyfinize bakın birkaç saat sonra tekrar görüşeceğiz.”

Leia önce korumasına sonra ona baktı.

Xizor en seksi gülümsemelerinden birini gönderdi.

Leia ne yapacağını bilememişti. “Evet. Doğru. Biraz yorgunuz.”

Xizor masanın altında bacağını hareket ettirdi ve harekete duyarlı bir sensör Howzmin'e yerleştirilmiş implantı tetikledi. Kapı açıldı ve kel uşak içeri girdi.

“Prenses Leia ve Chewbacca'ya odalarımı göster.”

“Derhal, Prens Xizor.”

Onlar odadan çıktıktan sonra Xizor kazanmış olduğu zaferin keyfiyle koltuğuna yayıldı. Tekrar buluşmadan önce meditasyon ve egzersiz yaparak hormonal özünü en üst seviyeye çıkaracaktı. Heyecanlanmış bir Falleen'in tüm feromonunu salgılamasına karşı koyabilecek dişi çok azdı. Kadının ne kadar sadık olduğunun ya da daha önce kimlerle birlikte olduğunun bir önemi yoktu. Falleen feromonları en güçlü baharattan bile daha güçlüydü. Leia'nın zihni ona karşı koyabilir ama bedeni direnemezdi. Bunun panzehiri yoktu.

Xizor gülümsedi. Yegane panzehiri Leia'ya sunmayı çok isterdi. Gerçekten de bu çok hoşuna giderdi...

Leia şaşırmişti. Howzmin onu ve Chewbacca'yı odalarına doğru götürürken sakinleşebilmek için birkaç derin nefes aldı. Neler oluyordu böyle? Hiç hesapta yokken hissettiği duygusal çekim de nereden çıkmıştı? Tamam, Xizor yakışıklı ve egzotik bir adamdı ama daha önce hiçbir yakışıklı onu böylesine etkilememişti. Hissettikleri ve yapmak istedikleri hiç de onun tarzı olmayan şeylerdi. Ayrıca o Han'a aşıktı. Bu çekici bir adam –Fallen– görür görmez kenara atabileceği bir şey değildi. Bu hiç doğru değildi.

Ama hissettiklerini de inkar edemezdi. Yabancı bir şekilde ilgisini çekmişti. Sinir sistemine inmiş bir darbe gibiydi; onun nefesini kesmişti.

Neyse, fark etmez. İç çekti. Normale dönecek ve asıl amacını unutmayacaktı. Buraya Luke'a yardım etmek için gelmişti. Bunu hallettikten sonra da Han'ı kurtarmaya gideceklerdi. Bu gizemli Xizor'a karşı ne hissetmiş olursa olsun, bunları unutacak ve bir daha da hatırlamayacaktı.

Bir yanı zihninin bir köşesinde oturmuş izliyor, dinliyor, gerçek hariç her şeyi inkar ediyordu: Gerçekten mi? Onun için hissettikleriyle ilgili bir şey yapmayabilirsin ama tüm bunları unutmak o kadar kolay olacak mı?

Kes sesini, dedi kendi kendine. Bir bu eksikti.

Belki kolay olmayacak ama olacak.

“Burası sizin odanız,” dedi Howzmin. “Wookiee diğer odada kalacak.”

Leia kendini düşüncelerinden sıyrıp Howzmin'i başıyla onayladı.

Chewie soruya benzeyen bir şeyler söyledi.

Leia dedi ki, “Her şey yolunda. Eğer Xizor bize zarar vermek isteseydi bunu çoktan yapardı. Git şu üzerindeki boyayı yıka, artık ihtiyacın yok. İşin bittiğinde geri gel.”

Chewie başını salladı ve Howzmin'in ardından diğer odaya yöneldi.

Leia yaklaştığı zaman açılan kapıdan geçerek içeri girdi.

Gördükleri karşısında şaşırıp kalmıştı.

Yerdeki halının tüyleri o kadar kabarıktı ki neredeyse bileğine kadar içine gömülüydü. Halı siyah renkliydi ve bunu temiz tutmak gerçekten zor iştir, diye düşündü. Kanepe halının aksine beyaz deriyle kaplıydı, siyah çarşafı yuvarlak bir yatak ve yatağın üzerinde altı sütunun tuttuğu yarı şeffaf ve beyaz bir karyola başlığı. Üzerinde bilgisayar olan ve yatağın yanında duran beyaz bir masa ve masanın altındaki boşlukta duran siyah bir sandalye.

Sade, kibar ve muhtemelen galaksideki herhangi bir Grand Moff otel odası kadar da pahalı.

Leia botlarını çıkarıp halının üzerinde yalın ayak yürüdü. Ya kendiliğinden sıcaktı ya da bir şekilde ısıtılıyordu ve bu harika bir duyguydu.

Kapalı kapının diğer tarafında küçük bir mutfak vardı ve o da diğer eşyalar gibi siyah ve beyaz renklerdeydi.

Ana odanın dibinde bir dolap gördü ve kapağını açtı.

Dolap giysilerle doluydu ve odadan farklı olarak burada her türden ve renkten giysileri bulmak mümkündü. Leia üzerinde neredeyse şeffaf yeşil bir maddeden yapılmış bir giysinin olduğu askıyı kaldırdı ve hemen hiç ağırlığı olmadığını fark etti. Dokundu. Kıyafete para harcayan birisi değildi ama kaliteyi nerede görse tanırdı, üzerinde bunu gösterecek bir etikete de ihtiyacı olmadan. Bu kıyafet Loveti güvesinin liflerinden yapılmış Melanani maddesindendi ve bu kıyafetin fiyatı muhtemelen bir landspeeder'ın fiyatına denkti.

Diğer kıyafetlere de bir göz attı ve birinci kalite ürünler olduklarını gördü. Gerçekten de Xizor misafirleriyle ilgileniyordu. Sadece bu dolaptaki kıyafetlerle pek çok gezegende evler alınabileceği gibi üstüne o evleri donatacak kadar da para kalırdı.

Leia tam dolabı kapatıyordu ki durdu. Tekrar kapağı açıp ilk gördüğü elbisenin etiketindeki ölçülere baktı.

Onun ölçüleriyle aynıydı.

Diğer tüm elbiseleri kontrol etti.

Hepsi onun ölçülerindeydi.

Hayretle dolaba baktı. Bu tesadüf olabilir miydi? Black Sun'ın liderinin onun ölçülerinde elbiselerle dolu bir elbise dolabı vardı.

Tesadüf olamazdı. Belki de Howzmin sensörleri kullanarak onun ölçülerini almış ve tarihteki en hızlı alışverişi yaparak dolabı hazırlamıştı. Xizor'un sokağa atacak parası çoktu anlaşılan. Belki de farklı ziyaretçiler için hazırlanmış böyle bir düzine oda vardı? Zayıf ihtimal de olsa olabilirdi.

Xizor onun geleceğini biliyordu; belki de sadece kibar bir ev sahibi olmaya çalışmıştı.

Başını iki yana salladı. Yorgundu. Belki bir banyo ve ardından da biraz dinlenmeyle kendisine gelebilirdi. Ya bu pahalı elbiseler? Aklına mantıklı bir açıklama gelmiyordu. Eğer Xizor böyle

şeyleri çekici buluyorsa bunlardan birini giyip kendi amacı için kullanmasının ne zararı olabilirdi ki? Böylece onu şaşırtması daha kolay olur ve istediği şeyi yapmasına ikna etmek için gerektiğinden daha az uğraşması yeterli olabilirdi.

İçinden bir ses şöyle dedi: Haydi kızım, kimi kandırıyorsun? Ona güzel gözükmek istiyorsun, bütün derdin bu.

Evet, tamam, ne olmuş? Evli değildi. Ufak bir flörtleşmeyi engelleyen bir kanun da yoktu ya! Yeraltı örgütünün başıyla işi ileriye götürecekti değilmi zaten. Biraz güzel görünse fena mı olurdu? İttifak'a hizmet etmeye başladığından beri kendisiyle ilgilenmeye zaman bulamamıştı ve şimdi ayağına gelen bu fırsatı kullanmasının kime ne zararı olurdu?

Dikkatli ol, kızım. Tehlikeli sulardasın. Deniz yılanlarına dikkat et.

Kes sesini. Ne yaptığımı biliyorum ve başımın çaresine bakabilirim.

Küvetin yanına gidip içini sıcak suyla doldurmaya başladı.

“Herhalde hallettim,” dedi Lando ve servis koridorundan çıktı.

“Acaba?”

“İticiyi çalıştırana kadar bilemeyiz.”

“Efendi Lando, Efendi Lando!”

Threepio sarı ışıklar saçarak ve ellerini sallayarak aceleyle geldi.

“Ne var?”

“Sensörler bir geminin yaklaştığını gösteriyor! Çok ama çok büyük bir gemi!”

Lando, Luke'a baktı. “Kimdir gelen sence?”

“Umarım iticiler tamir olmuştur,” dedi Luke. “Yoksa gelenin kim olduğunu zaten göreceğiz.”

İkisi koşarak droidin yanından geçip kokpite girdiler.

Ayaktayken Luke, Güç üzerinden soğuk bir dokunuşun kendisine değdiğini hissetti. Gelenin kim olduğunu biliyordu. Asıl mesele Darth Vader da onun varlığını hissetmiş miydi?

“Lord Vader?”

Vader pencereden önlerindeki kayalık alana baktı. Kaptana dönmek için zahmet etmedi.

“Nedir?”

“Asteroit kuşağına yaklaşıyoruz.”

Vader dönüp kaptana baktı. “Tam önümüzdeki asteroit kuşağından mı bahsediyorsun?” diyerek pencereyi işaret etti.

Şaşırın kaptan konuşmaya devam etti. “Evet, Lordum. Sensörlerimiz bölgede bir geminin varlığını tespit edemedi.”

“Bu kuşakta bir şeyler var,” dedi Vader. “Tam yerini bilemiyorum ama Güç’te bu kayalarla ilgili bir şey var ve onu bulacağım.”

“Kesinlikle, Lord Vader. Avcılarımızı göndermeyi önerebilir miyim? Asteroit kuşağına girmek gemilerimizin kalkanlarına büyük zarar verebilir.”

“Pekala. Söyle onlara sıra dışı bir şey arasınlar. Eğer bir şey bulurlarsa saldırmak yerine derhal ana gemiye bildirsınler.”

“Emredersiniz, Lordum. Derhal onları gönderiyorum.”

Vader tekrar pencereye döndü. Bu Luke mıydı? Henüz emin değildi. Karanlık tarafın sınırı olmayabilirdi ama onun vardı ve bu mesafeden tek söyleyebileceği Güç’te bu asteroit kuşağıyla ilgili çok farklı bir şey olduğuydu. Luke’tan başka bir şey olabileceğini zannetmiyordu ama yine de emin değildi. Çok dikkatli devam etmesi gerekirdi. Eğer Xizor’un üçkağıtları İmparatorluk Merkezi’nde yeterince etkili olursa Luke’u sağ ele geçirmesi daha bir önem kazanacaktı. Aradaki mesafe kısaldıkça bu gizemin çözüleceğinden emindi. Oğlunu bir kez daha kaybedemezdi. Eninde sonunda onu bulup karanlık tarafa geçmesini sağlayacaktı. Bundan emindi. O Darth Vader’dı; Jedi’ların tümünü kendi elleriyle ortadan kaldırmıştı. Ama içlerinden en güçlüsü bizzat kendi oğluydu.

Leia makine kullanarak banyodan sonra saçlarını kuruladı, taradı ve kendine baktığında eskisinden çok daha güzel görüldüğünü itiraf etmeden geçemedi. Epeydir sıcak bir banyoya hasret kalmıştı. Gittiği yerlerde ya da seyahat ettiği gemilerde daracık bir banyoda kullanabileceği arıtılmış bir su bulabilirse kendini şanslı sayıyordu. Otomatik zamanlayıcı kapanmadan önce alelacele kendini biraz ıslatıyor ve bununla yetinmek zorunda kalıyordu. Siyah mermerden bir küvette derisini kızartacak kadar sıcak bir suyun içinde yatmak gibisi yoktu. Bu medeniyetin sunduğu en güzel imkanlardan biriydi.

Dolaba gitti ve açtı. Duvara monte edilmiş küçük bir çekmece dikkatini çekti ve açtığında içinde iç çamaşırları olduğunu gördü. Xizor her şeyi düşünmüştü.

Pekala. Şimdi ne giymeliydi?

Xizor, eğer açık olsa holoproj’un olacağı yerdeki boşluğa baktı. Kalenin içinde tabii ki belli yerlerde, aslında hemen her odada, gizli holocam’ler vardı.

Leia’nın kaldığı oda da bunlara dahildi. Kamerayı açarak Leia’nın odasında kendisine sunduklarını kabul edip etmediğini görsem mi, diye düşündü.

Fakat, hayır. Bu sürprizi berbat etmeyecekti. Kısa süre sonra zaten onu daha yakından görecekti.

Çok daha yakından.

Millenium Falcon asteroit kuşağını yaklaşan dev geminin zıt istikametinde terk etti ve hiperuzaya atlamaya hazırdı.

Luke sensörlerine baktı. “TIE avcıları geliyor. Üç düzine kadarlar. Zamanı geldi, Lando.”

“İşte,” dedi Lando. “Eğer şansa inanıyorsan umarım şanslıyızdır.”

Kontrollere uzanıp iticileri ateşledi.

Hiçbir şey olmadı.

Lando gemiye tüm yaratıcılığını kullanarak küfürü bastı.

“Silah başına geçsek iyi olur,” dedi Luke. Yerinden kalkmaya girişti.

“Hayır. Bekle -”

“Bekleyecek zamanımız yok; on saniye içerisinde tüm TIE’lar tepemize çullanacak.”

Lando diğer bir kontrole dokunup ayarlama yaptı.

“Şimdi!”

Millenium Falcon sıçradı. Gemi hiperuzaya girerken etrafındaki uzayın görüntüsü de tanıdık şekilde değişti.

“He-Hey!” dedi Lando.

Koltuğundan biraz kalkmış olan Luke tekrar koltuğuna yapıştı. Kendini toparlayınca Lando’ya baktı. “İyi yırttık.”

Lando omuz silkti. “Eğer sıkıcı bir yaşantın olsun istiyorsan Tatooine’de kalmalıydın.” Gülümsedi, keyfi yerindeydi. “Tamir edebileceğimi biliyordum.”

Luke başını iki yana salladı ama o da gülümsedi. Şimdilik de olsa güvendeydiler. Gerçekleşmemiş ama sadece gerçekleşmesine ramak kalmış bir şeyin ne önemi vardı? Tabii ki yoktu.

“Evet, eğer Solo’nun özel modifikasyonlarından biri daha ayağımıza dolanmazsa sıradaki durağımız Tatooine. Leia ve Chewie işini bitirir bitirmez Han’ı kurtarma işine girişebiliriz.”

“Bana uyar,” dedi Luke. “Hâlâ bitmedi mi işleri?”

Lando omuz silkti. “Biraz ağırdan almak zorunda kaldılar.”

Luke, Lando’nun kendisine her şeyi anlatmadığını hissetti ama üstelemedi. Yorgundu. Dinlenmesi

ve yemek yemesi gerekiyordu; ardından konuşmaya kaldığı yerden devam edebilirdi.

Kaptan gergin bir şekilde kendisine yaklaşırken Vader pencereden uzayı seyrediyordu.

“L-Lord Vader,” diye girdi söze.

Vader iç çekti. “Söylemene gerek yok, kaptan. Pilotların avlarını kaçırdı.”

“Gemi asteroit kuşağını terk etti ve yaklaşmalarına fırsat vermeden hiperuzaya atladı. Ellerinden bir şey gelmezdi.”

“Pilotların gemiyi teşhis edebildi mi?”

“Küçük bir Corellian yük gemisi.”

Vader bir şey demedi. Solo'nun gemisi Millenium Falcon şimdi de Luke'un elindeydi. Belki de Prenses'le hain kumarbaz Calrissian da yanındaydı.

“Rotayı İmparatorluk Merkezi'ne çevirin, kaptan.”

“Fakat bizim aslında -”

“Bırakın da onu ben düşüneyim.” Durdu.

Kaptan haklıydı. İmparator onu buraya Luke'u yakalamaktan başka nedenlerle de göndermişti. “Pekala. Kothlis'in aylarından birinde Asiler'e ait olması muhtemel bir üs var.”

“Böyle bir üstün haberim yok, Lordum -”

Vader'ın dönüp kaptana bakmasıyla kaptan derhal sustu.

“Dediğim gibi ayda muhtemel bir Asi üssü var. Ayrılmadan evvel adamlarınız bu üssü yok etsin.”

“Emredersiniz, Lordum.”

Luke bilmediği bir yere gitmişti ve Xizor hâlâ İmparator'un yanı başında zehrini kasmaya devam ediyordu. Oğlunu daha sonra da bulabilirdi; şimdi yapması gereken ilk şey geri dönüp Xizor'la ilgilenmekti. Eski bir Sith atasözünün de dediği gibi, “Kılıç dişli kediyle savaşırken bile asla sırtını yerdeki yılanı dönme.” Yılanın ısırığındaki bir damla zehir en az büyük bir yırtıcının azı dişleri kadar öldürücüdür. Üstelik yılan ısırığı daha yavaş ve acılı bir ölüm demektir.

“Acele edin, kaptan. Beklemekten hoşlanmam.”

“Derhal, Lordum.”

Leia şeffaf yeşil elbiseyi giymeden önce altına tek parça bir başka elbise daha giydi. Gerçi bu giysi için tasarımcısı bu tür bir şey tercih etmezdi ama Xizor'a görmesi gerekenden fazlasını sunmanın da

bir alemi yoktu.

Bu kadar pahalı bir giysi giymek ona kendini bir açıdan da züppe hissettirmişti. Alderaan'daki genç kızlığından beri böyle şeyler yapmamıştı.

Mutfığa gidip aynaya baktı. Makyaj çekmecesinde bulduğu malzemeleri fazlaya kaçmadan kullanmış, saçını toparlayıp hiç değilse fare yuvası gibi görünmemesini sağlamıştı. En azından temizdi. Gülümsemeye çalıştı.

Chewie gelmek üzere olmalıydı.

Kapıya gitti. Otomatik olarak açılmamasına şaşırıldı. Kontrol düğmesinden denediği zaman da kapının açılmadığını gördü.

Anlaşılan Lord Xizor misafirlerinin kalesinde dilediği gibi dolaşmasını istemiyordu.

Ama tam arkasını döndüğünde kapı açıldı. Chewie orada duruyordu, boyalarını temizlemişti. Saçı hâlâ farklı görünse de boyaların gitmesinin ardından Wookiee çok daha tanıdık görünmeye başlamıştı.

Howzmin arkasında duruyordu.

Chewie'ye Xizor'la baş başa görüşmek istediğini söylemeyi düşündü. "Bize biraz müsaade eder misin?" dedi Leia, Howzmin'e.

Uşak askeri bir tarzla başıyla onayladı.

Chewie odaya girdi, kapı kapandı.

Leia'ya baktı. Sorgularcasına başını bir yana çevirdi.

"Neye bakıyorsun öyle? Sadece temiz elbiseler giydim, hepsi bu."

Chewie bir şey demedi.

Leia bir anda suçluluk hissetti. Chewie ve Han kardeş gibiydiler. Yanlış hiçbir şey yapmamıştı ama yapmış gibi hissediyordu ve o nedenle de açıklamaya çalıştı:

"Bak, Xizor'un yardımına ihtiyacımız var. Güzel görünmekten zarar gelmez. Belki biraz daha uyumlu olur."

Hâlâ susan Chewie bir kaşını kaldırdı.

Leia yüzünün kızardığını hissetti. "Burada diplomat olan kim? Ben sana nasıl uçacağını söylüyor muyum? Sen de bana nasıl görüşme yapılacağını anlatma."

Sonunda Wookiee bir şeyler söyledi. Eliyle önce kapıyı sonra da Leia'yı işaret ederek de vurgu

yaptı. Ne dediğini anlamasa da Leia ne anlatmaya çalıştığını anlamıştı: Chewie onaylamıyordu. Peki Han kabul eder miydi?

Çok zor.

“Nasıl giyindiğim seni ilgilendirmez!” dedi. Olması gerekenden biraz daha sert çıkmıştı. Tam özür dileyecekti ki sonra fikrini değiştirdi. O ve Han evli değillerdi; doğru düzgün birlikte zaman bile geçirmemişlerdi. Evet, onu sevmişti ve onun da kendisini sevdiğini düşünüyordu ama bunu asla kendisine söylememişti. Son fırsatında dediği tek şey “Biliyorum,” olmuştu. “Biliyorum,” da ne demektir? Seni seviyorum demek o kadar zor muydu?

Yakışıklı bir adama güzel görünmeye çalışmanın yanlış bir tarafı yoktu, özellikle de Luke’un hayatını kurtarmaya yardım edecek birine. Tabii ki asla işi bundan öteye götürmeyecekti! Chewie de başına doğruluk temsilcisi kesilmişti. Utanmasını gerektirecek hiçbir şey yoktu. Hem de hiçbir şey.

Peki kızım, madem öyle, neden bu kadar suçluluk hissediyorsun?

Xizor, içinde üzerinde oturduğu şilteden başka hiçbir şey olmayan odada tek başına oturmuş, gözlerini kapatmış ve parmaklarını kucağında kavuşturmuştu. Derin ve düzenli şekilde nefes alıyordu, zihni açıktı. Konsantre olarak hormonal yeteneklerini ön plana çıkarmaya başladı.

Onu çekici kılan maddeler vücudundaki gözeneklerden havaya karışmaya başladı. Feromonları renksiz ve kokusuzdu ve insansı dişiler harici kimse farkına varmazdı. Bu kadar güçlü feromonların dişiler üzerindeki etkisi neredeyse hipnotizma seviyesinde bile olabilirdi.

Derisinin renginin kırmızıya dönmesine şaşmamak gerekirdi. Neyse. Bir kez kendisini çağırdığını hissettiği zaman artık derisinin ne renk olduğuna dikkat bile etmeyecekti.

Onların tadını zaten buraya ilk geldiğinde almıştı. Şimdiyse ona çok daha fazlasını, reddedemeyeceği miktarda sunacaktı.

Derin bir nefes aldı ve verdi. Neredeyse hazırды. Şimdilik soğuktı ama kısa süre sonra her şey ısınacaktı.

Gülümsedi.

Artoo ve Threepio salonda düşük sesli bir muhabbete girmişlerdi. Yemek hazırlamaya mutfığa giden Luke durdu ve droidlere baktı.

“Bir şey mi var?”

Threepio dedi ki, “Artoo, Prens Leia hakkında biraz endişeli. Ona başının çaresine bakabileceğini söyledim,” dedi Threepio. “Eminim iyidir.”

Luke omuz silkti. Mutfığa gitti. O anda, her nerede ise, Leia’nın büyük bir tehlike içerisinde olduğunu hissetti.

Açlığını unuttu. Artık canı bir şey yemek istemiyordu. Belki de hemen gidip Lando'yla konuşsa daha iyi olacaktı.

Kokpitte, Lando dedi ki, "Üzgünüm, dostum. Ama sana söylememem gerek."

"Nedenmiş?"

"Prenses senin Tatooine'e gitmeni istedi. Ayrıca eğer sen sorarsan başının çaresine bakabileceğini söylememi istedi ve şimdi de başının çaresine bakıyor."

Luke ters ters baktı.

"Üstelik, Chewie de yanında. Bildiğin gibi ona bir şey olmasına izin vermez."

"Belki."

"Muhtemelen Tatooine'e bizden önce varmıştır. Ayrıca unutma idare onda, hatırladın mı?"

Luke başını salladı ama hoşuna gitmemişti. Bir şeylerin ters gittiğini hissediyordu.

Xizor'un odasının kapısı açıldığında Leia'nın neredeyse nefesi kesilmişti. Suç lordu uzun, dalgalanan kızıl renkli bir cübbe giyiyor ve rengi derisinin üzerine yansıyor. İkisinin de giydiği elbiseyi tasarlayan aynı kişi olmalıydı. Üstelik Xizor altına başka bir elbise giymemişti. Şeffaf giysi iri ve kaslı vücudunu gözler önüne seriyordu ve onunla ve normal bir insanla arasında anatomik bir farklılık varsa bile Leia bunun farkına varamamıştı.

Gülümsedi. "İçeri buyrun, Prenses."

Arkasında Chewie bir şeyler söyledi. Xizor dediğini anlamış olmalıydı ki yüzündeki gülümseme bir an için kayboldu ama hemen kendini topladı. "Belki biz sizinle görüşürken dostunuz da yemek yemek ister?"

Chewie'nin ses tonundan bu tekliften haz etmediği anlaşılıyordu.

Leia giydiği elbiseyi savunmaktan ona gelmemesi gerektiğini söylemeyi unutmuştu. Fakat şimdi söyledi. "Chewie, dışarıda bekle."

Bundan hiç hoşlanmamıştı.

Leia dönüp Wookiee'ye baktı. "Han olsa bana güvenirdi. Sen de güvenmelisin."

Chewie ikna olmamıştı ama bir şey demedi. Geriye bir adım attı ve az daha Howzmin'i eziyordu.

"Beni dert etme."

Aralarındaki kapı kapandı.

Arkasına döndüğünde Xizor'un kanepenin ardındaki küçük bir bara gittiğini gördü. "Bir şeyler içer misiniz? Luranian brendi? Yeşil şampanya?"

"Çay yeterli, Majesteleri," bu adamın yanındayken içki içecek kadar delirmemişti.

"Bana Xizor deyin, lütfen. Ünvanları kaldıralım, baş başayız."

Leia, Xizor'un çay koyuşunu izledi. Sanki parıldıyor gibiydi, sadece izlemek bile başını döndürmüştü. Kanepeye gidip bir ucuna oturdu. Rahatlamaya çalışsa da hiç faydası olmuyordu.

Ona çay getirmek için kanepenin arkasından dönerken Xizor'un kalçası Leia'nın başının arkasına sürtündü.

Elektrik çarpmış gibi oldu, midesi sanki yüksekte boşluğa düşmüş gibi hissediyordu. Vay be!

Xizor çayı kendisine uzattı ve gidip kanepenin diğer ucuna oturdu.

Onun yanına oturmadığı için Leia hayal kırıklığına uğramıştı.

Birdenbire garip bir endişeye kapıldı. Şimdi ne yapacaktı?

Han'ın yüzünü gözünün önüne getirmeye çalıştı. Ama ne kadar çabalasa da bunu başaramadı. Sanki neye benzediğini çoktan unutmuş gibiydi...

Kes şunu!

Xizor dedi ki, "Demek, İttifak Black Sun'la iş yapmak istiyor?", içtiği her neyse ondan bir yudum aldı.

Leia onun içerken ne kadar büyüleyici görüldüğünü düşündü.

Düşüncelerini toparlamaya çalıştı. "Ah, evet, biz yani İttifak bu tür bir ittifakı düşünüyoruz."

İttifak, ittifakı mı düşünüyor? Derdin ne senin Leia? Düşünemez mi oldun?

Xizor onun bu hatalı konuşmasına önem vermemiş gibi görünüyordu.

"Evet, bu tür bir... ilişkinin avantajları olacağı kuşkusuz," dedi.

Leia'yı birden ateş bastı. Keşke altına bir elbise daha giymeseydi. Bir şekilde hatasını toparlamak zorunda hissetti kendini. Bir fisatını bul ve şu alttaki elbiseyi çıkar. Şeffaf elbisenin çıplak bedenine dokunuşunu hissetmek gerçekten harika olurdu.

Ya çıplak bedenine değen elbise değil de Xizor'un eli olursa?

Başını sallayıp düşüncelerini toparlamaya çalıştı. Bu delilikti! Onu tanımıyordu bile! Ama o çok, çok... bir şeydi işte.

“Ben –biz- İttifak, bizler Black Sun’ın hedeflerinin bizimkiyle bir olduğunu düşünmüyoruz, İmparatorluk ortak düşmanımızdır.”

“Evet, savaşta hiç ummadığınız kişilerle yatağa girersiniz, değil mi?” Gülümsedi.

Yatağa girmek mi?...

“Buyrun, çayınızı tazeleyeyim.”

“Hayır, gerek yok...”

Ama çoktan ayağa kalkmıştı. Eğildi, eliyle onun çayı tutan elini tutup kaldırdı ve fincanı aldı.

Dokunuşu çarpıcıydı; tüm vücudu elektriğe tutulmuş gibi hafifçe titredi.

Bir kez daha dediklerine dikkat etmemiş gibi görünüyordu.

Sanki zaman yavaşlamıştı. Xizor sanki yavaşça hareket ediyor ve sesi uzaktan geliyordu; Leia içindeki ateşin arttığını hissetti. Bir şeyler yolunda değildi. Olması gerekenden çok daha iyi hissediyordu. Sanki burada olmak kainattaki en güzel şeydi. Hemen hemen en güzel şey. En güzeli Xizor şu çayı bıraksa ve geri gelse başlayacaktı...

Leia neyin var senin?

Başın belada kızım. Büyük belada. Hemen gitsen iyi olur. Çabuk.

Ama şu an gitmek Leia’nın yapacağı son şeydi.

...

Hiperuzayda Vader sıradaki hamlesini düşündü. Luke'u yakalamak için geç kalmıştı ama İmparatorluk'un sancağını dalgalandırmış ve küçük bir uzaylimanını yok etmişti. Limanın Asiler'le ilgisinin olup olmaması önemli değildi. Önemli olan onlara bilgisayarın kendileri için ne denli önemli olduğunu göstermekti.

Görevinin yarısı tamamlanmıştı ama ona göre önemsiz olan yarısı.

Xizor'a karşı bir delili yoktu, spekülasyon ve söylentilerden başka. Galaksideki en önemli kişilerden birini dize getirebilmek için bir kelle avcısından öğrendiği üçüncü sınıf bilgilerden çok daha güçlü delillere ihtiyacı vardı. O çoktan ikna olmuştu ama İmparator'un fikrini değiştirmek kolay değildi. Kara Prens'e karşı harekete geçmeden çok daha fazla bilgi toplamak zorundaydı.

Xizor eğildi ve Leia'yı öptü. Önce hafifçe, sadece dudaklarını onun dudaklarına değdirmişti.

Tatlıydı, harikaydı. Sanki onu içine çekmiş, dokunuşuyla kendinden geçmişti. Bu sefer daha sert öptü.

Leia da onu öperken buldu kendini.

Bir anda kendini topladı. "Hayır, bu doğru değil," dedi. Fakat bir eli hâlâ onun omzundaydı. Omzu sert, güçlü ve sıcacıktı. Hayır, bu çok yanlıştı.

"Ben... Luke Skywalker hakkında... konuşmaya geldim."

"Zamanı gelince tabii ki. Şimdi yapacak daha önemli işlerimiz var."

Eğildi ve onu tekrar öptü. Leia, içinde büyüyen bir ateş hissetti.

Leia, kollarını Xizor'un bedenine doladı. Onun ateşine kendi ateşiyle karşılık verdi. Bu kötü mü olurdu? Devam etmesine izin vermek? Luke'u kurtarmak için?

Xizor dudaklarını onunkilerden ayırdı ve bu sefer de boynundan aşağı doğru öpmeye başladı. Elbisesinin o bölümü aşağı sıyrılmıştı.

Bu sadece Luke'u kurtarmak için değildi. Yaptığı şeyin her anından hoşlanıyordu, bunu yapmak istiyor muydu?

İstemiyordu. Hayır.

Ama bir yandan da istiyordu.

Elleri onun bedeninde dolaşıyordu.

Xizor dudaklarını Leia'nın çıplak omuzlarına kondurdu ve onun zevkten titrediğini gördü. Artık elindeydi. Ruhunu olmasa da bedenini ona teslim etmesi an meselesiydi. Bu kadar kolay olması onu biraz hayal kırıklığına uğratmıştı ama neyse. Hiç yoktan iyiydi.

Elbisesinin kopçasına uzandı...

Bir anda kapı çalınmaya başladı.

Ne-? Bu ne cüret?

Leia sıçradı ve hemen ondan uzaklaştı, toparlanıp elbisesini düzeltti. Nefes nefeseydi ve yüzü kıpkırmızı olmuştu.

Birisi dışarıda tüm gücüyle bağıırıyordu. Kapıyı daha şiddetli çalmaya başladı.

Bu baş belası Wookiee! Ne halt ediyordu burada? Howzmin buraya gelmesine nasıl izin vermişti?

Telaşlanan Leia dedi ki, "Ne istediğine baksam iyi olacak."

"Sen kal. Ben ondan kurtulurum." Xizor yerinden kalktı.

"Hayır. Ben hallederim."

Xizor gülümsedi. Kendisini istediğini biliyordu. "Nasıl istersen."

Ayağa kalkışını izledi. Kapıya doğru giderken hafifçe sendelemişti. Bu sadece geçici bir durumdu. Leia Wookiee'yi defedecek ve ona dönecekti. Bir kez bu kadını etkisi altına aldı mı artık ebediyen onun etkisinden kurtulamayacaktı.

Leia kapının düğmesine dokundu –Xizor kilitlemişti- ve kapı yana doğru açıldı.

Wookiee ona veryansın etti. Xizor onun lisanını çok iyi bilmiyordu ama bu kürklü devin dediklerini anlaması çok zor olmamıştı. Derhal Leia'nın kendisiyle gelmesini istiyordu.

"Ben tam da bir... konuşmanın ortasıdaydım," dedi Leia. "Bekleyemez mi?"

Xizor gülümsedi.

Wookiee bir şeyler daha anlattı. Belki de görüldüğünden daha zekiymi; tam olarak ne olduğunu bilmesede bir şeyler döndüğünün farkındaydı. Kapıda duran herhangi bir insan olsa neler olduğunu sadece Leia'ya bakarak kolayca anlayabilirdi.

Leia döndü ve Xizor'a baktı. "Sinirli görünüyor," dedi. "Gidip ne istediğine baksam iyi olacak."

Artık kontrolü altına girmişti ve bu andan itibaren Xizor, Leia'yla istediği her şeyi yapabiliyordu.

Aklına ona kapıyı kapattırıp yanına giderek elbisesini çıkarma fikri geldi. Ama hayır. Gücünü bu kadar abartmasa iyi olurdu. “Nasıl istersen. Ben buradayım.” Kasıtlı bir şekilde bir süre durdu. “Bir süre daha.” Eğer acele etmezse onu kaybedebileceği endişesini yaşamasını istemişti. Biraz zalimce görülse de otoritesinin bir göstergesiydi. Döndüğünde burada olmayabilirim, bu riske girer misin?

“Ben-ben-” sustu. Sanki etkisinden kurtulmak istermiş gibi başını salladı.

Benim biyolojik sihrimden bu kadar kolay sıyrılmazsın, küçük hanım.

Gidişini izledi.

Geri gelecekti.

...

Xizor'un odasının dışındaki koridorda Leia kendisine bakmakta olan Chewie'ye baktı. "Umarım iyi bir nedenin vardır!"

Howzmin boylu boyunca yerde yatıyordu. Ölü mü baygın mı belli değildi. Chewie onu kolundan tuttu ve koridor boyunca koşmaya başladılar.

"Bırak beni, kürk yumağı!"

Chewie onu dikkate almadı.

Biraz ilerideki bir girintiye geldiklerinde Chewie Leia'yı girintinin içine yerleştirip arkasına geçti.

"Bu yaptığına pişman ola-"

Bir eliyle Leia'nın ağzını kapatıp diğer eliyle de tavanı işaret etti.

Leia baktı. Tavana yerleştirilmiş küçük parabolik bir mikrofon gördü.

"Birisi bizi mi dinliyor?" diye fısıldadı.

Başını salladı.

"Aynı zamanda da izleniyor muyuz?"

Chewie başını iki yana salladı. Leia onu buraya neden getirdiğini anlamıştı. Burası kör nokta olmalıydı. Xizor ve onun orada ne yaptıklarını biliyordu; bir şekilde hissetmişti. Onu koruyordu, Han'ı koruduğu gibi.

Leia'nın arzusu bir anda uçup gitti ve yerini utanç aldı.

İşlerin bu noktaya gelmesine nasıl izin vermişti? O Han'ı seviyordu. Xizor'la daha yeni tanışmıştı; böyle bir şey daha önce hiç başına gelmemişti. Yanlış olması bir tarafa doğal da değildi. Hayatı boyunca hiç böyle davranmamıştı, hele de bir yabancıyla.

Yoksa bir tür ilaç mı kullanmıştı – çayına katmıştı belki de? Bu çok şeyi açıklardı. Eğer onu baştan çıkarmak istemişse bunu yapmış olabilirdi.

Sonu kötü olabilirdi ama böyle düşünmek bir yandan da ona kendini iyi hissettirmişti. Hiç değilse bu davranış şekline bir açıklama getirmiş olacaktı bu yolla. Felaketin kıyısından dönmüştü. Ya Luke?

O anda neler döndüğünü anladı. Luke'un ölüsünü isteyen Vader değildi-

"Sanırım alternatif bir plan düşünsek iyi olacak," dedi. "Chewie senin yapman gereken şu..."

Executor sisteme vardığı andan beri Vader bir an önce geri dönebilmek için yanıp tutuşuyordu. Sabır hiçbir zaman onun sahip olduğu erdemlerden biri olmamıştı ve Xizor'a yönelteceği suçlamanın

delillerini bir araya getirebilmek için can atıyordu.

Dev gemi gezegene doğru yoluna devam ederken Vader yapacağı şeyleri düşündü. İmparator'a bir şey söylemek için daha çok erken olup olmadığına karar vermeye çalıştı. Xizor İmparator'un güvenini kazanmış olduğundan herhangi hazırlıksız bir suçlama, İmparator nedenini bilse bile, kıskançlık belirtisi olarak algılanabilirdi. Ama eğer hiçbir şey söylemezse bu suskunluğu nedeniyle ileride İmparator kendisini suçlayabilirdi. İmparator herkes hakkında her şeyi bilmeyi isterdi – duymak istemediği şeyler hariç.

Vader'ın beklediği gibi İmparator ikna olmamıştı.

“Beni hayal kırıklığına uğrattınız, Lord Vader. Yargılarınızın kişisel nefretinizle gölgelendiğini hissediyorum.”

“Hayır, Efendim. Ben sadece bu suçlunun ihanetlerinden dolayı endişeliyim. Eğer gerçekten Luke Skywalker'ı öldürmeye çalışıyorsa-”

İmparator sözünü kesti. “Aslında Lord Vader, böylesine değerli bir müttefike karşı tavır almadan evvel kimi kelle avcılarının sözlerinden çok daha güçlü delillere sahip olmanız gerekir. Bize Asi üssünün yerini o bildirmede mi? Büyük ticaret filosunu emrimize vermedi mi?”

“Bunları unutmuş değilim,” dedi Vader. Sesinin ölçüsünü kaçırmamaya özen gösteriyordu. “Fakat aynı zamanda Luke Skywalker'ı karanlık tarafa çekme sözümü de unutmuş değilim. Skywalker İmparatorluk için Xizor'dan çok daha önemlidir.”

“Gerçekten öyle. Tabii onu döndürmeyi başarabilirsen.”

“Başaracağım, Efendim. Ama ona ulaşmadan öldürülürse her şey boşa gider.”

“Genç Skywalker bunca zamandır hayatta kalmayı başardı. Eğer Güç'te bizim tahmin ettiğimiz kadar kudretliyse sen onu buluncaya kadar da hayatta kalmaya devam edecektir, öyle değil mi? Zaten bunu başaracak kadar güçlü değilse zaten bir işimize yaramayacak demektir.”

Vader dişlerini sıktı. Luke'la son karşılaşmasında o da aynı şeyleri düşünmüştü. Eğer kolayca yok edilebilecekse zaten karanlık tarafa çekmeye gerek yoktur. Ama yine de bu iddianın kendisine karşı kullanılması hoşuna gitmemişti.

Beklemediği gelişmeler değildi bunlar ama yine de canı sıkılmıştı. İmparator, görüp görebileceği en sinsi ve kaypak adam olan Kara Prens'e çok fazla güveniyordu.

“Senin için çok önemli olduğunu gördüğüm için sana Luke Skywalker'ı araman için müsaade ediyorum. Sadece kısa süre için yapmanı istediğim işler var. Bu senin için uygun mu?”

Pek değildi ama elinden ne gelirdi ki? “Evet, Efendim.”

Oğlunu bulmak istiyordu ama Xizor'a karşı güçlü deliller de bulmak istiyordu. Bunların her biri de başlı başına itina gerektiren görevlerdi. İkisini aynı anda yapmaya çalışmak gerçekten zordu.

Fakat o Sith'lerin Kara Lordu' ydu ve karanlık taraf onun yanındaydı. Üstesinden gelecekti.

...

Leia derin bir nefes alıp yarısını verdi ve Xizor'un odasının kapısını açtı.

Black Sun'ın lideri onu bıraktığı yerde, kanepede oturuyordu ve elinde bir bardak vardı. Gülümsedi. "Endişelenmeye başlamıştım."

Leia sahteliğinin anlaşılmasını umut ederek gülümsedi. Karizmasını hâlâ hissediyordu ama artık ona direnecek gücü vardı. Nasıl olduğunu bilmese de içinde önceden fark etmediği bir güç bulabilmişti. Belki de öfkesi bir kalkan gibi onun cazibesinden kendisini korumayı başarmıştı. Belki de ilacın etkisi geçmişti. İşe yaradığı müddetçe ne olduğunun önemi yoktu.

Şimdi yapması gereken Chewie kaçana kadar, ya da en azından kaçmaya başlayana kadar, Xizor'u meşgul etmekti.

Chewie bu planı sevmese de Leia onu kaçıp yardım getirirse daha fazla yardımcı olabileceği yönünde ikna etmişti.

"Gel ve yanıma otur," dedi Xizor. Bir rica değil, bir emirdi. Chewie'nin onunla ne konuşmak istediğini hiç merak etmemişti.

Leia yanına gitmek yerine bara gitti. "Önce kendime bir çay koyayım," dedi. "Şimdi ne kadar susadığımı fark ettim. Ateş bastı."

Leia dikkatlice baktığında ondaki duygu değişimlerinin farkına varabilmişti. Dediğine derhal itaat etmediği için öfkeliydi. Kaşlarını çattığından alını kırışmıştı ama diğer taraftan da Leia'nın rahatsızlığından mutlu olmuştu. Belki de heyecanlanmıştı? Dudaklarındaki titreme ardından bir gülümsemeye dönüştü ve böylece yüzünü tekrar Leia'ya döndü.

Leia çayını doldurduktan sonra ondan bir yudum aldı ama kanepeye dönmedi.

"Buraya gel," dedi Xizor. Bu açık bir emirdi. Leia çayı bırakıp ona doğru gitmeye başladı.

Yine yüzünde bir gülümseme vardı. Xizor hâlâ onun kontrolü altında olduğunu düşünüyordu.

"Ateş bastı demiştin. Neden elbiselerini çıkarıp daha rahat etmiyorsun?"

Leia yavaşça yürüdü. "Şimdi biraz daha iyiyim," dedi.

"Sen yine de çıkar." Şimdi ki sözleri buz gibiydi. "Bu benim hoşuma gider. Beni memnun etmek istersin, değil mi?"

Hayır. Tek istediğim şey Chewie'ye beş dakika daha kazandırmak.

Leia durdu, bir ayağını kaldırıp terliğini çıkardı. Xizor'a gülümseyip terliği kenara attı. Çıplak

ayağını yere koyup diğerini kaldırdı. İkinci terliği de çıkardı ve attı.

Xizor yeniden gülümsemişti. İçkisinden bir yudum aldı. İçtiği her neyse rengi yeşildi.

Leia uzandı ve elbisesinin kopçasını tuttu. Kopçayı o yana bu yana çevirmeye başladı.

“Ne yapıyorsun?”

“Sıkışmış,” dedi.

Xizor öne doğru eğildi. “Yanıma gel. Ben hallederim.”

“Bekle. İşte oldu.” Leia kopçayı açtı. Altında bir elbise daha vardı; şeffaf olanı çıkarması pek bir şey değiştirmeyecek ancak ona biraz daha zaman kazandıracaktı.

Xizor kanepede arkasına yaslandı.

Leia elinden geldiğince ağırdan alarak üzerindeki yeşil elbiseyi çıkardı. Şimdilik Xizor şu ana kadar görmediği hiçbir şey görememişti.

“Şimdi de geri kalanlar,” dedi. Bardağını salladı.

Leia, Chewie’ye yeterince zaman kazandırabildiğini umuyordu çünkü artık oynadığı küçük oyunun sonuna gelmişti.

“Hiç sanmam,” dedi.

Xizor elindeki bardağı bırakıp ayağa kalktı.

“Ne?”

“Bir yabancımanın önünde kıyafetlerimi çıkarmam yakışık almaz,” dedi.

Xizor, ona doğru yürüdü. Omuzlarından tutup onu sarstı. Bu yakınlıktan cazibesinin onu yeniden ele geçirmeye başladığını hissetti. Sanki onun içinden bir tür çekici kimyasal geliyordu. Çok daha etkiliydi ama Leia artık ona direnebilecek güçte olduğunu biliyordu. Bedeni tek bir şey istiyordu ama o medeni bir kadındı ve onu kontrol eden hormonları değil aklıydı.

Xizor onu öpmek için eğildi.

Leia diziyle Xizor’un bacaklarının arasına sertçe vurdu.

İnleyerek ondan uzaklaştı ve geri çekildi.

Leia orada durup onu izledi. Keyifle gülümsedi. Hoşuna gitmedi, değil mi?

Xizor kendini toparlayıp doğruldu. Yüzü soğuk ve ifadesizdi. Acı veya nefret hissediyorsa bile bunu göstermiyordu. Hissettiği ihtiras uçup gitmiş ya da en azından geri plana çekilmişti.

Ayrıca rengi de değişiyor gibiydi, Leia bunu şimdi fark etmişti. Gittikçe daha soluk yeşile büründü.

“Demek bana karşı koyuyorsun.”

“Çok iyi anlamışsın,” dedi Leia.

Başını salladı. “Wookiee’nin dediği bir şey yüzünden.” Bu bir soru değildi.

Leia gülümsedi. “Wookieeler kimi zaman çok zeki ve her zaman çok sadıktırlar.”

Xizor başını iki yana salladı. “İşte zeki ve güçlü kadınların zayıf tarafı: Zekaları ve güçleri en olmaması gereken zamanda ortaya çıkar.” Eğilerek selam verdi. “Senin gibi değerli bir rakibim olduğuna sevindim.” Selamını tamamladı. “Guri.”

Duvardaki bir panel açıldı ve HRD odaya girdi.

Leia ona askeri bir baş işareti yaptı.

“Anlaşılan sen haklıymışsın,” dedi Xizor, Guri’ye. “Onu odana götür ve kilitle.” Leia’ya da dedi ki, “Sen ve ben görüşmeye daha sonra devam ederiz. Eninde sonunda benim kötü bir partner olmadığımı göreceksin.”

“Hiç sanmam,” dedi Leia.

Guri, Leia’nın yanına gidip onu kolundan tuttu. Eli yumuşak ama tutuşu çelik gibiydi.

Leia’nın tek umudu Chewie’nin yeterince zaman kazanmış olmasıydı.

Guri'nin Leia'yı götürmesinin ardından Xizor kadehindeki yeşil şampanyadan bir yudum daha aldı. Belki de kasıklarındaki acıya bu iyi gelirdi.

Bir süre sonra güvenlik şefini çağırdı.

“Wookiee kaçtı mı?”

“Evet, Majesteleri.”

“Kaçışının çok kolay görünmesine izin vermediniz, değil mi?”

“Adamlarımızdan beşini vurdu, Prensım. Koridordan kaçarken biz de onu ateş yağmuruna tuttuk. Kolay olduğunu düşünmemiştir.”

“Güzel.”

Xizor görüşmeyi kesip gülümsedi. Wookiee'nin kaçmaya teşebbüs ettiğini ona daha ilk anda bildirmişlerdi. Leia daha geri dönmeden Xizor hemen alternatif planını devreye sokmuştu. En başından beri Wookiee'nin gitmesini istiyordu zaten, sadece bu kadar çabuk olacağını tahmin etmemişti. Fark etmezdi. Wookiee, Skywalker'la temasa geçecek o da Prens'es'i kurtarmaya gelecekti. Xizor'un ajanları muhtemelen Skywalker'ı daha kalesine yaklaşmasına fırsat bile vermeden yakalayacaklardı.

Bu kadar kolay. Sıcak kanlıların nasıl hareket edeceklerini tahmin etmek çok kolaydı.

Gezegen dışından gelen bir mesaj özel iletişim kanalına ulaştı. Şu anda pek kimseyle konuşacak havada değildi ama bu kanalı çok az sayıda kişi bilirdi ve eğer onlardan biri arıyorsa cevap vermesi de yerinde olacaktı.

İletişimde sadece ses var görüntü yoktu. Bu normaldi çünkü her ajan bulunduğu ortam itibarıyla görüntülü iletişime geçme imkanına sahip olamıyordu. Kendisi de görüntülü iletişimden pek haz etmezdi. Kişisel bir tercih. Çünkü bir şekilde birileri bu mesajları tespit edebilirdi ve böyle olduğunda görüntü olmaması da yerinde olurdu.

Bilgisayarı arayan kişinin sesini onayladı, aksi taktirde kendisiyle görüşmezdi.

“Evet?”

“Prensım. Skywalker hakkında haberlerim var.”

“Nedir...?”

“Bir grup kelle avcısı tarafından yakalanmış. Tam olarak konumlarını bilmesem de Kothlis gezegeninde olduklarını tespit ettim. Bu bilgiyi en kısa sürede doğrulayacağım ancak bir sorun var.”

“Peki. Nedir sorun...?”

“Tutsak için bir alıcı daha olduğu söylendi. Bizden daha fazla para ödeyen ve İmparatorluk’un üst kademelerinden birisi.”

Hmm. Vader kısa süre önce o bölgeye gitmişti. Neden olarak bilgisayar hırsızlığı gösterilmişti ama şöyle düşün: Bu galakside Skywalker’ı, Xizor’un kendisi kadar isteyen başka kim var? Vader tabii ki. Vader kısa süre önce buraya dönmüş ve İmparator’la görüşmüştü, Skywalker’ın yanında olduğuna dair de en ufak bir işaret yoktu. Bilgi ya kendisine çok geç ulaşmış ve bu bilgiden faydalanamamıştı ya da bilgi ona hiç ulaşmamıştı.

Neyse, Prens’i kullanarak kuracağı tuzağa belki de gerek kalmayabilirdi.

“Söyle onlara, karşı taraf ne veriyorsa iki katını veriyoruz.”

“Majesteleri, İmparatorluk’a karşı arttırmaya girsek zor durumda kalabiliriz.”

“Biliyorum. Bu parayı zaten ödemeyeceğimiz için sorun değil. Bu kıymetli gencimizin yerini öğrenir öğrenmez özel bir tim gönderip onu bedavaya alacağız. Nefes almasına gerek yok, bize cesedi yeter.”

“Derhal, Majesteleri,” bekledi. “İzninizle, Efendim. Bu konuyla ilgili olan ajanlarımızdan biri şu an görüşmek istiyor; belki de yerini öğrenmişlerdir...”

Xizor ajanın gelen çağrıya bakmasına müsaade etti. Oturdu ve bekledi. Acımasızlığının gücünü arttırabilmek için meditasyon yaptı. Birisinin ona geri dönüş yapması için harcadığı süre miktarı. Aylar belki de daha fazla. Tabii ki bu süre şimdi eskiden olduğundan çok daha kısaydı.

Ajanı tekrar bağlantı kurduğunda sesi titriyordu ve sürekli yutkunduğu için doğru dürüst konuşamıyordu.

“P-Prensım, bir sorun çıkmış.” Adanın sözlerinden yaşadığı korkuyu anlamak güç değildi.

“Sorun mu?” dedi Xizor.

“Anlaşılan Skywalker gözaltından kaçmış ve Darth Vader da bizzat bu olaya dahilmiş; olaydan sonraki birkaç saat içerisinde firarın gerçekleştiği yerde görülmüş.”

Bu kötü haberi getiren kişi olduğu için ajan her an yaşamını yitirmekten korkuyordu. Prens’e çok daha önemsiz kötü haberler getiren nice kişi canından olmuştu ve ajan, patronunun bu işi bizzat yaptığını da biliyordu. Tabii ki hain Green’in başına gelenleri de muhakkak duymuştu.

Xizor kahkahayı bastı.

“P-Prensım?”

Nihayet güzel bir haber duymuştu. Vader, Skywalker’ı elinden kaçırmıştı. Genç serbestti ve Leia

elinde olduğu sürece eninde sonunda Skywalker gelecek ve kapısını çalacaktı. Wookiee bu işi onun yerine halledecekti.

“Skywalker’ın kaçması sizin meseleniz değil,” dedi Kara Prens. “Durum kontrolüm altında.”

Belki bir gün –tüm galaksinin kontrolünü ele geçirdiğinde- bu hikayeyi herkesle paylaşırdı.

İnsanlar kendisinin ne sinsi olduğunu görecekti ve ondan korkacaklardı.

Korkmalılardı da.

Leia kapıyı açmayı denedi ama tabii ki kilitliydi. Etrafına baktı, acaba odada kendinden önce kalan kişi yatağın altında bir tabanca unutmuş olabilir miydi? Kapıyı açmasına yarayacak bir alet olmadığı gibi diğer bir gizli kapı da yoktu. Yerini bilmesede odada gizli holocam olduğundan da şüphesi yoktu. Eğer elbisesini değiştirmesi gerekirse bunu karanlıkta yapacak ve kameranın gece görüşünün de olmamasını umacaktı. Zaten kendini ağırdan satmak için artık çok geç kalmıştı ya neyse.

İç çekti. Umarım Chewie kaçmıştır, diye düşündü. Kendine faydası olmasa da hiç değilse onun kaçmasına faydası olmuştu ve o da gidecek ve Luke ve Lando’yu durumdan haberdar edecekti. Böylece onlar da Luke’u mümkün olduğunca Black Sun’dan uzak tutacaklardı. Luke gelip onu kurtarmak isteyebilirdi ama Lando gerçekçi bir adamdı; Luke’la konuşup onu gitmemesi için ikna edebilirdi. Han’ı kurtarabilmeleri için öncelikle özgür olmaları gerekirdi. Asıl önemli olan da buydu.

Affet beni, Han, yapmak üzere olduğum şey için. Kesinlikle ilaçtı, eminim ve bu kadar zayıf olduğum için çok pişmanım.

Onu tekrar gördüğünde –tabii eğer görebilirse- belki ona bu durumu anlatırdı. Belki de anlatmazdı. Ortalığı karıştırmanın alemi yoktu.

Han’ı yeniden görme düşüncesi geçici de olsa kendisini daha iyi hissetmesini sağladı, ama onu tekrar görebilme ihtimalinin pek yüksek olmadığını da biliyordu.

Yatağa oturdu ve seçeneklerini gözden geçirdi. Şu an için pek bir seçeneğe sahip olduğu da söylenemezdi.

Arkasına yaslanıp rahatlardı. İttifak’taki askeri personelle birlikte çalışırken öğrendiği bir şey de şuydu: Şüpheyeye düştüğünde biraz kestir. Bir daha fırsatın olup olmayacağını asla bilemezsin.

Bütün bu olanların ardından uyuyabileceğinden de emin değildi. Sadece uzandı ve rahatlamaya çalıştı.

Hiç tahmin etmese de uzanır uzanmaz derin bir uykuya dalmıştı.

Lando durmak istemiyordu ama Luke ısrar etti.

“Bak, ben Güç’e güvenirim ve o bana Leia’nın tehlikede olduğunu söylüyor. Sadece bir ara ve kontrol et, o kadar.”

“Tatooine’ e varana kadar bekleyemez mi?”

“Hayır.”

Lando iç çekti. “Tamam. Ama bunu unutma. Bana borçlusun.”

Falcon’u hiperuzaydan çıkardı.

“Nasıl arayacağız,” diye sordu Luke.

Lando gülümsedi. “Küçük bir sürprizim var. Falcon’u donatan tek kişi Han değil.”

“Bu da ne demek?”

Lando gemiyi otopilota teslim edip Luke’u kargo bölümüne götürdü. Duvara monte edilmiş bir cihazı işaret etti.

“Telsize benziyor.”

“Çok zekisin. Haydi durma, ara.”

Luke, Lando’nun kendisine verdiği kodu cihaza girerken Lando da iletişimin kesilmesini önlemek için ayar yapmakla meşguldü.

Dash cevap vermese de bilgisayara kaydedilmiş bir mesaj vardı.

Luke, Lando’ya döndü. “Mesajı dinlemek için kodumuz var mı?”

“Evet,” dedi Lando ve kodu ona verdi.

Beliren görüntü bir anda onları şaşırtmıştı. Berbat saç traşlı olan bir Wookiee. Luke ilk başta onu tanıyamamıştı. Konuşmaya başlayıncaya kadar. Daha çok bağırıma benziyordu.

Chewie!

“Ne?” dedi Lando.

“Neymiş?”

“Olamaz!”

“Lando!”

Lando tercüme etti. “Leia Coruscant’ta Black Sun’ın eline düşmüş. Chewie’yi öldürmeye çalışmışlar ama o kaçmış –gitmesini Prenses istemiş, onun fikri değilmiş-”

İletişim birdenbire kesildi.

“Ne oldu?”

“Bilmiyorum. Kod bir anda silindi. Birisi hatta kaçak girdiğimizin farkına varmış olmalı.” Cihaza taktığı kaçak parçayı çıkardı ve yere vurdu.

“Gidelim,” dedi Luke.

“Tatooine’e değil mi?”

“Hayır.”

“Nedense böyle diyeceğin içime doğmuştu. Coruscant’a gidemeyiz. Çok tehlikeli.”

“İstesen de burada duramazsın.”

“Luke...”

“Leia’nın yardımına ihtiyacı var. Ben gidiyorum.”

Lando bir süre tavana baktı, sonra da başını iki yana salladı. “Neden bu olaylar hep benim başıma geliyor?”

Zaman ve mekan değişti ve Millenium Falcon hiperuzaydan gerçek uzaya geçti.

Luke kontrol paneline baktı. “Hâlâ çok yolumuz var,” dedi. “Oraya varmak günler sürer.”

“Öyle, tabii ki bunun da bir nedeni var,” dedi Lando. “İki kasaba bir şehirden ibaret uyduruk bir gezegenden söz etmiyoruz. Coruscant tüm gezegeni kaplayan devasa bir şehirdir. Atmosferi skyhook’larla uydularla, her türden ticari ve özel trafikle doludur. İmparatorluk donanmasının büyük bölümünün orada olmasından bahsetmiyorum bile. Her köşesi titizlikle kontrol edilir, dolayısıyla elimizi kolumuzu sallayarak girebileceğimiz bir yer değildir. Falcon’un resminin tüm galaksiye çoktan dağıtıldığından eminim ve İmparatorluk’taki her güvenlik tarayıcısı bizi aramaya başlamıştır. Sadece bir güvenlik kodunun bizi bunlardan kurtaracağını sanmam. İmparatorluk hapisanesine tıklırsak Leia’ya bir faydamız olmaz.”

“Anladım.”

“O zaman ağırdan alıp daha akıllıca bir çözüm bulana kadar bekleyeceğiz. Daha iyi bir fikrin var mı?”

Luke şöyle bir düşündü. “Aslında evet.”

Lando hayretle baktı. “Öyle mi? Söyle duyalım bakalım.”

Luke ona anlattı.

“Bundan haberim yoktu,” dedi Lando.

“Hey, Han bunu bir yıldız destroyeri üzerinde yaptı ve droid tarafından kullanılan robotik bir gemi de değildi.” Luke bir an durdu. “Eğer istersen ben halledebilirim.”

Lando bir kaşını kaldırdı. “Dinle, o numarayı Han benden öğrendi.”

Luke gülümsedi.

Teoride işe yaramalıydı. Coruscant’a giden ticaret yolları üzerindeydiler. Bu noktadan sayısız yük gemisi belli rotaları kullanarak gelip giderdi. Bu rotayı kullanabilmek için birkaç yüz tondan daha ağır bir yük taşımak gerekliydi. Kanunlara göre bu gemilerin güvertesinde sadece droidlerin bulunması yasak olsa da bu kanunlar her zaman ciddiye alınmazdı, özellikle de birisi İmparatorluk’a mal taşırken. Droidlerin kontrolündeki bu yük gemileri bir kez bu rotaya girdiler mi artık etraflarında neler olup bittiğine dikkat etmezlerdi. Trafik kontrol sistemi her şeyi onlar için hallettiğinden bu gemilerden birinin üzerine saklanmak parmak şıklatmak kadar kolay olmalıydı. Daha sonra tek yapmaları gereken gezegen Doppler’inin kontrol ağından geçene kadar beklemektir. Falcon’un karıştırıcıları bunun üstesinden gelecek seviyede olmalıydı – on yaşındaki zeki bir çocuk bile eski bir mikrodalga ve bir çift ayarı bozulmuş itici sistemiyle basit bir karıştırıcı yapabiliirdi.

Mesele büyük geminin hız ve rotasını aynen taklit edebilmektir, dolayısıyla teorik olarak sürekli aynı noktada olmuş olacaktır. İyi bir pilot bunu halledebilirdi ama en ufak bir hatada gezegen savunma bataryaları tarafından toza çevrilirdiler. Yeterli yetenek ve soğukkanlılıkla yapılması zor değildi. Teoride işe yaraması gerekirdi.

Evet, gezegenin çevresinde İmparatorluk gemileri devriye geziyordu ama onlar saldırganları engellemekle görevlendirilmişti. Sonsuz uzayda her şeyi göremezlerdi ve tek bir gemi koca bir gezegene karşı ne yapabiliirdi ki? Hele düşmanları olan Asiler sivil hedefleri yok etmekten kaçındıkları için saldırmayı reddediyorlarsa?

“Hazır mı?” dedi Lando.

“Hazır,” dedi Luke.

“Biz de hazırız,” dedi Threepio. “Eğer umurunuzdaysa.”

Artoo biplendi.

Lando sıırıttı. “Sıkı tutunun, gidiyoruz.”

Gemi peşi sıra birkaç silindirik şekilli konteyneri çeken modifiye edilmiş bir römorköre doğru uçtu ve araya girdi. Bu konteynerlerin her biri Falcon kadar büyüktü ve her biri yörüngeden çıkmasını sağlayan roketler taşıyordu. Gemi çok büyük olmasa da çektiği yük sekiz dokuz yüz m-ton olmalıydı. Gemi ISO –Bağımsız Gemi Sahipleri- olarak bilinen bir sinyal gönderdi. Adı Tuk Prevoz’dur, İmparatorluk Merkezi’ne kayıtlıydı ve Xizor Transportation System’a bağlı olarak çalışıyordu.

Lando Falcon’la 180 derece bir dönüş yaparak önce gemiyi geçip sonra dönüp hemen altına geldi.

“Burası tarayıcıların görüş alanı dışında olmalı,” dedi.

Luke başını salladı. Büyük gemilerde mürettebatın görüşünü engelleyen çok sayıda kör nokta olurdu, özellikle böyle büyük yükler çekenlerde. Konteynerlerden birinin yanında durdukları zaman ne geminin mürettebatı ne de İmparatorluk yetkilileri onları görebilirdi.

Luke dışarı baktı, Lando gayet iyi uçuyordu. Bir iki derece hata yapsa mürettebat tarafından görülebilirlerdi ama sorun olmamıştı.

Konteynerler gittikçe büyüyordu. Anlaması zordu, ya gittikçe yaklaşıyorlar ya da gemi üzerlerine doğru geliyordu. Gerçi sensörlerin görüşü dışında kaldıkları müddetçe sorun değildi.

Lando ellerini bir cerrah gibi itinayla kullanıyordu. Falcon yavaşladı, yavaşladı ve durdu.

En yakın konteynerin yüzeyine uzaklıkları üç metreydi.

“Bravo,” dedi Luke. Lando biraz güçlük yaşasa da gerçekten de iyi bir pilottu.

“Evet ama bu işin kolay kısmı. Atmosfere girene kadar burada kalmak zorundayız, gerekli olmayan tüm sistemleri kapıyorum. Birilerinin ışıklarımızı ya da aktif sensörlerimizi tespit etmesini istemeyiz.”

“İndiğimiz zaman ne yapacağımızı düşündün mü?”

Lando homurdandı. “Önce sağ salim inmeye bakalım. Aşağıda birkaç tanıdığım var, dert etme.”

Luke başını salladı. Lando’nun haklı olmasını diledi.

Şu an takip ettikleri rotadan çıkıp gezegen bataryaları tarafından kızartılmalarının da bir faydası olmazdı zaten. Beklemekten başka yapacak şey yoktu.

Güç’ü kullanarak Leia’yı bulmayı denedi. Yeteneklerini sonuna kadar zorladı...

Sonuçsuz. Eğer oradaysa bile fark edemeyeceği kadar uzaktaydı.

Neyse, gittikçe yaklaşıyorlardı. Eğer hayatta kalırsa tekrar deneyecekti.

Eğer hayatta kalırlarsa.

Odasında çıplak olarak oturmuş, iyileşmek için meditasyon yapan Vader kaşlarını çattı. Güç’te bir düzensizlik vardı. Kendini karanlık tarafa teslim etti...

Her neyse onunla temasa geçemiyordu.

Hissettiği şey de bir anda geçip gitmişti.

Karanlık taraf hâlâ onu şaşırtmaya devam ediyordu. Ateş gibi ısıtabilir ya da yakabilirdi ve içine düşmemek için çok dikkat edilmeliydi. Aşırı kullanılırsa neler olabildiğini bizzat İmparator’un üzerinde görmüştü; fiziksel olarak bedenini yiyip bitirmişti. Fakat aynısı Vader’a olmayacaktı, çünkü

o karanlık tarafta ustalaşmaya niyetliydi ve bu yolda da başarıyla devam ediyordu. Artık sadece zaman meselesiydi. Luke'u kendi saflarına kattığı zaman süreç daha da hız kazanacaktı. İki güçlü mıknatıs karanlık enerjiyi çok daha fazla çekeceklerdi. İkisi birlikte Güç'ü birinin yapabileceğinden çok daha etkili şekilde kullanabileceklerdi.

Genç çok güçlüydü. Kim bilebilirdi ki? Luke Skywalker -oğlu- belki de galaksinin en güçlü adamı olacaktı.

Her ne kadar zarar görmüş yüzü nedeniyle acı çekmesine yol açsa da gülümsedi. Acıya dayanabilirdi.

O Sith'lerin Kara Lordu'ydu ve her şeye direnebilirdi.

“Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, Efendi Luke. Artoo ve benim siz ve Efendi Lando’yla birlikte gelmemiz çok daha doğru olacaktır.”

Artoo da onaylamak için mırıldandı.

“Bakın, burada gemide güvende olursunuz,” dedi Luke. “Yardıma ihtiyacımız olduğunda sizin burada olmanız gerekiyor. Üstelik dışarıyı buradan çok daha tehlikeli.”

“Evet, bu durumda bence burada kalsak çok daha yerinde olur.”

Artoo biyledi.

“Hayır, Efendi Luke’u duydun, bir terslik olabilir diye gemide kalmamız gerektiğini söylüyor.”

“Terslik mi? Nasıl bir terslik olabilir ki?” dedi Lando. “Galaksinin her yerinde başımıza ölü ya da diri ödül konmuş olması ve yetmezmiş gibi bizim de kalkıp belanın tam ortasına gelmemizde ne gibi bir terslik olabilir?”

Luke başını iki yana salladı. “Yapma. Bir İmparatorluk ajanı ya da kelle avcısının bizi arayacağı en son yer neresidir?”

“Öyle. Aslında haklısın. Kimsenin bu kadar aptal olabileceğini düşünmezler. Şansımıza bizim bu kadar aptal olduğumuzu bilmiyorlar.”

Luke başını iki yana salladı. Tüm bu gevezelik durumun ciddiyetini biraz olsun azaltmak içindi. Aslında büyük tehlikede oldukları su götürmezdi. Ciddi bir sesle Threepio’ya dedi ki, “Bak. Dürüst olacağım. Geri dönememe ihtimalimiz yüksek. Eğer dönemezsek İttifak’tan yardım istemeyin. Daha fazla kişinin hayatını tehlikeye atmanın bir anlamı yok.”

“Anladım,” dedi Threepio.

Artoo telaşla bir şeyler söyledi. Kızgın gibi görünüyordu.

Luke küçük droide baktı, eğildi ve bir elini üzerine koydu. “Sadece telsizin yanında bekle, tamam mı? İhtiyacımız olursa seni ararız. Başımız derde girerse gelir bizi kurtarırın. Threepio’nun elleri ve ayakları, senin de astronavigational yeteneklerin var. Eminim el ele verirseniz acil bir durumda Falcon’u rahatlıkla uçurabilirsiniz.”

“Fazla iyi niyetlisin,” dedi Lando. “Han bunları duysaydı çoktan erimeye başlamıştı.” Lando hâlâ ortalığı neşelendirmeye çalışıyordu ama Luke kumarbazın da ne kadar endişeli olduğunu sezebiliyordu. Bu hiç de kolay bir görev olmayacaktı.

Artoo da Falcon’u uçurma fikrine pek sıcak bakmış görünmüyordu.

“Kabalaşma,” dedi Threepio. “Ben hep bir protokol droidi değildim, hatırla. Dönüştürücüleri

programlardım ve bir keresinde de bir standart ay boyunca kürek kullandım. Efendi Han, Efendi Lando ve Chewbacca'yı yeterince izledim ve rahatlıkla söyleyebilirim ki bu gemiyi senden çok daha iyi idare edebilirim.”

Artoo daha kaba sesler çıkardı.

“Demek öyle, en azından ben senin gibi koca bir çöp kutusuna benzemiyorum!”

“Haydi, Luke,” dedi Lando. “Oyulanmanın bir alemi yok. Kılık değiştirelim ve yeterince çabuk olursak gün doğmadan yer altına inmiş oluruz. Bu ikisi gece boyunca tartışmaya devam eder.”

“Tamam,” Luke doğruldu. “Az sonra görüşürüz.”

“Dikkatli olun, Efendi Luke.”

Artoo da bir şeyler ekledi.

Luke hissettiği kadar kötü görünmediğini ümit ediyordu. “Oluruz.”

Lando çoktan kılık değiştirmişti bile. Kafasına bir dilenci çaputu geçirmiş, kıyafetinin üzerine de eski bir cübbe örtmüştü. Luke da benzer şeyler giydi ve yüzünün yarısını da örttü.

Büyük binanın dışında Luke ve Lando pek kimsenin olmadığı bir bölgede yollarına devam ettiler. Bu gezegende kimsenin olmadığı yer bulmak zordu ama burası güney kutbuna yakındı ve hava da soğuktu. Yaşayacak ve çalışacak çok daha uygun yerler vardı. Lando'nun kendisine iyilik borcu olan bir “iş ortağı” vardı ve ona para ödeyerek Millenium Falcon'u yarısı otlarla dolu ve yaz güneşi altındaki Tatooine gibi kokan bir depoya bıraktılar.

“Sana iyilik borcu olan kaç kişi var?”

Lando pis pis güldü. “İnsanların çoğunun kumar oynamaması gerekir ama benim şansına oynuyorlar.”

“Şimdi ne olacak?”

“Southern Underground'a gideceğiz. Işın kılıcını elinin altında ama gözden uzakta tut. Burası öyle kafana göre hareket edebileceğimiz bir yer değil.”

“Mos Eisley kadar kötü mü?”

“Kimi yerleri daha da kötü.”

“Harika. Nasıl olduysa gelip yine gezegenin en berbat yerini bulduk.”

Lando, dar ve dolambaçlı bir ara sokağa girdi. Luke onun bir elini tabancasının üzerinde tuttuğunu gördü. Hava buz gibiydi, titreyerek yollarına devam ettiler.

Lando sokağın sonunda durdu ve etrafına baktı, sonra da başka bir sokağa daldı. “İşte böyle. Ünlü gemi hırsızı Evet Scy’rrep’i duymuş muydun?”

“Tabii ki, çocukken holoproj’da Galactic Bandits’i izlerdim. Bir sezon sırf onunla ilgiliydi. On beş yolcu gemisi kaçırıp milyonlarca kredi ve mücevhere el koymuştu. Ama sonunda yakalandı.”

“Doğru. Duruşmasında birisi ona neden lüks gemileri kaçırdığını sordu. Scy’rrep de dedi ki, ‘Çünkü para onlarda.’”

Luke güldü ve başını iki yana salladı.

“Berbat bir yere gideceğiz çünkü tanıdığım kişi orada,” dedi Lando.

“Önden buyur. Umarım gittiğimiz yer buradan sıcaktır.”

Xizor banyoda, siyah taştan oyulmuş, içine rahatça yerleşebileceği büyüklükteki küvetinin içindeydi. Banyoda uzunca bir süre kalmıştı, büyük ölçüde türünün gerektirdiği bir şeydi bu. Falleen’ler suda doğardı ve dolayısıyla suyu her zaman sevmişlerdi. Sudan yükselen buharla birlikte suya katılan yağların kokusu da havaya karıştı. Fanlar masaj yapıcı küçük dalgalar oluştururken suyun içinden kabarcıklar yükseliyordu. Burası tam anlamıyla rahatladığı yerd. Holoproj, telsiz, ziyaretçi, kısacası onu rahatsız edecek kimse yoktu. Üstelik Guri de. Kimi zaman keyfi yerindeyse müzik dinler ama genelde hiçbir şeyin huzurunu kaçırmasına izin vermezdi.

Sıcak taşa yaslandı ve içkisinden bir yudum aldı, içi de etrafını saran su gibi ısınmıştı. Hayat burada her zaman daha güzel gözüküyordu. Neredeyse mükemmeldi.

Leia’yı da davet etmiş ama kendisine katılmayı reddetmişti.

Neredeyse... mükemmeldi.

Guri banyoya girdi ve küvetin yanında durdu.

“Burada rahatsız edilmekten nefret ettiğimi bilirsin,” dedi. Daha bu sözleri söylerken bile ne kadar anlamsız olduğunu fark etmişti, çünkü söyleyeceği çok önemli bir şey olmasa Guri onu burada rahatsız etmezdi.

Küçük bir telsiz çıkardı. “İmparator,” dedi.

Xizor doğruldu ve telsizi aldı. “Efendim,” dedi.

“Kısa süre içerisinde gezegenden ayrılıyorum,” dedi İmparator. “Sizin de malumunuz olan bir inşaat projesini teftiş etmek için. Döndüğümüzde sizinle görüşmek istediğim birkaç küçük mesele var.”

“Nasıl isterseniz, Efendim.”

“Luke Skywalker adındaki Asi hakkında kulağıma rahatsız edici söylentiler geldi. Sizin de

kendisiyle ilgilendiğinizi duydum.”

“Skywalker? Evet, tanıdık bir isim. Fakat kendisiyle ilgim olduğunu söyleyemem.”

“Döndüğümde bu konuyu görüşeceğiz.”

Konuşma sona erdi, İmparator bağlantıyı kesmişti. Açılış ya da kapanış selamlaşması için zahmet ettiği pek görülmemiştir.

Xizor telsizi küvetin kenarına koyup sıcak suyun içine gömüldü. İmparator’un planlarını eninde sonunda anlaması pek de beklemediği bir şey değildi. Xizor temkinli olduğu müddetçe hiçbir şey değişmeyecekti. Söylentiler hiçbir şey ifade etmezdi.

Guri eğilip telsizi aldı ve çıktı.

Onun gidişini izlerken bir an için aklından ondan elbiselerini çıkarıp kendisine katılmasını istemek geçti. Tümüyle güvenebileceği bir eşe ihtiyaç duyduğu zamanlar birkaç kez kendisinden bunu istemiştir ve Guri de bu zamanlarda bir kadından hiçbir eksiği olmadığını kanıtlamıştır.

Fakat hayır. Enerjisini Leia için saklıyordu. Leia ona daha iyi gözle bakmayı öğrenecekti. Bekleyebilirdi. Sabır onun önde gelen erdemlerinden biriydi.

Derin bir nefes alıp tekrar suya gömüldü. Ciğerleri güçlüydü ve suyun altında uzun süre kalabilirdi, sürüngen özelliklerinden biri daha. Sıcak su onu rahatlatmıştı.

Kim ne derse desin yaşamak güzeldi.

Underground daha sıcaktı ama en az Falcon’u bıraktıkları depo kadar kötü kokuyordu. En azından Luke’a öyle gelmişti. Yanlarından geçip gittikleri insanlar ve yabancılar artık bu kokuya alışmış gibi görünüyordu. Luke’un canını sıkan şey bir şeyin kokusunu alabilmek için küçük parçacıkların koklama organına erişmesinin gerekli olmasıydı. Bu kokuya sebep olan her neyse onun mikroskobik parçacıklarının burnuna girdiği düşüncesi onu rahatsız etmişti.

Yüzeyin hemen altında bir manyetik tren istasyonu vardı. Bekleme platformu kalabalıktı ve zırlı stormtrooper’lar ve üniformalı subaylar devriye geziyordu.

“Sanırım daha uygun kıyafetler bulmamızın zamanı geldi,” dedi Lando. “Bu paçavralar üzerimizdeyken güvenlik kameralarına yakalanırsak iyi olmaz.”

“Planın ne peki?”

Bir ahtapot kafa onlara sürtünerek aceleyle geçip gitti. Dilencilere dikkat bile etmemiştir.

“İşte bunu düşünüyorum. En güzeli kimsenin dikkate almayacağı birine benzemeye çalışmak.”

“Stormtrooperlar mı?”

Lando başını salladı. “Aynen. Belki de elit stormtrooper daha iyi olur. Yüzleri kapalı ve herkes saygı duyduğu için kimse onları rahatsız etmeye kalkmaz.”

Luke etrafına bakındı. “Benim boyumda bir tane görüyorum. Orada bilet droidinin yanında.”

“Bak benim ebatlarımda bir tane de periyodik dağıtıcının orada var. Belki de vatandaşlık görevimizi yerine getirip büfelerden birinde sorun yaşandığını ihbar edebiliriz.”

“Evet, herhangi iyi bir vatandaş gibi,” dedi Luke.

O ve Lando birbirlerine bakıp sırtttılar.

Leia uyandı, kendini halsiz hissediyordu. Gördüğü kadarıyla saatin kaç olduğunu anlamasının bir yolu yoktu. Biraz kestirmişti; Xizor kendisiyle birlikte banyo yapmasını istemiş –banyo! Daha neler!- ve o da tekrar uykuya dalmıştı.

Kalktı ve bilgisayar konsoluna gitti. “Saat kaçtı?”

Cihazdan bunu öğrendi.

Neredeyse altı standart saattir uyuyordu.

Acıkmıştı da.

Aklından bunu geçirirken kapı açıldı ve elinde büyük, üstü kapalı bir tepsi taşıyan Guri içeri girdi. Tepsiyi bilgisayar masasının üzerine Leia'nın önüne koydu. “Yiyecek,” dedi. Döndü ve çıktı.

Leia tepsinin üstünü açtı. Titizlikle hazırlanmış akşam yemeği karşısında duruyordu. Salata, birkaç farlı soypro böreği, pişmiş sebze, meyve, ekmek ve içecek. Görüntüsü de, kokusu da şahaneydi.

Leia ekmekten bir parça alıp tadına baktı. Sıcak, ktır ktır ve hafif ekşiydi. Mükemmel. İyi de pişmişti. Eğer Xizor onu öldürmek isteseydi şimdiye kadar çoktan yapmıştı; onu zehirlemek gibi bir niyeti de olamazdı. Uyku gibi yemek de fırsat olduğu zaman geri bırakılmayacak aktivitelerdendi. Hele de yemek böyle güzel olursa.

Luke'un boyundaki teğmen büfeye girerken kaşlarını çattı, Luke hemen arkasındaydı. “Neden bahsediyorsun? Ben herhani bir şey -? Ne...?”

Luke Güç'ü kullanarak adamı kontrolüne almıştı. İmparatorluk'un hizmetindeki böyle deneyimli bir askerin zihninin daha çok direneceğini düşünmüştü. Ama öyle olsa İmparatorluk için değil de İttifak için çalışıyor olmaz mıydı?

Luke adama elbiselerini çıkarmasını, sonra da yatıp uzun bir uyku çekmesini emretti. Üzerindeki paçavraları atıp aceleyle adamın üniformasını giydi. Tabancasını aldı, ışın kılıcını ceketinin altına sakladı ve aynaya gidip kendisine baktı. Fena değil.

Arkasından gelen Lando da aynı şekilde giyinmişti. Lando kemerini düzelitti ve üzerini silkeledi.

“Kadınlar üniformalı erkeklere bayılır,” dedi. Miğferini kaldırdı ve giydi.

“Umalım da zırhın arkasındaki adamı göremesinler,” dedi Luke.

İkisi birden kendilerine son bir kez çeki düzen verip dışarı çıktılar.

Vader, İmparator’un şahsi mekiğinin rampasında durmuş, daha kısa olan adama bakıyordu.

“Üç hafta içerisinde döneceğimi tahmin ediyorum,” dedi İmparator ona. “Yokluğumda işleri idare edebileceğine güvenebilir miyim?”

“Evet, Efendim.”

“Ben de öyle umuyordum. Skywalker’dan haber var mı?”

“Henüz değil ama onu bulacağım.”

“Belki de beklediğinden daha çabuk.”

Vader, hafif gülümsemesi şekilsiz dişlerini gösteren İmparator’a baktı. Bir şey mi öngörmüştü? İmparator’un karanlık taraftaki hakimiyeti Vader’dan fazlaydı. Acaba Luke hakkında bir bilgi mi ona malum olmuştu?

Eğer öyleyse bile söylemeye hazır değildi, döndü ve kırmızı cübbe ve zırhlarını giymiş İmparatorluk Kraliyet Muhafızları’nın eşliğinde rampadan indi.

İmparator’un elindeki asanın yere vururken çıkardığı ses gittikçe uzaklaştı.

Galakside İmparator’un, Vader’dan daha fazla güvendiği kimse yoktu; en azından Vader buna inanmak istiyordu. Anladığı kadarıyla da bu güvenin uzunluğu, açılmış bir kolun uzunluğundan daha fazla değildi.

Neyse. Bir konuda haklıydı: Öyle ya da böyle Luke’u bulacaktı. Bu kadar parlak bir ışık uzun süre saklanamazdı. Doğası gereği genç onu görmesini bilen bir kişi için bulması çok kolay bir hedefti. Bir Jedi’in Güç’te kudreti artmaya başladıkça bu süreç bir daha kolayca geri alınamazdı. Luke’un durumundaysa Vader zaten durdurulabileceğinden şüpheliydi.

Tekrar karşılaşacaklardı, bir hafta, bir ay, bir yıl – fark etmezdi. Bu kaçınılmazdı.

Bu arada fırsat varken burnunun dibindeki düşmanından da gözünü ayırmayacaktı. Vader’ın ajanları Black Sun’ın Lordu’yla ilgili her türlü bilgi parçasının peşine çoktan düşmüşlerdi bile. Eninde sonunda bir şeyler bulacaklardı. Gideceği yönü bir kez öğrendikten sonra, yolculuk çok daha kolay bir hal alacaktı. Xizor elbet bir hata yapacak, elbet bir gün tökezleyecekti.

İşte o zaman Vader son darbeyi indirmek için yanında olacaktı.

“Eh,” dedi Luke, “geldiğimiz yerden biraz daha iyi bir yere benziyor ama tam olarak nereye gidiyoruz.”

Lando işaret etti. “Şuraya.”

“Bitki dükkanı mı?”

“Görünüşe aldanma. Sahibi Spero adında yaşlı bir Ho’din’dir. Hem İmparatorluk’tan hem de İttifak’tan tanıdığı pek çok kişi vardır.”

“Bak sen. O da mı sana iyilik borçlu?”

“Pek sayılmaz. Ama geçmişte onunla iş yapmıştık ve bilgi satarak biraz para kazanmaya itirazı olmaz.”

Dükkana doğru gittiler.

“Etraftakiler bize pis pis bakıyor,” dedi Luke.

“Üniformalar yüzünden. Buralarda İmparatorluk’u pek sevmezler. Burada yaşayanların çoğu muhtemelen kaçaktır ve tutuklanma korkusuyla yaşarlar. İşlerine karışmadığımız müddetçe onlar da bize karışmazlar. İmparatorluk’un gazabını üzerlerine çekmek istemezler.”

Dükkana girdiklerinde içeride kendilerinden başka kimse olmadığını gördüler.

“Kimse yok mu?” dedi Luke. “Bu garip, değil mi?”

“Evet öyle. Ben-”

Arkalarından birisi bir şey söyledi. Luke söyleneni anlamasa da lisanı tanımıştı: Wookieece.

“Ağır ol, birader,” dedi Lando. “Kimse ani bir hareket yapmasın.” Ellerini kaldırdı ve Luke’a da aynı şeyi yapmasını söyledi.

Wookieece konuşan başka bir şey daha söyledi...

“Yavaşça geriye dön,” dedi Lando, Luke’a.

Döndüler.

Karşılarında kötü saç kesimli bir Wookiee duruyordu –

“Chewie!” dedi Lando.

Miğferlere rağmen Chewbacca onları tanıdı ve silahını indirdi.

Lando gülerken Luke da gidip Chewie'ye sarıldı.

“Ne oldu? Saçlarını kim yoldu?”

Chewie cevap vermeye çalışırken Lando'nun soruları yağmur gibi yağmaya başladı. Luke fazla bir Şey anlamasa da Chewie'yi grdğne çok mutlu olmuştu.

Nihayet Lando söylenenleri Luke için tercüme etti.

“Dükkanın sahibi arkada bağlıymış. Belki de birileri görüp Wookiee'ye yardım etmekle suçlarlar diye böyle bir nlem almışlar.”

Chewie hiç durmadan konuşmaya devam etti.

“Tamam, tamam, Leia seni l isteyenin Black Sun olduğunu düşünüyor, suikastların ardında olan İmparatorluk değil, onlar. Ne? Nasıl yapacağımızı bilmiyorum, sadece üç kişiyiz. İçeri nasıl gireceğiz? Yakalanırsak kimseye faydamız olmaz.”

Konuşma dükkanın açık kapısından gelip tavandan sarkan saksılardan birini dağıtın lazer ışınıyla bir anda sona erdi. Seramik parçaları ve saksının içindeki toprak Luke'un üzerine yağdı. Dükkanın içerisindeki ormanı andıran koku daha da artmıştı.

“Hey!”

Dükkanın dışındaki dört kişi ateş etmeye devam etti. Her kimlerse üniforma giymiyorlardı.

Üçü de kendini yere attı. Chewie silahını kaldırıp körlemesine birkaç el ateş etti.

“Bunlar da kim? Bize niye ateş ediyorlar?”

“Kim bilir?” dedi Lando. Silahını çekti ve o da ateş etmeye başladı. Üzerlerine gelen ateşte bir eksilme olmadığına göre henüz kimseyi vuramamışlardı.

“Buradan başka bir çıkış var mı?” diye sordu Luke.

Chewie bir cevap verdi. Luke bunu “Evet,” olarak kabul etti.

“Arka tarafta,” diye bağırdı Lando.

O ve Chewie biraz daha ateş etti ve  birden arkaya doğru sürünmeye başladılar.

Bir köşede bağlı bulunan Ho'din'in yanından geçtiler.

“Kusura bakma,” dedi Lando Ho'din'e. “İttifak'a bir fatura gönder. Zararını derler!”

Chewie arka çıkışa ulaştı ve kapıyı açtı.

Tam gğs yüksekliğinde diğer bir lazer kapıdan geçip içerideki duvarda bir delik açtı.

Lando küfürü bastı. “Kapana kısıldık.”

Daha ne yapacaklarını düşünmelerine fırsat bulamadan çıkış kapısının dışındaki adamlardan birinin feryadını duydular. Dışarıdan çatışma sesleri gelmeye başladı – ama dükkana doğru ateş edilmiyordu.

“Ne oluyor be?” dedi Lando.

Üstü başı saksı toprağı kaplı olan Luke yüzükoyun yattığı yerden başını kaldırıp baktı ve arka sokaktan gelen birini gördü. Adamın biri hiç acele etmeden kasıla kasıla geliyordu.

Luke geleni hemen tanıdı.

Dash Rendar! Yine Luke’un hayatını kurtarmıştı ve Luke bir kez daha gıcık oldu.

“Naber gençler, başınız dertte mi?” Silahını parmağında çevirdi ve namlusuna üfledi.

Luke ayağa kalkarken Lando ve Chewie’nin de aynısını yaptığını gördü. Tam konuşacakken Lando lafi ağzından kaptı. “Rendar! Burada ne halt ediyorsun?”

“Anlaşılan benim işim de ikide bir sizi kurtarmak. Neyse devam edelim, yürürken de konuşabiliriz. Beni takip edin.”

Luke başını iki yana salladı. Ne kadar sinir olsa da bir şey demeye hakkı yoktu. Maalesef Rendar haklıydı.

Kalesindeki konferans odasında Darth Vader hemen önünde duran küçük adama baktı.

“Bundan emin misin?”

“Eminim, Lordum.”

Vader bir anda zafer kazanmış hissine kapıldı. Tek başına yeterli olmasa da bununla delil toplama işinde bayağı bir yol katetmiş olacaktı. “Kayıtlar ve belgeler de elinde mi?”

“Çoktan sizin dosyalarınıza eklendi, Lord Vader.” Küçük adam gülümsedi.

“Hizmetinden memnunum. Bunu unutmayacağım. Araştırmana devam et.”

Küçük adam eğilerek selam verdi ve ayrıldı.

Elinde, serbest çalışan bir ajanın İttifak’ın mürettebat şefine eğer Luke Skywalker’ı öldürürse kendisini zengin yapacağını söylediği konuşmanın kaydı vardı.

Tabii ki Xizor’la doğrudan bir bağ ispat edememişti ama Vader’ın ajanları bunu da bulacaktı, birisi eninde sonunda konuşacaktı. Vader’ın ajanları rüşveti veren kişiden onu kimin gönderdiğini öğrenene kadar uğraşacaklardı. Daha sonra onu da göndereni ve bu böyle devam edecekti.

Ajanlarının topladığı delillerden oluşan koleksiyona güzel bir ilave daha yapılmıştı ve bu koleksiyon büyümeye devam edecekti.

Tek başına bir kum tanesi bir şey ifade etmezdi ama yeterli sayıda tane bir araya gelince bir şehri bile kaplayabilirlerdi. Daha işin başındaydı ve Xizor'u gömmesi için biraz daha kum tanesi bir araya getirmesi gerekecekti.

Xizor ebediyen ortadan kaldırılmalıydı ve günü geldiğinde bunu yapmak için bir gün daha beklemeyecekti.

Yakında.

Çok yakında.

Dash onlara yolu gösterdi ve Chewie önde olduğu halde kimsenin onları takip edemeyeceği karmaşık tüneller ve koridorlardan geçtiler.

“Buraya nasıl geldin?” diye sordu Lando, Dash’e.

“Her zamanki gibi. Bir yük gemisinin altına saklanıp sensörlerden gizlenerek. Daha gençken akademide öğrendiğim bir numaradır. İyi bir pilot gözleri kapalı bile yapabilir. Ya sen?”

Lando hafif sinirli gülümsedi. Omuz silkti. “Öyle. Biz de yaptık. Çocuk oyuncağı. O kadar kolaydı ki otopilotta bile yapabiliyordim.”

“İyi de buraya nasıl geldin?” diye sordu Luke.

“Ho’din’in yerine mi? Spero’yu tanımayan mı var? Öyle değil mi, Lando?”

“Anlaşılan öyle,” dedi Lando. “Nasıl geldiğini anladık, peki neden geldin?”

Dash iç çekti. “Bir şeyler ispat etmek için sanırım. Luke’la yaşadığımız felaketin ardından berbat hissettim ve unutmaya çalışıyorum. Hata yapmak pek alışık olduğum bir şey değildir. Ama anladım ki eğer geminle kaza yaparsan uçmaktan korkmak yerine hemen bir sonraki gemiye atlayıp yoluna devam edeceksin. Hata yaptım ve hâlâ unutmuş değilim ama kendine acımanın bir faydası olmuyor. Para için çalışırım ama İmparatorluk’un bana bir şeyler borçlu olduğunu hissettim. Chewie beni aradığında onlardan bu borcu tahsil etmenin zamanının geldiğini anladım.”

Luke başını salladı. “Neler hissettiğini biliyorum.”

“Burada birkaç tanıdığım var,” dedi Dash.

“Benimle kahvaltı etmelisin,” dedi Xizor.

Leia ona baktı. Sabah erkenden odasına gelmişti ama Leia çoktan kalkıp giyinmişti ve bu sefer üzerinde olan buraya ilk geldiğinde giydiği kelle avcısı kıyafetiydi. Bu adamın verdiği kıyafetleri giymek istememişti.

“Aç değilim,” dedi.

“Israr ediyorum.”

Luke’u öldürmeye çalışan adamın bu olduğunu bildiği halde Leia hâlâ bu adamdan etkilenmekten kendini alamıyordu. Neyse ki artık karşı koyabilecek durumdaydı. Öfke iyi bir panzehirdi.

Xizor’un ağzından laf almaya çalıştı. “Chewbacca da bize katılacak mı?” dedi.

“Maalesef, Wookiee dostunuz bizleri terk etmeye karar vermiş.”

“Kaçtı ve onu bulamadınız, öyle mi?”

Xizor kendisine bakıp soğuk şekilde gülümsedi.

“Kendi başına kaçtığını mı zannediyorsun, Leia? Gitmesine ben izin verdim.”

“Acaba?”

“Ben Skywalker’ı istiyorum. Skywalker da seni istiyor. Sense benim elimdesin. Bilmem daha fazla anlatmama gerek var mı?”

Leia bir anda tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Xizor onunla oynamıştı. Onun buraya gelmesine izin vermesinin tek nedeni Luke’u yakalamak için yem olarak kendisini kullanmak istemesiydi.

Leia açtı ama artık canı kahvaltı yapmak istemiyordu. Bu adam kötülüğün ta kendisiydi. Sahtekar, zeki ve kötü.

“Nereye gidiyoruz?” diye sordu Luke.

Dash dedi ki, “Saklanabileceğimiz bir yer biliyorum. Oraya bir varalım, daha sonra ne yapacağımıza da öyle karar veririz.”

Luke içinde garip bir şeyler hissetti. Sanki bir anda bir şey malum olmuş ve canını sıkmıştı. Bir anda –hatta denemediği halde- Güç’le bir olmuştu. Öylesine oluvermişti.

“Ne oldu?” dedi Lando farkına vararak.

“Bu yere gidecek ve Leia’yı kurtarmak için plan yapacağız?” dedi Luke.

Ne tepki alacağını bilmiyordu, Lando, Dash ve hatta Chewie bile buna itiraz edebilir ve kararları alma yetkisini nasıl kendisinde gördüğünü sorabilirlerdi. Fakat üçü de önce birbirlerine sonra Luke’a baktılar, artık bir şeyler değişmişti.

“Tamam,” dedi Lando. “Tabii ki.”

Chewie de kükreyerek onayladı.

“Sırada ne var?” dedi Dash.

Bu sadece yapılması gereken doğru şeydi ve nefes almak kadar da kolaydı. Güç’ün gerçekte bu olduğunu artık idrak etmişti. Doğal bir olgu. Onu elde etmek için o kadar mücadele etmişti oysa ki tüm yapması gereken rahatlamak ve onu yaratmaya çalışmak yerine ona izin vermektir. Bu kadar basit.

Ama “basit” ile “kolay” aynı şey değillerdi.

Neyse. Bir şeyin zor olması yapılamayacağı anlamına gelmiyordu. Güç’le pek çok şey mümkündü. Hâlâ öğrenmesi gereken çok şey vardı, zannettiğinden çok daha fazla şey. Gülümsedi. Üstat Yoda ne demişti? Cehaletinin farkına varmak bilgeliğe giden ilk adımdır.

Xizor’un önünde duran Guri kahvaltı kıyafetini çıkarıp diğer kıyafetini giymeye başladı. Üzerinde elbise olmaması onu hiç rahatsız etmezdi.

“Ajanlarımız Millenium Falcon’un eşgaline uyan bir Corellian yük gemisinin Güney Kutbu’na yakın Hasamadhi depo bölgesinde gizlendiğini bildirdi.”

Xizor dolabından birbirine uyan bir gömlekle bir pantolon seçti ve ışık altında onları gözden geçirdi. “Yani? Ona benzeyen yüzlerce Corellian yük gemisi var, öyle değil mi?”

“Ama onlar Hasamadhi depo bölgesinde saklı değiller.”

“Yani Skywalker’la kumarbazın buraya geldiğini mi söylüyorsun? Yani İmparatorluk’un güvenlik ağını geçip canlarının istediği gibi gelip gezegene indiler, öyle mi?”

“Pilotlukla biraz alakası olan herkes yük gemisi numarasını bilir. Bizim kaçakçılarımız bunu sürekli yapıyorlar.”

Xizor kıyafetleri beğenmedi ve yere atıp daha koyu ve muhafazakar olan bir diğerini seçti.

“Tamam. Kontrol edin. Eğer Skywalker’ın gemisiyse gözlem altına alın. Görüldükleri yerde öldürsünler. Usulüne uygun olarak tabii ki.”

Guri başını salladı. Döndü ve çıktı.

Xizor kıyafeti giydikten sonra aynada kendini izledi. Etkileyici. Guri’nin az önce kendisine söylediklerini düşündü. Skywalker’ın bu kadar çabuk gelmesini beklemese de imkansız da değildi. Eğer doğruysa her şey yolunda demektir.

Eğer Skywalker burnunun dibinde öldürülürse Vader aptal durumuna düşecekti.

Bir de eninde sonunda çözeceği Leia meselesi vardı. Onunla ilgilenmek için bolca zamanı olacaktı.

Ama genelde işler böyle yolunda gitmezdi. Gider miydi yoksa?

Fakat işler beklemezdi ve Xizor sadece belli bir bölümünü başkalarına devredebilirdi. Kimi meselelerle bizzat ilgilenmesi şarttı. Kendine bakmayı bitirdi ve misafir odasına yöneldi.

Oraya vardığında Xizor dedi ki, “Pekala. Görüşeceğim ilk kişi kim?”

“General Sendo, Prens Xizor.”

Neyse. Alet hiç değilse isimleri doğru söyleyecek kadar tamir edilmişti.

“İçeri gelsin.”

General Sendo içeri girdi ve eğilerek selam verdi.

“Oturun, General,” dedi Xizor.

“Majesteleri,” diyerek karşılık verdi adam.

Biraz havadan sudan konuşuldu. Ardından da Xizor kendisine içinde kullanılmış on bin kredi olan bir zarf verdi. Black Sun’ın bilmeyi istediği şeyleri onlara iletmesinin aylık bedeliydi bu. Sendo İmparatorluk istihbaratının Destab Kolu’nda görev yapan önemsiz, hiç savaşa katılmamış ama oturduğu rahat koltuğundan her türlü bilgiye ulaşabilen bir adamdı.

Xizor zarfı adamın avucuna sıkıştırıp gitmesini işaret etti. İhanet olasılığına yer bırakılmazdı – ziyaretçilerin tümü tarayıcılarla dikkatle aranır ve üzerinde uygunsuz bir şey bulunan kişi sorgusuz sualsiz ortadan kaldırılırdı. Kurallar basitti ve Xizor’un kalesine girmek isteyenlere her seferinde bu kurallar hatırlatılırdı.

Elinde delil olmadan gördüklerini anlatsalar da bir faydası olmazdı. Xizor’un yerel poliste, ordu garnizonunda ve İmparatorluk donanma istihbaratında adamları vardı ve kendisiyle ilgili verilen her türlü rapordan anında haberi olurdu. Bu raporlar o bölümde çalışan Black Sun ajanları tarafından kısa sürede ortadan kaldırılırdı.

Mayli Weng, Exotic Entertainers’ Union’dan fiyat artışı ve yirmi bin çalışanın çalışma koşullarının iyileştirilmesini isteyen bir dilekçe getirmişti. Xizor bu dilekçeyi kabul etmeye niyetliydi. Mutlu çalışanlar mutlu müşteriler demektir. Black Sun’ın kâr oranı –işçilerin çalıştığı tesislerin sahiplerinin ödediği miktar- böylece artacaktı. Weng her zaman rica etmiş hiç istememişti. O kadar kibardı ki üzerinde feromonlarını kullanmasına bile gerek kalmazdı. Tabii ki değişimi yapacak kişi kendisi değildi; bu Owner’s League’in göreviydi; ama bu tarihe kadar Black Sun’ın hiçbir önerisini reddetmemişlerdi ve bundan sonra da bir değişiklik olacakmış gibi görünmüyordu.

“Elimden geleni yapacağım,” dedi Xizor.

Weng eğilerek selamladı, cömertliği için teşekkür etti ve çıktı.

İmparatorluk Merkezi Construction Contracts Division’ın yöneticisi olan Bentu Pall Tarlen gelerek gezegen üzerindeki büyük inşaat projeleriyle ilgili son ihalelerin rakamlarını bildirdi. Xizor bu rakamları bilmesi sayesinde desteklediği şirketlerinin daha düşük fiyatla ihalelere katılıp

kazanmasını sağlayabilecekti. İnşaat başladıktan sonra ise tabii ki kârı artırmak için bazı beklenmedik masraflar ve gecikmeler olacaktı. Bu tür anlaşmalardan Black Sun'ın kârı küçümsenecek gibi değildi.

Kendi kurduğu paravan bir konsorsiyum vasıtasıyla kiraladığı danışmanlarla Xizor Tarlen'in banka hesabına para aktarımı ayarladı.

Adam keyfi yerinde ayrıldı.

Wendell Wright-Sims beraberinde en değerli baharattan on kilo getirmişti. Xizor bu tür şeylerle pek ilgili değilse de konukları ona bu tür hediyeler getirmek ister ve o da onları kırmazdı. Wright-Sims'e teşekkür edip onu da uğurladı. Ödeme yapması söz konusu değildi; adam sadece dostluğunu kazanmak için bunları getirmişti. Bu miktarda baharat sokaklarda belki de milyonlarca krediye satılırdı ama yine de adam için ucuz bir sigorta demektir.

Black Sun lideri bu işleri adamlarına da hallettirebilirdi ama bu kıymetli araçlarıyla yüz yüze görüşmeyi daha uygun buluyordu. Bu işinin bir parçasıydı, diğerlerine patronun kim olduğunu ve Black Sun'la ters düşerlerse kimle karşı karşıya kalacaklarını hatırlatmak.

Bu iş kimi zaman can sıkırsa da Xizor yıllardır ara vermeden sürdürmeye devam etmişti. Düşünecek çok şeyi, her meselede dikkate alması gereken pek çok durum vardı. Sıkıntı hayal gücü olmayan insanların sorunuydu. Xizor bir odada oturup sadece duvara bakar ama en karmaşık işlerde çalışan insanlardan daha meşgul olabilirdi.

Jewelers' Guild temsilcisi geldi...

Dash'in onları götürdüğü yer basık, pis, leş gibi kokan kanalizasyonla ve sıçanların kemirdiği kablolarla çevrelenmiş mağara gibi bir yerdi. En azından dışarıdan böyle görünüyordu.

Korumayı ve kapıyı geçtikten sonra içerisinin nispeten daha iyi olduğunu gördüler. Luke'un ziyaret ettiği limanlardaki ikinci sınıf otellerden birine benziyordu. Fakat burada kalmak için ödeyecekleri paraya her biri Tatooine'de yeni bir ev alabilirdi.

Ya da Dash öyle söylemişti.

“Eğer ne yapacağımıza dair bir karar verdiysek adamlarımla görüşeyim,” dedi Dash. “Evet, fikri olan?”

“Evet,” dedi Luke. “Benim var.”

Luke derin bir nefes aldı ve yavaşça verdi, zihnini temizlemeye çalıştı. Şu anda uygun bir yerde ve zamandı ve tekrar Leia'ya erişmek istiyordu.

Çaldıkları üniformaları çıkarmış, tabancayı da atmıştı, Üstat Yoda'nın ona öğrettiği şekilde dizlerini kıvrarak meditasyon yapacak şekilde oturmuştu. Dash'in onlara sağladığı elbiseler çok daha uygundu; kalitesiz koyu gri kukuletalı cübbe, düz bir gömlek, basit bir pantolon ve ceket, siyah çizmeler. Bir Jedi Şövalyesi'nin üniforması değildi ama şimdilik yeterliydi.

Rahatla. Unut her şeyi...

Konsantrasyonunu sağladı, odaklandı ve ismini yüksek sesle söyledi:

“Leia...”

Bir an durdu, ardından, “Leia. Buradayım. Senin için geliyorum.”

...

Bilgisayarı kullanan Leia, Xizor'un kalesinin planlarını bulmaya çalışıyordu. Tabii ki onun erişebileceği bir yere koyacak kadar ahmak değildi; ne yazık-

Leia...

Telepatiden ziyade empatiydi ve daha önce Bespin'de olduğu için hemen tanıdı.

Luke.

Leia derin bir nefes aldı ve yarısını verdi, sessizce durdu. İzleniyordu; Luke'la temasa geçtiğini asla belli etmemeliydi. Bilgisayar ekranına bakıyormuş gibi yapmaya devam etti ama onu çok daha uzaktan, duvarların ötesinden görebiliyordu.

Leia. Buradayım. Senin için geliyorum.

Eğer Leia'nın kelimelere aktarması gerekirse Luke'un dediği buydu. Ama kelimelerle ifade edilmemişti; bu sadece onun doğrudan hissettiği bir duyguydu.

Luke burada, Coruscant'taydı ve onun için geliyordu.

Leia'nın daha önce hissetmediği Luke'la ilgili bir sakinlik vardı. O güçlenmişti; Güç'teki kontrolü artmıştı. Leia onun için endişeleniyordu ama onunla temasa geçmek cesaretini arttırmıştı. Güven hissi oldukça güçlüydü. Daha önce böyle bir teması sadece Luke yaralandığında, Vader'ın elinden güçlkle kurtulduğu zaman, hissetmişti ama şimdi daha güçlü ve kontrollüydü. Belki de onu kurtarabilirdi. Belki de tüm bunlardan bir şekilde sağ çıkabilirdi.

Leia...

Leia gülümsedi. Luke, buradayım...

Luke Skywalker, Jedi Şövalyesi gülümsedi.

...

Odasında Darth Vader, güçteki değişimi hissetmişti, belli belirsizdi ama onun dikkatinden kaçmamıştı.

Luke.

Buradaydı. İmparatorluk Merkezi'nde.

Bir anda bütün vücudu titredi.

Vader konsantre olarak oğluna erişmeye çalıştı: Luke...

Kaşlarını çattı. Bu yol... kapalıydı. Luke güçlenmiş görüldüğü gibi, sanki aynı anda iki ayrı yerdeymiş gibi de görünüyordu.

İmkansız. Enerjiyi yanlış okuyor olmalıydı. Güç'te Luke kadar güçlü başka bir şey olamazdı; Jedi'ların hepsi ölmüştü. İmparator da gitmişti, ışık yılları uzaktaydı.

Bu yankı etkisine ne neden olabilirdi ki? Yankıdan başka bir şey olamazdı tabii ki, Güç'teki bir yansıma.

His geldiği gibi gitti ve Vader yeniden yalnızdı.

Eliyle işaret edip oturduğu bölümün kapağını açtı. Doğruldu ve zırhına yöneldi. Luke buradaydı ve gidip onu bulacaktı. Onu bul –

-ve karanlık tarafa getir.

Xizor kalesindeki yemek odasında tek başına oturmuş lezzetli ve çok nadir bulunan –ve çok pahalı–moonglow’un dilimlerini yemekle meşguldü. Yerken birden kaşları çatıldı. Sorun meyvede değildi, o her zamanki gibi enfes ve lezzetli.

Fakat bir terslik vardı.

Ne olduğunu tam olarak söyleyemese de o bu organizasyonun başına sadece atık, zeki ya da şanslı olduğu için değil, aynı zamanda mantıklı ve öngörüsü yüksek olduğu için gelmişti. Black Sun’ın karmaşık yapısı her zaman sorun olmuştu ama ortada her zamankinden daha karmaşık giden bir şey yoktu. Ne ihanet, ne yapmaması gerekeni yapan bir rakip, ne idealist ve görevine bağlı bir polis memuru vardı ortalıkta. Her şey tıkır tıkır işliyordu.

Ama yılların verdiği deneyimle artık göz ardı etmemesi gerektiğini öğrendiği bir rahatsızlık vardı içerisinde. Bu sadece bir duyguydu ve o duygusuz biri değildi, sadece duygularını kontrol altında tutabiliyordu.

Düşünceli şekilde yemeğini çiğnemeye devam etti. Herhangi bir değişiklik görünmese de az önce olduğu kadar rahat değildi ve nedenini bilmiyordu.

Moonglow sadece bir gezegenin uydusundaki küçük bir ormanda yetişirdi; doğal haliyle galaksinin başka hiçbir yerinde yetişmezdi; aslında başka bir yerde yetiştirmek de mümkün olmamıştı. Pek çok kişi bu ağacı yetiştirmeyi denemiş ama başaramamıştı. Bir insanın yumruğu büyüklüğündeki bu meyvede bilinen en güçlü biyolojik zehir vardı. İşlemden geçmemiş bir diliminin binde biri bile bin kişiyi birkaç dakika da öldürecek güçte zehir ihtiva ederdi. Bilinen bir panzehiri yoktu, ama meyveyi yemeden önce zehirinin nasıl etkisiz hale getirileceği biliniyordu. Böyle bir işlemi de ancak en az iki yıl diplomalı bir Moonglow şefinden ders alarak tekniği öğrenmiş diğer bir şef yapabiliirdi. Zehirden arındırma süreci doksan yedi aşamadan oluşuyordu. Bu aşamalardan biri ihmal edilir ya da yanlış yapılırsa etkisi hafif bir mide bulantısıyla başlar, halüsinasyonlar ve komayla yiyen kişi sonunda hayatını kaybederdi. Bu ürünü satmaya yetkisi olan bir restoranda tabağı bin kredi civarındaydı. Xizor ayda üç ya da dört kez bu meyveyi yerdi ve galaksideki en ünlü moonglow şefi de onun emrinde çalışmaktaydı. Yine de bu meyveyi yerken endişelenmeden edemezdi. Çünkü bir hata payı her zaman vardı.

Bu da lezzetini bir kat daha arttırıyordu.

Moonglow yemek bir ölçüde Xizor’un Darth Vader’la çekişmesine benzerdi. Çünkü yeneceğinden emin olduğun kişilerle mücadele ederken heyecan yaşamazdın. Ama İmparator’un dibinden ayrılmayan Darth Vader gibi bir rakibin varken bir an bile boş bulunmaya gelmezdi. Vader’ın kazanabileceğini düşünmüyordu ama her zaman zayıf da olsa bir ihtimal vardı.

Bu da mücadelenin keyfini bir kat daha arttırıyordu.

İçindeki bu huzursuzluğun nedeni Vader mıydı?

Yoksa başka bir şey miydi?

Moonglow'u kenara itti. Artık canı yemek istemiyordu. Guri'ye gezegen ve dışındaki tüm güvenlik sistemlerini kontrol ettirecek ve hazır buraya gelmişken moonglow tabağında kalanı da yemesini isteyecekti. Çünkü şefi tabaktaki yemeği yemediğini görürse gücenirdi. Belki de kızar ve bir dahaki seferinde işlemlerden birini kasıtlı olarak yanlış yapabilirdi. Xizor bunu istemezdi. Sanatçıları kızdırmaya gelmezdi.

Maliyeti küçük bir ailenin birkaç aylık mutfak masrafı olan tabaktaki yemeğe baktı. İçindeki bu nahoşlukla ilgili elinden bir şey gelmiyordu. Belki de hiçbir nedeni yoktu. Geçer giderdi.

Keşke buna inanabilseydi.

Underground otelinin restoranında küçük bir masaya oturmuş siparişlerinin gelmesini bekliyorlardı.

Dash söze girdi, "Burası İmparatorluk'un merkezi-"

"Öyle mi?" diye kesti sözünü Lando, dalga geçerek. "Burada olmamalıydık. Neden? Çünkü... tehlikeli olabilir."

"Ne anlatmak istiyorsun, Dash?" diye sordu Luke, Lando'nun iğnelemelerini görmezden gelerek.

"İmparatorluk yozdur. Sadakatla değil de rüşvet ve yolsuzlukla yürür. Burası kadar paranın sözünün geçtiği bir yer daha yoktur."

"Yani bir muhafıza rüşvet verebileceğimizi mi anlatmaya çalışıyorsun? Black Sun'ın kapıya öyle birini koyacağını sanmıyorum," dedi Lando.

"Muhafıza değil, bir mühendise."

"Açıklasan diyorum şunu," dedi Luke.

Dash devam etti, "Bürokraside her şey dosyalanır ve yedeklenir. İzinsiz, yetkisiz, müfettişsiz ve plansız hiçbir şey inşa edemezsin. Yapmamız gereken tek şey doğru mühendisi bulmak, riske girmeyi seven ve paraya düşkün olanını."

Hâlâ anlamamışlardı.

"Tamam," dedi Dash. "Plan şu. Hepimiz bu gezegenin üstü kadar altında da çok büyük yapılar olduğunu biliyoruz. Bildiğim bir şey varsa o da her ne kadar arıtsan ve yeniden kazandırsan da bazı şeyleri atmak zorundasın. Bu çöplerin onları işleyebilecek çok daha büyük sistemlere taşınması gerekir."

"Ana fikir, yattığın yere pisleme, anladık," dedi Luke. "Sonra?"

"Bu kadar büyük bir bina," -aralarında İmparator'un kalesinin de bulunduğu dev yapıları gösteren holografik postkartı işaret etti- "çok büyük miktarda atık üretir. Bunları atmanın bir yolu olmalı."

Coruscant'ın sokaklarında hiç çöp arabası görmedim, dolayısıyla tüm çöpü yer altından gönderiyor olmalılar. Muhtemelen bulamaç haline getirerek. Öyleyse bunun taşındığı borular olmalı.”

Luke anlamıştı. Etrafına bakındı ve dedi ki, “Büyük borular.”

Diğerleri de anlamıştı.

Chewie bir şeyler söyledi.

Lando başını salladı ve dedi ki, “Chewie haklı. Bu bağlantılar eğer insanların geçeceği kadar büyükse kesin girişleri korunuyordur.”

Chewie bir şeyler daha söyledi.

“Evet,” dedi Dash. “Chewie ayrıca bu tür sistemlerin hepsi birbirine benzediği için yol bulmanın da güç olacağını söylüyor. Yer altında akıl almaz bir labirent olmalı.”

“Haklı. Ama kanalizasyon girişlerinde yer üstündeki kapılardaki kadar da muhafız olmaz. Bu yoldan bir saldırı beklediklerini zannetmem. Çok sayıda kişiyle girmeye kalkarsan sensörler gürültüyü tespit eder ama, eğer dikkatli olursak birkaç kişiyi fark edeceklerini zannetmem.”

Lando, önce Luke ve Chewie'ye sonra da Dash'e baktı. “Yani kilometrelerce uzunluktaki kanalizasyonda bize yol gösterecek bir rehber bulabileceğini söylüyorsun, öyle mi?” Dash'e sanki onu ilk kez görüyormuş gibi baktı.

Dash gülümsedi. “Muhafızlar da bunu düşünüyor işte. Kim bu kadar aptal olabilir?”

Lando başını iki yana salladı. “Biz varken aptallık kime düşer?”

“Rehber bulmak zor olmaz. Birisini tanıyorum.”

“Bunu daha önce de duymuştum,” dedi Luke.

Vader derin bir nefes aldı ve verdi ve bir nefes daha aldı. Karanlık tarafın enerjisi içine dolmuştu ve bir kez daha normal bir insan gibi nefes alabiliyordu. Öfkesini odakladı. İsteddiği zaman böyle rahat nefes alamaması büyük bir haksızlıktı. Haksızlık...!

İyileştirici enerjiyi korudu.

Öfkesini koruyabildiği müddetçe akciğerleri ve solunum yolları görevini yerine getirebiliyordu. Diğerleri gibi sağlıklı biri olamamasının büyük bir haksızlık olduğunu düşünmeye devam ederek öfkesini besledi.

İyileştirici enerji hâlâ duruyordu.

Hissettiği rahatlama hissinden kurtulmaya çalıştı. Ondan kurtulup öfkesini sürdürmeye devam edecekti.

Yaklaşık iki dakika kadar dayanabilmişti. Bu yeni bir rekordu.

Daha da güçlenecekti. Luke'un gücünü de kendi gücüne ekleyecek ve günün birinde bu zırhtan kurtulup normal bir insan gibi dolaşacaktı.

Luke...

Gülümsemesini durdurmaya çalıştı ama faydası yoktu.

Bir kez daha nefes alma bölmesinin korumasına sığındı, enerjiyi daha fazla koruyamamıştı. Ama iki dakika başlı başına bir başarıydı. Gün gelecek on dakika, bir saat ve sonunda istediği kadar rahat nefes alabilecekti.

En sonunda.

Leia galaksideki en sabırlı kadın sayılmazdı. Ne kadar konforlu olursa olsun bir odada kısılıp kalmak hiç de onun tarzı değildi.

Meditasyon yapmayı denedi ama kafası çok karışıkı.

Kaçma planları düşündü ama sahip olduğu sınırlı bilgiyle olacak iş değildi.

Sonunda egzersiz yapmaya karar verdi. Birkaç temel jimnastik hareketi biliyordu ve tek ihtiyacı olan da bu hareketleri yapabileceği açık bir yerdı. Halının tüyleri çok kabarıkı ve çatı çok yüksek olmasa da yerdeki hareketleri yapmasına bir engel yoktu. Gerindi, döndü, bacaklarını açtı, terleyene kadar kaslarını çalıştırdı.

İşi bitip iyice yorulduğunda daha iyi hissetmişti. Duş almaya karar verdi. Işıkları söndürüp elbiselerini çıkardı, duşunu aldı ve yine karanlıkta giyindi. Xizor'un odasını izlediğinden emin olduğu için ona gösteri yapmanın bir gereği yoktu.

Biraz daha yorgun ama daha iyi hissediyordu. Leia, yeniden nasıl kaçarım, diye düşünmeye başladı. Ya da Luke'a, planı her neyse, nasıl yardımcı olabilirdi? Onun için endişeliydi ama bir yandan da kendisi için geldiğinden dolayı mutluydu.

Birinin kendisini bu kadar düşündüğünü bilmek güzeldi.

Dash'in tanıdığı adam olan Benedict Vidkun gerekli para ödendiği müddetçe sistemleri taramak, harita çizmek ve onlara diledikleri yere gitmeleri için rehberlik yapmaya hazır birisiydi.

Üzerlerinde fazla para yoktu. Lando'nun Bepin'deki Galactik Bank'teki hesabına İmparatorluk tarafından el konulmadan kaçırabildiği ve kıyıda köşede sakladığı biraz nakidi vardı. Leia'nın acil durumlarda kullanmak için İttifak'a ait bir hesabı vardı ve Luke hesabın şifresini biliyordu. Bu hesabı kullanmak için bundan daha uygun bir zaman olamazdı. Vidkun'un fiyatı da yüksek değildi. İsteddiği para üç aylık maaşı kopardı ki bu da hiç yüksek bir rakam değildi.

Benedict kısa, tıknaz, solgun, patlak gözlü, koca burunlu, bıyıklı ve sakallı bir adamdı. Sürekli boğazını temizliyordu. Dediğine göre geceleri çalışır, gündüzleri uyurdu. Imperial Complex'teki işine gidiş gelişleri hariç nadiren gün ışığı görürdü. Kendinden genç olan karısı anlaşılın paraya düşkündü.

“Şu hattı görüyor musunuz? Bütün sektörün kanalizasyonu buradan geçer. İçinden bir landspeeder'ın geçeceği kadar geniştir. Bizi ilgilendiren bölüm burada.” Masanın üzerinde havada duran hologramı işaret etti. “Xizor'un kalesinin lağımı buraya bağlı. Sıçan ve benzeri haşaratı uzak tutmak için konmuş bir kapı var ama bakım bölümü şifresini biliyor. O kapıyı geçince binanın borularında sorunsuzca gidebiliriz. En fazla yarım kilometre, hepsi bu.”

Projektördeki bir düğmeye dokundu, resim değişti, büyüdü ve boruları daha yakından göstermeye başladı.

“Bunlar ne kadar geniş,” diye sordu Lando.

“Şemalar ölçekli, kendin de anlayabilirsin. Birkaç kişinin yan yana yürüyebileceği kadar geniş, tabii çok uzun değilse.” Chewie'ye baktı. “Senin buralarda biraz eğilmen gerekecek.”

Chewie adama homurdandı.

“Bunlar doğrudan binaya mı gidiyor?”

Mühendis boğazını temizledi. “Binaya girdiği yerde diğer bir sıçan kapısı daha var. Aslında bunun şifresi elimizde olmazdı ama kayınbiraderim Daiv, Xizor'un kalesini inşa eden şirkette çalışmıştı ve şifresini size verebilirim. Küçük bir meblağa tabii.” Sarı ve keskin dişlerini göstererek sırıttı.

Luke ve Lando birbirlerine baktılar.

“Ne kadarlık bir meblağ?” diye sordu Dash.

“iki yüz elli kredi.”

“Yüz yirmi beş kredi,” dedi Lando, Dash'in konuşmasına fırsat vermeden.

“Bu şifreyi bilmek işimizi bayağı kolaylaştırır.”

“Lazer ışını daha ucuz,” dedi Lando. “Kilidi uçurabiliriz. Yüz elli.”

“Çok gürültü yapar. Bu riske giremezsiniz. Yüz yetmiş beş.”

Lando başını salladı. “Tamam. Anlaştık.”

Mühendis keyifsizce gülümseyip devam etti. “Şimdi de şu fare kızartıcıyı halletmemiz gerekecek.” Eliyle şemayı işaret etti. “Buraya adım atarsan ne olduğunu bile anlamadan kızarırsın. İlginçtir bu şeyi oraya takan da benim diğer kayınbiraderim Lair ve ondan da bunun şifresini öğrenmiştim.”

“Bir meblağa tabii ki,” dedi Luke. Sesi bezgindi.

“Diğeriyle aynı fiyata.”

Lando tavana bakmaya başladı.

“Tamam,” dedi Dash.

“Bundan sonra tek dert etmeniz gereken toplanma bölümünden çıkıp orada kaç muhafız varsa onların hakkından gelmek. Orada size faydam olmaz. Xizor kendi adamlarını kullanır ve ben hiçbirisini tanımam.”

“Hallederiz,” dedi Dash.

Vidkun başını salladı. Ayağa kalktı.

“Nereye gittiğini zannediyorsun?” dedi Lando.

“Nereye mi? Eve.”

“Hiç sanmam,” dedi Dash. “Burada bizimle kalsan daha iyi olur.”

“Ama yarın yola çıkacağımızı söylemiştin.”

“Fikrimizi değiştirdik,” dedi Dash. “Şimdi gitmek istiyoruz. Üstelik aşağıda bizi bekleyen bir stormtrooper timi ya da Black Sun muhafızları bulmak istemediğimiz için arama yapmana da izin veremeyiz.”

“Hey, sizi ele vermem.”

“Black Sun ve İmparatorluk’tan daha fazla para alabileceğini bilsen her şey değişir,” dedi Lando. “Tabii sen önden gideceğin için çatışma çıkarsa ilk kim vurulur tahmin et?”

Vidkun gergindi. Boğazını temizledi, yutkundu, “Sadece karımı arayıp haber versem nasıl olur? Eğer haber vermezsem delirir.”

“Geri döndüğünde ona bir hediyeye alırsın olur biter,” dedi Dash. “Cebinde paran olacak. Sorun olmaz.”

Mühendis yüzünü ovuşturdu ve tekrar gülümsemeye başladı. “Evet, öyle olsun. Fazla seçeneğim yok zaten.”

“Çok doğru,” dedi Dash.

Gezegen o kadar parlak ve gelip giden gemilerin sayısı o kadar fazlaydı ki Xizor’un balkonu asla karanlığa gömülmezdi. Binaların soğumaya başlaması ve gecenin suni kanyonlardan altlarındaki sokaklara doğru çökmesiyle parlaklıkta belli bir azalma olduğu da inkar edilemezdi. Yüzeyden bu kadar yüksekte olsa bile Xizor’un balkonu el kalınlığında saydamçelikten bir küreyle kuşatılmıştı. Geceyi görebiliyor ama hissedemiyordu. Bu da güvenliği için ödemesi gereken küçük bir bedeldi.

İstediği zaman kılık değiştirip halkın arasına karışabilirdi, dolayısıyla özgürlük eksikliği fazla canını sıkıyordu.

Guri arkadan yaklaştı, ayak sesleri belli belirsizdi.

“Tüm güvenlik sistemlerimiz raporunu sundu,” dedi.

“Ve...?”

“Sıra dışı bir Şey yok. Her zamankinden daha tehlikeli bir durum görünmüyor.”

Başını salladı. Bir an durdu ve dedi ki, “Onu buraya davet ettim.” Manzarayı işaret etti. “Reddetti.”

Bir an durdu, Guri genelde konuşmaya başlamadan önce bu kadar beklemezdi. Dedi ki, “Feromonlarınız onun iradesini kırmaya yetmedi; bu daha önce olmamıştı.”

“Bunu ben de fark ettim. Teşekkürler.”

“Bu başarısızlık onu daha da çekici yaptı.”

“Senin görüşün nedir?” dedi Xizor.

“Kişi elde edemediği Şeyi daha çok ister. Size direndike çekiciliği daha da artacaktır. Ne kadar karşı koyarsa onu o kadar çok isteyeceksiniz. Bu artık bir irade yarışına dönüştü.”

Xizor gülümsedi. “Kesinlikle. Ama bu yarışı sonunda ben kazanacağım.”

Guri bir Şey söylemedi.

“Őphen mi var?”

“Daha önce hiç başarısız olmamıştınız.”

Tam bir cevap değildi ama yeterliydi. “Ve sen benim asla uyumayan muhafızım, bunu uygun bulmuyorsun.”

“Bir kişi ne kadar zeki ve sadıksa tehdit edildiğinde de o kadar tehlikeli olur.”

Xizor hiç durmayan araç trafiğine baktı. Araçların ışıkları neredeyse aralıksız bir ışık seline dönüşüyordu.

Dedi ki, “Tüm varlıklar Şunu bilmelidir. Yaşamın büyük bölümü dengini bulma arayışından ibarettir. Sana benzeyenler vardır ama hiçbiri senin gibi değildir. Sen de yapılmış olan diğer HRD’lerden daha üstünsün.”

“Evet,” dedi.

“Peki senin seviyende hareket edebilen, hisseden ve düşünebilen biriyle karşılaşmak istemez misin? Sana denk birisiyle?”

“Pek değil. Bunun amacı nedir ki? Benden daha üstün ya da benden daha zayıf. Bu benim işlevlerimi değiştirmez ki.”

Gökyüzündeki ışık gösterisinden gözlerini çevirip ona baktı. “Yine de seni sana daha layık işlere göndermemi istiyorsun.”

“Tabii ki.”

“Aynı şey. Seni yenebilecek biriyle mücadele etmek tehlikelidir. Hele uykunda seni öldürebilecek birini eş olarak seçmek çok daha tehlikelidir; yine de ihtimaller... çok çeşitli.”

“Milyarlarca kadın var, çok daha güzelleri, sadıkları ve beceriklileri bulabilirim,” diye devam etti. “Belki üç özelliği de taşıyanı. Ama bu benim elde etmek istediğim ve elde edeceğim kadındır.”

Guri bir kez başını salladı. “Bu yüzden moonglow yiyorsunuz.”

Xizor ona baktı. Guri bir ölçüde de olsa anlamıştı. Başını salladı. “Onu elde edip de ondan sıkıldıktan sonra onu ortadan kaldırmaya izin vereceğim.”

“Onu elde etmenizden sonra.”

Xizor gülümsedi. Demese de “eğer yapabilirsiniz,” imasını anlamıştı.

Guri gittikten sonra gökyüzünü izlemeye devam etti. Pek çok insan ömür boyu birlikte yaşayabileceği bir eş bulma düşüncesiyle heyecana kapılırdı. Ama o pek çok insan gibi değildi. O da Guri gibi eşsizdi. Leia'nın tadına bakmak için ne kadar gerekirse bekleyecek ardından da hevesini alıp onunla işini bitirecekti. Aradığı eş modeline yakın olsa da yeterince uygun değildi.

Galaksi de böyle birisini bulabileceğine artık inanmıyordu. Kısacası o herkesten üstündü.

Bunu yaşayarak öğrenmişti.

“Threepio?”

“Evet, Efendi Luke?”

“Gemide her şey yolunda mı?”

Kısa bir sessizlik oldu. Luke telsizi elinde evirip çevirdi.

Threepio'nun sesi telsizden tiz geliyordu. “Gemide evet. Fakat Artoo gizli operasyon kanalındaki bazı konuşmaları dinledi. Anlaşılan bölgede arama timleri varmış. Bir Corellian yük gemisini arıyorlar.”

Luke telsize baktı. “Hmmm. Tamam. Gözünüzü açık tutun. Birini görürseniz beni arayın.”

“Söylediğiniz gibi Efendim, derhal,” dedi Threepio.

Luke dudaklarını ısırıldı. Kanalizasyona girmek üzerelerdi. Daha fazla probleme ihtiyacı yoktu.

Vader kalesinin balkonunda akşamın serin esintisinden etkilenmeden duruyordu. Güç'ü kullanarak Luke'a erişmeye çalışmış ama başaramamıştı. Tabii ki Luke'tu? Başka kim olabilirdi ki? Ve hepsinden önemlisi Luke'un İmparatorluk Merkezi'nde ne işi vardı?

Vader'a meydan okumaya mı gelmişti? Asilerce İmparator'a saldırmak için mi gönderilmişti? İmparatorluk savaş gemileri bir Asi filosunu rahatlıkla durdurabilirdi ama onlar ancak büyük hedefleri engelleyebilirdi. Küçük bir gemideki kararlı bir pilot kolayca bu savunma ağında bir açık bulabilirdi.

Sorun ne, oğlum? Neden buraya geldin? Sesime kulak ver, nerede olduğunu bildir ve derhal yanına geleyim.

Luke çağrısını duymuşsa bile cevap vermemişti.

“Lord Vader,” diye bir ses geldi arkadan. Döndü. Xizor'la ilgili bilgiyi kendisine sağlayan küçük adam orada duruyordu. Vader bu adam gelir gelmez kendisiyle görüşmesine izin verilmesi için emir vermişti.

“Benim için bir şey mi var?”

“Evet, Lordum. İmha edilmiş olması gereken Falleen'lerle ilgili gezegen dosyalarını ele geçirdik.”

“Bu beni neden ilgilendirsin?”

“Dosyalar Prens Xizor'un ailesiyle ilgili bilgileri de ihtiva ediyor. Babası oradaki küçük bir ulusun kralıymış.”

Vader kaşlarını çattı. “Babasının kraliyet mensubu olduğunu biliyorum. Fakat bildiğim kadarıyla Prens Xizor küçük yaşta yetim kalmıştı.”

“Gerçek biraz farklı, Lordum. Falleenler üzerinde yapılan ve kötü biten on yıl önceki deneyi hatırlarsınız.”

“Hatırlıyorum.”

“Sterilize sürecinde bazı İmparatorluk vatandaşları hayatını kaybetmişti.”

“Üzücü bir kaza.”

Küçük adam kemerindeki bir düğmeye dokundu. Onunla Vader'ın arasında bir hologram belirdi. Sekiz Falleen'in aile resmine benziyordu. Vader onlara baktı. Birbirlerine belirgin ölçüde benziyorlardı -ama. Bunlardan biri Xizor'du. Aynısıydı, sadece daha gençti. Söylemesi güçtü; Falleenler çok yavaş yaşlanırdı, uzun ömürlü bir türdüler.

“Prens Xizor'un ailesi,” dedi küçük adam. “Tamamı laboratuvardan kaçan mutant bakterinin yok edilmesi sırasında öldürüldüler.”

Vader'ın zihninde birden bir ışık yandı. Bu çok şeyi açıklıyordu. Xizor, Vader'ı sadece İmparator'un desteğini kazanmada bir rakip olarak değil, yapmak istediği şeyin önünde de bir engel olarak görüyordu.

Bu kişiseldi.

“Bu olayın kayıtları nasıl ortadan kaldırılmış?”

Küçük adam başını iki yana salladı. “Bilmiyoruz. Bir nedenle Xizor’un ailesiyle ilgili tüm bilgiler ortadan kaybolmuş, şehrin ortadan kaldırılmasından kısa süre sonra.”

Bu projenin başında Darth Vader vardı. Xizor onu ailesinin ölümünün sorumlusu olarak görüyor olmalıydı. Şimdi de Luke’u –Vader’ın oğlunu- öldürmek istiyordu. Sadece İmparator’un karşısında küçük düşmesi için değil, aynı zamanda da intikamını almak için.

Mantıklıydı. Xizor, Black Sun’ı kullanarak bu kayıtları kolaylıkla ortadan kaldırabilirdi. O bir Falleen’di ve sabırlıydı. İntikam güzel bir şarap gibidir, diyen de bir Falleen değil miydi? Mükemmel hale gelmesi için zaman geçmesi gerekirdi. Onlar soğukkanlı sürüngenlerdi; istedikleri şeye ulaşmak için uzun süre bekleyebilirlerdi.

O da bekliyordu.

“Bir kez daha bana çok iyi hizmet ettin,” dedi Vader.

“Bu proje sona erdiğinde minnettarlığımın bir ifadesi olarak artık para sorunu yaşamayacaksın.”

Küçük adam eğilerek selam verdi. “Lordum.”

Vader eliyle çıkmasını işaret etti. Düşünmesi gereken şeyler vardı.

Yapması gereken şeyler de.

Kanalizasyondan geçip çok iyi savunulan bir binaya girmeye çalışacak olan bu küçük grup yola çıkmadan önce işine yarayabileceğini düşündüğü her şeyi yanına almıştı.

Luke kendisini bir Jedi Üstadı olarak görmüyordu ama silah olarak kullanmak üzere ışın kılıcını seçmişti. Chewie bir bowcaster bulmayı başarmış, Lando ve Dash kendi tabancalarından şaşmamışlardı. Kimse Vidkun'a silah vermemişti – çatışma çıkarsa kime ateş edeceğinden emin değillerdi.

Dash, Vidkun gibi adamların faydalı olabileceğini söyleyerek bu düşüncesini ifade etmişti – fakat onlara faydalarından fazla güvenmenin de gereği yoktu. Onlara paralarını öder ve en kısa sürede de karşılığını almaya çalışırdınız, hepsi bu.

Vidkun'un genelde çalışmadığı ve dolayısıyla da yokluğunun hissedilmeyeceği gündüz saatlerinde yola çıkmaya karar verdiler. Yoksa yerin dibinde gündüz ya da gece olmasının bir faydası yoktu.

Luke kemerindeki eşyaları ve sırtındaki küçük çantayı daha rahat yürüyebilmek için düzeltilti.

“Hazır mısınız?” dedi Dash.

Hepsi hazırды.

“Gidelim.”

Darth Vader, holonet üzerinden İmparator'dan bir çağrı aldı.

“Efendim?”

“Lord Vader. Orada vaziyet ne durumda?”

Neden soruyordu acaba. “Sakin. Bir sorun yok.”

“Tetikte ol, Lord Vader. Güç'te bir düzensizlik hissediyorum.”

“Emredersiniz, Efendim.”

İmparator görüşmeyi kesince Vader ayağa kalktı ve sonsuzluğa baktı. İmparator'un hissettiği Luke muydu? Ya da başka bir şey miydi? Black Sun ve sahtekar lideri olabilir miydi?

Neyse. Artık şu özel rakibini köşeye sıkıştırıp sıkıştıramayacağını görme zamanı gelmişti. Bilgisayarına dedi ki, “Bana Prens Xizor'u bağlayın.”

Odasındaki Xizor gelen çağrıya az da olsa şaşırmıştı.

“Lord Vader. Bu ne hoş sürpriz.”

Vader'in görüntüsü her zamanki soğukkanlı ifadesini koruyordu. Fakat konuştuğu zaman sesinin keskinliği karşısındakinin tüylerini diken diken etmeye yetiyordu.

“Belki de o kadar hoş değil. Luke Skywalker'ı öldürme girişiminizden haberdar oldum. Bu gence zarar verme girişimlerine derhal bir son vereceksin.”

Xizor büyük bir öfke hissetse de elinden geldiğince belli etmemeye çalıştı. “Hatalı bilgi edinmişsiniz, Lord Vader. Doğru olsa bile bildiğim kadarıyla genç bir Asi subayı ve o hainlerin hepsi ölü ya da diri olarak aranmaktadır. Yoksa İmparatorluk'un bu kesin emrinde ani bir değişiklik mi oldu?”

“Eğer Skywalker'a bir zarar gelirse seni bundan bizzat sorumlu tutarım.”

“Anlıyorum. Sizi temin ederim ki eğer Skywalker'a bir şekilde denk gelirsem ona da size gösterdiğim nezaketin aynısını göstereceğim.”

Vader iletişimi kesti.

Xizor derin bir nefes alıp yavaşça verdi. İmparator gibi Vader'ın da eninde sonunda Skywalker'la ilgili bilgileri keşfedeceğini biliyordu. Gerçek değere sahip çok az şey sonsuza dek gizli tutulabilirdi; yine de canı sıkılmıştı. Ama planlarında bir değişiklik olmayacaktı; sadece biraz daha dikkatli olması gerekecekti, hepsi bu. Skywalker ortadan kaybolduğunda Vader sorumlusunun kim olduğunu tahmin edecekti ama elinde delil olmadığı müddetçe Xizor güvendedeydi.

Buna bilmek de içinde hissettiği korkuyu tümüyle silmeye yetmemişti.

İmparator'un desteğinin her an değişmesi de söz konusuydu tabii ki. Bunu daha önce de pek çok kez ve bilinmeyen nedenlerle yapmıştı. Ama Xizor İttifak'ın liderlerini teslim etmeyi başarabilirse İmparatorluk'un desteğini uzun süreli olarak elde edeceği kesindi. Asiler'in liderlerini kaybetmesiyle işlerini bitirmek kolaylaşacaktı; bu sayede İmparator elindeki parayı ve askeri gücü dilediği başka alanlarda kullanabilecekti. Sith'lerin Kara Lordu ne bilirse bilsin, Xizor işe yaradığı müddetçe dokunulmaz olacaktı.

Darth Vader bir kuklaydı ve asla Palpatine'in isteklerine karşı çıkmazdı.

Bu konuşma küçük bir tatsızlıktan ibaretti ve Xizor'u bilmediği bir konudan da haberdar etmişti. Vader boş durmuyordu ve bunu bildiği iyi olmuştu. Düşmanını küçümsemenin sonu iyi olmazdı.

Leia günün ikinci egzersizine başladı ama bu sefer kendine fazla yüklenmedi. Ne zaman harekete geçmesi gerekeceğini bilemezdi. Bu nedenle de esnek ve hazır olmalıydı, yorgun değil.

Bir şeyler olmak üzereydi.

Girdikleri lağım yeşilimsi siyah, yapış yapış, kaygan ve Luke'un o tarihe kadar rastladığı her şeyden daha kötü kokan bir yerdi. Tüm yüzeyi kaplayan ne olduğu belirsiz sıvımsı şey kimi zaman bileklerine kadar yükseliyordu.

Luke çizme giydiği için hiç bu kadar mutlu olmamıştı.

İçinde yürüdükleri tünel Vidkun'un söylediği kadar genişti. Tünel, üstüne yerleştirilmiş aydınlatıcılar sayesinde etrafi görmelerine yetecek kadar aydınlıktı.

Önlerinde bir şey kıkırdadı, ardından da suya taş atılıyormuş gibi gelen bazı sesler duydular.

Önde giden Chewie bir şeyler söyledi. Keyifsiz görünüyordu, aniden durdu.

Lando onun hemen arkasında ve Luke'la Vidkun'un önündeydi, dedi ki, "Ben de duydum. Bot giymek istemediyse bu benim suçum değil. Devam et, onlar senden senin onlardan korktuğundan daha çok korkuyor."

En arkadan gelen Dash dedi ki, "Dikkatli olsan iyi olur, Chewbacca. Kanalizasyon yılanlarının Wookiee parmağına bayıldıklarını duydum."

Chewie'nin cevabı kısa ve sertti ve ne olduğunu anlamak zor değildi.

Lando dedi ki, "Tamam, Han'a olan hayat borcunu unut. Sırf sen dişi olmayan küçük solucanlardan korkuyorsun diye de Leia o adamın elinde kalsın."

Chewie homurdanarak yürümeye devam etti.

"Wookiee'nin nesi var?" dedi Vidkun.

"Yüzen ve kaçan şeyleri sevmez," dedi Luke. "Hem de hiç sevmez."

Vidkun omuz silkti. "Birkaç yüz metre daha," dedi. İçinde yürüdüğü pislikten pek de etkileniyormuş gibi görünmüyordu.

"Hey!" dedi Dash. "Dikkat et!"

Luke döndü ve ışın kılıcını çekip açtı –

Pisliğin içerisinden süzülen bir şeye uzun ince bir boyunla bağlanmış kan çanağı gibi olmuş bir gözün kendisine doğru süzülerek geldiğini gördü. Dash'in dediğini de duymuştu. Bir dianoga!

"Ateş etmeyin!" diye emir verdi Luke. Sonra da çömeldi ve ışın kılıcını savurdu.

Dianoga kaçınmaya çalıştı ama çok yavaştı. Parlak ışık boynunu kesip geçti ve göz pisliğin içine düştü. Yaralanan yaratık deli gibi çırpınmaya başladı.

Luke ona doğru yaklaştı ve kılıcını bedenine sapladı. Tek hamlede dianoga'nın bedenini ortadan ikiye ayırdı.

İkiye ayrılan beden biraz daha çırpındı ve sonunda durdu.

Dash tabancasını parmağında çevirdi ve kınına soktu. "Güzel hamle, evlat."

"Bu şeylerden daha önce de görmüştüm," dedi Luke. "Bir çöp öğütücünün içinde rastlamıştım. Az daha kurtulamıyordum."

Chewie de kükreyerek onayladı.

"Bu tür yerlerde çok mu zaman geçirdin?" dedi Dash.

"İsteyerek değil tabii ki."

Beşi yollarına devam ettiler.

"İşte orada," dedi Vidkun.

Durdular. Duvarda iki tane geniş ve yuvarlak delik vardı ve parmak genişliğinde metal parmaklıklarla kapatılmışlardı. Delikler aşağıya doğru meyilliydi. Küçük borulardan pislikler ağır ağır akarak ana borunun içinde yollarına devam edip pislik seline katılıyordu.

Lando dedi ki, "Evet, Vidkun, görelim bakalım şifreler işe yarayacak mı?"

Mühendis ilerledi ve kilit mekanizmasına plastik kartla bir şeyler yaptı. Kapılar açıldı. Sırtarak diğerlerine baktı. "Gördünüz mü? Tıpkı dediğim gibi. Şimdi de sağdakine gideceğiz."

Chewie yeni tünele girdi. Onun için biraz alçaktı ama diğerleri rahatça yürüyebiliyordu.

Ayağı kayan Chewie az daha yere düşüyordu. Dengesini sağlayabilmek için duvara tutunmak zorunda kalmıştı ve elini çektiğinde ne olduğunu bilmediği kapkara bir şeyle kaplı olduğunu gördü. Hemen elini sallamaya başladı.

Chewie'nin suratı beş karıştı.

"Dikkatli olun," dedi Vidkun. "Buralar biraz kaygandır."

Chewie döndü ve Vidkun'a baktı. Mühendisin şansına Wookiee gözlerinden lazer gönderemiyordu yoksa şimdiye çoktan pişmiş et parçasına dönmüştü.

Lando keyifle güldü. "Aynen, dikkatli ol, koca sakar -"

Daha cümlesini tamamlayamadan Lando kaydı ve pisliğin içine oturdu. Düşmesiyle ayağa fırlaması bir oldu ama çok geçti.

Chewie öyle bir gülmeye başlamıştı ki neredeyse tekrar düşecekti.

Luke gülmemek için kendini zor tuttu. Lando'ya müstehaktı ama sıranın ona da gelmesini istemediğinden sustu. Kaderin kendine has bir mizah anlayışı vardı.

“Eski elbiseler giymeliydin,” dedi Dash.

“Hey, Rendar, benim eski elbisem yok.”

“Artık var. Bunların bir daha halk arasında giyilecek kadar temizlenebileceğini zannetmem. Milletin içinde de böyle kokarsan seni hemen stormtrooper'lara teslim ederler.”

“Kapa çeneni,” dedi Lando.

Yollarına devam ettiler ve tırmanmaya başlayan yolda daha da dikkatli olmaya başladılar.

“Elektrik alanına geldik,” dedi Vidkun. “Deaktivatörü çalıştırırım.”

Mühendis kemerinden çıkardığı bir çantayı karıştırırken diğerleri de bekledi.

Tam önlerinde aniden bir parlama oldu, anlık morumsu bir ışık belirdi ve kayboldu.

“Şimdi hallederim,” dedi Vidkun.

“Tamam, önden sen git,” dedi Lando.

Mühendis ona baktı ama önden devam etti. Vidkun'un kızarmadığını gören diğerleri de onu takip ettiler.

Zamanla bu kokuya alışmam gerekirdi, diye düşündü Luke. Ama kötü koku her geçen saniye daha da kötüleşip hayal bile edemeyeceği seviyelere geliyordu.

Buradan çıktıktan sonra çok sıcak ve çok uzun bir banyo yapması gerekecekti.

Yürürlerken duvarlara yerleştirilmiş olan aydınlatıcıların soluk ışıkları ayaklarının dibindeki pislikten yansıyor. En küçük bir ses bile yankı yaparak büyüyor ve kalın duvarlarda aşağı yukarı yol alıyordu.

“Yaklaştık,” dedi mühendis.

“Güzel,” dedi Lando, Luke ve Dash hep bir ağızdan. Chewie de bir şeyler dedi ve Luke'un ne olduğunu anlamak için tercümana ihtiyacı yoktu. Bu kokuyla uğraşmaktansa Xizor'un adamlarıyla savaştık daha kolaydı.

“İşte,” diye fısıldadı Vidkun. “Binaya giriş orada. Sizi en alt kattaki arıtıcıya götürür. Arıtıcı da muhafız olmaz ama diğer bölümlerde muhtemelen vardır. İşte bu da sıçan kapısının anahtarı.” Lando'ya plastik bir kart uzattı. “Görüşürüz.”

Gitmek için döndü.

Dash yolunu kesti. “Nereye gidiyorsun bakalım?”

“Hey, benim işim bitti. Sizi binaya getirdim, planları da size verdim, anlaşmamız da buydu zaten.”

“Dediğin gibi,” dedi Dash. “anlaşmamız öyleydi. Ama planımızda küçük bir değişiklik oldu.”

Vidkun paniğe kapılmıştı.

“Sakin ol, sana bir zarar vermeyeceğiz. Bizi güven içinde bekleyebileceğin bir yere kadar bizimle gelmeni istiyoruz.”

Vidkun’un hiç hoşuna gitmemişti. “Kusura bakmayın ama öldürülürseniz ne olacak? Bekleyişim uzun sürmez mi?”

“Bu riske girmek zorundasın,” dedi Lando. “Sana güvenmiyoruz. Üstelik içerisi buradan çok daha iyidir.”

“Pislik beni rahatsız etmez,” dedi Vidkun. “Bütün gün içerisindeyim zaten.”

“Israr etmek zorundayız,” dedi Lando. Elini silahının üzerine koydu.

Vidkun omuz silkti. “Neyse. Siz öyle diyorsanız...”

Ve kimse ne olduğunu anlamadan kıyafetinin altından küçük bir tabanca çıkarıp deli gibi ateş etmeye başladı.

Luke bunu tahmin edememişti. Adam hiç bunu yapacak bir tipe benzemiyordu ve Luke kılıcını çekmeye fırsat bulamamıştı.

İlk atış ıska geçmiş ama ikincisi Dash’e isabet etmişti. Luke, Dash’in bağırdığını duydu. “Çekil Luke!”

Mühendis üçüncü atışını yapmaya fırsat bulamadan Dash onu iki kaşının ortasından vurmaya başardı.

Vidkun’un pisliğin içine düşen bedeninin sıçrattıkları duvarları kapladı. Pisliğin içinde biraz sürüklendi ve durdu.

Alnındaki delikten hâlâ duman çıkıyordu.

“Dash?”

“İyiyim. Sadece sıyırdı.”

Döndü ve kalçasındaki yanığı gösterdi. Lazer sıyıırıp geçmiş ve geçtiği yerde sadece bir iz

bırakmıştı. Kan bile yoktu.

“Dikkat et, bu pislik üzerine bulaşmayın,” dedi Lando lağıını göstererek. “Sonu iyi olmaz.”

“Tabancayı nereden bulmuş,” dedi Luke kılıcını yerine koyarken.

“Anlaşılan başından beri üzerindeydi,” dedi Lando. “Anlamadığım neden böyle bir şeye kalkıştı? Ona zarar vermeyecektik ki?”

“Herkesi kendi gibi zannettiği içindir,” dedi Dash.

Luke beraberinde getirdiği ilk yardım çantasını açtı ve Dash’in yarası için bandaj çıkardı. Dash bandajı kalçasına koyup bantladı ve bandajdaki ağrı kesicinin acısını hafifletmesiyle rahatladı. Vidkun’a baktı. “Eninde sonunda seni vuracaktınız demek ki,” dedi. “Ama kendi isteğimizle değil.”

“Muhafızlar ateş edildiğini duymuş olmasa bari,” dedi Lando.

“Öyle,” dedi Luke, etrafa baktı ve derin bir nefes aldı.

“Hazır mısınız?”

Hazırdılar.

“Bu da ne?” diye fısıldadı Luke.

Arıtıcının içinde hemen arkasında çömelmiş olan Lando da fısıldadı, “Bunu duymam gerekmiyor.” Bir gürültü. “Ne?”

Bu bölmede bir fısıltı bile duyulabilirdi. Her taraftan pis sıvılar akmaya devam ediyordu. Daire şeklindeki duvara yerleştirilmiş dönüştürücü uğuldadı ve daha fazla lağıcı açık bir kanaldan içeri boşalttı.

“Muhafızlar,” dedi Luke.

“Yani?”

“Altı kişiler.”

“Altı mı? Çöp arıtıcısını korumak için mi?”

Dash de fısıltılara dahil oldu, “Ne olmuş yani? Her birimize bir buçuk adam düşer. Tetiği çekmen ne kadar zaman alır, Calrissian?”

“Dinle birader, sen benim tetik çekmemle -”

“Şşşhh!” dedi Luke. Arıtıcının kapısındaki buharla kaplı camdan tekrar dışarı baktı, doğru sadece birkaç metre ötede altı adam vardı; dördü masada oturmuş kağıt oynuyordu ve tüfeklerini duvara dayamışlardı. Diğer ikisi ise oynayanların yanında durmuş, hem izliyor hem de akıl veriyorlardı, tüfekleri de omuzlarında asılıydı. Dash haklıydı. Eğer ellerini çabuk tutarlarsa daha silahlarını çekmelerine fırsat vermeden muhafızları esir alabilirlerdi; sonra silahlarını alıp onları bağlarlar ve yollarına devam ederlerdi. Mesele bunu muhafızlardan biri telsizle yardım istemeden yapabilmektir.

Luke kapının penceresinden uzaklaştı ve diğerlerinin yanına gelip çömeldi. “Tamam, plan şu. Dash sen kapıyı aç; ilk ben çıkarım; Chewie peşimden gelir, sonra Lando ve en son da sen gelirsin.”

“Hoppala, neden bu sırayla?” diye fısıldadı Dash. “Ayrıca seni kim komutan yaptı?”

“Eğer muhafızlardan biri umduğumuzdan hızlı silah çekerse ben bir lazer ışınını kılıcımla kesebilirim. Chewie bowcaster’ıyla gayet dikkat çekicidir; onun varlığı sizinkinden daha çok etkileyecektir dışarıdakileri. Üstelik keskin nişancıdır da.”

“Benden iyi değil. Üstelik hemen dışarı fırlayıp hepsini vurup indirmek çok daha kolay,” dedi Dash. “Daha ne olduğunu bile anlamalarına fırsat vermeden hepsini vurmuş oluruz.”

“Bu İmparatorluk’la bizim aramızdaki farktır,” dedi Luke. “Onlar bunu yapmakta tereddüt etmezler. Biz ise gerekmedikçe ateş etmeyiz.”

“Aman ne güzel. İyi adam olacağız diye vurulup gidelim.”

Luke başını iki yana salladı. Bir Jedi durumun gerektirdiği gibi davranmayı bilmeliydi ama aynı zamanda da gereksiz şiddetten kaçınmalıydı . “Savaşçı” olmakla “Katil” olmak farklıydı.

“Tamam, hazır mısınız?” dedi Luke, ışığı kendilerini ele vermesin diye ışın kılıcını aşağıda tuttu ve düğmesine bastı. Birkaç kez derin nefes aldı.

“Üç dediğimde. Bir... iki... üç!”

Dash kapıyı açtı.

Luke dışarı fırlayıp kılıcıyla hazır konumda durdu.

“Kimse kıınıldamasın!” diye bağırdı.

Chewie de arkasından fırladı.

Chewie'nin ıslak ayakları zemin üzerinde kaydı sırt üstü yere serildi.

Lando düşen Wookiee'nin üzerinden atlamaya çalışsa da o da bu tüy yumağına takılıp kendini yerde buldu.

Şaşırın muhafızlar yerlerinden kalkıp silahlarına atıldılar.

Böyle planın...!

Leia yatağında oturuyorken bir anda ani bir korku hissetti.

“Ne-?”

Sıradan bir göreve tahsis edilmiş olsalar da bu muhafızlar hiç de fena değildi. Ayakta duran ikisi omuzlarına asılı tüfeklerini derhal çekip ateş etmeye başladı.

Luke her iki ateşi de kesti.

Dash, Chewie ve Lando'nun üzerinden uçup bir takla attı ve yüzükoyun yere yatarak üç el ateş etti.

Ayaktaki iki muhafız yere yıkılırken üçüncü muhafız tüfeğini alarak ateş açtı.

Chewie düştüğü yerde doğruldu ve bowcaster'ını konuştu.

Üçüncü muhafız da vurulurken bu sefer de dördüncüsü ateşe başladı.

Luke güçlükle elini ve kolunu titreten bu ateşi de kesmeyi başardı ama yansıyan lazer lambayı vurunca odanın ışığı azaldı.

Dash durmadan ateş etmeye devam etti; Chewie de bowcaster'ıyla ona katıldı.

Biri hariç tümü vurulmuştu. Sonuncusunun elinde ise silah yoktu ve bağıırıyordu-

Telsizden.

Lando'nun vurduğu son muhafız da yere yıkıldı; telsizi elinden fırlayıp Luke'un ayağının yanına geldi.

Telsizden ince bir ses duyuldu. "Thix? Aşağıda neler dönüyor? Thix? Sektör bir-bir-üç-sekiz beni duyuyor musunuz?"

Chewie ayağa kalktı. Wookiee omuz silkti ve biraz utanarak onlara baktı.

Luke başını iki yana salladı. Durmadan konuşan telsize baktı ve ayağıyla ezdi.

"Sessiz operasyon buraya kadarmış," dedi Lando.

Xizor, kültür bakanına aylık rüşvetini öderken Guri içeri girdi. Kara Prens kibar bir şekilde bakanı uğurladı.

Adam gittiğinde dedi ki, "Ne var?"

"En alt katta bir sorun var."

"Ne tür bir problem."

Omuz silkti. "Bilmiyoruz. O bölgede kameramız yok ve muhafızlar da cevap vermiyor."

"Bir iletişim sorunu daha," dedi Xizor. Aşağıdaki kalın boruların ve kabloların arasında bu tür sorunlarla sık sık karşılaşılırdı ve bu iletişim sorununu mühendisleri bir türlü çözememişti. Kör noktalar derlerdi bu bölgelere. "Ya bir iletişim sorunu var ya da Skywalker zannettiğimden hızlı ve zeki birisiymiş. Lağım sensörleri binanın altında hareket eden bir birlik tespit etti mi?"

"Hayır."

"Güzel. Eğer Skywalker ise yalnız demektir ya da Wookiee ile beraberdir. Kontrol etmesi için bir birim gönder."

"İki takım çoktan yola çıktı," dedi Guri.

"Güzel. Moff'u da yolcu et. Endişelenecek bir şey yok."

Kendi kendine endişelenecek bir şey olmadığını söyledi. Bir genç ne kadar şanslı olursa olsun bu güvenliği geçemezdi.

Luke ve diğerleri koştu. Şimdilik ezberledikleri bina planında ummadıkları bir şeyle karşılaşmamışlardı. Fakat tam olarak ezberlenemeyecek kadar büyük bir yerdi ve dikkatli olmazlarsa hiç ummadıkları bir yere girebilirlerdi. Yine de ellerinden geldiğince hızlı hareket etmek zorundaydılar. Herkes alarma geçmişti. Onlara yol gösterecek kimse olmadığından riske girmekten başka çareleri yoktu.

Chewie, Leia'nın nerede olduğunu biliyor ve en önde gidiyordu.

Grup bir köşeyi dönüp de koridora çıktığında dört muhafızla burun buruna geldi.

Elinde silah olan herkes ateşe başladı.

Luke'un belindeki telsizden Threepio'nun endişeli sesi duyuldu: "Efendi Luke, Efendi Luke!"

Luke gelen bir lazeri kılıcıyla kesti. Telsizini kemerinden çıkarmadan bağırdı: "Şu an meşgulüz, Threepio!"

"Fakat Efendi Luke silahlı adamlar gemiye doğru geliyor!"

Harika. Bir bu eksikti.

Luke bir ışını daha savuşturdu, öne sıçradı ve kendisine ateş eden adamın yakınına gelmiş oldu. Işın kılıcını savurdu ve silahı tutan el yere düştü. Luke döndü ve muhafıza yandan bir tekme attı, tekmeyle tam burnuna oturtup onu yere uçurdu.

Diğer muhafızların da işi bitmişti. Luke muhafızların geldiği yönü işaret etti. "Bu taraftan – burası açık olmalı!"

Koşarlarken telsizini belinden çekti. "Threepio?"

"Eyvahlar olsun!"

"Threepio!"

"Efendi Luke, şimdi ne yapacağız?"

"Hemen gemiyle havalanın! Tıpkı size anlattığım gibi. Artoo sistemi biliyor; sen de kontrole geçersin. Havalandığınız zaman beni ara. Çok yükselmeyin ve stratosferdeki güvenlik sensörlerinin altından uçun, anladın mı?"

"Evet, Efendi Luke."

"Haydi!"

Leia bir şeyler hissetti. Tam olarak ifade edemediği bir şey.

Luke. Luke buradaydı.

Buraya gelirken giydiği kıyafetlerini hazırlamaya başladı.

"Muhafızların ikinci ünitesiyle teması kaybettik," dedi Guri, Xizor'a.

"Aynı bölgede mi?"

“Hayır. Dört kat yukarıda.”

Hmm. Burası kalede iletişim sorunu yaşanan katların üzerindeydi ve tesadüf olması da zayıf ihtimaldi.

“Güvenlik tam alarma geçsin.”

“Geçtiler bile.”

Acaba Skywalker mıydı? Tespit edilmeden bir şekilde kaleye girmeyi başarabilmiş miydi? Yoksa başka birisi miydi?

“Tüm randevularımı iptal et. Git ve Prenses Leia’yı güvenlik odama getir.”

Chewie’nin liderliğinde başka bir muhafız grubuna rastlamadan önce sekiz ya da on kat kadar çıkmışlardı. Çatışma şiddetliydi ve ortalık cızırdayan enerji, bağırtilar, yanık duvar ya da ozon kokusuyla kaplanmıştı.

Dash bir konuda haklıydı: Keskin nişancıydı. Üç atışta üç muhafızı vurmuştu, Luke’un gördüğü en hızlı adamdı. Luke bulunduğu yöne gelen lazerleri karşılıyor ve seken lazerler karmaşayı daha da arttırıyordu. Chewie ve Lando da durmadan ateş etti. Muhafızlar fena değildi ama onların her zaman başka bir seçeneği vardı. Nihayetinde para için ateş ediyorlardı; Luke ve arkadaşları ise hayatta kalmak için. Son kalan muhafız döndü ve kaçmaya çalıştı. Chewie ona öyle bir darbe indirdi ki yere düştükten sonra duvara çarpıp durana kadar iki metre kadar kaydı.

“Haydi! Yürüyün.“

Leia birinin odasına yaklaştığını hissetti. Sadece bir sezgiydi ama yine de güvenmişti. Sandalyelerden birini alıp duvara dayadı ve üzerine çıktı. Kelle avcısı miğferini elinde tutuyordu.

Kapı açıldı ve Guri içeri girdi. Çevikti ama Leia çoktan harekete geçmişti. Leia, Guri’nin dönmesine fırsat vermeden başının arkasına miğferle vurdu. Güçlü bir darbeydi ve bir insanı rahatlıkla bayıltırdı. Darbe droidin dengesini bozmuş ve droid öne doğru sendelemişti.

Bunu fırsat bilen Leia sandalyeden atlayıp koridora çıktı. Kapının düğmesine bastı.

Guri tam kendini toparlayıp geri dönmüştü ki kapı kapandı. Leia kilit mekanizmasını bozup açılmasını engelledi.

Kapı Guri’nin darbeleriyle titredi.

Yavaş yavaş dökülmeye başlayan kapının Guri’yi fazla tutmayacağı ortadaydı.

Leia döndü ve kaçtı.

Chewie önde olduğu halde kaleye girdikleri yerden on iki kat yukarıda bir merdiven boşluğuna geldiler.

“Efendi Luke? Binadan başarıyla ayrıldık.”

Threepio.

Luke bağırarak zorunda kalmamak için telsizini belinden aldı. “Neredesiniz?”

“Gökte bir yerde, Efendi Luke, Ben-ne? Sessiz ol, doğru uçuruyorum, o –ah! Ahh!”

“Threepio?”

Bir an sessizlik oldu, ardından da bir gümbürtü duyuldu. “Görmüştüm zaten kül tablası! Dikkatimi dağıtmasaydın zamanında dönerdim.”

“Threepio, neler oluyor?”

Luke arka plandan Artoo’nun öfkeyle söylendiğini duydu.

“Kes sesini! Benim suçum değil!”

“Threepio?”

“Ne? Nerede? Hayır!” dedi droid.

Bir cam kırılma sesi geldi.

“Threepio!”

“Özür dilerim, Efendi Luke. Artoo’nun yetersiz talimatları yüzünden bir iletişim kulesiyle bir reklam panosunu ortadan kaldırdık. Hayır, ona da çarptığımızı zannetmiyorum. Sadece sıyırıp geçtik. Evet, o da senin hatan! Sürekli dikkatimi dağıtmasan ben -”

“Threepio, Artoo’yla konuşmayı kes ve bana neler olduğunu anlat.”

“Artoo öyle yapmamız gerektiğini söylediği için yere çok yakın uçuyoruz ama bana sorarsanız biraz yükselmemizde fayda var. Senin bildiğin astronavigasyon umrumda bile değil, gemiyi uçuran benim. Gideceğimiz yönü söyle yeter.”

“Anlaşıldı. Dinle şimdi. Falcon’u sana söyleyeceğim koordinatlara getir. Acele et ve biraz yükselin ki bir şeylere çarpmayın.”

“Gördün mü? Sana çok alçaktan uçuyoruz demiştim ama yok, kime anlatıyorsun -”

“Threepio!”

“Evet, Efendi Luke. Hemen yola çıkıyoruz. Hayır, o yöne gitmemiz gerektiğini sanmıyorum, o bina çok yüksek, bu yönde gitmeliyiz, dikkat et!”

Luke görüşmeyi kesmek zorunda kaldı. Hemen önlerinde zırlı bir kapı vardı ve kilitliydi.

Lando silahını kapıya doğrulttu ama Luke onu durdurdu. “Ateş etme. Manyetik kalkanı var. Seker ve birimizi vurursun.”

“O zaman nasıl geeeğiz bunu?”

“Geri durun. Bakalım ışın kılıcına karşı ne yapacak.”

Kılıcını açtı.

Kapı ışın kılıcına karşı koyamamıştı.

Kapıyı geçip tırmanmaya devam ettiler.

Guri, Xizor’un güvenli odasına daldı. Xizor hayretle ona baktı. “Ne?”

“Kaçtı. Oraya gittiğimde hazır bekliyormuş. Bana arkadan vurdu. Hasar almadım ama o kaçacak kadar zaman kazanmış oldu.”

“Kahretsın!” Xizor öfkesini kontrol edememişti. Bu hiç iyi değildi. Burası onun kalesiydi ama işler kontrolden çıkıyordu. Skywalker’ı fazla mı hafife almıştı. Anlaşılan öyle. Bu hatasını telafi etmenin zamanı gelmişti.

Masasına gidip çekmecesini açtı. Gizli bir bölmeden özel bir tabanca çıkardı.

“Tamam. Gidip bulalım şunu ve tüm bu sorunlara yol açanları.”

...

“Dur bakalım,” dedi Lando.

“Ne? Niye?”

Lando duvara monte edilmiş bir kutuyu işaret etti. “Bu bir güvenlik şalteri.”

“Yani?”

“Bu tarafa geçin.”

Herkes dediğini yaptı. Lando kilidini ateş ederek açtı. “Gizli kameralara ve sensörlere bağlı kablolar buradan geçer.” Silahıyla birkaç parmak kalınlığındaki yarı saydam kabloyu işaret etti.

“Bunu nereden biliyorsun?”

“Bana güvenin. Anlarım bu şeylerden biraz.” Sözüünü tamamlamasıyla kabloları uçurması bir oldu. Ortalık duman ve kıvılcıma boğuldu ve turuncu bir alev bir an parlamayıp kayboldu. Koridor yanık plastik kokusuyla kaplandı.

“Artık bizi göremezler. En azından bu katta. Eğer bunların hepsini bulup yok edersek onları kör ederiz.”

Chewie bir şeyler söyledi, Luke döndü. Yeni muhafızlar geliyorlardı, kör değillerdi ama öyleymiş gibi ateş ediyorlardı. Şanslarına.

“Bu taraftan!” diye bağırdı Luke.

Dördü bir yandan ateş edip bir yandan da kaçtılar. Her yerden lazer yağıyordu.

Bir köşeyi daha döndüler ve başka bir koridorda zikzak yaparak yolun sonundaki kapıya doğru koştular. Birisinin kapının diğer tarafından vurduğunu duydular, ardından da kapı açılmaya başladı. Dash ve Lando silahlarını hazırladılar.

“Hayır!” diye bağırdı Luke. “Ateş etmeyin!”

Kapı açıldı.

“Leia!”

Luke’la karşılıklı sırıttılar ve kucaklaştılar.

“Çok uzun sürdü,” dedi Leia. Sonra burnunu tutarak diğerlerine baktı. “Siz neyin içinde yüzdünüz böyle? Sanki Lando yemek yapmış gibi kokuyorsunuz. Görünüştünüz de pek farklı değil.”

“Gemi arıza yaptı,” dedi Luke. “Biz de kanalizasyondan gelmek zorunda kaldık.”

İkisi birden Lando’ya baktılar.

“Gemiye olanlar benim suçum değil,” dedi Lando. “Han’ın marifetleri.”

“Boş ver. Haydi gidelim.”

Şimdi de beşi birden kaçırmaya başlamıştı.

“Efendi Luke?”

“Yine ne var, Threepio?”

“Anlaşılan bir robot polisin dikkatini çektik. Bizi takip etmeye başladı.”

“Atlatın.”

“Nasıl, Efendi Luke?”

“Han gibi uç.”

Yanında koşan Leia’nın bir anda gözleri açıldı. “Droidlerin gemiyi uçurmasına izin mi verdin? Aklını mı kaçırdın sen?”

“Şimdilik iyi gidiyorlar. Bir iki küçük aksilik o kadar. Beklediğimden iyiler.”

“Hayır, kes sesini, Artoo!” dedi Threepio. “Efendi Luke’un dediğini duydun. Şöyle bir tur atıp ahhhh!”

Artoo çılgınlar gibi biplermeye başladı.

“Efendi Luke! Yardım edin! Yardım edin!”

“Threepio, ne yapıyorsun?”

Artoo’nun bağırışları yeni bir rekor kırmak üzereydi.

“Dönmeye çalışıyorum. Kes sesini. Ahh!”

“Anlaşılan baş aşağı gidiyorlar,” dedi Lando.

“iyi gidiyorlar demiştin, hatırlarsan,” dedi Leia. “Hâlâ bu işi onlara bırakmanı aklım almıyor.”

“Threepio, Artoo’nun dediklerini yap! Artoo ona dönmeyi nasıl durduracağını göster!”

Telsizden çığlıklar ve söylenmeler yükselmeye devam etti.

“Bu daha iyi. Anlaşılan bizi takip edeni atlatmışız, Efendi Luke. Baş aşağı uçarken altından geçtiğimiz kaldırıma çarptı herhalde.”

“Hâlâ bu işi onlara bırakmanı-”

Luke, Leia'ya baktı. "Şunu demeyi keser misin?" Tekrar telsize baktı. "Pekala, siz ikiniz. Hemen size söylediğim koordinatlara gidin ve daha dikkatli olun."

"Gayet iyi gidiyoruz, Efendi Luke. Merak etmeyin."

Luke tavana baktı ve iç çekti.

“Genel alarm vereceğim,” dedi Guri.

“Hayır! Rezil oluruz. Black Sun’ın lideri kalesine girilmesine izin vermiş, diye düşünürler. Tüm muhafızlara gözlerini dört açmalarını söyle. İçeri girenlerin çıkmasına asla müsaade etmeyin.”

Guri başını salladı ve telsizini çıkardı.

Koşarak Leia’nın kaçtığı odanın bulunduğu koridordan geçtiler. Bir gözetleme merkezi vardı ve oradan hologram ve holocam girdilerini görmek mümkündü. Oraya giderek yabancıların bu binaya girdiklerinden beri kaydedilmiş görüntülerini görebilirlerdi.

Merkeze vardılar. Guri eski model bir tuş takımına kodu girdi. Xizor’un kişisel logosunun görüntüsü belirdi. Güvenlik kimlik şifresini girdi ve okuyucuyu yazılıdan sözlüye çevirdi. “On beşinci katı göster, çalışan üniforması giymeyen kişileri.”

Görüntü milyonlarca noktaya bölündü ve lavaboya akan su gibi kaybolup gitti.

Xizor kaşlarını çattı. Elinde tuttuğu tabancanın ucuyla alnını dürtmeye başladı.

“Görüntü nerede?” diye sordu Guri bilgisayara.

“On beşinci kattaki holocam ve sensörler şu anda güç alamıyor.”

“On altıncı katı göster.”

Görüntü değişmedi.

“On yedinci katı göster.”

Aynı.

“On sekizinci katı göster.”

Görüntü değişti ve boş koridor ve odaların görüntüsü belirdi.

“On yedinci kattalar,” dedi Xizor.

Guri ona baktı.

Silahıyla görüntüye işaret etti. “Onları göremeyelim diye şalterleri uçuruyorlar. Eğer on sekize varmış olsalardı o katı da göremezdik. Haydi.”

“Kaç kişi olduklarını bilmiyoruz,” dedi Guri. “En az bir düzine muhafız kaybettik. Oraya gitmeniz sizin için tehlikeli olur.”

“Neyin tehlikeli olduğuna ben karar veririm,” dedi Xizor. “Gelenin Skywalker olduğunu bildiğimize göre bu iş burada sona erecek. Onunla bizzat ilgileneceğim.”

Onu kendi mekanında küçük duruma düşüremezlerdi.

“Peki... planın... ne?” dedi Leia, nefes nefese.

“Buradan çıkıyoruz,” dedi Luke. “Falcon’a gidip gezegeni en kısa sürede terk ediyoruz.” Leia’nın sorusunu tahmin edip o sormadan cevapladı. “Threepio ve Artoo üstesinden gelebilir.”

Leia başını iki yana salladı.

Chewie bir şeyler söyledi, anlaşılan Wookiee de yeni pilotlarından hiç memnun değildi.

“Dinleyin,” dedi Lando, “eğer buradan çıkamazsak Falcon’u kimin uçurduğunun önemi kalmaz. Koşun.”

Leia başını salladı. Lando meseleye doğru bir noktadan yaklaşmıştı.

“Adam haklı,” dedi Dash.

Luke dedi ki, “Kimse bizim yukarı çıkacak kadar aptal olabileceğimizi düşünmez. Bizim en alt kattan kaçacağımız düşünerek orada arayacaklardır.”

Lando güldü. “Evet, rakiplerimizin en büyük sorunu bu. Hiçbir zaman bizim ne kadar aptal olabileceğimizi tahmin edemiyorlar. Her seferinde kandırmayı başarıyoruz.”

Leia yine başını iki yana salladı. Yerdeki muhafızlardan birinden aldığı bir tabanca vardı elinde ve bu da kendisini daha iyi hissetmesini sağlıyordu. Çok değil ama hiç yoktan iyiydi. Xizor’u yeterince tanımıştı ve eğer kaçamazsa kendisini sağ olarak ele geçirmesine izin vermeyecekti. O çekici yüzünün arkasında tam bir canavar vardı ve tekrar eline düşmeye hiç niyeti yoktu.

Xizor ve Guri asansöre bindi. “Yirminci kat,” diye emir verdi Xizor. “Onları orada bekleyeceğiz.”

Asansör alçalmaya başlarken Xizor bir an için de olsa içinde kaçmaya çalışan bir kuş çırpınıyormuş gibi hissetti. Her ne kadar öfkeli olsa da bu heyecanı yaşamak bir yandan da hoşuna gitmişti. Elinden insanları kaçırmak çok sık başına gelen bir hadise değildi. Kaleye girenlerin arasında Luke Skywalker’ın da olduğundan emindi. Bu kadar ileri gidecek kadar küstah olması, onu bizzat öldürmeyi daha da keyifli hale getirecekti.

Derin bir nefes alıp bir kısmını verdi, kendini kontrol etmeye çalıştı. Genelde duygularını böyle açıkça belli etmezdi ama burada Guri ve onun personeli dışında kimse yoktu. Guri’nin ne düşündüğünü umursamazdı ve bu iş bittikten sonra da tüm muhafızlarını yenileyecekti. Birinin hatası hepsinin hatası demekti ve özellikle yüksek kademelikler bu hatalarını çok acı ödeyeceklerdi.

Asansör yavaşladı. Asansörün tabanı kendisini yukarı doğru ittikçe sanki ağırlığının artmaya başladığını hissetti.

“Yirminci kat,” diye duyurdu asansör.

Kapı açıldı. Xizor tabancasını kulağının yanında ucu tavana bakacak şekilde hazır tuttu. Her hafta birkaç saat poligonda atış talimi yapardı. Mükemmel bir nişancıydı.

Guri silah taşımıyordu; o da mükemmel bir nişancıydı ama nadiren tabancaya ihtiyaç duyardı.

Koridora çıktılar.

“Yirminci kat,” dedi Dash. “Merdivenler burada bitiyor. Nereden devam ettiğini bulmamız gerek.”

“Burası kaç katmış böyle?”

“Hatırladığım kadarıyla yerin yukarısında yüz iki kat.”

“Yuh,” dedi Lando. “Çatıya kadar yol mu tepeceğiz?”

“Hayır. Ellinci katta bir iniş pisti var,” dedi Luke.

“Otuz kat daha çıkarsak neremizden nefes alırız bilmem,” dedi Dash.

“Şimdi zor nefes alıyorum zaten,” dedi Lando.

“Yaşlanıyorsun, Calrissian,”

“Evet, keşke bıraksanız da yaşlanacak kadar yaşasam.”

“Koridorun karşısında ve altmış metre kadar aşağıda diğer merdivenler olmalı,” dedi Luke. “Gidelim.”

Tekrar yola düştüler.

...

Onları ilk gören Xizor'du çünkü Guri diğer bir kapıyı açmış arkasında birileri olup olmadığını kontrol ediyordu. Leia'yla birlikte beş kişiydiler. Wookiee de oradaydı –onun da geri geleceğini tahmin etmişti– ve üç adam daha. İçlerinden biri kara deriliydi; o kumarbaz olmalıydı. Diğer tanıdık biri değildi ve üçüncüsü de Skywalker'dı.

Kara Prens gülümsedi. Yana döndü silahını doğrulttu, boştaki elini beline koyup poligonda atış yapar gibi rahatça nişan aldı. Skywalker'ın sol gözüne nişan alıp nefesinin yarısını verdi ve hafifçe tetiği çekti...

Luke uzun boylu yabancıyı tam ateş etmek üzereyken görmüştü.

Adam poligonda çok zaman geçirmiş gibi duruyordu.

Derhal ışın kılıcını çekip açtı ve kendini Güç'e teslim etti.

Öldürücü lazer ışını Luke'a doğru yola çıktı –

Işın kılıcı yatay bir hareketle içe doğru gelip tam yüzünün önünde ışını kesti.

Kılıcı gelen lazeri keserken enerjinin gücünü hissetmişti. Kesmeyi başaramamış olsa tam gözünden vurulacaktı.

Yabancı tekrar ateş etti.

Güç'ün yönlendirdiği ışın kılıcı tekrar harekete geçti. Diğer bir lazer daha el yapımı Jedi silahına çarpıp etkisizce yansiyarak yere çarptı.

Xizor'un kaşları çatıldı. Bunu nasıl yapabilmişti? Bu kadar hızlı olamazdı!

Tekrar ateş etti.

Guri de koridora çıktı. Elinde ağır metal bir sandalye tutuyordu. Sanki bir çakıl taşını fırlatmış gibi elindekini fırlattı.

“Dikkat edin!” diye bağırdı Luke.

Sandalye ona doğru geliyordu. Kılıcıyla karşılama riskine girmedi, çünkü bu sefer gelen lazeri kaçırabilirdi.

Chewie, Luke'un yanına gelip bowcaster'ını çekti.

Sandalye havada patlayıp paramparça oldu.

Leia önlerindeki Xizor ve Guri'yi görmüştü. Elindeki tabancayı doğrultup ateş etti. Atışlarının yukarıdan geçtiğini gördü ve namluyu indirdi.

Xizor iki şeyin farkına varmıştı: Rakiplerinin ateş gücü fazlaydı ve Skywalker ateşi kesebiliyordu.

Durum beklediğinden de kötüydü ve hemen uzaklaşması gerektiğini anlamıştı. “Yürü!” diye bağırdı Guri’ye.

Guri hemen önüne atlayıp Xizor sandalyeyi almış olduğu odaya kaçana kadar kendini ona siper etti. Hemen peşinden o da içeri girdi.

“Işın kılıcıyla yaptığı numara çok ilginçti,” dedi Xizor.

“Vader’ın akrabası,” dedi Guri. “Muhafızları çağırayım mı?”

Xizor iç çekti. “Çağır.”

Guri hemen telsizine sarıldı.

...

“O Xizor’du!” diye bağırdı Leia.

“Güzel. Yakalayalım şunu!” dedi Luke.

“Sanmam,” dedi Lando. “Bak!”

Bir düzine muhafız koridorun köşesini dönüp ateşe başladı.

“Şuraya!” diye bağırdı Dash.

Sol taraflarında bir kapı vardı. Chewie kapıyı kırarak açtı. Leia onu takip etti, Lando ve Dash de arkasındaydı. Luke en geriden üzerine yağın lazerleri savuşturarak geldi.

Ofise benzeyen odada birbirlerine baktılar.

“Ya şimdi?” dedi Leia.

Lazer ışınları kırık kapıdan yağmaya devam etti.

Lando başıyla işaret eden Luke’a baktı. “Pekala,” dedi Lando. “Farklı teknikler uygulamanın zamanı geldi.” Sırt çantasını açtı ve bir adamın yumruğu büyüklüğünde gümüş renkli bir küre çıkardı. Üzerinde düğmeler vardı ve ortasında bir parmak genişliğinde boşluk bulunuyordu. Boşluğun üzerinde de elektronik diyota benzer bir şey vardı.

Leia önce parlak topa sonra da Luke’a baktı. Luke, Dash’e başıyla işaret etti.

Lazer ışınlarında bir azalma yoktu. Kimsenin karşı ateş açmadığını herhalde henüz fark etmemişlerdi.

Dash küreyi Lando’dan aldı. “Bu bir termal patlayıcı,” dedi. “Lando’da üç tane var. Zamanlayıcıyla ya da intihar düğmesiyle çalışırlar. Şu düğmeyi aç, şu tuşa bas ve tut. İntihar düğmesini basmadan bu tuşu bırakırsan çalışmaya başlar.”

“Tam olarak ne işe yarar?”

“Küçük bir termonükleer füzyon reaksiyonu başlatır.”

“Küçük bir termonükleer füzyon reaksiyonu,” dedi Leia.

“Evet, yakınındaki her şeyi buharlaştırmaya yeter.”

“Anladım. Tabii ki buna biz de dahiliz değil mi?”

“Şüphesiz. Ama şundan eminim ki Black Sun’ın lideri olan dostumuz, kalesinin içinde olması bir yana, yakınlarında bunun patlatılmasına izin vermeyecektir.”

Leia başını salladı. “Bir bakayım.”

Dash'in gözleri merakla açıldı. Luke ona işaret etti.

Leia cihazı aldı ve inceledi. "Yani intihar düğmesini kullanmazsan?"

"Zamanlayıcıyı çalıştırır. Standart ayarı beş dakikadır. Zamanlayıcıyı bir kez çalıştırdın mı bir daha durduramazsın."

"Anladım." Metal topu aldı ve beline asılı olan kelle avcısı miğferinin içine attı.

Diğerleri birbirine baktı. Luke dedi ki, "Leia..."

"Elinde başkaları da olduğunu demiştin değil mi? Bunu ben almak istiyorum. İşime yarayabilir."

Luke omuz silkti. "Tamam. Zaten senin paranla almıştık."

Dışarıdan yağın lazerler durdu.

"Xizor'la küçük bir sohbetin zamanı geldi anlaşılın," dedi Luke.

Lando ona başka bir termal patlayıcı verdi. Luke kontrollere dokundu. Cihazdan biplleme sesi gelmeye başladı. Üzerinde küçük ışıklar yanıp sönyordu.

Luke derin bir nefes aldı.

Xizor, kendisinin ve Guri'nin gizlendiği odanın karşısındaki kapıya doğru ilerleyen bir düzine kadar muhafızın ardından koridora çıktı.

Tekrar eden bir biplleme sesi duydu. Bu da neydi?

Skywalker da koridora çıktı. Muhafızlar hemen silahlarını doğrulttu ama bu sefer gencin elinde ışın kılıcı değil de küçük bir cihaz vardı.

Xizor masa başı kumandanı değildi.

Zamanında o da pek çok zor işte çalışmıştı ve gördüğü zaman bir bombayı tanıyabilirdi.

"Ateş etmeyin!" diye bağırdı. "Silahlarınızı indirin!"

Muhafızlar hayretle ona baktılarsa da silahlarını indirdiler.

"İyi fikir," dedi Luke.

Diğerleri de Luke'un peşi sıra koridora çıktı.

Biplleme sesi bir anda sessizleşen ortamda çok daha yüksek çınlamaya başlamıştı. Cihazın üzerindeki ışıklar yanıp sönmeye devam etti.

"Bunun ne olduğunu biliyorsun, değil mi?" dedi Skywalker.

“Tahmin edebiliyorum,” dedi Xizor.

“Üzerinde intihar düğmesi var,” dedi Luke. “Onu bırakırsam...”

Cümlesini bitirmesine gerek kalmamıştı.

“Ne istiyorsun?”

“Çıkıp gitmek. Arkadaşlarım ve ben.”

“Eğer bombayı patlatırsan sen de arkadaşların da ölürsünüz.” Leia’ya baktı. Ona yazık olurdu.

Genç omuz silkti. “Zaten başka şansımız yok. Kaybedecek bir şeyimiz de yok. Ya sen? Her şeyden vazgeçmeye hazır mısın?” eliyle içinde buldukları binayı işaret etti. “Bu A-sınıfı bir termal patlayıcı, ne anlama geldiğini bilirsin herhalde?”

Muhafızlardan bazılarının yüzündeki değişim ve mırıldandıkları küfürlerden ne olduğunu bildikleri anlaşılıyordu.

“Bence blöf yapıyorsun.”

“Anlamanın tek yolu var. Şansını dene istersen.”

Xizor düşündü. Eğer genç blöf yapmıyorsa ve birisi onu vurursa A-sınıfı bir termal patlayıcı bu binanın birkaç katını yerle bir ederdi. Buna binayı tutan pek çok destek de dahildi ve bu yüzden üzerlerindeki seksen kat da muhtemelen tümüyle çökerdi. Bu ağırlığı kaldırmayan binanın kalanı da yıkılır ve tüm yapı yerle bir olurdu. Yani kalesinin bundan sağ çıkma ihtimali yoktu – içindekilerle birlikte.

Başka bir kale yapabilirdi ama bu kadar yakınında patlayacak bir bombadan sağ kurtulması imkansızdı. Skywalker’ın intihar edip etmeyeceği riskine girerek kendi hayatı da dahil sahip olduğu her şeyi kaybetmeyi göze alabilir miydi? O Vader’ın akrabası değil miydi? Vader asla blöf yapmazdı. Bu Asiler bu tür durumlarda ne denli cesurca davranabildiklerini defalarca kanıtlamamışlar mıydı?

Hayır. Bu riske girmeyecekti.

“Tamam. Gidin. Kimse sizi engellemeyecek.”

Sağken onları takip edebilirdi. Öldükten sonra ne kıymeti kalırdı ki?

Dördü birden birbirlerini iterek muhafızların arasından geçtiler. Sanki biraz daha hızlı gitmek bir şey değiştirecekti.

Skywalker tek başına karşıındaydı.

Xizor diğerlerinin gidişini izledi. Belki de Guri bu şeyi patlamadan elinden alabilecek kadar hızlıydı –

Guri neredeydi?

Belki ben de blöf yapabilirim, diye düşündü. Skywalker'a dedi ki, "Başıma büyük dert açtın."

"Çok üzüldüm," dedi genç. "Bunların olacağını tahmin edemedin mi?"

"Seni hâlâ vurabilirim."

"Deneyebilirsin." Hâlâ ışın kılıcını tutuyordu. Açtı ve bir elinde tutmaya devam etti.

"Diğerlerini vurabilirim. Wookiee ya da Prenses'i."

"O zaman da hep birlikte buhar olur gideriz, sen de dahil."

Numara yapıyordu ve Skywalker da bunun farkındaydı.

Xizor etrafına bakındı. Dördü aniden durdu. Kara adam çantasını açtı ve içinden diğer bir parlak top çıkardı.

Xizor pis pis sırıttı ve dedi ki, "Bunun anlamı ne? İkiyle bizi iki kat mı havaya uçuracaksınız?"

Kara adam gülümsedi. Yanında bir çöp atma kapağı vardı ve o da onu açtı. Bu kapaktan en alt kattaki arıtma bölümüne kadar giden bir yol vardı. Cihazın kontrolünü açtı. Ötmeye ve yanıp sönmeye başladı –

Xizor başına geleceği anlamıştı. "Hayır!" diye bağırdı. Ama adam bombayı o kapaktan içeri attı.

"Binayı terk etmek için beş dakikanız var," dedi kara adam. "Sizin yerinizde olsam koşmaya başlardım."

Xizor derhal muhafızlarına döndü. "Hemen asansöre binip en alt kata gidin ve bombayı bulun. Onu buradan çıkarın!"

Ama zaman harcıyordu. Muhafızlar paniğe kapılmış, deli gibi kaçışmaya başlamışlardı. Neredeyse onu bile eziyorlardı.

Kazandıkları bu zamanı fırsat bilen Luke ve diğerleri son hız kaçtılar, muhafızlar da aynısını yapmıştı.

Kahretsın!

Beş dakika içerisinde Xizor'un kalesi yıkılacaktı.

Xizor da kaçtı. Özel ve hızlı bir asansörü vardı. Eğer acele ederse gemisine atlayıp rahatlıkla uzaklaşabilirdi.

Öfkeden kontrolünü kaybetmek üzereydi. Gemisine atlayacak ve gerekirse galaksinin diğer ucuna

kadar onları takip edecekti.

Ve onları ele geçirdiği zaman da bu yaptıklarını hayatlarıyla ödeyeceklerdi.

Asansöre bindiler ve daha bir dakika geçmeden ellinci kata vardılar. Asansördeyken Luke termal patlayıcıyı kapattı ve Lando'ya geri verdi. Xizor'un muhafızlarının hâlâ onların peşinde olması pek muhtemel görünmüyordu. Biraz akli olan herkes şu anda en yakın çıkışa doğru koşardı, zaten alarm o kadar yüksek sesle çalıyordu ki doğru düzgün düşünebilmek bile zordu. Muhtemelen kaçan muhafızlardan biri alarma basmayı da ihmal etmemişti.

Kaçmak için fazlasıyla zamanları kalmış olmalıydı.

Tabii Threepio ve Artoo olmaları gereken yere varmışsa.

Eğer hâlâ gelmemişlerse buna fazlasıyla pişman olacaktı.

Kapı açıldı ve dışarı çıktıklarında panik içerisindeki yirmi ya da otuz kadar kişi onları geçip asansörü doldurdu. Dışarıda kalanlar ise ağlıyor, küfrediyor, çığlık atıyor ve diğer asansörlere doğru koşturup “çağır” düğmesine vuruyorlardı.

“İstifa zamanı geldi,” dedi Dash.

“Dört dakikaları var,” dedi Lando, “acele etseler iyi olacak.”

“Bu kadar sert olma,” dedi Luke.

“Black Sun için çalışmaya başladıklarında bunu da düşünmüş olmaları gerekirdi,” dedi Lando. “Sahtekarlığın riski genelde yüksek olur.”

“İniş pisti bu tarafta olmalı,” dedi Dash. “Acele edin.”

Koridorda fazla kişi kalmamıştı. Diğer bir asansör geldi ve zaten üst katlar da dolmuş olduğundan herkesi alamadı, kapılar kapandığında beş kişi geride kalmıştı.

Onlar da Dash'in doğru yol olarak hatırladığı tarafa doğru koştular.

Koridorda elli metre ileride Luke bir şey duydu. Güç'le ne olduğunu anlamaya çalıştıysa da bulamadı. Diğerlerine işaret etti. “Siz gidin. Ben birazdan gelirim.”

Onlar da söylenileni yaptılar.

Işın kılıcını çekti ve açtı.

“Kolla kendini, Jedi Şövalyesi,” dedi bir kadın. “Efsane adam.”

Döndü. Guri denen kadın oradaydı. Bir droid. Lando onu yolda gelirken tüm detaylarıyla tarif etmişti.

“Efendime çok büyük zarar verdin,” dedi Guri. “Bu yüzden ölmelisin.”

Luke kılıcının ucunu ona yöneltti. Herhangi bir silah taşıyormuş gibi görünmüyordu ama Lando ne kadar hızlı ve güçlü olduğunu anlatmıştı.

“Senin kılıcın var ben ise silahsızım,” dedi. Ellerini açıp avuç içlerini ona doğru çevirdi.

Üç dakikaları vardı. Yapılacak en akıllıca iş Guri'nin işini bitirip yola devam etmektir. Belki de kılıçla onu yoldan uzaklaştırıp Falcon'a varmayı da başarabilirdi.

Kısacası hemen bir şeyler yapmaya başlamalıydı.

Kılıcını kapattı ve onu sağlam şekilde tekrar kemerine astı. “Ne istiyorsun?”

“Bir sınav,” dedi Guri. “Efendim kendisini bulabileceği en ölümcül rakibin önüne attı. Çıplak elle dövüşte benim rakibim yoktur. Eğer anlatılanlar doğruysa belki bir Jedi Şövalyesi bana denk olabilir.”

“Bu bina üç dakika içerisinde yıkılacak,” dedi Luke. “Ama sen oyun oynamak istiyorsun. Öyle mi?”

“Fazla sürmez. Ölmekten korkmuyorsun, değil mi, Skywalker?”

Tabii ki korkuyordu.

Ama bir an için gerçekten korkmadığının farkına vardı.

Güç onunlaydı. Ne olacaksa olacaktı.

Guri ona doğru sıçradı.

İnanılmayacak kadar çevikti. Kendi başına asla bundan kaçınmazdı ama yanında Güç vardı.

Luke sağa çekildi ve geçerken de Guri'ye bir tekme savurdu. Kalçasına vurup onu sarsmış ama yere düşürmemişti.

“Çok iyi,” dedi Guri.

Öyle düşünmesi memnun ediciydi. Olağanüstü derecede hızlıydı ve ancak Güç sayesinde onunla başa çıkabilirdi.

Guri etrafında dönerek açığı kolladı.

“Luke-!”

Leia'nın çığırlığı dikkatini dağıttı. Bir an için sesin geldiği yöne başını çevirmek gibi bir hata yaptı.

Bu Guri için yeterliydi. Hemen fisatı değerlendirip bir yumruk savurdu.

Luke kaçınmaya çalışsa da yumruğu karnına yedi.

“Oooff!”

Ardından da dirsek attı ama Luke bunu savuşturmayı başardı, yuvarlandı, döndü, elleri yukarıda ve Guri de peşindeydi.

Güç’le olan temasını kaybetmişti. Artık kendi başınaydı.

Guri kulağının kenarına bir darbe indirip onu yere yıktı, neye uğradığını şaşırmişti.

Eğer hemen bir şeyler yapmazsa Guri onu öldürecekti!

Güç. Bırak senin için o savaşsın, Luke.

Luke, sanki çok uzaklardan geliyor gibi hissettiği Ben’in sesini duydu. Evet. Guri elini kaldırırken o da nefes aldı, eli bu sefer yumruk değil bıçak şeklindeydi ve gözlerinde de bir zafer ışıltısı vardı.

Nefesini verdiğiğinde hissettiği korkuyu da onunla birlikte vücudundan attı.

Güç’e tam olarak güvenmeliydi.

Guri yavaşladı, sanki bir anda zaman daha yavaş akmaya başlamıştı. Elinin kendisini biçmek için ona doğru indiğini gördü ama hamle son derece yavaş geliyordu. Kaçınmak için yana yuvarlandı ve Guri daha elini indiremeden o ayağa kalkmıştı bile...

Başarmıştı. Sanki kendisi normal hızda hareket ediyordu ama yine de hareketlerinin rüzgarının ılık çalmasından bir şeylerin farklı olduğu belliydi.

Ayağa kalktı, savunma durumuna geçti, elini uzatıp aşağı doğru inen hamleyi yapan eli tutup yana çevirdi. Sol ayağını yere yatay şekilde savurup Guri’nin sağ ayak bileğine vurdu. Guri’nin ayağı yerden kesildi, hâlâ ağır çekimde hareket ediyordu, sırt üstü yere çakıldı.

Zaman hızlanmıştı.

Leia’nın çığılığı hâlâ koridorda yankılanıyordu.

Guri yere yapıştı. Luke kimsenin böyle kötü düştüğünü görmemişti; yere düşmesiyle bulunduğu yeri bile titretmişti.

Guri neye uğradığını şaşırıldı.

Luke ışın kılıcını çekip açtı. Bu droidi sağlam olarak bırakmak akıllıca olmazdı, çok tehlikeliydi. Kılıcını kaldırdı.

Sersemlemiş şekilde sırt üstü yatan Guri gülümsedi. “Adil olarak kazandın,” dedi. “Durma.”

O olsa seni yok ederdi.

Zaman yeniden yavaşladı, ateş üzerinde eriyen plastik gibi yayılmıştı...

Luke kılıcını indirdi ve kapattı. “Bizimle gel. Seni yeniden programlarız.”

Guri doğruldu. “Hayır. Beynimdeki engeli aşmayı başarsanız bile, yani bir şekilde hafızamı yeniden yükleseniz de, bu benim için ölümcül olur – ve efendim için. Çok şey biliyorum. Beni şimdi öldürsen iyi edersin.”

“Bu senin hatan değil,” dedi. “Kendini sen programlamadın.”

“Ben neysem oyum, Jedi. Benim için bir kurtuluş olduğunu düşünme.”

“Luke! Haydi!”

Luke başını iki yana salladı. “Yeterince kişi öldü,” dedi. “Bugün buna birini daha eklemeyeceğim.” Başıyla ona işaret etti, döndü ve gitti.

Leia, Luke’un kılıcını kapatıp Guri’ye bir şeyler söylediğini ve sonra da kendisine doğru koştuğunu gördü.

Tam zamanını bilmiyordu ama patlamanın yaklaştığının farkındaydı.

Beşi birden iniş pistine vardı.

Millenium Falcon’dan eser yoktu.

Xizor’un şahsi gemisi Virago en üst kattaydı. Her zaman yolculuğa hazır halde tutulurdu ve hiçbir şeye ihtiyacı yoktu. Xizor gemisine bindi. Sürekli çalan alarmlara rağmen geminin yanında olması gereken muhafızların hâlâ yerlerini koruduğunu görmek onu şaşırtmıştı, gerçi fazlasıyla gergin görünüyorlardı.

“Bina havaya uçacak,” dedi, havadan bahseder gibi sakin şekilde. “Airspeeder’lardan birini alıp gidin. İki dakikanız var.”

İki muhafız eğilerek selam verdi, koşarak uzaklaştı. Belki de birinin yanlışı hepsinin yanlışı değildi. Bu iki muhafız görev yerini terk etmemişti ve belki de terfi ettirilmeleri gerekirdi. Bu günlerde böyle sadık adamlar bulmak çok zordu.

Hemen Virago’ya binip kapısını kapattı. Tüm sistemlerin çalışır hale gelmesi bir dakika sürerdi. Otuz saniye içinde beş kilometre uzakta olurdu – Virago gezegendeki en hızlı gemiydi.

Pilot koltuğuna yerleşti, elini bilgisayar sensörlerine uzattı, ekranların aydınlandığını gördü. Kendi skyhook’una gidecekti. Uzay istasyonunun içinde ve çevresinde konuşlanmış kendi donanması vardı. Birkaç korvet, fırkateyn ve yüzlerce avcı uçağı. Kalesini yok eden kişilerin muhtemelen yakınlarda onları kurtarmak için bekleyen bir gemisi vardı.

O yörüngeye vardığında donanması da onu orada bekliyor olacaktı.

“Tüm sistemler hazır,” dedi Virago’nun bilgisayarı.

Güzel. Kontrollere uzandı. Bir dakikadan fazla zamanı vardı.

Bir an durdu ve pencereden kalesine baktı. Gerçekten de yazık olacaktı. Burada güzel yıllar geçirmişti ve bunu özleyecekti. Ama çok daha büyüğünü ve ihtişamlısını inşa ettirebilirdi.

İmparator’un kalesini devralana dek.

Kalkış kontrollerine dokundu. Virago pistten sarsılmadan havalandı ve gökyüzüne yükseldi.

Birkaç yüz metre ilerideydi ki yaralı bir Corellian yük gemisinin üzerine doğru geldiğini gördü. Gemi kontrolden çıkmış gibiydi; kendi etrafında dönerek kontrolsüzce yaklaşıyordu.

Xizor küfürü basıp acil durum iticilerini çalıştırdı ve döndü. Virago iskele tarafına döndü ve sanki dev bir tekme yemiş gibi fırladı.

Gelen gemiye çarpmaktan son anda kurtuldu.

Bu gemiyi kullanan salak da kimdi?

Önemi yoktu artık. Güvendeydi. Acaba Guri’ye ne oldu, diye düşündü. Onu da kaybetmişti.

Neyse. Yaşam kimi zaman acımasız olurdu. Önemli olan hayatta kalmaktı ve Kara Prens bunu bir kez daha başarmıştı. Hayatta kal ve sonra düşmanlarını buna pişman et.

Geldiğini ilk gören Dash oldu. “Vay anasını! Bu da ne?” diye bağırdı işaret ederek.

Luke başını kaldırdı ve Millenium Falcon’un geldiğini gördü.

Dönerek ve son sürat geliyordu.

Gemi nihayet durmayı bıraktı ama hâlâ hızı çok yüksekti.

“Eğilin,” diye bağırdı Lando.

Beşi birden kendini yere attı.

Geminin gelmesiyle gitmesi bir oldu. Pistin bir metre kadar üzerinden geçip sancak tarafına dönmüştü. Geminin rüzgarı onları savurdu.

Luke’un gözleri önünde Falcon’un iskele kenarı bir doppler çanağına çarpıp dağıttı.

“Threepio, ölümün elimden olacak,” diye homurdandı Lando.

Ayağa kalkarlarken geminin daire çizdiğini gördüler. Luke telsizini çıkardı. “Threepio. Motorları kapat. Kontroller çok hassas.”

Gemi sapandan fırlamış gibi bir anda yüz metre kadar yükseldi.

Artoo öyle bir bağıırıyordu ki neredeyse devrelerini yakacaktı.

Falcon titredi, sağa sola savruldu ve düştü. Tam çatıya çarpacak iken birden anlaşılmaz şekilde tekrar yukarı fırlayıp kazadan kurtuldu.

Nihayet geminin hızı düşmüştü. Hafif bir rüzgarda sallana sallana yere düşen bir yaprağı andırıyordu artık. Sonunda elli metre kadar üzerlerinde havada durdu.

Luke etrafına baktı. İster elli ister bin metre olsun mesafe çok uzaktı. Bir dakikadan az zamanları kalmıştı.

“İndir şunu aşağı, aptal droid!“ diye bağırdı Lando.

“Kontrolün Leebo’da olmaması çok kötü,” dedi Dash. “Çok iyi bir pilottur.”

“Dileyeceksen bari bizim kontrollerde olmamızı dile,” dedi Leia.

Çıkışın hemen yanında katlanmış iki kanadı andıran şeyler duruyorlardı. Luke bir anda ne olduklarını anladı: iki tane paraplanör. Bunları kullanarak daha alçak bir binanın üzerine ya da kilometrelerce uzakta bir yerde yola inebilirlerdi. Eğer gemi birkaç saniye içinde aşağı inmezse bunlardan birini Leia’ya takıp onu binadan aşağı itecekti. Biri Wookiee olan diğer dördü içine geriye bir paraplanör kalacaktı. Taşıma ihtimali zayıftı ama denemeye değerdi –Hoth’ta savaşırken Güç’ü kullanarak düşüşünü yavaşlatmayı öğrenmişti ve Üstat Yoda’nın eğitimiyle de bu yeteneğini daha da geliştirmişti.

“Geliyor!” dedi Dash.

Falcon onlara doğru alçalmaya başladı. Geri çekildiler. Gemi iniş pistinin iki metre üzerine kadar inip durdu ve aniden taş gibi düştü. İniş takımları zorlansa da idare ettiler. Karnındaki rampa açıldı.

“Çabuk, çabuk!” diye bağırdı Luke.

Chewie, Leia’yı kaptığı gibi koşmaya başladı. Dash ve Lando onların arkasındaydı ve Luke da en arkadan geliyordu.

Luke’un içeri girmesiyle rampa da kapanmaya başladı.

Luke diğerleriyle birlikte kokpite girdi.

En fazla otuz saniyeleri kalmıştı...

Kokpite ilk giren Dash olmuştu.

“Çekil!” diye bağırdı Dash, Threepio’ya.

“Tamam! Çekildim!”

Dash, Threepio’yu kenara itip koltuğa yerleşti. Elleri hemen kontroller üzerinde gezinmeye başladı.

Threepio yardımcı pilot koltuğuna düşerken Artoo da deli gibi bağıırıyordu.

“Bu kadar kaba olmanıza gerek yok, Efendi Dash!”

Altlarında derinlerden gelen bir uğultu duyuldu. Falcon titredi.

“Hadi, Dash,” diye bağıırdı Lando.

Luke ekranlara baktı ve böyle kritik bir anda bile bir şey fark etti.

Paraplanörlerden biri gitmişti.

Gemi sarsıldı, titredi ve kaymaya başladı... yükseldi...

“Haydi! Haydi!”

Millenium Falcon dönüp uzaklaştı. Falcon’un ayrılmasıyla birlikte de titreyen binayla birlikte iniş pisti de alçalmaya başladı, sanki kumdan bir kalenin temeline tekme atılmıştı. Dumanlar yükseldi; sanki yaş odundan kocaman bir çivi çıkarılıyormuş gibi bir ses kulakları tırmaladı. Alevler göğeye yükseldi. Devasa elektronik parçalar farklı renklerde kıvılcımlar saçararak parçalandı. Her şey patlıyor ve şarapnelleri her yana saçılıyordu. Gemi bu etkiyle titredi...

Dash motorlara yüklendi ve gemi ileri atıldı-

Altlarında Black Sun’ın lideri Xizor’un kalesinin enkazı alevler içerisindeydi.

Bu sefer Lando bile alaycı bir şeyler söylemedi.

Kalabalık kokpite gelen Leia da diğerylerine katıldı.

“Hemen gidelim buradan,” dedi Luke. “Gösteri zamanı değıil. Kaçabildiğın kadar hızlı kaç.”

“Tamamdır,” dedi Dash.

Threepio düştüğü yerden kalktı. “Gayet iyi uçtuğumu sanıyordum,” dedi.

Hepsi birden dönüp droide baktı.

“Fakat yakın zaman içerisinde tekrar yapmak zorunda kalmayı istemem,” diye de ekledi.

Luke başını iki yana sallayıp gülümsedi.

Hepsinin sınırları boşalmıştı ve birkaç saniye içerisinde Threepio ve Artoo dışındakilerin hepsi gülmeye başladı.

“Bu kadar komik olan ne?” diye sordu Threepio.

Daha da güldüler. Başarmışlardı ve artık güvendelerdi.

Hemen hemen. Neyse yine de işin zor kısmı bitmişti.

Xizor öfkeliydi ve ailesinin öldüğü gün hariç bu kadar öfkelenildiğini hatırlamıyordu. Kalesi, tüm değerli eşyaları ve sahip olduğu tüm bilgiler bir anda yok olup gitmişti. Bu eşyaların ve bilgilerin başka bir yerde kopyası olmadığından yenilenmeleri mümkün değildi. Şantaj dosyaları, kişisel projeler, göreve geldiğinden beri topladığı tüm gizli bilgiler artık yoktu. Toparlanması yıllar sürecekti ve bu süreçte eğer ona bir şey olursa yerine geçecek kişi neler kaybettiğini hiç bilemeyecekti çünkü onlara dair hiçbir iz kalmamıştı. Bundan kimin sorumlu olduğunu bile bilmeyecekti. Skywalker ve Prenseler’le ilgili tüm dosyalar şahsi bilgisayarlarıyla birlikte buhar olmuştu.

Ne kadar öfkeli olsa da skyhook’uyla konuşurken sesinden öfkelerini anlamak güçtü. Son anda çarpmaktan kurtulduğu Corellian yük gemisinin aslında aradığı gemi olduğunu anlamıştı.

Leia, Skywalker ve diğerlerini kurtarmaya gelen gemi oydu.

Belki de gemi onları almayı başaramamıştı ama bunu şansa bırakmaya hiç niyeti yoktu.

Taşımacılık şirketi sahibi olmanın gemileri tanıyabilmek gibi bir avantajı vardı: “Tabak şekilli bir Corellian yük gemisi kısa sürede gezegeni terk edecek,” dedi, donanmasının komutanına telsizden. “Bir YT-1300, yirmi beş metreden biraz uzun, yüz ton taşıma kapasiteli. Bulun ve yok edin. Eğer gemiyi devre dışı bırakıp içindekileri sağ ele geçirebilerseniz onu da kabul ederim.”

“Eğer kaçmayı başarırlarsa hepinizi bundan sorumlu tutar, güneşin doğuşunu görmemenizi sağlarım. Anlaşıldı mı?”

“Anlaşıldı, Prenslerim.”

“Güzel,” iletişimi kesmek için telsizin düğmesine uzandı. “Şimdi seni yakaladım, Skywalker.”

“Anlayamadım, Efendim?”

“Ne? Önemli değil. Boş ver.”

Düğmeye basıp iletişimi kesti. Skywalker’ın adını bu şekilde belirtmemeliydi ama artık önemi kalmamıştı. İletişim kanalları dinlenebilirdi. Neyse, bu işi bitirmeye çok yaklaşmıştı.

Konsoldaki kronometreye baktı. Skyhook’a varmasına az kalmıştı.

“Lord Vader, bu ismin geçtiği her şeyi görmek istemiştiniz,” dedi subay.

Vader adama baktı. Elinden belgeyi alıp göz attı.

“Bunun kaynağı nedir?”

“Yörüngedeki Falleen Fist skyhook’una gitmekte olan Virago isimli gemiden gelen şifreli bir mesaj, Lordum. Geminin sahibi -”

“Sahibini biliyorum,” dedi Vader. Elini yumruk yaparak kağıdı buruşturdu.

Yanıdaki subay göremese de Vader gülümsemişti, canı yansa da umrunda değildi.

“Mekiğimi hazırlayın,” dedi.

Xizor’u, Luke’tan uzak durması için uyarmıştı. O ise bu emri görmezden gelmeyi tercih etmişti.

Ölümcül bir hataydı bu.

Vader’in keyfi yerindeydi, mümkün olabildiği kadar tabii. Bu oyunu Xizor’un istediği gibi yeterince oynamıştı ve artık sıra ona gelmişti.

“Sen kullanmak ister misin, Luke?” dedi Dash.

“Tabii,” dedi yardımcı pilot koltuğuna oturmuş olan Luke. “Sen nereye?”

“Hiç, sadece benim beygiri bir çağırayım bakalım.”

“Ne?”

Dash kemerinden küçük, siyah, dikdörtgen şeklinde bir kutu çıkardı. “Uzun menzilli, güvenli tek kanallı telsiz. Leebo’nun havalanıp gemimi yörengeye çıkarmasının zamanı geldi. Orada buluşuruz. Uzay elbiselerinizden birini ödünç alabilirim herhalde? Bu sayede bu hurdadan çıkıp adam gibi bir gemiye geçebilirim.”

Luke gülümsedi. “Sanırım bir sorun olmaz.”

“Ardından da herkes kendi yoluna gider. Bu yaptıklarımızdan sonra İmparatorluk’la yıldızımın barışacağını pek sanmıyorum artık.”

“Gerçekten de Asiler’e katılmayı ciddi ciddi düşünmelisin,” dedi Luke. “İyi bir adamsın ve işimize yararsın.”

“Sağol, Luke ama hiç zannetmem. Pek öyle şeylere katılmayı seven biri değilimdir.”

Özel telsizinin düğmesine bastı. “Hey Leebo, seni paslı teneke, kımılta ve sana vereceğim koordinatlarda benle buluş.”

“Efendim şu an burada değil. Kim arıyor acaba?”

“Çok komik,” dedi Dash. Luke’a baktı. “Başarısız bir komedyenin programladığı bir droidi asla alma.”

Xizor vukuatsız skyhook’a inmişti. Donanması da çoktan harekete geçmişti. Gerekli izinlere sahip olduklarından İmparatorluk donanması onlara ilişmezdi.

Xizor komuta merkezine koştı, skyhook'un çevresinde neredeyse 360 derece etrafını görmesini sağlayan tümüyle saydamçelikle çevrelenmiş bir bölüm.

Komutanla tekrar iletişime geçti. Holoproj bir görüntü belirdi. “Evet, Prensım.”

“Araçlarınız harekete hazır mı, komutan?”

“Evet, Majesteleri. Sensörlerimizi belirttiğiniz ölçülerdeki gemileri tespit edecek şekilde ayarladık. Bu tarafa gelirse onu görürüz.”

“Güzel. Beni sürekli bilgilendirin.”

Görüntü kayboldu ve Xizor uzay boşluğuna baktı. Buraya geldiğinde herkesin bir şeyler mırıldandığını duymuştu. Kimse aşağıdaki felaketten bahsetmeye cesaret edemese de haber buraya zannettiğinden çabuk ulaşmıştı. Neyse, daha kötülerini de görmüştü.

Bunu da atlatacaktı; hatta bir şekilde bu yenilgiyi zafere çevirecekti.

“Beni bıraktığınız için teşekkürler,” dedi Dash telsizden.

Outrider Falcon’la aynı hizada ve onun iskele pruvasında bekliyordu. Bir taş atımlık mesafedeydi. Dash, ödünç aldığı elbisenin ne kadar kötü koktuğundan şikayet ederek bu kısa mesafeyi aştı.

“Atlama noktasına kadar yarışmak ister misin?” dedi Luke. Şimdi o pilot koltuğunda Lando da yardımcı pilot koltuğundaydı. Leia da yanında duruyordu.

Dash güldü. “İstersen sana biraz avantaj vereyim.”

“Hayır, ben -”

Yeşil bir lazer iki geminin arasından geçti. Büyük bir geminin toplarının bıraktığı iz – boşlukta lazer görülmezdi ama ardında bıraktığı iyonize iz rahatlıkla görülebilirdi.

Birileri onlara ateş ediyordu.

“Anlaşılan ziyaretçimiz var.”

Lazer ışınları artarak üzerlerine gelmeye başladı.

Luke kontrollere asıldı ve Falcon yerinden aniden fırladı.

Lando dedi ki, “İki-yetmişden gelen tanımlanamayan bir korvet var! Üç-beş-dokuzdan gelen dört tane de avcı! Bunlar İmparatorluk gemileri değil. Kim ki bunlar?”

“Ne fark eder?” dedi Luke. “Gitmemiz lazım! Chewie silah başına.”

“Adamı duydun, tüy yumağı,” dedi Leia. “Alt taret mi, üst taret mi?”

Chewie kükredi. O ve Leia kokpitten çıktılar.

“İyi şanslar, Dash!” diye bağırdı Luke.

“Size de Luke.”

Luke Falcon’un burnunu uzay boşluğuna çevirip gaza bastı. Gemi kalkanına çarpan lazerlerle titredi.

Bu sistemden bir an önce uzaklaşıp hiperuzaya atlamaları şarttı.

“Prens Xizor, Corellian yük gemisini bulduk,” dedi komutanın holoproj görüntüsü.

“Ve...?”

“Saldırıya geçtik. Yok edilmeleri an meselesi.”

Xizor başını salladı. “Bundan emin olma, komutan. İnanılmayacak derecede şanslıdırlar.”

“Şanstan fazlasına ihtiyaçları olacak, Prensim. Onları kuşattık. Bir mucizeye ihtiyaçları var.”

Xizor tekrar başını salladı.

“Bizimle gitmemiz gereken yer arasında bir duvar var,” dedi Luke.

“O zaman sen de başka yol bul,” dedi Lando. “İstersen ben uçurayım?”

“Hayır.”

Bir isabet daha alıp titrediler. Kalkanlar bunu da savuşturdu.

Lando telsizden bağırdı. “İkinizin karşılık vermesi gerekmez miydi?”

Chewie ve Leia da ona bağırdılar ama Luke dediklerine dikkat edemeyecek kadar meşguldü. Falcon’la daire çizerek yükseldi ve dairenin en üst ucuna vardığında yarım bir dönüş yaparak geldikleri tarafa doğru gitmeye başladı.

“Chewie sen böyle uçarken nasıl olup da bir şey vurmasını beklediğimizi soruyor,” dedi Lando.

“İstese de ıska geçemez. Etrafımızı kuşatmışlar. Tetiği çekmesi bir şeyler vurması için yeterli.”

Kara bir silüet onları geçip gitti. Outrider’ın topları lazer kustu.

Falcon’un önündeki bir avcı patladı.

“Gördün mü, Chewie? Yapan yapıyor,” dedi Lando.

Chewie Lando’ya bir şeyler söyledi.

“Hâlâ gemiyi durduramadınız mı, komutan?”

“Henüz değil, Efendim. Oldukça yetenekliler ve iki gemi de ateşimize karşılık veriyor. Diğerinden henüz bir verici sinyali alamadık ama o da ağır silahlı bir gemi.”

“Eğer donanmam iki gemiyi yenemeyecekse yeni bir komutana ihtiyacım olacak,” dedi Xizor.

“Onları yeneceğiz. Tuzağımız kapanıyor. Kaçacak yerleri kalmayacak.”

Saldırgan gemiler uzayda bir yarım küre oluşturdular. Gezegene gelip gitmekte olan çok sayıda sivil yük ve yolcu gemisi vardı ve Luke bir yandan peşindekilerden kurtulmaya bir yandan da onlara çarpmamaya çalışıyordu. Sivil gemilerin yoldan çekilmeye çalışması ortalığı daha da karıştırıyordu. Eninde sonunda İmparatorluk donanması daha fazla kayıtsız kalamayacak ve ortalık daha da karışacaktı. Zaten neden bu kadar bekledikleri bile ayrı bir meseleydi.

Saldırganlardan biri Falcon’a ateş açtı. Ama Falcon’un yerine bir yolcu gemisini vurdu ve geminin güç dönüştürücüsü isabet alıp kısa devre yaptı. Hasar büyüktü ama muhtemelen kimse zarar görmemişti.

“Sallama atış,” dedi Lando. “Kime gelecek umurlarında değil.”

Luke başını salladı. Trafiğin arasına karışıp onların açtığı ateşten kurtulacağını sanmıştı ama bu adamlar kime vuracaklarına hiç dikkat etmeden ateşe devam ediyorlardı.

Saldırganlar onları köşeye sıkıştırmıştı. Çıkış yolu görünmüyordu. X-kanadında olmadığı için üzgündü. Fazladan bir gemi şu an için hiç de fena olmazdı.

Gidişat hiç ama hiç iyi görünmüyordu...

Avcılardan biri doğrudan ateş kusarak üzerlerine doğru geldi –

Avcı infilak etti ve Falcon enkaz bulutunun içerisinden geçti. Kalkanın üzerine bir metal yağmuru yağdı.

“Tam isabet,” dedi Luke. “Kimdi vuran, sen miydin Leia?”

“Ben değilim,” dedi Leia. “Benim tarafımda işim başımdan aşkın zaten. Chewie’dir herhalde.”

Chewie de bir şeyler söyledi.

“Chewie de vurmamış,” dedi Lando.

Luke hayretle baktı. Kimdi öyleyse?

Telsizden yükselen bir ses duyuldu: “Hey Luke! Partinize katılabilir miyiz?”

“Wedge! Burada ne işin var?”

“Seni bekliyordum. Dash’in droidi bize yardım sinyali gönderdi. Gelmemiz biraz uzun sürdü ama.”

Saldırganlardan bir diğeri daha ateş topuna döndü.

“Bir daha geç kaldığımızı görmeyeyim,” dedi Luke. Sırıttı. Rogue Squadron buradaydı ve işler değişmişti.

Falcon’la keskin bir dönüş yaptı.

“Bir sorun var, Prensım,” dedi komutan.

Xizor bulunduğu yerden süren çatışmayı ve patlayan gemileri beş karış suratla izliyordu. “Ben de fark ettim. Gemilerin neden patlıyor, komutan?”

“Bir X-kanat avcı filosu da çatışmaya dahil oldu. En fazla bir düzine kadarlar. Sadece kaçınılmaz sonu biraz geciktirirler o kadar.”

“Emin misin, komutan?”

“Hâlâ onlardan yirmi kat kalabalığız, Efendim. Korvet ve avcılarımızdan kaçarlarsa hazır bekleyen firkateynlerimizin eline düşerler. Kaçamazlar.”

“Umarım haklısındır, komutan.”

Luke gittiği yönle neredeyse doksan derecelik bir açı yapan yürek kaldıran bir dalış yaptı. Üç avcı hâlâ peşindeydi ve ateşe devam ediyordu. Rogue’ların geldiğine memnun olsa da durum hâlâ pek değişmemişti. Sivil trafik, binalar ve skyhook’lar, güç uyduları, iletişim platformları ve sayısız ne olduğunu bilmediği şey arasında Coruscant’ın gökyüzünde boş bir alan bulmak imkansız gibiydi.

Telsiz hiç susmuyordu.

“Canlarına okudum, Luke,” dedi Wedge.

“Biraz da bana bırak,” dedi Dash.

İskele tarafında diğer bir saldırgan daha infilak etti.

“Bu benim marifetimdi,” dedi Leia. “Bu adamların kim olduğunu anlayabildin mi?”

“Henüz değil,” dedi Luke.

“Muhtemelen Xizor’un adamlarıdır.”

Luke ve Lando birbirlerine baktılar. Doğru, muhtemelen onun marifetiydi bunlar.

Sonuçta değişen bir şey olmayacaktı –

“İki tanesi bir-elliden geliyor!” diye bağırdı Lando.

Luke gazı kökledi. Millenium Falcon dik açıyla ileri fırladı.

“Siz ne halt ediyorsunuz?” diye bağırdı Leia.

“Sana ateş etmen için fırsat sunuyoruz,” diye cevap verdi Luke.

Vader, Executor’ın kaptan köprüsüne girdi.

“Gezegene varmamıza ne kadar kaldı?” diye sordu.

“Birkaç dakika, Lordum,” diye cevap verdi gergin komutan.

“Menzile girer girmez Falleen Fist skyhook’uyla iletişime geçin. Prens Xizor’la görüşeceğim.”

“Emredersiniz, Lordum.”

“Başımız dertte, dostum,” dedi Dash. Sesi sakindi ve durumu kabullenmiş gibiydi.

Luke başını salladı. “Wedge?”

“Korkarım ki haklı, Luke. Bu adamlar pek iyi pilot değiller ama sayıları çok fazla. Hesaplarıma göre bizden on beş kat kadar fazlalar. Üstelik durmuş sıralarının gelmesini bekleyen birkaç da firkateyn var. Kaçacak ya da manevra yapacak yerimiz yok. Her an daha da yaklaşıyorlar ve sivil kayıplar da umurlarında değil.”

“Öyle,” dedi Luke. Derin bir nefes aldı. “Anlaşılan şimdilik yapmamız gereken vurabildiğimiz kadarını vurmak. Teslim olmak istiyorsanız o başka?”

Dash ve Wedge güldü.

“Bence de. Güç sizinle olsun.”

Luke daha önce hiç uçmadığı gibi uçtu. Bildiği her numarayı uygulamaktan çekinmedi. Güç’ü de kullanarak elinden geleni yapmıştı ama yine de kaybediyorlardı. Artık her şey an meselesiydi.

“Prens Xizor savunmalarını çözmeye başladık. Üç X-kanat savaş dışı oldu. Kapanımız kapanmak üzere. Artık her şey an meselesi.”

Xizor başını salladı. Nihayet.

“Menzile giriyoruz, Lord Vader.”

“Güzel, avcılarını gönderin.”

Leia yaklaşan avcılarını izliyor, içinde bulunduğu taretle birlikte dönerek ateş ediyordu. Avcılar geçip gitti.

Neyse. Nasılsa diğerleri geliyordu. Ateş etmeyi sürdürdü ve kanadı kopan avcılardan birinin

kontrolden çıkışını izledi. Bu şeylerden yüzlerce vardı ve toplamda ne kadarını vurabilmişlerdi? Dokuz ya da on tane belki.

Xizor son raundu kazanacak gibi görünüyordu.

Luke TIE avcılarının uluyarak kendisine doğru geldiğini gördü. En azından bir düzine.

“Ne ala!” dedi Lando.

“Bu kadar beklemelerine şaşırdım zaten,” dedi Luke, Lando’ya bakarak. “Dinle Lando, her şey için teşekkürler. İyi bir dostsun.”

“Bu tür konuşmaları duymak istemem. Daha ölmedim.”

Luke başını salladı ve dönüp gelen TIE avcılarına baktı. Gidecek hiçbir yer yoktu; uzay sanki gemiyle dolmuştu; bunlardan birine çarpmadan uçabilmek bile mucizeydi. Derin bir nefes aldı –

TIE avcıları onları geçti ve diğer saldırganlardan ikisini vurup indirdiler.

“Hayda!” dedi Lando.

“Luke,” Leia’nın sesi telsizden duyuldu. “Gördüğüm şey -”

“Ben de gördüm. Neler dönüyor?”

Xizor komutanın sesindeki paniği fark etmişti. “Efendim! İmparatorluk donanmasının saldırısına uğradık.”

Hemen yanında iletişim subayı deli gibi ellerini sallıyordu.

Xizor’un bir bakışıyla adam durdu. “İyi bir haber olsa senin için iyi olur.”

“Lord Vader. Sizinle görüşmek istiyor.”

Vader! Başka kim olabilirdi ki?

“Bağlayın.”

Vader’in görüntüsü önünde belirdi. Xizor hemen lafa girdi. “Lord Vader! Donanma neden bana saldırıyor?”

Bir anlık sessizliğin ardından Vader konuştu. “Gemilerini geri çağırmak için iki standart dakikan var,” dedi Vader. “Ve gelip kendiliğinden teslim olmak için.”

Xizor’un soğukkanlılığı yerini kontrol edilemeyen bir öfkeye bıraktı. Elinden geldiğince sesinin tonunu kontrol etmeye çalıştı. “Asla. Bu durumu İmparator’a ileticeğim.”

“İmparator burada değil. Onun vekili benim, Xizor.”

“Prens Xizor.”

“Ünvanını iki dakika daha koruyabilirsin.”

Xizor zoraki gülümsedi. “Ne yapacaksın Vader? Skyhook’umu mu yok edeceksin? Buna cüret edemezsin. İmparator -”

“Seni Skywalker’den uzak durman konusunda uyardım. Ya gemilerini çağırır ve teslim olursun ya da sonuçlarına katlanırsın. İmparator’un hoşnutsuzluğu riskini göze alabilirim.” Durdu. “Fakat bu sefer sen burada olup görme imkanına sahip olamayacaksın.”

Vader’in görüntüsü kaybolurken Xizor’u büyük bir korku sardı. Acaba dediğini yapar mıydı? Skyhook’a ateş açar mıydı?

İki dakika sonra bu sorusunun cevabını zaten öğrenecekti. Bir an önce ne yapacağına karar vermeliydi.

“Luke, dikkat et!” diye bağırdı Lando.

“Gördüm!”

Luke Falcon’la tırmanışa geçti ama önlerinde yine pek çok gemi olduğunu gördü ve hemen sancak tarafına döndü. Her yer hiç durmayan lazerler, avcı enkazları ve bu kadar küçük bir alanda bulunmaması gereken sayıda gemiyle doluydu. Kızgın mermyn’lerin yuvasını andırıyordu.

Fakat TIE avcıları, X-kanatlara nadiren ateş ediyor, genelde diğer gemilere yükleniyorlardı. Xizor’un gemilerine. Neden?.. “Bunlar aynı tarafta değil miydi?”

Luke, Lando cevap verene kadar bunu yüksek sesle söylediğini fark etmemişti: “Anlaşılan şanslı günündesin. Bize değil de birbirlerine ateş ettikleri sürece sorun yok. Dikkat et!”

Luke döndü ve yaklaşan avcıya çarpmaktan son anda kurtuldu.

Güç’te tanıdık bir düzensizlik vardı. Vader mı?

Bunu düşünecek zamanı yoktu. Kafasındaki soruları bir kenara bıraktı ve Falcon’u uçurmaya odaklandı.

Xizor’un donanmasının komutanı deli gibi onu arıyordu. Vader şifresiz olan bu konuşmayı dinledi.

“Prensim, saldırganlar bize büyük zarar veriyor! Çok kalabalıklar ve yok ediliyoruz! Teslim olmak için iznini istiyorum, Efendim!”

Vader büyük bir keyifle kronometreye bakıp zamanın akışını izledi. Kara Prens’in saniyeleri sayılıydı.

Yedi saniye... altı saniye... beş...

Dehşete kapılmış komutan konuşmaya devam etti: “Prens Xizor, lütfen cevap verin! Teslim olmazsak hepimiz yok olacağız. Lütfen!”

...dört saniye... üç saniye...

“Efendim, ben-” Komutanın bağlantısı birden kesildi. İmparatorluk avcılarında birinin işi olmalıydı.

...iki... bir –

“Komutan, skyhook’u yok edin.”

Darth Vader’ın gemisinde bir emrin sorgulanması söz konusu değildi. “Emredersiniz, Lordum.”

Darth Vader tüm acısına rağmen derin bir nefes aldı ve yavaşça verdi. Gülümsedi, kimse görmemişti.

Güle güle, Xizor. Başımın belası.

Millenium Falcon’dakiler karşılarındaki skyhook’un infilak ettiğini gördüler.

Dev yıldız destroyerinin açtığı ateş hedefini paramparça etmişti. Planetoid titredi, havaya uçup novaya dönüştü, küçük bir yıldız gibi son bir kez parladı ve söndü, ardında milyonlarca ışıldayan parça bıraktı.

Ne kadar şiddetli olsa da görmesi muhteşem bir manzaraydı. Luke’a Death Star’ın patlamasını hatırlatmıştı.

“Vay be,” dedi Lando, yavaşça. “Adamın kafasını fena bozmuşlar.”

Luke başını iki yana salladı ama cevap vermedi.

“Haydi beyler. Beni takip edin,” dedi Dash.

Luke kendine geldi. “Ne?”

“Kaçış yolumuz açılmış.”

“Delirdin mi? Bu enkazın içerisinden geçemeyiz.”

“Şansımız yok. Her yer gemi kaynıyor. Ne oldu, evlat? Yapamayacağından mı korktun?”

“Sen yapabiliyorsan benim droidim bile yapabilir. Düş önüme.” Luke Dash’in demek istediğini anlamıştı. Ne kadar tehlikeli görünse de skyhook geçişe uygun görünüyordu – enkaz dışı doğru yıkılıyordu. Eğer içinden geçmeyi başarabilirlerse bir şansları olabilirdi.

“Yihhhuuu!” diye birisi bağırdı Rogue Squadron’dan. Luke güldü. Bu hissi çok iyi bilirdi.

Enkaza yöneldiler. Başaracakmış gibi görünüyorlardı. İyi adamlar kazanmıştı.

“Dikkat et, Dash!” diye bağırdı Lando.

Luke görmek için döndü ve skyhook’un enkazından büyük bir parçanın Outrider’a doğru gittiğini gördü.

“Dash!” diye bağırdı Luke. Ama kurtulamayacağı kadar yakındı enkaza.

Bir anda göz kamaştıran bir parlama oldu. Luke kafasını çevirirken, Lando da eliyle gözlerini kapattı.

Işık kaybolduğunda Outrider’dan eser yoktu.

“Olamaz,” dedi Lando. “Öldü.”

Her şey bir anda olmuştu.

Kazandıkları zaferin sevinci kursaklarında kalmıştı.

Ama buna üzülecek zamanları yoktu. “Kollayın kendinizi. Bu iş kolay değil.”

Her yer molozla kaplıydı ve her an bir şeye çarpabilirlerdi. Dash için üzgündü ama sonunun onun gibi olmasını da istemiyordu. İdareyi bir kez daha Güç’e bıraktı.

Gizli Asi üssü Coruscant’tan pek çok ışık yılı uzaktaydı ve güç bela kaçabilmişlerdi.

Luke Leia, Lando ve Chewie ile durdu, Threepio ve Artoo da arkalarındaydı. Diğer Asi binaları gibi bu bina da büyük, ucuz, prefabrik bir yapıydı. Ön tarafı tabandan tavana kadar saydamçelikle kaplıydı. Luke buradan uzayın derinliğine baktı.

”Eğer istihbaratın bildirdiği gibi Xizor da o sırada skyhook’da ise Black Sun artık kelle avcılarına seni öldürmeleri için para vermekten vazgeçecektir,” dedi Lando.

“Vader’ı unutma,” dedi Leia.

Luke ona bakıp başını iki yana salladı. “Vader’ın ölmeme istediğini zannetmem. En azından şimdilik. Zamanı geldiğinde onunla karşılaşacağım.”

Yukarı baktılar ve Wedge’in geldiğini gördüler. “Senin için bir mesaj var, Luke,” dedi Wedge. “Bothanlardan. Dash’le ilgili.” Bir an durdu. “Neyse, şu Dash’in ıska geçtiğini zannettiği füzeler var ya? Aslında ıskalamamış.”

“Ne?” diye hayretle baktı Luke, Wedge’e.

“Füzeler İmparatorluk’un yeni elmas-bor zırhıyla kaplıymış. O zırhı geçecek hiçbir şey yok. Bothanlar bilmemizi istemiş.”

Luke bir anda midesinde bir gariplik hissetti. Dash hata yapmamıştı ama bunu hiçbir zaman öğrenemeyecekti. Silah arkadaşlarının ölümünden sorumlu olmadığını öğrenmeden hayatını kaybetmek ne kadar acıydı. Yine de Luke, küstah Dash’in hata yapmamış olduğunu öğrenmekten az da olsa memnun olmuştu.

“Şimdi ne yapacağız?” dedi Wedge.

“Han’ı bulacağız,” dedi Luke. “Henüz Tatooine’e gelmedi ama gelecek.”

“Hutt’ın sarayına gidip alıp geleceğiz, öyle mi?” dedi Wedge.

“Bir planım var,” dedi Luke.

Döndü ve yıldızlara baktı. Belki henüz Üstat olamamıştı ama çok şey öğrenmişti.

O bir Jedi Şövalyesi’ydi ve şimdilik bu yeterliydi.

Sonsöz

İmparator'un odasında Darth Vader efendisinin önünde diz çöktü. Endişelenmek için haklı nedenleri vardı.

“Emirlerime karşı geldin, Lord Vader.”

“Evet, Efendim. Ama umarım sizi hayal kırıklığına uğratmadım.”

“Ayağa kalk.”

Vader doğruldu.

İmparator'un gülümsemesi işlerin yolunda olduğunu gösteriyordu. “Xizor'un sadece kendi çıkarları için çalıştığının ve senin de onun neyin peşinde olduğunu ortaya çıkarmak için gayret ettiğinin farkındaydım.”

Vader cevap vermedi.

“Öldüğünden emin misin?”

“Hayatta kalması mümkün değil. Skyhook'u paramparça oldu.”

“Bir şey değişmeyecek. Black Sun faydalı olduğu gibi bir yandan da chirru'ya benzer: Kafasını kessen hemen onun yerine yenisi çıkar.” Keyifle sırıttı.

“Belki de sonraki lider de aynı derecede tehlikeli olur,” dedi Vader.

“Black Sun'ın liderlerinin gücü karanlık tarafın gücüyle boy ölçüşemez.”

“Peki Asi liderlerle ilgili planımız ne olacak?”

“Yeni Death Star onları çekecek ve bu sefer sen ve ben orada Asiler'in işini bitirmek için hazır bekliyor olacağız.”

Vader tam bir şey söylemek istemişti ki her zaman olduğu gibi İmparator önce davrandı.

“Genç Skywalker da orada olacak. Bunu görebiliyorum.”

Vader iç çekti.

“Her şey öngörüme uygun şekilde ilerliyor, Lord Vader.”

Tekrar gülümsedi ve Vader tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Gerçekten de galakside karanlık taraf üzerindeki hakimiyeti İmparator'a denk kimse yoktu. Bu korkuyu hissetmesi Vader için bir zayıflıktı. Tüm çabasına rağmen Anakin Skywalker'dan bir parça hâlâ içindeydi. Onu yok etmezse sonunda o yok olacaktı.

Ben'in Tatooine'deki evinde Luke derin bir nefes alıp rahatlamaya çalıştı. Jabba hakkında duyduklarını dikkate aldıkları zaman onun teklifleriyle ilgileneneğini pek zannetmemişlerdi ama mesele bu değildi. Lando, Chewie ve Leia saraya girmenin yolunu bulmuştu ve bu yolla Threepio ve Artoo da içeri girmiş olacaktı. Eğer Hutt müzakereye yanaşırsa büyük bir sıkıntıdan kurtulmuş olacaktı ama hiçbiri bunu beklemiyordu. Jabba pisliğin tekiydi ve paraya da ihtiyacı yoktu. Ne yazık.

Anlaşılan işi yine zor yoldan halledeceklerdi. Yani her zamanki hikaye.

“Tamam, Artoo, kayda başla.”

Artoo biyledi.

“Selamlar, Yüce Kişi. Kendimi takdim etmeme izin verin. Ben Luke Skywalker, Jedi Şövalyesi ve Kaptan Solo'nun arkadaşı. Senin ne kadar kudretli olduğuna biliyorum, Jabba ve Solo'ya olan kızgınlığın da aynı ölçüde büyük olmalı. Solo'nun hayatı için pazarlık yapma amacıyla sizinle görüşmek istiyorum.”

Bu kadarı yeterdi ama anlatılanlar doğruysa Jabba bunları duyduğu zaman muhtemelen gülmeye başlayacaktı. Luke durup derin bir nefes aldı ve devam etti:

“Sizin bilgeliğiniz ışığında her iki tarafın da çıkarına olan ve istenmeyen gelişmelerin yaşanmasını engelleyecek bir mutabakata varabileceğimizden kuşku yoktur.”

Zayıf ihtimal ama devam etti:

“İyi niyetimin bir nişanesi olarak size bu iki droidi sunuyorum.”

Luke gülmemek için kendini zor tuttu. Threepio bunu duyduğunda şok olacaktı. Luke önce ona söylemeyi düşündü ama sonra bilmemesinin daha faydalı olacağına karar verdi. Çok boşboğazdı ve ayrıca orada yaşayacağı şaşkınlık olayı daha da gerçekçi kılacaktı.

“İkisi de çalışkandır ve size iyi hizmet ederler,” diye cümlesini tamamladı Luke.

Bir kaşı yukarıda Artoo'ya baktı ve droid kaydı kesti.

Artoo'nun arkasında durmuş olan Leia başını iki yana salladı. “Bu işe yarar mı sanıyorsun?”

Luke omuz silkti. “Umarım. Anlamanın tek yolu var.”

Leia yanına gelip kolunu tuttu.

Luke dedi ki, “Hey, başımıza gelen onca şeyden sonra eski bir korsanı kurtarmak ne kadar zor olabilir ki?”

Leia gülümsedi. “Doğru.”

O da gülümsedi. Duyguları karmaşıktı. Luke, Leia'nın onunla ya da Han'la ilgili neler hissettiğini bilmiyordu ama kendisinin her ikisiyle ilgili neler hissettiğini gayet iyi biliyordu. Her ne olursa olsun doğru olan şeyi yapacaktı; olması gereken buydu. Doğru olan şey basit olandı, kolay olan değil.

Dayan Han.

Seni kurtarmaya geliyoruz.